# CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU DIN ANUL 2023

## *Praznicul Nașterii Domnului*

*Sfințirea omului pentru ziua slavei Domnului. Biruința Domnului asupra lui satana prin omul sfânt. Taina nașterii Domnului și taina omului născut din Dumnezeu.*

În ziua aceasta sfântă se face în cer și pe pământ amintirea zilei când Eu, Domnul Iisus Hristos, am coborât între oameni prin naștere din trup de fecioară, așa cum a fost voia Tatălui Care M-a trimis să Mă nasc ca omul și să stau între oameni, aducând apoi ca jertfă de mântuire pentru salvarea omului trupul Meu prin moarte rușinoasă pe cruce, și apoi să Mă întorc în Tatăl ca să pregătesc ziua slavei Mele la sfârșit de timp și să cobor biruitor cu milă mare și să împart de-a dreapta și de-a stânga neamul omenesc și să-Mi iau partea Mea, și iată, merg cu lucrul după Scripturi, și aceasta este lucrarea Mea de la Tatăl, și lucrez cu ascultare mare așa cum Tatăl Îmi dă să lucrez.

Intru în cetate și intru în carte cuvânt și Mă așez la masa cea de azi cu voi, căci voi Mă primiți să vin din cer pe pământ și să-Mi las cuvântul prin care lucrez pregătirea întoarcerii Mele la sfârșit de timp, fiilor care Mă întâmpinați acum și-Mi împărțiți peste pământ cuvântul. Numai cei necredincioși, numai cei lipsiți de darul credinței în Mine nu deschid venirii Mele cuvânt pe pământ, căci ei așa au ales să facă, dar cei cărora Tatăl le descoperă taina cerului pe pământ, aceia au tot darul de la Domnul să creadă și să-și așeze pașii pe calea venirii Mele după cum se cere această așezare să fie peste cei ce-Mi urmează, și aceia sunt cei care vor fi biruitori cu Mielul, cu Mine, căci M-am lăsat Miel jertfit pentru toți cei care vor fi de-a dreapta Mea după truda Mea cea de șapte mii de ani ca să-l întorc în rai pe omul cel pierdut prin păcat, prin nesupunere și neascultare de Dumnezeu, și iată, mărturisește de două mii de ani lucrarea Mea lăsată să fie cu cei credincioși Fiului lui Dumnezeu, Care vine cu darul mântuirii și al învierii celor ce vor birui cu Mine în ziua cea mare care vine, căci este în pregătire să vină, și vine cu slavă mare ziua întoarcerii Mele, după care râvnește tot cerul, căci vine cerul cu Mine pe pământ și de aceea trebuie curățenie mare să fie făcută pe calea întoarcerii Mele, și iată, trebuie pregătit omul și gătit cu podoabele sfințeniei, căci nu oricum va sta omul înaintea zilei slavei Mele și ca să Mă poată vedea, ci numai cu trupul sfânt și curat de sine și de păcat, că scris este: *«Vor fi asemenea Lui și Îl vor vedea pe El».*

O, pace vouă la masă cu Mine, vouă, celor ce ați gătit praznic de naștere în cetate pentru Mine cu voi, fiilor purtători de Dumnezeu! Grăiesc cu voi în fața lumii de pe pământ și vă numesc purtători de Dumnezeu, o, fiilor. Mi-e dor să se tot înmulțească numărul purtătorilor de Dumnezeu și să rămână ei statornici în credință apoi și în iubire până la sfârșit, ca să-l pot birui pe satana care nu-și lasă jos armele și nădejdea că Mă va birui și-Mi va stârpi lucrarea Mea cea împotriva lui și a salvării omului păcătos prin pizma lui satanicească, începută încă din rai asupra omului și a Mea, dar este scris că Eu, Domnul, voi birui, căci Tatăl lucrează și Eu lucrez, și Dumnezeu biruiește ca Făcător al cerului și al pământului și al omului, iar satana va rămâne cu minciuna lui și se va topi sub strălucirea zilei slavei Mele și se vor naște cerul cel nou și pământul cel nou și nu se așteaptă satana la o așa slăvită minune și rușinare a sa, o, și Îmi trebuie sfințenie mare întru cei credincioși, căci trebuie să locuiesc întru ei și să am loc curat și sfânt întru ei, și asta Îmi este lucrarea Mea, să-l fac sfânt pe om, să pot sta față în față cu el, să Mă pot arăta celor necredincioși prin cei ce Mă vor purta în ei prin sfințenia lor și să stea ei de-a dreapta Mea în ziua slavei Mele, și așa voi fi biruitor pentru salvarea omului pierdut prin păcat, așa, și nu se poate altfel birui satana, căci dacă omul nu-l biruiește nu cade satana cu una cu două, dar Eu trebuie să-l câștig pe om de partea sfințeniei și așa va pieri satana și așa va birui Domnul și așa să fie, și toți să zicem cu credință mare: amin.

Stăm la masă cu praznic de naștere și se cântă sus și jos colinde aici, în cetatea Mea cu voi, fiilor primitori de Dumnezeu. Se bucură între cei din cer îngerașii nașterii Mele de acum două mii de ani când aud ei cântările colindelor zilei Mele de naștere, o, fiilor. O, căutați cu toată inima și cu căldura ei să aduceți în voi starea cea măreață din ziua aceea, fiilor, că iată, mama Mea Fecioara stă cu voi în cuvânt în ziua aceasta sfântă și vă învață ea taina nașterii lui Dumnezeu Fiul și taina omului născut din Dumnezeu la sfârșit de timp, căci vin cuvânt pe pământ și dau să-l nasc din acest cuvânt pe om ca să fie el născut de sus, și apoi duhul cel înnoit să-l călăuzească pe el și să fie omul rodul vieții celei noi și să aibă pe masă vinul cel nou, paharul veșniciei cu Domnul, masa cea de taină.

Și iată, binecuvântată să fie glăsuirea ta peste ei, mama Mea! Să-i bucurăm pe ei și pe cei din cer, căci cetele puterilor cerești și îngerești stau cu slavă deasupra aici și slăvesc cerește ziua nașterii Mele de acum două mii de ani și ne întâlnim în cântarea colindelor, mama Mea.

— Cu duhul păcii cerești stăm deasupra, Fiule Pruncuț Iisus, căci ai venit acum două mii de ani pe pământ copilaș născut din trupul meu cel fecioresc, căci când a venit clipa să Te ivești prin naștere ca omul Te-a luat Tatăl în mâini din trupul meu și Te-a așezat înaintea mea, și trupul meu a simțit din plin mâna Tatălui Care Te-a moșit la nașterea Ta, și a rămas nestricată fecioria mea, o, și nu se suie la mintea omului taina aceasta sfântă a nașterii Fiului lui Dumnezeu pe pământ din trupul meu cel fe-

cioresc. Dar iată, eu, mama Fecioara, mărturisesc după două mii de ani că Tatăl Născătorul a fost Cel Care Te-a luat cu mâna din trupul meu după nouă luni de la așezarea Ta în mine prin înger și Te-a arătat Dumnezeu venit pe pământ și Te-au cântat atunci cetele îngerești și s-au întâlnit cerul cu pământul, mărturisind de sus și de jos cele ascunse ale tainei lui Dumnezeu pentru nașterea Ta între oameni, căci au mărturisit de sus îngerii, iar de jos magii și păstorii și eu și Tu și Iosif, și apoi cei care Te-au purtat peste pământ prin mărturisirea lor de la Duhul Sfânt, Care aduce de la Dumnezeu descoperirile tainelor cerului pe pământ, și iată minune de praznic sfânt, praznic de naștere, și fiorul cel de atunci în cer și pe pământ mărturisitor, și slavă nașterii Tale, Fiule Pruncuț, copil supus Tatălui și lucrării Lui cu Tine pentru mântuirea din păcat a omului greșit!

Și trebuie să audă omul și să-și curețe duhul și trupul de păcat și să Te așezi Tu cu nașterea Ta, cu creșterea Ta în om și cu mântuirea lui, o, Fiule scump, născut pe paie în peștera din Betleem, care Ne-a primit pe Noi când Tu ai venit din cer pe pământ.

În ziua aceasta de praznic de naștere mărturisesc eu, mama Fiului lui Dumnezeu, taina nașterii de sus a omului păcătos și salvarea lui din păcat prin iertarea care vine de la jertfa de pe cruce a Fiului meu Iisus Hristos pentru iertarea păcatelor pe care omul le-a făcut în viața sa și a venit apoi spre cunoașterea lui Dumnezeu și spre sfințirea cea de sus, prin care Domnul locuiește apoi în omul cel curat de păcat și crește Domnul în el și Se arată cu sfințenia Sa prin cei ce Îl poartă pe El întru ei.

Și spun acum așa: Precum în ziua când îngerul m-a vestit că S-a întrupat Domnul în mine pentru nașterea Sa apoi din trupul meu cel fecioresc, așa se petrece și cu așezarea Fiului meu Iisus Hristos în cei credincioși prin împărtășirea cu trupul și sângele Lui în vremea Sfintei Liturghii prin care Domnul Se jertfește pentru nașterea de sus și apoi pentru creșterea întru El a celor ce se sfințesc pentru El prin unirea cu Sfântul lui Dumnezeu, căci Domnul S-a lăsat lor și a spus: *«Luați, mâncați și beți trupul și sângele Meu spre iertarea păcatelor vieții și sfințiți-vă pentru sălășluirea Mea întru voi!»*

Apoi ei trebuie să aibă grijă de Domnul Care Se dăruiește lor, așa cum am avut eu grijă în toată vremea purtării Lui în pântecele meu, și apoi până la întâlnirea mea cu El între cei din cer, și aceasta să însemne apoi nașterea Domnului întru ei în toată vremea lor pe pământ și ținerea întru sfințenie a locașului trupului lor în care Domnul intră și crește și Se arată că este, și în toată vremea să aibă în grijă pe Domnul, pe Cel ce intră întru ei prin ușile închise și locuiește înăuntrul lor cel fără de păcat apoi, căci li s-au iertat păcatele de până atunci prin așezarea Domnului întru ei, o, și să nu uite că Domnului Îi trebuie locaș sfânt așa cum Și-a făcut El în trupul meu fecioresc, și să nu-și mai dea ei mintea mai mult spre altceva ca și spre Domnul, de Care trebuie să aibă ei întâia lor grijă și iubire, iubirea cea de mamă și bucuria aceasta unică până la sfârșit.

Și iată, mărturisește mama lui Hristos taina nașterii de sus a celor credincioși Lui, căci Domnul intră la ei ca în Sfânta Sfintelor Lui și-Și întărește întru ei împărăția Sa și crește ea întru ei și cresc ei întru El și nu mai este loc de păcat, și este iubirea Domnului întru ei și între ei, așa cum a fost ea întru și între ucenicii Lui cei dintâi prin taina cinei celei de taină, prin așezarea Domnului întru ei, și au fost ei apoi sfinții Domnului, Sfânta Sfintelor Lui, iar eu am fost fericită atunci pentru Fiul meu Hristos, Care Și-a împlinit peste ei lucrarea pentru care a venit de la Tatăl ca să-i aducă la Tatăl pe cei dăruiți Lui, și cărora El S-a dăruit lor prin sălășluirea Lui întru ei trup și cuvânt, și așa este mântuirea omului prin taina bisericii lui Iisus Hristos, taina care sfințește omul și se face el iesle sfântă, peștera cea tainică în care Domnul Se așează spre nașterea de sus a celor ce tânjesc să se facă fii ai lui Dumnezeu prin întruparea Lui întru ei și prin sfințenie mare a lor, căci locul pe care Se așează Domnul este loc sfânt, precum este scris.

Aceasta mărturisesc eu, mama lui Hristos, în zi de praznic de naștere. Iar din clipa aceasta să se știe de către cei ce se unesc cu Domnul prin împărtășirea cu trupul și sângele Lui întru ei că aceia sunt Sfânta Sfintelor Lui și sunt despărțiți de păcat și sunt fiii împărăției lui Dumnezeu și ai iubirii Lui, numai ai iubirii Lui întru ei, și să rămână ei în ea tot timpul, căci El a spus celor ce-L iubesc pe El: *«Rămâneți întru iubirea Mea!»* Amin.

— O, mama Mea, ceea ce nu s-a știut bine și pe de-a-ntregul de către fiii bisericii lui Hristos, iată, se știe de acum încolo, căci tu ai deslușit cu mare lumină taina nașterii Mele întru cei ce-Mi urmează prin lepădare de sine și prin sfințenie, prin viață fără de păcat, mamă. E mare această zi de amintire a nașterii Mele. E mare și mărturisirea ta acum, căci tu ai așezat în mare sfințenie pe cei ce se unesc cu Mine prin trupul și sângele Meu, când Eu, Domnul, Mă dăruiesc lor spre iertarea păcatelor lor de până atunci și spre sfințenia lor apoi.

Mă aplec cu mare sfială în fața ta și a iubirii tale pentru Mine și pentru cei ce se dau Mie pe pământ cu viața lor, cu sălașul lor, în care sunt primit ca să Mă sfințesc întru ei apoi, așa cum ai fost și tu și ai avut grija cea dintâi pentru Mine, pentru sălășluirea Mea întru tine, și pentru sălășluirea ta întru Mine, întru sfințenie fără de sfârșit, mama Mea, așa cum trebuie să fie cei ce se aleg pentru cer pe pământ, mamă.

O, fiilor, vă îmbrac cu măreață iubire întru iubirea Mea în ziua aceasta sfântă a amintirii zilei Mele de naștere pe pământul oamenilor. Petrec cu voi și cu cei adunați pe lângă voi cu colinde de naștere. Petrec cu voi cu cetele cerești și îngerești și vă cuprind.

O, fiilor, rămâneți întru iubirea Mea! Întâia grijă să vă fie aceasta, că cine coboară din această grijă și taină, moare în el grija cea de mamă a Fiului lui Dumnezeu, Care sălășluiește întru cei ce Îl poartă pe El în pântecele lor pentru trăirea Lui întru ei pe veșnicie apoi. Petrec cu voi clipe sfinte, petrecem fiorul cel ce a dezlegat taina venirii Mele prunc între oameni, și apoi nașterea din Dumnezeu a omului dăruit de Tatăl cu această înțelepciune de naștere de sus a omului și a nașterii Mele în om.

Rămâneți întru iubirea Mea, fiilor! Căutați cu toată grija să înțelegeți această lucrare: să rămâneți întru iubirea Mea. Deslușiți împreună această taină și înțelepciunea ei, ca să vă întoarceți întru ale voastre cu această deslușire și împlinire apoi.

O, fiilor, măsurați-vă dacă sunteți întru iubirea Mea, dacă Eu sunt întru iubirea voastră, dacă aveți pe Fiul lui Dumnezeu cea dintâi grijă pentru voi, așa cum a fost grija mamei Mele Fecioara, dacă Domnul S-a sălășluit întru voi, și aveți grijă mare pentru nașterea voastră din Dumnezeu neștirbită de greșeli împotriva ei. Nicio altă grijă să nu aibă întâietate între grijile pe care le purtați, că iată, puțini de tot stau cu adevărat de vorbă cu cuvântul cel ceresc pentru ei în ziua aceasta sfântă, căci nepăsarea de cuvântul lui Dumnezeu și de împli-

nirea lui este mare, căci omul se desparte cu greu de păcat, de el însuși și de păcat, o, și să nu uitați, fiilor, că Domnul Cel sfânt se dă celor sfinți, precum este scris.

Și pace vouă! Iar și iar pace vouă, fiilor! Rămâneți întru iubirea Mea așa cum am spus acum două mii de ani celor ce s-au născut de sus prin trupul și sângele Meu și prin cuvântul Meu de peste ei, spre creșterea lor cea deplină mereu!

Și iarăși, la sfârșitul cuvântului de praznic sfânt, pace vouă, pace vouă, pace vouă, o, pace vouă, fiilor! Amin, amin, amin.

*25 decembrie 2022/7 ianuarie 2023*

## *Sărbătoarea Sfântului Apostol, Întâiul Mucenic și Arhidiacon Ștefan*

*Nașterea din nou a lumii. Păstorii bisericii n-au grijă de turmă.*

Așez pacea și duhul mângâierii sfinte înaintea Mea pe cale ca să-Mi fac intrarea în cetate și în carte, ca să cobor cu sfinții, că e zi de sărbătoare în cer între sfinți, căci ceata mucenicilor mărturisitori au între ei sărbătorit în ziua aceasta pe cel plin de foc în cuvântul mărturisitor, pe Ștefan cel tinerel, pe ucenicul înțelepciunii Scripturilor, și e ziua lui de intrare în cer între sfinți și vin cu ei ca să le ostoiesc dorul, ca să nu le stric bucuria așteptării Mele cu ei în sărbătoare. Așadar, intrăm și așezăm în carte cuvânt, ca să fie așezat pe pământ cuvântul cel din această zi, căci cuvântul Meu trebuie scris, ca să rămână scris dacă Eu îl grăiesc.

Este mult prea puțin înțeleasă taina și lucrarea bisericii lui Hristos așezată pe pământ la lucrul ei cel sfânt acum două mii de ani, căci am venit atunci ca să întemeiez biserica Mea, dar mai întâi M-am dat jertfă pentru ea, și apoi M-am ridicat din mormântul în care am fost așezat de cei necredincioși și am întărit pentru lucru sfânt lucrarea bisericii, pe Mielul lui Dumnezeu așezat pe masa de jertfă ca să Se dea El hrană turmei Lui, o, și Mă doare de două mii de ani din pricina păstorilor turmei, căci puțini și-au jertfit vremea pentru ca să îngrijească viața și duhul turmei.

N-au grijă de turmă păstorii care s-au așezat păstori. Ei își îngrijesc livezile, grădinile, gospodăriile, gusturile lor, dar turma nu, și Mă doare pentru turmă, pentru vremile ei de prigoană și pentru lipsa de păstorire a ei Mă doare. Mă doare mereu, că Eu, Domnul și Păstorul ei, aștept prin biserică să-Mi fac lucrarea nașterii din nou a lumii, și trebuie să se împlinească această Scriptură mai înainte de ziua de judecată și să se ridice neamul omenesc din păcat, ca să nu mai fie judecat, și ca să se sfințească tot mai mult pentru ziua slavei Mele, pentru întâmpinarea Mea, căci Eu Mă întorc, și voiesc să am turmă îngrijită prin biserică și să fie înveșmântată de sărbătoarea întoarcerii Mele turma Mea, dar ca să am turmă trebuie păstori ca s-o păstorească de aproape și s-o învețe învierea, sfințenia vieții, ridicarea din păcat, așa cum și-a pornit acum două mii de ani biserica Mea lucrarea ei sfântă și ieșeau din păcat și din duhul lumii cei ce se alăturau turmei lui Hristos și trăiau pentru Hristos apoi și creștea biserica, o, și mulți s-au lăsat jertfă de iubire și de credință înaintea necredincioșilor vremii, căci cei ce M-au prigonit pe Mine Mi-au prigonit și turma tot timpul.

Și iată, sărbătoarea de azi îl slăvește în cer pe mucenicul Ștefan, mărturisitorul cel cu glas de foc pentru Hristos, și a arătat el necredința și nelucrarea celor ce stăteau pe scaunul de stăpânire în numele lui Dumnezeu și-Mi prigoneau ei biserica Mea, bobocul care se deschidea atunci tot mai mult spre floarea lui, o, și n-a plăcut mireasma ei la cei ce nu puteau cu Dumnezeu și pentru Dumnezeu cu viața lor, și s-au sculat și au hotărât o mărturie mincinoasă ca să-l scoată din viață pe mărturisitorul Meu și l-au scos afară și l-au ucis cu ploaie de pietre și a intrat el în ziua aceea în mijlocul cetelor de sfinți în cer, o, și aducem sărbătoare de biruință pentru intrarea în slava lui Hristos a acestui mărturisitor, care a avut de la Duhul Sfânt curajul rostirii adevărului asupra celor care numai cu numele și cu rangul stăteau pe scaunul lui Moise, după care ei se ascundeau când își ocroteau mărirea și scaunul de stăpânire.

N-a fost niciodată altfel pe pământ. Cei drepți cu Dumnezeu și cu oamenii n-au fost lăsați să rămână și să lucreze pentru Dumnezeu în mijlocul turmei, și au fost scrișii sub vină mincinoasă și scoși ca și Ștefan din lucrul cel pentru biserica Mea cea sfântă și erau scrișii cu sfinții, căci ceata care nu voia să se sfințească pentru Hristos era multă și îngâmfată, era ca și cele cinci din pilda fecioarelor neînțelepte, care se îngrijeau numai de sine și dormeau neașteptând pe Mire și-și vedeau de ale lor.

Îți dau intrarea cu Mine în carte în ziua ta de serbare, mucenicule care cu îndrăzneală sfântă ai mărturisit fățărnicia cea multă a celor mincinoși pentru Dumnezeu și le-ai vădit lor lucrarea cea împotriva bisericii Mele, împotrivirea lor pentru calea cu Dumnezeu a celor ce iubeau pe Dumnezeu prin biserica Sa, care atunci se zidea și creștea și se vedea și se auzea, o, și nu puteau mai-marii de pe atunci să audă că Eu, Domnul, am împărăție pe pământ și pe fiii ei mărturisitori pentru Mine.

---

Am intrat, Doamne, între cei din cer într-o fericire mult prea mare, când pe pământ eram bătut cu pietre ca să merg spre cer, o, și am câștigat multă fericire în cer, căci clipa aceea a fost măreață și a fost spre judecata celor ce se făleau cu Moise sub mărirea lor cea pământească, iar în cer a fost biruința cea de partea Ta și ai deschis Tu Însuți cerurile și m-ai așteptat stând pe tronul măririi lui Dumnezeu Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, și am intrat între sfinți cu mare slavă lângă slava Ta, Doamne, și nu știu cei de pe pământ să-și câștige loc și mângâiere în cer cu Tine. Nu știu creștinii care Te iubesc puțin de tot, nu știu ce face pentru ei iubirea pentru Tine și n-o încearcă, Doamne, căci sunt slabi cu iubirea.

Le-aș da la toți din focul inimii mele pentru Tine, dar trebuie să vrea și ei, o, și iată, Te doare pe Tine în cer între sfinți, Te doare nedragostea, Te doare răceala inimii celor ce au nume de biserică a Ta. Îi fură duhul lumii care suflă peste ei mereu și le slăbește iubirea cea pentru cer mereu, iar Tu nu mai ai mângâiere și fii mângâietori pentru Tine în biserică, o, nu mai ai mărturisitori.

Ți-ai pregătit popor deoparte de duhul și de pașii lumii și stai mereu în mijlocul lui ca să-l ridici tot mai sus cu duhul și cu lucrul cel pentru pregătirea slavei Tale, pe care sfinții o așteaptă cu dor nestăpânit. Iar eu în ziua aceasta îi rog pe fiii și fiicele poporului Tău să se aplece mult și tot mai mult spre duhul umilinței, duhul care Te crește pe Tine în creștinii Tăi, duhul prin care Tu Te odihnești și lucrezi pe pământ între oameni prin cei ce Te poartă în ei, în duhul umilinței lor, căci omul este mic, iar Tu ești mare, Doamne, iar cei ce știu și arată că știu aceasta, aceia se fac mângâierea Ta așa cum am fost eu şi ai aşezat peste mine duhul mărturisirii cu îndrăzneală pentru adevărul cel asupra minciunii celor fățarnici, o, şi Ţi-am fost mângâiere de pe pământ şi până în cer şi mi-ai ieşit

înainte cu tronul dumnezeiesc şi mi-ai făcut intrarea între sfinţi.

Şi iarăşi spun: mângâierea Ta, mângâiere Ţie sunt cei ce Te mărturisesc pe Tine pe pământ prin viaţa lor cea sfântă şi prin umilinţa lor cea purtătoare de Dumnezeu întru ei, căci pe pământ nu poate nimeni să fie purtător de Dumnezeu pentru slava Ta, nimeni, Doamne, decât cei ce stau zi şi noapte în duhul umilinţei din ei, umilinţa care-Ţi face Ţie loc în ei, în cei ce Te iubesc cu umilinţa care-Ţi face Ţie odihnă şi lucrare întru ei. Amin.

Iată taina odihnei Mele în om, o, fiilor! Cei ce nu pot așa pentru Mine sunt cei ce dau să poată mai mult pentru ei, iar Mie să-Mi dea ce le mai rămâne. Taina de creștin adevărat al bisericii lui Hristos, această taină nu este îndeajuns dorită și trăită ca să fie și înțeleasă, o, și stau creștinii în zeama lor și stau departe de duhul umilinței întru ei, iar Eu, Domnul, n-am cu ce să-Mi zidesc și să-Mi lărgesc pe pământ biserica Mea, biserica purtătorilor de Dumnezeu.

Umilința inimii Îl zidește pe Domnul în creștin. Umilința aduce în om pacea cea din cer, răbdarea și iubirea Mea de pe cruce, unde am fost atât de umilit ca să-l învăț pe creștin umilința, o, fiilor.

Dar voi acum, v-ați odihnit de lucrul cel pentru praznicul nașterii Mele și iată, iară și iară ridicați-vă la lucru și aduceți Mie intrarea la voi cu praznicul de Bobotează și pregătiți voi această zi și deschideți Domnului să vină cu sfinții și cu duhul de Bobotează, fiilor. Binecuvântate să vă fie dragostea și truda pentru așezarea mesei de Bobotează, căci vin cu sfinții, vin, fiilor, și venirea Mea este acum lucrarea Mea și a voastră, că am de împlinit Scripturile nașterii din nou a lumii ca să nu vin cu judecata faptelor, ci cu iertarea să vin, iertarea cea prin pocăință a omului, și prin învierea lui din păcat, iar voi Îmi sunteți sprijin pentru aceste împliniri, și de aceea vă așez mereu în pacea Mea și mereu vă spun, ori de câte ori vin vă spun vouă iar și iar: Pace vouă, pace vouă, pace vouă, o, fiilor! Amin, amin, amin.

*27 decembrie 2022/9 ianuarie 2023*

## *Praznicul Tăierii Împrejur cea după trup a Domnului. Sărbătoarea Sfântului Ierarh Vasile cel Mare*

*Proorocie despre biruința Domnului asupra lui satana. Binecuvântare pentru biruința neamului român.*

Cuvântul Meu este lumina care vine din cer și cercetează și lucrează și aduce veste peste pământ ca să ia aminte neamurile pământului, și cele ce cred și cele ce nu cred că este Dumnezeu și că veghează de sus Domnul și lucrează din veci și până în veci ca Făcător a toate cele văzute și cele nevăzute ale facerii lui Dumnezeu.

Și iată, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh vine cuvântul lui Dumnezeu și cercetează peste pământ și se așează în cartea Sa cea de azi și merge apoi de la margini la margini ca să fie împlinit, ca să-l împlinească Dumnezeu, Făcătorul cerului și al pământului.

De șapte mii de ani omul s-a lăsat cuprins de duhul semeției, duhul care-L dă deoparte pe Dumnezeu, duhul lui satana, care s-a amestecat încă de la început prin om în lucrul lui Dumnezeu Făcătorul ca să nu asculte omul de Dumnezeu, și de atunci omul se lasă dus de lângă Duhul lui Dumnezeu și purtat spre încântarea care acoperă dușmănia pe care duhul lui satana i-o poartă omului și ca să se războiască el cu Dumnezeu, Făcătorul omului, și așa este de șapte mii de ani pe pământul oamenilor.

Sunt Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Cuvântul Tatălui Dumnezeu, și lucrez peste pământ dintru înălțimile cerești, privind de sus, și apoi Mă apropii și cuvintez. Am pe pământ așezată cartea în care este așezat cuvântul Meu și îl pun apoi pe cale peste pământ. E vremea de apoi, și este scris în Scripturi să vin cu sfinții și să Mă fac peste pământ Cuvântul lui Dumnezeu, numele Meu cel nou, și oștiri din cer am în coborârea Mea cea plină de slava cetelor cerești și îngerești, care Mă slujesc.

E zi de praznic împărătesc pentru Mine prin biserică și vin cu sfinții deasupra cetății cuvântului Meu pe vatra neamului român și las în cartea Mea de azi cuvânt peste pământ ca să fie așezat pe cale, căci am spus: Cuvântul Meu este lumina care vine din cer și cercetează și lucrează și aduce veste peste pământ ca să ia aminte neamurile pământului.

Sunt îmbrăcat în veșmântul milei ca și acum două mii de ani când M-am lăsat răstignit pe cruce pentru viața omului. Mă doare mereu depărtarea de Dumnezeu a omului, Mă doare semeția omului, Mă doare durerea pe care omul Mi-o face. Îndurerat este și omul pe pământ, dar depărtarea lui de voia lui Dumnezeu nu-i aduce decât dureri. Aș vrea să-l mângâi în dureri pe om, dar el nu știe prea mult despre Mine și Mă cheamă numai când îl doare, numai atunci își aduce aminte să Mă caute, să-Mi dorească ajutorul. Satana are stăpânire peste pământ prin slugile lui pline de duhul semeției și prin care el lucrează iubirea de păcat, depărtarea de Dumnezeu prin păcat a omului, o, și nu mai este cărăruță nepândită de satana ca să meargă omul pe ea și să caute la Dumnezeu.

Mă uit peste pământ. Nu se mai poate ajuta om pe om împotriva lui satana, care bagă teamă peste tot. Acest voievod al tărâmului întunecat de duhul necredinței și al netemerii de Dumnezeu, iată, iar și iar se scoală asupra Mea, dar Eu sunt Fiul lui Dumnezeu și am venit pe pământ ca să nu biruiască satana, ci Eu să biruiesc și să-I aduc Tatălui biruința pentru care M-a trimis, căci am venit să-l biruiesc pe satana ca și acum două mii de ani, ba și mai crunt îl voi birui acum, când lovește de peste tot în turma creștină, de teamă lovește, căci este fricos și-și întărește slugile la luptă și le păcălește de partea lui, și toate slugile lui vor vedea curând, chiar și cele care s-au strâns în luptă asupra lui Dumnezeu vor vedea curând că nu poate fi biruit Dumnezeu, și că satana îl biruiește pe om de partea sa, dar vine clipa acestui vrăjmaș să stea față în față cu puterea Mea cea sfântă și să-și ia papara cea pentru șapte mii de ani de ură asupra lui Dumnezeu și a celor ce Îl iubesc pe Dumnezeu pe pământ, și cărora satana le pregătește vrăjmași prin slugile păcălite de el să lupte cu Dumnezeu, prin oameni care uită cât de mărturisit am fost și sunt prin puterea pe care am arătat-o în toate vremile pentru adevărul dumnezeiesc, care l-a rușinat mereu pe satana, dar lupta e scrisă să fie, și de aceea să se ridice la luptă fiii lui Dumnezeu cu post și rugăciune împotriva diavolului și a îngerilor lui cu trup și fără trup, căci vremea este să se arate biruința cea deplină a Mielului lui Dumnezeu, și sus armele sfinte, popor creștin, popor ortodox de peste tot, căci tu păstrezi datinile părintești pentru viața bisericii lui Hristos, dar dacă nu veghezi cu post și rugăciune în vremi de cumpănă, o, nu se poate să fie biruit satana.

Am strigat mereu peste pământ, am strigat peste turma creștină să părăsească păcatul și faptele lui toate, căci păcatul aduce prigoană, aduce furtuni apoi. Privesc cu Tatăl lupta îm-

potriva lui Dumnezeu, nu împotriva bisericii Lui, căci satana are ce are cu Dumnezeu, și de aceea caută să-l deprindă chiar și pe creștin potrivnic voii lui Dumnezeu. O, nu! Mă ridic la luptă cu sfinții, cu armata cerului, cu cea de sus, că Mă doare câtă prigonire Îmi face satana cu slugile lui.

E zi de sfântul Vasile cel Mare în ziua aceasta de sărbătoare bisericească și Mă scol cu sfinții și fac certare lui satana și îl gonesc, așa cum dă el să-Mi facă Mie și slujitorilor iubitori de Dumnezeu și de turma neamului creștin și român, căci satana are ce are cu românul, neamul Meu cel ales la sfârșit de timp pentru slava Mea, pentru credința lui purtată din străbuni, pentru căutarea lui după Dumnezeu, pentru dragostea lui de Dumnezeu și de neam.

Și hai, români de peste tot, sus crucea, sus ruga spre cer, căci diavolul a turbat de tot dacă slugile lui se simt tari și de nebiruit, o, și trebuie să-și piardă puterea cea rea acești slujitori dușmani asupra lui Dumnezeu și a omului, și chiar asupra celor ce slujesc purtați de duhul lui satana de teama cu care el suflă peste tot de nu mai știe că este cerul deasupra și-Mi umple cerul de mărturisitori ca în toate vremile, și vai lui când îi va veni răsplata pentru lupta lui oarbă, căci am spus: n-a fost vreodată luptă și război decât asupra lui Dumnezeu ori de câte ori neamurile sunt amenințate de război și de temeri și de pierderi, o, și așa a fost mereu pe pământ, că mereu satana se luptă cu Dumnezeu și nu poate să nu facă aceasta.

Așadar te cert, satano, te cert în ziua aceasta, te cert cu toți sfinții cerului și dau să-ți ologesc pașii care lovesc în fiii bisericii Mele, că nu ai dreptul tu acolo, și ia mâna de peste ce este al Meu și ia-ți partea ta, ia-i pe cei ce-ți slujesc ție și rușinează-te cu ei cu tot, căci întunericul tău pălește în fața luminii cuvântului Meu, și ce vei face tu dacă Eu, Domnul, voi lovi pe slugile tale care caută să se războiască asupra Mea și care sunt cu trup și stau la conducerea popoarelor și vor aceștia păgânie peste tot să fie și să piară dreptul Meu de peste tot?

O, nu! Dar ducem luptă dreaptă de o parte și de alta și puterea este la Mine, iar la tine este minciuna cu care tu înșeli conducători și popoare că e rău cu Dumnezeu și că e bine cu satana.

O, nu uita tu, satană cu nume de antichrist, nu uita că Eu am venit acum două mii de ani pe pământ Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat și am venit să așez împărăția Mea și am așezat-o, și ia mâna tu de peste ce este al Meu, iar dacă este greșeală în fiii împărăției Mele, îndrept Eu pașii bisericii Mele, iar tu stai deoparte și du-te cu ai tăi și nu uita că puțin de tot mai ai să te încerci asupra Mea și a bisericii Mele și vei păți rușinea pe care cu mult ți-ai pregătit-o, căci vin sfinții cu Mine, vin biruitorii pe care zici tu că i-ai biruit, dar ei sunt în slava Mea, și teme-te de ei, și iar îți spun: teme-te, satană, dă-te în lături, că vine Domnul cu cetele cerești și îngerești și vine cu sfinții biruitor asupra ta, și să te certe pe tine Domnul și sfinții Săi, și apoi să-ți vezi de-ai tăi, căci în curând te vor părăsi și ei, căci puterea lor se va stinge pic cu pic din pricina venirii Mele cu sfinții și se face judecata după fapte, așa cum este scris!

O, popor român de peste tot pământul, și voi fii creștini de peste tot ai poporului ortodox, grăiesc cu voi atât cât pot acum să grăiesc, căci Eu Îmi ocrotesc biserica Mea. O, ridicați-vă toți la război cu arme cerești împotriva lui satana, cu post și rugăciune, fiilor, ca să se teamă satana și slujitorii lui și conducătorii de popoare care ațâță la război asupra bisericii lui Hristos.

O, nu va fi cum vor dușmanii Mei, căci va fi împărăția Mea tot mai tare, că vin cu sfinții. Auzi tu, satano? Vin cu sfinții cerului, vin cu cetele de sus, cu biruitorii tăi ca să te fac să te temi, și voi da și Eu în tine cum dai tu în Mine și în zidirile împărăției Mele și vei fi rușinat de Dumnezeu precum este scris.

Sunt Fiul Tatălui Savaot, Iisus Hristos, Mielul lui Dumnezeu și am grăit cuvânt peste satana, care dă cu prigoană asupra împărăției lui Dumnezeu de pe pământ.

Îi voi da la suferință pe cei puternici ca să Mă cunoască de Dumnezeu al cerului și al pământului și al omului și de Stăpân peste satana și peste slujitorii lui, că e vreme de biruință pentru Domnul, precum este scris.

Ierarhul cel mare, Vasile cel Mare pe pământ și în cer pentru Dumnezeu, dimpreună cu puterile cerești și cu cetele de sfinți și de îngeri, îți fac certare, diavole cu numele de satană și de antichrist, și iată, ascultă tu:

— În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, noi, cei din cer, noi, slujitori în cer pentru biserica lui Hristos, arhierei și mărturisitori, te certăm, satană necredincios și hulitor de cele sfinte, te certăm și-ți poruncim: pleacă din calea lui Dumnezeu și a fiilor lui Dumnezeu! Îți poruncim cu Hristos: trage-te din luptă, ia-ți oștirile și lasă-te biruit, căci biserica și fiii ei credincioși sunt împărăția lui Hristos pe pământ, nu a ta!

Să te certe, satană, fiii neamului român, împreună cu noi, cei din cer, căci neamul român este alesul Domnului, și nu te atinge tu de credința acestui neam, și apleacă-te acum și închină-te cu toată armata ta cea văzută și cea nevăzută, închină-te planului lui Hristos! Nu ai voie peste cele ale lui Hristos! Noi, sfinții din cer, intrăm în luptă cu tine acum ca să te biruim și ca să te temi de puterea lui Dumnezeu și a sfinților Săi! Du-te la păgânii care nu vor cu Dumnezeu, du-te, satană, la cei ce te întărâtă asupra creștinilor ortodocși, du-te la ei, că n-au ei dreptul să-și arate puterea peste pământ, fiindcă nu ei au făcut cerul și pământul și omul, și du-te, auzi?! Du-te!

O, Doamne Împărat și Stăpân în cer și pe pământ, stăruim înaintea Ta pentru biserica Ta. Rușinează-l pe satana, căci se fălește! Stai în luptă cu noi și scoate-l din lucru pe el, căci Tu ești Dumnezeu, iar el este potrivnicul chiar și al celor ce slujesc pentru el, căci el este dușmanul cel mascat, cu numele de antichrist!

Binecuvintează, Doamne, biruința luptei asupra lui satana și a slujitorilor lui, iar fiii bisericii să stea cu noi în luptă și să biruiască pentru Tine dimpreună cu noi acum, prin puterea Ta. Amin.

— Eu, Domnul, cobor har din cer peste cei încercați pe pământ de satana cel potrivnic, și dau povață sfântă creștinilor ortodocși din neamul român de peste tot pământul, să caute ei cu mare dragoste să împlinească poruncile vieții și să trăiască pe pământ după voia cea de sus și după orânduielile lăsate prin părinții cei de la început ai bisericii lui Hristos. Iar cei ce au căzut din har și din rânduiala bisericească de la început, aceia dacă voiesc, să se pocăiască după rânduială, căci biserica lui Hristos nu este cea amestecată, ci este cea aleasă prin har și prin împlinirea poruncilor vieții și a rânduielilor cele de la început.

E zi de slavă și de biruință asupra lui satana și se face în această zi certare bisericească pentru slăbirea puterii lui antichrist și pentru pieirea acestui duh de pe pământ.

Pace ție, popor român! Ridică-te ca un viteaz, ca un vo-

ievod, și roagă-te și stăruiește în credința cea dreaptă, căci una este biserica Mea, și aceea este păstrată sub mantia ortodoxiei, nu și altfel. O, roagă-te, fiu român, și strigă la părinții din cer, căci antichrist este încăpățânat, și unim cetele de luptă din cer și de pe pământ ca să-l biruim. Trebuie credință mare și prin credință și stăruință poate Domnul pentru tine, popor creștin, popor român, ales la sfârșit de timp pentru slava Mea.

Vremea e să faceți voia lui Dumnezeu pe pământ, fii creștini, iar tu, popor român, rămâi cu Domnul și întărește-te întru poruncile Lui, căci satana se teme mult de numele de român, și știe el de ce.

Așadar binecuvântată să fie biruința cea prin credință a neamului român de peste tot pământul, iar pentru vremi cu pace pe pământ trebuie să fie voia lui Dumnezeu împlinită, și aceasta depărtează toată împotrivirea dușmană, căci unde sunt împlinite poruncile vieții, acolo are Domnul biruința Sa. Amin.

Și voi cuvânta cuvânt sfânt în zi de praznic de Bobotează și îl voi așeza pe pământ ca să lucreze el prin puterea sa peste cei ce se simt puternici fără Dumnezeu, căci Eu sunt Domnul și lucrez prin cuvânt sfânt.

Și acum să meargă cuvântul Meu peste pământ și să poată el prin puterea sa, prin puterea Mea.

Sunt Domnul Iisus Hristos și am așezat în carte cuvânt ca să-l împlinesc și să știe satana că Dumnezeu cârmuiește prin cuvântul Său. Amin, amin, amin.

*1/14 ianuarie 2023*

## *Praznicul Bobotezei*

*Domnul zădărnicește planul lui antichrist. Strigăt către țara și biserica română. Păcatul lepădării de credință.*

O, e plin cerul pământului român de slavă îngerească în zi de praznic de Bobotează, iar puterile cerești sunt așezate cete-cete deasupra cetății cuvântului Meu, și-Mi scol străjerii să-Mi facă intrarea în cetate și în carte în zi de praznic sfânt.

Sunt Domnul Iisus Hristos, Eu, și suflarea gurii Mele, cuvântul Meu peste pământ. În curând se vor lăsa văzute pe cer deasupra pământului român cetele îngerești sunând din trâmbițe, precum este scris, și slăvind pe Domnul Care cuvintează de deasupra, și iată, cuvântul Meu trebuie mult cercetat ca să-și poată omul așeza mersul cu Dumnezeu, căci ziua Mea se grăbește cu multul și nu poate nimeni s-o oprească să nu vină, ba chiar s-o grăbească pot și dușmanii Mei să facă aceasta, ceea ce nu vor ei să fie și să vină, o, dar nu, căci sfinții români cântă în văzduh aici deșteptarea neamului român și cântă ei cu dorul Meu și zic în cor: Deșteaptă-te, române, din somnul cel de moarte, în care te-adânciră barbarii de tirani, acum ori niciodată croiește-ți altă soartă, la care să se-nchine și cruzii tăi dușmani.

O, cântă cu sfinții neamului român toți sfinții din cer când văd ei suflarea gurii Mele peste pământul român cum poruncește omului antichrist să iasă, să fugă cu grabă din țara Mea aleasă pentru sfârșit de timp să-Mi fie masă și casă și primire a Mea cu sfinții.

Așteaptă sfinții din țara fără dor, așteaptă venirea Mea promisă să se împlinească. Mă voi lăsa văzut venind cu sfinții Mei și vor crede și cei care acum scriu și lucrează și împart lepădarea de credință mai înainte să se închine omului antichrist, dar vine spaima peste toți necredincioșii, vine groaza cea promisă peste cei necredincioși, care au dat să Mă alunge de peste tot, să fie numai ei și să se închine lor neamurile pământului, și cred aceste satane că vor putea să facă lumea să creadă că nu este Dumnezeu, dar dacă nu este Dumnezeu, o, împotriva cui luptă ei, oare?

Iată, în zi de praznic de Bobotează îmbrățișez în slavă de cuvânt neamul român și pecetluiesc peste el în ziua aceasta credința lui cea din străbuni, cea de două mii de ani credință, ca nicio altă țară credință, credința cea de la început, de la părinți și până azi, o, și nu te lăsa de credința aceasta, popor român, nu, fiule, nu, căci tu vei fi îmbrăcat în mare slavă de sus pentru credința ta și pentru părinții de la care o moștenești pe ea, o, și trage-te din calea și din jocul omului antichrist, despre care vorbesc răspicat Scripturile și sfinții părinți, cei plini de harul cel de sus al descoperirilor cerești prin ei pentru așezarea pe piatră tare a bisericii Mele. Iată, roagă-te de păstorii tăi români, Mă rog și Eu și le spun lor așa: Nu dați poporul ortodox sub mâna lui satana ca să pierdeți mântuirea și voi și neamul. Salvați de sub talpa lui antichrist neamul român, de două mii de ani creștin ca niciun alt neam care s-a încreștinat mai apoi, dar aici au fost de la început arhierei și preoți după rânduiala cea prin sfinți lăsată, și la care nu trebuie să se umble, căci țara română este în planul cel de sus ca să-Mi fie Mie popor al credinței nestrămutate, și prin care Eu să Mă întorc de la Tatăl, că iată cum Mă întorc, iată cum vin dacă am găsit credință pentru Scripturi în mijlocul acestui neam ales!

Vin împliniri mari, vine nașterea din nou a lumii, și pe care ar vrea satana de antichrist s-o împlinească el, dar drăcește, nu creștinește, că el vrea cu orice preț lepădarea de credință, și apoi să vină să se dea mare, o, și nu fiți slabi, voi, neamuri și popoare care dați să vă lăsați păcăliți, o, nu, că împlinirile vin din cer, vin cu Mine de sus, nu vin de la oameni, iar oamenii să-și lase jos lucrarea lor mincinoasă, căci Eu, Domnul, îl voi nimici de peste tot cu suflarea gurii Mele pe acest antichrist al fărădelegii, și care va păli ca iarba curând, curând la arătarea deasupra neamului român a cetelor îngerești luptând și biruind cu cele din cer pe toți vrăjmașii credinței, și care ar face bine să se pocăiască mai înainte să-și ia plata și rușinea necredinței și a trufiei lor diavolești. O, ce vor face ei față în față cu slava Mea cea mare, căci a sosit vremea aceasta?

O, a sosit venirea Mea cu sfinții și îi voi găsi împotriva Mea pe cei necredincioși. Ilie proorocul s-a ridicat la cer în văzduh, și așa se merge la cer, dar aceasta nu cred și nu pot cei necredincioși, căci ei nu dau să știe aceasta, calea spre cer, fiindcă ei au iadul lor, au minciuna de sprijin și de tată și sunt venetici ca și moartea, care umblă peste tot prin păcat, căci păcatul este moartea, venetica cea oarbă, din care se înfruptă toți cei care iubesc păcatul.

Voi, preoți și arhierei ai neamului român, nu semnați cu lepădarea de credință. Vă scriu vouă iertare pentru păcatul cel de acum 100 de ani lucrat prin biserică, și când a fost păcălită turma creștină să-și schimbe sărbătorile și datinile din părinți. Vă scriu iertare, dar trageți-vă acum din jocul cel cu fața ascunsă a omului antichrist. Ce caută el spre biserica lui Hristos? O, nu murdăriți ortodoxia cu cele străine de ea și de părinți! Nu sunt doi crăciuni. Eu sunt Crăciunul, dar neamul român a fost păcălit prin preoții lui ca nici un alt neam mai mult, și iată, iar și iar se voiește din partea dușmanului lui Hristos să se umble la cele bine așezate la temelia bisericii la începuturile ei prin părinți.

Mă aplec acum și vă rog cerește: trageți-vă din lucrarea cea ascunsă a omului dușman îmbrăcat în haine de miel. Ieșiți din amestecătură și ascultați de Domnul, ca nu cumva să lucrați ceea ce nu știți și să dați turma lui Hristos la dușmani. Este scris să se împlinească nașterea din nou a lumii, dar nu vrăjmașul Meu și al vostru să facă aceasta, că nu poate el s-o facă. Priviți la cei ce M-au dat de la ei acum două mii de ani și au dat poporul Israel spre vină mare, spre răstignirea Mea. Fiți treji dacă stați sub nume de păstori, că nu vă va fi vouă bine dacă nu rămâneți de partea Mea acum, când se încearcă peste voi în chip ascuns lepădarea de credință s-o lucrați. E zi de praznic de Bobotează în ziua aceasta și vă botez cu cuvântul Meu ca să vă întăriți frica de Dumnezeu și apoi credința, care oricum o veți avea curând, curând, căci Mă voi lăsa văzut în mijlocul oștirilor îngerești stând deasupra pe cer în țară la voi și împlinind așa Scripturile ca să biruiesc fiara, pe antichrist, căci scris este că Domnul îl va nimici cu suflarea gurii Sale, și iată cuvântul Meu care împlinește aceasta acum!

O, fii români, o, fiilor, nu iubiți să fiți bogați, ci harnici să iubiți să fiți și plini de credință sfântă, căci omul antichrist dă să spună că ia totul sub stăpânirea lui ca să zici ca el, ca să-ți dea el, iar tu păzește-ți de el vatra și nu-l primi să-ți facă el socotelile și dă-l afară de pe meleagul tău, așa cum Eu îi spun mereu: Du-te!

E zi de praznic de Bobotează și voiesc să-ți umplu inima de har de sus, ca să te păstrezi în credința cea de la început, popor român, o, că nu mai găsesc credință pe pământ acum, și calcă antichrist totul la pământ, dar la tine în țară să nu-i dai voie, să nu-l primești cu ale lui pe acest lup viclean, care vrea să te înșele și să-ți facă rău, și apoi să te lepede, că n-are ce să-ți dea el, ci doar își încearcă trufia și prostia.

Eu, Domnul, iar și iar îți spun în zi de praznic de Bobotează: nu pune tu, vrăjmaș păgân, nu pune mâna pe cele din țara Mea de venire acum cu sfinții Mei, căci tu ești vrăjmaș viclean și-ți știu vicleșugul. Ieși și te depărtează de pe meleagul și din jurul neamului român! Aici este al Meu. Auzi? Mergi înapoia Mea, satano, căci neamul român numai Domnului este să se închine, iar tu umilește-te și teme-te de Dumnezeu și de român, căci numele de român este numele cel nou al neamului lui Hristos, iar tu ai nume urât și te numești potrivnicul Meu, antichrist.

O, auzi tu, neam român de aici și de peste tot pământul? Binecuvântată să fie peste tine lucrarea cuvântului Meu din ziua aceasta sfântă! Sunt aici, pe meleagul român cu cartea deschisă și Îmi așez în ea tot cuvântul Meu și apoi îl așez pe cale ca să poată el ca și Dumnezeu, căci cuvântul Meu are putere în el și poate el.

Nașterea cuvântului Meu este cartea Mea din vremea aceasta, și prin el împlinesc nașterea din nou a lumii, cu cuvântul o împlinesc.

Binecuvintez pe poporul Meu cel mititel, care-Mi deschide când intru cuvânt în cetate și în carte. Stau deasupra și cuvintez și Mă las auzit ca pe muntele sfânt când grăiam lui Moise ca să aducă poporului sfânt cuvântul Meu.

O, tu să fii cuminte, popor mititel, și să asculți de Dumnezeu cu teamă și cu o mare iubire, căci Eu aduc la voi din cer ca să împărțiți peste pământ, fiilor. Căutați să fiți priviți și văzuți mereu pentru toate ale voastre, ca să fiți sub cercetare și să lucreze peste voi cuvântul Meu de facere a voastră, căci fără veghe peste voi mereu n-ar putea veni înaintea Mea îngerul vostru păzitor cu viața voastră lucrată mereu. Eu știu cum să vă veghez, iar voi să știți să primiți lucrarea veghii peste voi, căci pe cale cu Mine ați pășit pentru facerea cea nouă, cea din cer, prin cuvântul Meu de peste voi, și ca să vă lucreze el, fiilor. Omul este aplecat spre apucăturile firii vechi, dar cu Mine pe cale trebuie schimbare, trebuie facere nouă, ca și când omul a murit și a înviat și s-a așezat înaintea Mea cu chipul său cel nou.

Puneți lacăt minții, o, fiilor, că dacă ați pune numai gurii, mintea greșește înăuntrul omului, și e greu să-l ocolească ispita diavolească și să nu-i dea de lucru. Așadar, vorbiți cu Dumnezeu mult, și prea puțin cu voi înșivă, o, că nu știe omul taina aceasta mare a scăpării de ispita minții. Și, în sfârșit, stați cu mare sfială față de îngerul păzitor, fiilor, căci el vă ajută la lucrarea plivitului ogorului semănat cu sămânță de sus, căci buruienile au lucrarea lor și-și fac loc peste sămânța cea pusă la răsărire, și care trebuie plivită tot timpul ca să nu-i fie înăbușite creșterea și rodul ei apoi.

Fiți blânzi și smeriți cu inima, fiți mici, ca să puteți sta smeriți ca și Mine, fiilor. Mă aplec și vă cuprind și vă mulțumesc că Mă țineți pe cale când vin cuvânt în carte, și apoi călătoresc peste pământ cu suflarea gurii Mele, cu glasul Meu, care se face cuvânt.

O, fiilor, pace vouă acum, pace vouă, și celor alăturați în ziua aceasta la masă cu Noi și cu voi la praznic de Bobotează! Toți să învețe din cuvântul Meu de peste voi facerea cea nouă, ca să am popor sfânt, fiilor. N-am avut și nu am pe pământ loc dulce așa cum am aici la voi, și de aceea am scris peste această cetate: *„Acolo este Domnul”,* precum este scris despre ea în Scripturi.

Ați așezat înaintea Mea praznic dulce și plin de simboluri prin cele pregătite pentru această întâlnire cu Noi, cei din cer, și cu cei ce s-au alăturat la slujba de Bobotează, la apă sfințită și slujită lângă voi de sfinții cei mari din cer, care vă însoțesc pentru lucrul Meu cu voi.

O, pace vouă, pace, fiilor! Tot cerul de deasupra e minunea cea de sus care a slujit slavei Mele cu voi în ziua aceasta sfântă, și am spus că vine clipa să se lase văzută slava Mea pe cerul neamului român, spre stârnirea credinței sfinte în mulți, căci Eu, Domnul, am ca dragoste și ca venire de la Tatăl țara română, iar vestea despre ea va merge, și se vor bucura de ea popoarele, o, fiilor, așa cum este scris.

Binecuvintez cu voi apa de Bobotează în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, și lucrare cu har mare să aibă pe unde va picura ea.

Acum, Eu, Iisus Hristos, rămân cu voi, și merg cu cuvântul peste pământ și vă spun vouă pace, fiilor, pace vouă, pace vouă, pace vouă, o, fiilor! Amin, amin, amin.

*6/19 ianuarie 2023*

## *Soborul Sfântului Ioan Botezătorul*

*Cuvântul Domnului trebuie cercetat și împlinit cu aplecare.*

Și în ziua aceasta duhul de Bobotează îi cuprinde pe cei din cer și coboară cuvânt în cartea Mea cea de azi, iar sfinții așteaptă să cuvintez.

Eu, Domnul, sunt cu cei din cer, sunt și în cer, sunt și pe pământ cu cei din cer venit.

Eu, Domnul, cobor cerul de sfinți cu Mine când vin în cetatea cuvântului Meu, iar în ziua aceasta am de-a dreapta Mea pe Ioan Botezătorul, martorul Meu de la Iordan, și va fi mărturisire, și duhul mărturisirii va lucra în ziua aceasta.

Pace peste cetatea cuvântului Meu! Trebuie mereu să

așez pacea Mea în cetate ca să pot să cobor, ca să întăresc pentru așezarea cuvântului Meu în carte pe cei care-Mi culeg grăirea când vin cuvânt ca să-l așez pe pământ și să mărturisească el venirea Mea și tot lucrul venirii Mele, toată lucrarea cea de sus a Domnului când vine s-o lucreze peste pământ.

Pace vouă, fiilor primitori de Dumnezeu! Trebuie alin să așez mereu peste inimioarele voastre, peste neputințele voastre. O, aplecați-vă sub sarcină, fiilor, căci sarcina vă și apleacă, vă și dă putere ca să puteți pentru Dumnezeu, o, că n-am altcum să vin pe pământ și să așez împlinirile scrise să vină. Așadar, să ne aplecăm, că vine cerul pe pământ și lucrează, și lucrează toți sfinții cu Mine, toți cei care au lucrat pe pământ pentru Domnul.

Acum Ioan, Botezătorul Meu, mărturisește în cartea Mea cu voi, iar voi mărturisiți prin lucrarea voastră cu Mine, prin ceea ce v-am dat să lucrați și să purtați, și tot ceea ce se lucrează cu Dumnezeu rămâne mărturie, rămâne înaintea Domnului, o, fiilor.

— Ne aplecăm, Doamne Mieluț, și prin aplecare îi învățăm aplecarea pe cei care iau și învață din cuvântul Tău pe cele din cer venite să se împlinească pe pământ. O, cât de cuminți sunt cei ce se apleacă, o, cât de supuși, cât de aplecați, Doamne! Cei ce iau cuvântul Tău de la izvor, iată, învață greu de tot aplecarea, căci aud din gura Ta cuvântul, dar pentru ca să se aplece să-l împlinească n-au hotărâre, o, n-au. Cuvântul Tău trebuie mult, mult cercetat ca să-și poată omul așeza mersul cu Dumnezeu, așa ai spus Tu în cuvântul de Bobotează în ziua ce a trecut.

O, nu este cercetat cuvântul Tău, Doamne, dacă el nu se așează cu împlinirea lui peste cei ce îl aud când el vine pe pământ. O, mulți ar vrea cu Dumnezeu, dar nu să le și facă pe cele care vin de la Dumnezeu să-l așeze cu Dumnezeu pe cel ce vine să fie cu Domnul peste viața sa.

Nu-i ajunge omului viața cu Dumnezeu. El are multe de făcut și îi trebuie viața sa pentru acestea câte el le face, iar cu Dumnezeu petrece cât mai puțin. Eu sunt mărturisitor mare, Doamne, căci viața mea pe pământ a fost să-mi fie dăruită numai pentru Tine, pentru venirea Ta, pentru mărturisirea Ta, pentru jertfirea mea cea pentru Tine, și numai pentru Tine mi-a fost viața pe pământ.

Nu poate omul așa. El își alege multe de făcut cu viața sa. O, ce mare minune ar fi să știe cel ce vine să fie cu Tine cu viața sa, să știe ce face apoi! Mulți dintre sfinți au trăit pe pământ numai pentru Tine, numai pentru lucrările Tale cu ei peste pământ și peste ei, și sunt acum mărturisitori, Doamne, prin tot ce au lucrat ei în via Ta.

Sunt fără lucru oamenii, și nu se apropie cu adevărat să vină lucrători cu Tine atunci când dau să vină să le dai Tu de lucru, Doamne. E mică, e strâmtă mintea omului care dă să Te urmeze cu viața sa. El poartă în minte multe de-ale sale și strânge mereu, și iată de ce trebuie cercetat cu multul cuvântul Tău când dă omul să se dea Ție cu viața sa și să fie cu Tine și pentru Tine apoi.

E sărbătoare pentru mine între cei din cer în ziua aceasta, dar eu, Doamne, am fost legat de Tine, de viața Ta pe pământ cât am stat, că am fost proorocit de Scripturi să vin pe pământ pentru Tine și să vin apoi la Tine în cer, o, Doamne. E pentru Tine sărbătoarea, și pentru Tine sunt sărbătorit lângă ziua botezului Tău de la Iordan, când Tu Te-ai aplecat, Doamne, ca să Te mărturisesc eu pe pământ, iar Tatăl din cer în ziua aceea.

Nu se pot așeza în cuvinte tainele cerești venite pe pământ și lucrând ele între oameni. Nu are omul vreme cu viața sa să-l prindă fiorul acesta al tainelor cerești între oameni pe pământ. O, de aceea ai spus Tu că trebuie mult cercetat cuvântul Tău ca să primească har de sus cel ce îl cercetează, o, că nu mintea, ci Duhul este Cel ce dă descoperiri ca să le știe omul apoi, dacă el caută cu dinadinsul aceasta.

În cer e mare dorul de lucrători pe pământ pentru Domnul în vremea aceasta măreață, aceasta vă spun eu, Ioan Botezătorul, vouă, celor din poporul cuvântului lui Dumnezeu. O, nu-i de ajunsă credința voastră în cuvântul Domnului, pe care voi îl căutați pentru voi. Vorbește gura Domnului peste voi, iar când Domnul grăiește ceea ce auziți voi, cei din cer sunt cuprinși de fior ceresc și stau ascultând și hrănindu-se din Duhul Domnului Hristos. O, învățați, învățați viața cea cu folos pentru tainele cerești dacă aveți pe Domnul cuvânt peste voi, căci trebuie împlinit de voi acest cuvânt. Învățați din cuvânt, învățați să aveți viață cu Domnul și pentru Domnul, și veți căpăta viață în cer încă de pe pământ, iar când veți sfârși lucrarea veți zbura ca Ilie proorocul spre Domnul Cel iubit și veți fi veșnici.

O, spre ziua aceea să priviți, și să lucrați apoi pentru ea pe pământ și să fiți plini de viață din cer, iar cerul vă va cunoaște, fiilor, și veți fi mărturisitori lucrărilor lui Dumnezeu și așa veșnic veți rămâne, dacă lucrul vostru pe pământ este închinat lui Dumnezeu prin viața voastră cu Dumnezeu.

— Te mărturisesc și Eu, Botezătorule al Meu, căci tu pentru Mine ai venit pe pământ. N-ai mai lucrat altceva cu viața ta și ai stat aplecat sub taina și lucrarea pentru care ai venit s-o porți.

În duh de Bobotează am stat și în ziua aceasta cu tine la masă, popor al cuvântului Meu. O, fiule creștin, locașul minții tale, aceasta să-Mi dai Mie, că dacă și tu ai sta acolo, o, cum aș mai putea lucra și Eu ca să-Mi fac palat de odihnă inima ta?

Fiilor, fiilor, unii pentru alții să trăim și să fim, căci Eu, Domnul, am lucru mult să-l așez pe pământ. Așadar, mereu, mereu este de învățat viața cu Dumnezeu și pentru Dumnezeu trăită, iar pentru aceasta trebuie minte din cer să aveți, ca să pot Eu să Mă aplec și să vă dau, iar voi să învățați de la Mine aplecarea și iar aplecarea, fiilor, căci lucrul Meu e mult și mereu, dar trebuie aplecare, o, fiilor.

Întăresc pacea peste cetate și peste poporul cuvântului Meu. În duh de Bobotează împart pace și spun: Pace ție, o, pace ție, popor al cuvântului Meu, pace, și învățați aplecarea, o, fiilor! Amin, amin, amin.

*7/20 ianuarie 2023*

## *Duminica Vameșului și a Fariseului*

*Îndemn pentru pocăință. Păcatul fățărniciei îl dezrădăcinează pe om din Dumnezeu. Proorocie despre despărțirea în două a bisericii.*

Sunt deasupra aici cu cetele de sfinți și de îngeri și-Mi așez cuvântul în cartea Mea cea de azi și păstoresc cu el, căci sunt trimisul Tatălui ca și acum două mii de ani și lucrez sub numele Meu cel nou, Cuvântul lui Dumnezeu, precum este scris.

E zi de duminică și am de așezat în carte cuvânt în ziua aceasta. Se mijește de ziuă și vă ridic spre întâmpinarea Mea, fiilor primitori de Dumnezeu, că am cuvânt de păstorire, am de cuvântat, o, fiilor. Veghez cu sfinții de aici, de deasupra, din țara venirii Mele la sfârșit de timp, și cu cuvântul cel rostit

veghez, și apoi cuvântul merge și lucrează, căci așa lucrează Dumnezeu, ca la început lucrează, căci la început a fost cuvântul, și tot așa și acum, la sfârșit de timp, când toate se sfârșesc ca să se înnoiască, și să se împlinească acum cuvântul Meu pentru nașterea din nou a lumii.

Omul a stricat totul și și-a pus lucrarea lui și L-a dat deoparte pe Dumnezeu Făcătorul, o, dar cine se poate lupta cu Dumnezeu și să și biruiască? Își pierd tot timpul vieții toți potrivnicii care se doresc dumnezei să fie, căci sunt orbi și nu au cu ce să vadă dincolo de mintea lor de carne, de om căzut de la Dumnezeu prin stricăciunea născută din neascultare de Dumnezeu a omului în rai, și iată, toți potrivnicii nu văd, ci doar se fălesc, se cred în stare, iar când dau apoi cu ochii de Dumnezeu se umplu de toată rușinea și-și văd zădărnicită vremea vieții, o, și de aceea am spus Tatălui acum două mii de ani în lupta lor cu Dumnezeu: *«Tată, iartă-le lor, că ei nu știu ce fac!»*

Am lucrat minunat ca să rămână pe pământ scrise lucrările lui Dumnezeu, căci am lucrat ca să poată fi scrise toate câte Îl slăvesc pe Dumnezeu în vreme. Omul fățarnic însă e orb, e surd, e îngust la minte, e neînvățat din cer, de unde vine învățătura peste cei ce o aleg pe ea. O, cum să nu fie Dumnezeu? Cine a făcut cerul și pământul și lumea și omul? O, ce să-ți fac, omule, dacă tot dai să uiți aceasta ca să găsești cumva ce să spui și tu, ca să te crezi în stare și tu? O, fă și tu cerul și pământul și toate cele făcute de Dumnezeu, ca să ai apoi cu ce să te dai că știi și că poți. Tu nu vezi că dacă vrei să înființezi pe pământ ceva la vedere trebuie să te apuci să faci aceasta ca să se vadă, ca să te folosești apoi de facerea ta? Nu ți-aș cere nimic, decât să te minunezi de toate lucrările Făcătorului Dumnezeu și să te lași mic și să trăiești cu folos vremea vieții. Tu însă te-ai făcut potrivnic și-ți place de tine și de aceea nu-L iubești, nu-L cinstești pe Dumnezeu Făcătorul și de aceea te-ai lăsat duhului străin, duhul cel potrivnic lui Dumnezeu, duhul cel care a pătruns în rai și a schimbat mintea omului și l-a abătut pe om de la ascultarea de Dumnezeu, și sunt șapte mii de ani de atunci, și asta ești, omule, și asta lucrezi, o, și așa cazi în neștiință și dai să crezi că știi tu. Eu, Domnul, te rog, pocăiește-te de vremea neștiinţei tale. Nu poți să-L biruiești pe Dumnezeu. Apleacă-te! Te roagă Dumnezeu aceasta! Nu poți fi mare cât dai să fii. Nu poți tu cârmui peste pământ și peste semenii tăi, că nu-i al tău aceasta, căci tu ești trecător și n-ai din cer. O, nu te mai îngâmfa! Trezește-te și caută să înțelegi cât ești de mic și de neputincios pentru tine și pentru semeni. Te învăț din cer, din locul locuinței Mele și-ți spun: ascultă-Mă!

O, neam român, ai pe creștetul tău pecete de creștin de două mii de ani. În această zi de duminică este scris în rânduiala bisericii lui Hristos începutul pregătirii pentru intrarea în vremea postului mare de dinaintea praznicului Învierii Mele dintre cei morți acum două mii de ani, și amintește acum evanghelia Mea pilda vameșului și a fariseului, o, și trebuie luare-aminte a curățirii păcatelor lucrate cu mintea și cu fapta apoi, păcatul fățărniciei, păcatul care îl dezrădăcinează din Dumnezeu pe om ca și pe omul cel întâi zidit, care a căzut de la Dumnezeu prin mintea lui.

Te învăț, neam român. Hai la școala cerului! Te chem, te aștept, te doresc cu dor ceresc, că voiesc să Mă sprijin pe credința ta în cuvântul Meu de peste tine ca să împlinesc cu ea scriptura nașterii din nou a lumii, așa cum Mă folosesc de credința poporului cuvântului Meu ca să vin pe pământ cuvânt, și să împlinesc prin credința omului toate cele ce stau să vină să se așeze cu împlinirea lor, și să-i ocrotesc pe ai Mei ori de câte ori este să deschid ochii orbilor celor potrivnici lui Dumnezeu.

Vin pe vatra ta cuvânt, popor român. Deschide-Mi să intru la tine! Nu poți aceasta decât prin credință că Eu sunt acest cuvânt, că Eu te strig prin el, că Eu sunt Cel ce bat ca să-Mi deschizi și să te iau spre învățătura cea din cer, cu care dau să-l învăț pe om nepăcătuirea, asemănarea lui cu Dumnezeu, așezarea la loc a celor strămutate prin necredința omului fățarnic chiar și cu sine însuși, nu numai cu cei asemenea lui.

Iată pilda vameșului și fariseului. O, învățați, fiilor, din această pildă rostită de Mine acum două mii de ani și luați din ea ca să știți că înaintea lui Dumnezeu nu trebuie să arătați că vă bizuiți pe voi înșivă, că vă cunoașteți pe voi înșivă vrednici de stat înaintea lui Dumnezeu ci, din contra, smeriți-vă și dați lui Dumnezeu toată mărirea, ca să primiți har peste har și să ajutați pe Domnul în toate lucrările Lui peste pământ în vremea aceasta a marilor împliniri, a pregătirii venirii Mele cu slavă multă și cu mântuirea celor ce cred și-Mi stau alături ca lucrători, așa cum am avut ucenici credincioși acum două mii de ani, împărțindu-Mă ei apoi oamenilor și câștigându-i pe ei împărăției Mele, turmei Mele mărturisitoare de Dumnezeu prin vreme, și iată, nu piere Dumnezeu, nu piere împărăția cerurilor de pe pământ, căci ea este înăuntrul inimii omului și a faptelor ei apoi, precum este scris.

Așadar, ridică-te mărturisitor al Meu, popor român! Iată, e vremea, fiule. Stau peste tine oameni fățarnici și te supun sub cuvânt de putere, căci sunt orbi, sunt fără Dumnezeu peste lucrările lor, chiar dacă și-au pus peste ei haină de păstor și se dau vrednici să facă apăsare peste turma bisericii Mele.

O, Mă doare, și-și pregătesc durere acești păstori mincinoși, căci vine peste ei durerea Mea și a celor prigoniți de ei, că Eu văd și aud durerea aceasta făcută de ei. Am mai spus și iarăși spun: Se va desface în două biserica, și asta dau să facă și să stârnească acești păstori lacomi de bani și de viață fără Dumnezeu, și care se folosesc de casa lui Dumnezeu pentru nelegiuirile lor, că au stăpân străin peste ei, de care ei ascultă și fac lucrare potrivnică lui Dumnezeu și turmei creștine.

Dar ridică-te, popor român și fă unitate frățească pentru lupta credinței biruitoare de partea lui Dumnezeu, iar Eu, Domnul, voi lua aminte și voi împlini la credința ta, o, că mare este neamul român și ungerea lui cea de la Mine, cea dintru început ca să-Mi fie Mie popor două mii de ani și până la sfârșit de timp, și ca să împlinesc prin credința lui minunea cea mare, venirea Mea cu sfinții, și alungarea de pe acest meleag sfânt a lucrării lui antichrist cu tot cu slujitorii lui fățarnici în fel și chip, chiar și cu haină de păstori acoperindu-se ei, că iată-i păstori antichriști, iată-i cum au îndrăzneala să facă stricăciune mare sub nume de păstori de biserică, dar prigonind pe Domnul cu a lor fățărnicie!

Voi lua aminte, așadar, la lucrarea lor fățarnică și le voi aduce rușine și vor pierde, și voi sta cu lucrările Mele față în față cu ei, o, că nu pot să pierd lupta, și voi fi biruitor pentru cei ce plâng așteptând să vin să pot Eu, că e vremea să biruiesc Eu.

Eu sunt Cel ce sunt. Să învețe aceasta cei care dau să uite că Eu sunt, și că nu ei sunt.

Și iată ce le spun celor ce plâng așteptând pe Domnul pentru nedreptățile de peste ei din partea celor ce sunt fățarnici.

Voi, cei din turma creștină păstori cu credință pentru

Mine și pentru turmă, o clipă așteptați! Vin să fac dreptate oilor, precum este scris să fac. Este o rămășiță tainică păstrată prin har, și care nu și-a plecat genunchii în fața lui antichrist, și așteaptă aceștia să treacă ispita și să se arate înșelătorii și să iasă Domnul biruitor, și apoi să se ridice turma creștină la sfințenie pentru venirea Mea cu ziua slavei. Amin.

Iar voi, fiilor veghetori pentru Mine în cetatea cuvântului Meu, trimiteți-Mi cuvântul peste tot, ca să lucreze el. Amin.

O, fiilor, gătiți Domnului sărbători sfinte, zile sfinte cu Mine între voi, cu voi întru Mine, fiilor. Așa cum pregătiți hrana cea pentru duminică, pentru masă frățească, o, tot așa să pregătiți și petreceri sfinte și ziditoare de slavă cerească între voi, și așa să crească puterea și lucrarea duminicilor Mele cu voi în cetate, alături de rugăciuni pentru voi, pentru turmă, pentru țară, pentru biruința Mea cu voi asupra omului antichrist, căci Eu, Domnul, trebuie să am putere peste voi, peste tot neamul român și peste pământ apoi, și tot și toate să facă voia lui Dumnezeu, care este puterea lui Dumnezeu între oamenii credinței și biruința Mea prin ei, o, fiilor.

Vă dăruiesc puteri sfinte, vă dăruiesc pacea cea de la Mine și vă dau din Mine, fiilor, iar voi să dați ceea ce Eu vă dau și să faceți milă cu cei ce nu au de la Dumnezeu.

Vă întăresc mereu cu cuvântul și cu dorul Meu și voiesc să prind vlagă în fiii neamului român ca să pot prin credința lor, o, fiilor. Toate vin spre împlinire prin rugăciune cu cerere. Așadar, să cerem la Tatăl în numele Meu de peste voi și să primim de la El, și așa să vină împlinirile care așteaptă la hotar, și de care nu se așteaptă potrivnicii Mei cei neastâmpărați asupra Mea și a celor ce se bizuie pe Domnul pe pământ.

Și acum pace vouă! Cereți Tatălui pentru voi în numele Meu, fiilor, iar Tatăl vă răspunde vouă.

Vă îmbrac în har, în pacea Mea cea pentru voi. Pace vouă, pace vouă, pace vouă, o, fiilor! Amin, amin, amin.

*23 ianuarie/5 februarie 2023*

## *Duminica Fiului Risipitor. Sărbătoarea Sfinților Trei Ierarhi: Vasile, Grigorie și Ioan*

*Slugile lui antichrist vor fi scoase de sub haina de păstori. Îndemn la pocăință pentru slujitorii bisericii. Anatema peste cei care schimbă cele așezate din veac.*

În ziua aceasta mare scriu în cartea cuvântului Meu duhul trezirii sfinte și toată veghea cea pentru el, și-Mi ridic din așternut pe cei ce-Mi primesc venirea Mea cuvânt pe pământ și spun: Pace peste cetatea cuvântului Meu și peste pământul și neamul român, și să Mi se facă primirea și așezarea în carte, și apoi să fiu dat de veste peste pământ cu slava cuvântului Meu!

O, cât aș vrea să aibă omul de Tată pe Dumnezeu cu multă, multă credincioșie și să se simtă fiu, o, cât aș vrea! L-am zidit pe om și am pus viață în el ca să rămână al Meu și să-Mi lucreze Mie și luișI, și să se bucure de rai și de toată iubirea lui. Am zidit raiul cu atâta iubire, și era tot o iubire pentru om, tot o frumusețe grădina raiului, tot o dulceață, tot o armonie, o, și i-ar fi fost mult prea de ajuns omului și sufletului din el. O, a căzut din rai omul apoi, și aceasta din pricina că n-a voit să fiu și Eu cu el, să-i fie Dumnezeu Tată, iar el să-I fie fiu și să avem raiul de casă și de petrecere sfântă.

O, omule, o, omule, câtă primejdie pe Dumnezeu și pe tine să dai de peste tine sfatul Domnului și să te porți după mintea ta! Ești flămând și însetat și tot cauți salvare, și nu știi cum s-o găsești dacă ai pierdut avuția dată ție de Tatăl la facerea ta. Cauți mereu să-ți fie bine și nu-ți dă prin minte ce cauți. O, tu cauți raiul din care ai căzut prin mintea ta căzută. Ți-a căzut din Dumnezeu mintea pe când erai în rai, unde n-aveai cum să stai fără Mine, căci din Mine ți-am dat viață trupului și duhului din el apoi.

O, M-ai părăsit în rai, omule, M-ai părăsit de tot. Te-a părăsit și raiul pe tine apoi, dacă L-ai părăsit pe Tatăl tău și ai părăsit tot ce a făcut Tatăl pentru tine. Te-a părăsit raiul, omule pribeag pe pământ după ce ai căzut din rai. Cu toată taina și lucrarea raiului caut după tine de șapte mii de ani și mai bine și umblu pe pământ de la margini la margini și-ți țin calea ca să înțelegi că Tatăl Își caută fiul pierdut ca să-i arate calea înapoi, iubirea care îl așteaptă ca să îl învețe ea calea înapoi.

Țara pribegiei e plină de desfrâu și de tot amarul înșelător. O, e numai desfrâu pe pământ, că pe pământ e omul care L-a părăsit pe Tatăl Dumnezeu în rai și a căzut pe pământ, căci și-a ales desfrâul și timpul în schimbul veșniciei lui din rai. I-am scris omului în rai iertarea după ce el L-a părăsit pe Dumnezeu și a căzut din rai, și a fost să vin Eu, Fiul Tatălui, să plătesc iertarea lui pe pământ, și a venit atunci iubirea pe pământ după om, iubirea cea din rai, o, că numai iubirea îl poate vindeca pe om de păcat, numai ea, și iată, acum plâng în cuvânt ca să Mă audă omul și să-i dau lui înapoi raiul și intrarea în rai, asemănarea lui cu Dumnezeu și întoarcerea acasă în slava cea de fiu al Tatălui Dumnezeu.

O, mare e iubirea Mea, și cu ea strig după om și spun: Nu mai păcătui, omule pierdut prin păcat! Nu pentru păcat te-a zidit Dumnezeu, ci pentru asemănarea ta cu El prin sfințenie, iar cine iubește ascultă așa și se face sfânt, se face locaș al raiului, al Domnului, al slavei de sus, care așteaptă să coboare pe pământ cu toate tainele celor nevăzute ale facerii lui Dumnezeu, împărăția cea de sus pe pământ cu cei ce iubesc, cu fiii lui Dumnezeu, cu cei ce au de Tată pe Dumnezeu pe pământ, și cu care Eu, Domnul, voiesc să-l biruiesc pe satana, și iată, dau să încep înnoirea lumii în mijlocul neamului român, că aici Mi-am așezat cortul ca să vin cuvânt pe pământ și să lucrez tot prin cuvânt ca la început, precum este scris să vin și să lucrez sub numele Meu cel nou: Cuvântul lui Dumnezeu.

O, e zi bogată în lucru și în cuvânt această zi de duminică, duminica Fiului risipitor, căci în ziua aceasta avem în cer și pe pământ sărbătoarea sfinților marilor ierarhi: Vasile, Grigorie și Ioan, sprijinitorii Mei în lucrarea cea de azi a venirii Mele cuvânt pe pământ încă de la începutul ei din anul 1955, și tot așa și acum lucrează ei peste lucrarea Mea cu cei de azi purtători ai Mei, și iată-i grăind de lângă Mine în mijlocul cetei lor de sus, și binecuvintez acum intrarea lor în carte, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

— O, Te slăvim, Doamne Dumnezeul nostru, că ai ascuns tainele Tale de cei cu nume de înțelepți și de păstori și le-ai descoperit pe ele celor credincioși venirii Tale cuvânt pe pământ, și iată cu câtă slavă lucrezi și-Ți faci lucrarea de cuvânt peste pământ acum, când a venit această vreme!

O, e vremea Ta, Fiule al lui Dumnezeu Tatăl, iarăși e vremea Ta, căci satana se crede împărat peste pământ și peste oamenii toți, dar vii Tu, și de peste tot îl întâmpini cu cuvântul ca să știe că e vremea Ta și că vei birui Tu, precum este scris, și va fi rușine mare, că vor fi scoase de sub haină de păstor slugile lui antichrist, o, că n-aveau cum să lucreze a-

ceștia mai bine pitiți împotriva Ta ca și de sub acest nume și haină, iar lupta este mare, că Tu ești mare, Doamne, și ai mult de curățat și de spălat și de pus pe jar încins, că ai de curățat și de înnoit pământul, Doamne, o, că e mult păcat peste tot, e scoarță groasă și e vopsită pe deasupra și trebuie descoperit mirosul ei cel greu, și apoi mireasma Ta cea sfântă ca să simtă neamul omenesc că ai venit să biruiești și să înnoiești pentru stare de rai, pentru așezarea pe pământ a voii lui Dumnezeu, că iată, antichrist a luat veșmânt de slujitor de biserică și culcă la pământ pe cei iubitori ai Tăi din turmă și de peste turmă, dar nu, va fi descoperit acum, căci așa este scris, iar lupta e pe sfârșite, fiindcă Tu, Doamne, trebuie să biruiești și să scurtezi această vreme rea și să răsplătești răbdarea celor ce Te așteaptă să vii și să faci curățenie de satana pe pământ, începând de aici, din țara română, țara venirii Tale pe pământ cuvânt acum, la sfârșit de timp, Doamne, o, și câtă bucurie pe sfinții Tăi, și mai ales pe sfinții neamului român, pe cei ce au luptat și au răbdat ca să vii.

Voi, arhierei și preoți care nu lucrați pentru slava Domnului și v-ați ascuns cu lucrarea cea rea a vrăjmașului antichrist sub veșmânt de biserică a lui Hristos, o, a venit vremea să fiți scoși la lumină prin cuvântul lui Hristos, că iată, vă încumetați să oropsiți turma, să alungați din biserică pe cei drepți și să lucrați pe ascuns în slujba vrăjmașului antichrist, căci voi iubiți banul și vremelnicia, și aveți sufletul vândut la străinii de Dumnezeu. O, umiliți-vă dacă mai vreți, dacă mai puteți, dacă mai sunteți lăsați!

Noi, arhiereii Domnului Iisus Hristos, vă îndemnăm la pocăință, căci voi lucrați ca potrivnici. O, nu aveți dreptul să stăpâniți peste cei drepți dacă v-ați luat scaune înalte! Domnul este întreg în fiecare biserică și cetate prin preoții slujitori, o, și nu voi, ci Domnul este Cel ce are putere peste biserica Sa.

Iată, faceți uriciune multă și dați să pustiiți via Domnului, precum este scris de lucrarea păstorilor plătiți. O, trageți-vă înapoi din lupta voastră cu Hristos, aceasta vă spunem noi, cei trei arhierei, Vasile, Grigorie și Ioan. Vă poruncim de sus din cer aceasta, și veți asculta chiar dacă vreți, chiar dacă nu vreți, căci este cuvânt din cer acest cuvânt. Voi nu lucrați pentru Domnul de sub haina cu care vă acoperiți pe deasupra, și de aceea lăsați-vă biruiți, și dacă vă poate mintea și inima, pocăiți-vă și despărțiți-vă de lucrarea omului antichrist, care a umplut pământul și s-a găsit să se ascundă sub veșmânt sfânt ca să nu-i fie bănuită viclenia și fața de vrăjmaș al lui Hristos.

Așadar, să te certe pe tine Domnul, satană cu numele de antichrist, să ieși de sub veșmânt sfânt și să te temi de numele lui Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, iar dacă porți trup de om pocăiește-te la vedere, căci Domnul așteaptă salvarea păcătoșilor care Îl cheamă pe El pentru ei!

Binecuvintează, Doamne, puterea cuvântului nostru pentru slava Ta cea mare peste neamul român și peste biserica Ta cea iubitoare din mijlocul acestui neam, o, că mare este acest pământ și neam înaintea Ta, și bucurie pentru toți cei din cer este acest adevăr! Sfințește-i pe români, iartă-le păcatele, fă-i vrednici să-Ți poarte venirea și slava Ta cu ei și pentru ei, iar pe noi, cei din cer, bucură-ne cu biruința Ta prin neamul român asupra înnegritului de vreme antichrist, omul fărădelegii, fugarul cel ascuns sub duh viclean ca să nu-i știe lucrarea lui cea rea, dar este scrisă în filele Scripturii toată prostia lui și toată rușinea de care va avea parte pentru că s-a încumetat să ridice hulă asupra lui Iisus Hristos, asupra lui Dumnezeu, Făcătorul cerului și al pământului și al omului, și apoi a toate cele văzute și nevăzute ale facerii lui Dumnezeu. Amin.

— Voi, părinți sfinți ai turmei bisericii Mele de la începutul ei și până la venirea Mea iarăși de la Tatăl pe pământ, ați fost adevărați păstori, iubitori de Dumnezeu și de turma Sa. Ați lăsat prin lucrarea Mea cu voi tot ce avea să știe și să lucreze biserica Mea pe pământ.

O, aceștia sunt păstorii bisericii Mele. De ei să ascultați până la sfârșit, voi, cei care rămâneți cu credincioșie tainei lui Dumnezeu prin biserica cea de la început așezată pe temelia ei prin părinți! Iar cei ce dau să schimbe pe cele așezate pentru vecii, aceștia să fie anatema! Amin.

Și acum încununez slava zilei Mele de azi cu voi, cei din cetatea cuvântului Meu, și așez peste voi mângâierea Mea și spun: Pace vouă, fiilor! Mă sprijin pe voi cu venirea Mea cuvânt pe pământ. Pace vouă! O, și voi să vă sprijiniți pe Mine cu toată lucrarea Mea cu voi, căci Eu am grijă de voi, numai voi să fiți sfinți și cuminți și să condamnați păcatul ca să nu mai fie pe pământ, o, că e vremea să aduc cerul pe pământ și să fie rai pământul, și de aceea vă dau putere din Mine, ca să puteți pentru Mine, și să pot Eu prin voi să așez Scripturile care mai sunt de lucrat între cer și pământ, căci satana e pe sfârșite, iar Eu, Domnul, vin cu înnoirea, fiilor. O, pace vouă, pace vouă, pace vouă, o, fiilor! Amin, amin, amin.

*30 ianuarie/12 februarie 2023*

## *Praznicul Întâmpinării Domnului*

*Purtarea crucii înseamnă răstignire. Poporul cuvântului trebuie să aducă cerul pe pământ. Fiii români să-și iubească țara și neamul.*

Intru în carte cuvânt și scriu zi de praznic împărătesc, patruzeci de zile de la nașterea Mea din mamă Fecioară, și a fost după legea lui Israel să mergem la templu pentru curățirea după naștere pentru părinți, ca să poată ei apoi să meargă la templu pentru rugăciune după datină, și iată, e zi mare în calendarul creștinesc, o, și mulți se uită pe fereastră să-Mi afle cuvântul cel de zi de sărbătoare, iar Eu Mă dăruiesc lor cu povețe sfinte, căci sunt Păstor și port grijă de turmă ca Păstorul Cel adevărat, Cel neplătit, Cel din cer, Care nu cere decât să fie după adevăr fii ai lui Dumnezeu cei păstoriți de Mine, și de aceea să învețe ei bine ce au de lucrat și de păzit fiii lui Dumnezeu ca să fie ei cu adevărat fii, căci Eu, Domnul, ca să fiu Păstor am trecut prin toată rânduiala cea de fiu, și apoi Mi-am dat trupul spre jertfă ca să vadă fiii lui Dumnezeu cum pot ei să rămână fii după ce cuvântul cel de sus vine să-i adune în turma Domnului ca fii, și iată, trebuie răstignire după asemănarea cu Păstorul Care Și-a pus trupul țintuit pe cruce ca semn al sfințeniei duhului și trupului, o, și așa au de lucrat fiii lui Dumnezeu pentru ca să fie ei sfinți ca Păstorul lor, și trebuie să-și țină mâinile și picioarele în cuie ca să nu mai săvârșească păcat, căci cei fără crucea purtată fac mereu păcat.

Iată, trebuie răstignire, căci Eu am spus: *«Cel ce voiește să vină după Mine să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-Mi urmeze»*, iar purtarea crucii înseamnă răstignire, ca să nu mai facă omul păcat cu trupul său. Un răstignit are țintuite pe cruce mâinile și picioarele și este după chipul și asemănarea Domnului său, a Păstorului său, și aceasta înseamnă om care nu se mai lasă spre păcat, și este pe veci cu Domnul un așa om.

O, ce frumoși sunt cei ce Mă aleg ca pildă peste viața

lor, ce frumoși! Aceștia au priceput îndeajuns cuvântul spus de Mine pentru cei ce voiesc să Mă urmeze cu cruce, și nu fără cruce. O, ce puțini sunt cei ce își aleg să fie frumoși ca Dumnezeu, frumoși prin cruce, și ce mare ar fi să fie această turmă a lui Hristos, acești frumoși ai cerului pe pământ! De aproape șaptezeci de ani stau cuvânt peste pământ ca să-Mi zidesc o mânuță de popor frumos ca Dumnezeu, o, și greu Mi-a fost mersul cu acest cuvânt, și mult de tot M-am umilit ca să ridic Tatălui un rod frumos. Omul însă e învățat ca pe pământ și de aceea îi este greu să priceapă ce înseamnă Dumnezeu și ce să facă omul apoi înaintea lui Dumnezeu.

Iată, omul face mereu păcat, și face aceasta pentru că nu știe ce înseamnă Dumnezeu și ce înseamnă omul. A înțeles aceasta mama Mea Fecioara și a stat cu viața ei numai în Dumnezeu, numai cu Domnul în inimioara ei curată, și apoi ea Mi-a fost Mie mamă și a mers la templu la patruzeci de zile de la nașterea Mea ca să aducă jertfă de curățire după datină, dar ea era curată ca cerul, și tot așa a și rămas, numai că Domnul Se apleacă rânduielilor așezate pe pământ ca să se înțeleagă desăvârșit că Fiul lui Dumnezeu S-a făcut Om și a crescut, și apoi S-a răstignit pentru om ca să-l aducă pe om la pocăință și la iertarea păcatelor, căci Eu am înviat după răstignire ca să desăvârșesc toată calea spre Dumnezeu a omului și să fie omul liber prin Mine, prin tot ce am făcut Eu pentru viața lui, și de aceea Eu sunt Păstor, și are omul ce să învețe, pentru că i-am arătat Eu prin însăși viața și calea Mea pe pământ.

Așadar, să învețe omul de la Mine și să învețe de la mama Mea Fecioara, că de pe pământ nu este ce să ia, și de aceea să ia din cer omul, să ia și să lucreze și să fie el cu cerul pe pământ, că Eu, Domnul, voiesc să am popor sfânt și să aduc cu el cerul pe pământ ca să fie pe pământ ca și în cer, precum este scris, și dau să pun taina dorului de cer în inima omului ca să pot lucra cu omul cerul cel nou și pământul cel nou și să am pentru cine să le lucrez și să le așez ca fericire a celor ce au iubit pe Dumnezeu pe pământ, învățând din cer iubirea aceasta, căci pe pământ e altfel de iubire și cade omul prin ea de la Dumnezeu.

Stau pe vatra neamului român cu taina nașterii din nou a lumii, pe care am făgăduit-o ca lucrare a lui Dumnezeu la sfârșit de timp, numai că omul pe pământ dă să tragă de timp, să-l tot lungească și să aibă el timpul pentru ale sale, dar Mie Îmi este dor de cer pe pământ, și le este sfinților dor, și de aceea vin cuvânt în mijlocul acestui neam, unde Mi-am așezat cortul venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl și de aici strig și îndemn neamul român să ia în inimă iubirea de Dumnezeu. Dar mai întâi, iată, așa cum Eu, Domnul, iubesc această țară atât de mult și vin cu atâta dor pe meleagul ei cu lucrul Meu ceresc, o, tot așa voi, fii români, iubiți-vă țara și neamul, căci cine nu-și iubește țara și neamul nu-L poate iubi pe Dumnezeu, căci Dumnezeu este iubire și iubește și ocrotește pământul și neamul român, iar omul să iubească ce iubește Dumnezeu, și va fi cel iubit cel ce așa iubește.

O, popor al cuvântului Meu, să iubești ca Dumnezeu, fiule păstorit din cer! Înalță rugi calde spre cer pentru neamul român, pentru înțelepciunea cea de sus peste el, pentru dorul de Dumnezeu în inimile fiilor români, pentru pacea cea sfântă și ziditoare de bine în mijlocul acestui neam, pentru lumină, pentru iertarea păcatelor, și apoi să învețe sfințenia fiii acestui neam și pământ. Și dacă este voință și credință, dacă este iubire de țară și de neam, să se întoarcă acasă fiii plecați prin străini, căci taina acestui neam e mare pe pământ și va împărți lumină mare peste popoare, precum este scris, o, și e bine să fie în patria lui românul, și e bine cu Dumnezeu, o, și e rău fără Dumnezeu, dar ce puțini pricep aceasta, ce puțini văd aceasta uitându-se peste pământ!

Și acum, pace peste pământul și neamul român, și această pace să se întindă peste tot pe unde nu este pace pe pământ, și să se înmulțească pacea, căci pacea aduce pace!

Și iarăși, pace și înțelepciune din cer peste cei ce cârmuiesc popoarele, și fericiți sunt și vor fi făcătorii de pace, precum este scris! Este nevoie de pace pe pământ și în inimi, dar este nevoie de iubire, de milă, de credință.

Pace ție, cetate a cuvântului Meu! Pace vouă, fiilor din cetate! Să meargă și să lucreze cuvântul Meu de pace! Iubirea de țară și de neam să se întărească și să lucreze ea iubirea de Dumnezeu apoi. Mă sprijin cu voi să-Mi pot așeza cuvântul peste pământ, fiilor, căci pământul are nevoie de cer, are nevoie de cele din cer atât cât nu știe omul de pe pământ, măi fiilor, iar ce este la oameni cu neputință este cu putință la Dumnezeu, așa este scris.

Așadar, să fiu sprijinit să-Mi rostesc peste pământ cuvântul, fiilor, că mare mângâiere am când vin să cuvintez și să Mă împart și să lucreze cuvântul Meu tot ceea ce este cu neputință la oameni, și de aceea voi Mă bucurați că-Mi stați de sprijin, și de aceea așez peste voi pacea Mea mereu și lucrarea ei apoi și zic: Pace vouă, o, pace vouă, fiilor! Amin, amin, amin.

*2/15 februarie 2023*

## *Duminica Înfricoșatei Judecăți*

*Durerea Domnului de la nerecunoștința omului. Păcatul este buba cea rea care omoară pic cu pic sufletul omului. Nu este om mai înțelept ca și omul creștin.*

Cu adiere de vânt și de nori Mă vestesc deasupra cetății cuvântului Meu pe vatra neamului român și-Mi las în carte cuvântul și merg apoi cu el peste pământ și am norii suire și coborâre, căci este scris: *«El vine cu norii»*.

Hai, fiilor care-Mi așterneți în carte cuvântul! Așezați-l apoi să meargă el, căci stau mulți în calea lui să-l vadă și să-l audă glăsuind dinspre voi spre ei. V-ați născut pe pământ în această vreme a venirii Mele cuvânt peste voi, peste neamul român și peste popoare, peste munți și ape, peste toată facerea lui Dumnezeu, o, și nu se suie la mintea omului câtă mărire Îmi dă facerea toată, toată, fiilor, când Mă aude cuvântând din nori, și cât laudă măreția Mea și iubirea Mea, și apoi cât o doare de la inima rece a omului care are limbă cuvântătoare și nu tresare la cuvântul Meu cel sfânt, o, și atât de mulți oameni sunt pe pământ dintre cei cărora nici nu le trece prin gând Dumnezeu, Făcătorul cerului și al pământului și al omului!

E mare durerea Mea cea de la om ajunsă în cer! Se luptă în ei înșiși unii dintre oameni, se luptă să creadă că nu este Dumnezeu. O, cât de întunecată minte pot avea unii ca aceștia care se cred că au știință ei, și le spun acestora că dacă n-ar fi Dumnezeu n-ar veni nici știință pe pământ spre oameni, și iată, ei nu știu de unde să înceapă să gândească și până unde să meargă cu mintea lor nerecunoscătoare față de Dumnezeu, Făcătorul științei omului, și fac și ei ca Adam, care s-a semețit de tot și n-a mai avut nevoie și aplecare față de Dumnezeu, Care l-a zidit pe el, iar aceștia care se luptă să creadă că nu este Dumnezeu se întâlnesc cu Mine la capătul drumului lor pământesc și vai lor, și nu mai spun mai mult de

atât pentru ei, dar spun despre durerea Mea cea mare de la nerecunoștința celor ce nu se apleacă să dea Domnului mulțumire pentru răbdarea cea pentru ei, pentru așteptarea cea lungă, uneori lungă cât viața omului, o, și durerea Mea e mare de la ei și pentru ei, căci sunt plin de milă pentru om.

În ziua aceasta se aude în biserici cuvântul Meu cel de acum două mii de ani despre ziua înfricoșatei judecăți a oamenilor toți, de la începutul omului și până la ziua când Eu, Domnul, voi sta pe norii slavei și voi face semn în dreapta și în stânga și se vor alege cei buni din cei răi, iar cei buni vor fi partea Mea și îi voi binecuvânta pentru iubirea lor cea pentru Mine și pentru cei iubiți ai Mei, și apoi vor auzi și cei răi cuvântul Meu care va arăta nedragostea lor, lipsa lor de iubire și de milă, o, și nu vor avea aceștia strânsură în cer pentru care Eu, Domnul, să Mă milostivesc de ei, și vor merge ei acolo unde și-au strâns partea prin ceea ce au lucrat pe pământ.

Iată, neiubirea de Dumnezeu îl pierde pe om apoi, căci în loc de această iubire omul își alege să iubească păcatul. Păcatul este buba cea rea care îi omoară omului pic cu pic sufletul, așa cum buba rea din trup îi ucide omului pic cu pic trupul, cel și așa trecător după legile trupești, dar sufletul nu se sfârșește, și-și ia partea agonisită ori la dreapta Mea, ori în stânga, după cum Eu, Domnul, am spus omului că voi veni și se va face alegerea, după fapte bune sau rele ale oamenilor toți.

Am spus și iarăși spun: Nu este om mai deștept și mai înțelept ca și omul creștin, ca și cel ce trăiește pe pământ după legile lui Dumnezeu pentru oameni. Cei ce stăpânesc popoare și întinderi de pământ, ar fi să nu se teamă ei de cei ce sunt creștini, ci să-i ocrotească mai mult decât pe orice alte averi și biruințe, că nu e aur mai de preț într-o țară ca și această sfântă și veșnică bogăție și binecuvântare din partea cerului pentru cetățile de pe pământ.

Este Dumnezeu, și dacă este, El este Tată, iar Tatăl are fii, căci Dumnezeu este Făcătorul omului. În mâna Mea stă toată puterea în cer și pe pământ, nu în mâna omului căci nu se poate aceasta, fiindcă omul este nedrept cu Dumnezeu și cu semenii lui. Dacă ar fi în mâna omului voia și puterea, o, nu mai era de mult pământul și tot ce e pe el.

Este Dumnezeu, și este Stăpân Dumnezeu, o, și nu-i place aceasta omului, căci omul are multe dorințe vătămătoare din pricină că nu i s-a dat de la Dumnezeu să știe tot, să vadă tot, să poată tot, să facă tot, și iată, și așa cât i s-a dat el se trufește cu mult mai mult decât Adam în rai, iar trufia este diavol, și este vrăjmașul lui Dumnezeu diavolul, o, și așa s-a născut vrăjmașul lui Dumnezeu, și omul este cel ce se face vrăjmaș prin trufie, prin îngâmfare, prin dorința de mărire, și de aceea trebuie să lucreze Dumnezeu ocrotirea cea pentru fii, căci Domnul are împărăția Sa pe pământ și fiii ei, și n-a fost altfel niciodată pe pământ, n-a fost să nu aibă Domnul împărăție, iar omul vrăjmaș pe Dumnezeu luptă împotriva împărăției Mele și a fiilor ei.

Nu poate nimeni să-Mi ceară socoteală, căci Dumnezeu nu dă socoteală nimănui, ci lucrează și Se îndură de cine voiește precum este scris, numai că omul nu se umilește, și de aceea Eu, Domnul, veghez clipă de clipă cu toate suitele cerești și îngerești pentru voia Mea în cer și pe pământ, și i-am învățat pe creștini să spună Tatălui cerului și al pământului: *«Tată, facă-se voia Ta precum în cer așa și pe pământ»,* și această rugă ține cerul și pământul și omul dintre cer și pământ și toată facerea și legile ei, și iată, este Dumnezeu, și vine Fiul lui Dumnezeu cuvânt peste pământ ca să împlinească tot cuvântul cel așezat în cartea lui Dumnezeu cea scrisă pe pământ din voia lui Dumnezeu, și după care Domnul lucrează tot ceea ce lucrează.

Ca la școală grăiesc Eu, Domnul, în ziua aceasta, ca să-l pot sfătui pe tot omul să creadă sau să nu uite că este Dumnezeu și că vine ziua judecății pentru tot ceea ce a lucrat fiecare om în viața lui de pe pământ, și apoi răspunsul dat înaintea lui Dumnezeu pentru cele lucrate, și ca să se aleagă la dreapta sau la stânga lucrarea fiecărui om care s-a născut și a viețuit pe pământ între oameni.

O, omule, păcat că stai fără răspuns înaintea lui Dumnezeu cu viața ta pământească! Vine clipa să te întâlnești cu Mine și n-ai grijă să-ți strângi un răspuns care să te bucure și să te mângâie în ziua când îți vei lua în primire averea strânsă în viață, ori pentru slavă cu Dumnezeu și cu cetele cerești, ori pentru foc care mistuie pe cele ce nu se potrivesc de partea lui Dumnezeu.

Scoală-te, omule, din nepăsarea de suflet și cere-Mi să-ți dau trezire și duh de înnoire, că iată-Mă cuvânt peste tine mai înainte de ziua Mea cea mare și fă-ți timp să auzi și să vezi și să crezi și să te alegi de-a dreapta Mea ca fiu al lui Dumnezeu după fapte, și hai, că iată, îți ies în cale ca să te ajut, ca să te învăț să poți, căci nepăsarea dă să te înșele și să pierzi plata cea miloasă când va fi să stai înaintea Mea pentru ceea ce va fi cu tine după viața ta de pe pământ. Mila Mea te cuprinde în ea, iar cuvântul Meu te îndeamnă și te învață. Ia Scriptura și citește-Mă pe Mine din ea și vei vedea ce putere are Dumnezeu pentru tine, pentru învierea ta încă de pe acum, o, și vei fi miluit dacă vei da să Mă asculți acum, omule pribeag, căci omul cel fără Dumnezeu pentru pașii vieții lui este pribeag, este pierdut.

Binecuvintez neamul român la orice coborâre a Mea în cartea cuvântului Meu din vremea aceasta de venire a Mea după om, căci Tatăl iarăși Mă trimite după om.

Mă scutur cu darul cel sfânt al credinței și al iubirii de Dumnezeu peste tine, popor român. Te așteaptă strămoșii să biruiești pentru tine și pentru ei din partea Mea, fiu român. Țara ta e draga Mea, căci sămânța semănată de Mine acum două mii de ani a găsit pământ bun în țara ta și a răsărit și te-a binecuvântat Tatăl ceresc să fie țara ta țara Domnului acum, la sfârșit de timp, și iată, vin în țara ta cuvânt de sus, neam român, și fericiți să fie cârmuitorii acestui neam, și iubitori de Dumnezeu să fie, că iată, neamul român e neamul lui Dumnezeu și vine Domnul la el cu lucrarea Sa de la sfârșit de timp și are de lucrat de aici biruirea vrăjmașului antichrist, o, și trebuie rugăciuni bisericești, ca să ceară biserica neamului român ortodox învingerea omului antichrist, lupta cea mare a Fiului lui Dumnezeu pentru salvarea omului, pentru stârpirea necredinței și pentru adeverirea lui Dumnezeu, căci este Dumnezeu, și asta le spun în ziua aceasta la toți oamenii de pe pământ, la popoare și la cârmuitori, le spun tuturor că Eu sunt cârmuitor peste tot și toate, iar omul să se smerească înaintea lui Dumnezeu și să facă fapte vrednice de pocăință și toți să se facă fii ai lui Dumnezeu prin fapte și prin credință cu supunere, că vine Domnul pe pământ cuvânt și cuvintează popoarelor și scutură harul care înțelepțește pe cei ce se apleacă sub slava cuvântului Meu cel de azi pe pământ, căci Eu vin, vin că este scris să vin, iar omul să se smerească dacă-Mi aude glasul și pasul și iubirea care-Mi curge de pe buze pe inima fiecăruia, că vin să umplu de iubire din cer pământul și oamenii de pe el mai înainte de ziua Mea, ziua cea înfricoșată pentru cei fără de iubire de Dumnezeu, dar fericită și binecuvântată pentru cei ce se smeresc la glasul cuvântului

Meu, aplecându-se să Mă ia de Păstor și să le lucrez lor cerul cel nou și pământul cel nou, o, și numai știința lui Dumnezeu este ceea ce poate să împlinească această minune, acest măreț dar pentru toți fiii lui Dumnezeu de pe pământ, acum, la sfârșit de timp, și numai Eu, Domnul, numai Eu am toată puterea în cer și pe pământ, numai Eu, omule, numai Eu, iar tu apleacă-te, și Domnul te va milui. Amin, amin, amin.

*6/19 februarie 2023*

## *Duminica Izgonirii lui Adam din Rai*

*Povețe pentru vremea postului: îndemn la iertare, la sfințenie. Domnul va așeza peste România legea Lui.*

Pace dumnezeiască peste cetatea cuvântului Meu de pe pământul român! Pace de sus, și Mă pornesc cu suitele cerești până deasupra ca să-Mi fac auzite sosirea și glasul și să intru cuvânt în carte și să grăiesc, căci sunt așteptat de mulți care Mă știu venind și cuvântând, și-Mi țin aceștia calea.

Hai, fiilor veghetori în cetate, hai să-Mi așezați grăirea în carte! Pace vouă! Și iată, lucrăm cuvânt peste pământ în prag de începutul postului mare, când în biserici se citește îndemnul Meu cel pentru iertare, căci am spus atunci: «*Cel ce iartă semenilor greșelile lor, și Tatăl Cel ceresc le va ierta lor greșelile»,* și am spus celor de atunci: *«Dacă voi nu veți ierta greșelile semenilor voștri, nici Tatăl vostru nu vă va ierta greșelile voastre, iar când postiți fiți senini și nu vă sluțiți fețele ca fățarnicii care se arată oamenilor că postesc, și nu mai iau altă plată apoi, iar voi spălați-vă fața, ca să știe numai Tatăl, Care stă în ascuns, și El, Care vede în ascuns, vă va răsplăti vouă».*

I-am învățat pe cei de atunci să-și ferească inima de comori de pe pământ, râvnite de molii și de rugină și de furi, și să se îmbogățească ei în ceruri, și le-am spus lor: *«Unde este comoara voastră acolo va fi și inima voastră».*

O, așa spun și azi, ba mai mult spun acum, mai ales acum, când nu mai este cel ce aude, căci din pricina fărădelegilor așa de mari și de ispititoare, se stinge iubirea și la cei ce cunosc și cred ce grăiește Domnul, o, că satana luptă din răsputeri prin toate duhurile rele să Mă biruiască și să-Mi culce turma creștină la pământ, dar lupt și Eu cu cuvântul și se întărește lupta precum este scris, și mare minune s-ar ivi dacă toți cei care încep vremea postului mare și-ar închina jertfa lor Tatălui ceresc, Care este în ascuns, și Care tot așa și răsplătește, dar iată, oamenii postesc pentru altceva, căci postesc și păcătuiesc odată cu vremea de post, iar postul îl țin pentru ca să-și îngrijească de trupul prea îngrășat cu mâncăruri, sau ca să aibă dorințele împlinite, sau ca să-i ajute Domnul în fel și chip după mintea lor, care tot caută ca pe pământ și de pe pământ, și toți vor pe pământ răsplată, iar întru cele cerești nu dau să-și strângă, căci inima lor este lângă comoara lor, și duhurile rele îi țin pe toți fără de puterea de a se apăra împotriva ispitelor, care tot cresc și încearcă omenirea precum este scris.

Îi întăresc cu puteri de sus pe cei ce caută cu inima spre cele de sus în vremi de post de bucate și spun pentru ei: Binecuvântate să fie iubirea lor și jertfa inimilor lor, iar Tatăl, Care vede în ascuns, le va răsplăti lor cu răsplată cerească, cu iertarea păcatelor lor și cu milă mare pentru sufletele lor.

Se păstrează o amintire tristă în duminica aceasta, când pentru duhul pocăinței fiecare om creștin își aduce aminte de căderea lui din rai prin întâiul om, Adam, care în rai fiind așezat de Dumnezeu, el n-a ascultat de Făcătorul său și I-a călcat cuvântul, iar când a mâncat din pomul oprit pentru el, o, a pierdut omul cerul și raiul și pacea și odihna și a căzut în toate cele rele ca tot omul de după el apoi, căci cel ce părăsește pe Dumnezeu pentru voia sa, acela este omul căzut din rai de atunci și până azi, și până mâine, și iată de ce vin Eu, Domnul, cuvânt pe pământ! O, cum să nu vin, când toți se lasă păcatului și nu se tem de răsplata cea pentru păcat? Cum să nu vin, și să Mă vadă satana că vin și să se teamă că vine vremea răsplății lui pentru căderea omului?

Mă trimite Tatăl, și de aceea vin și te strig, omule de peste tot pământul. Îl cert pe satana, îl țin sub cuvântul Meu de certare, dar tu ce faci, omule fără minte de sus? Îți amintesc de omul cel de la început și de căderea lui în ispita diavolului dușman, și fac aceasta ca să iei tu înțelepciune din cer și să te doară pentru tine și pentru viața ta, pentru veșnicia ta. O, smulge-te de sub vraja lui satan! Fără voința inimii nu poți aceasta, iar Eu vin din cer după tine să-ți plămădesc prin cuvânt o inimă nouă ca să Mi-o poți da Mie și să stau Eu în ea pentru viața ta, că iată ce faci tu și cât rău îți faci dacă singur îți porți pașii vieții!

O, popor al cuvântului Meu, o, fiilor, o, fiilor, vai și iar vai de omul care-și poartă pașii vieții după mintea lui de om căzut din rai! Strig ca să fiu auzit când rostesc acest vai, că iată, am dreptate, și vin să-l ajut pe tot omul să ia minte din cer și să vadă bine cu ea, că pomul oprit are roade amare, are otrava vieții omului.

Strig pe ulițe, strig din cer până pe pământ, să se lase omul de satana și să-L slujească pe Domnul, Făcătorul omului, și ca să am cum să-l iert apoi pe om!

O, omule căzut din rai prin cel dintâi care a mâncat din pomul oprit, iată-Mă cum umblu în lung și în lat după tine pe pământ! Am putere în cuvânt, dar caută și tu cu voința ta. Adu-ți aminte de căderea ta din rai. N-am zidit altă casă pentru om în vremea facerii. Am zidit raiul, și l-am închis apoi sub pază de îngeri după ce l-am pierdut pe om. Întoarce-te acasă, ți-am ieșit în cale ca să te ajut să te căiești și să iubești ca Dumnezeu apoi! Te-am iubit de atunci și până azi, și am venit și vin după tine ca să-ți amintesc de casa ta, de raiul părăsit de tine pentru păcat, de Dumnezeul tău, părăsit pentru satana cel vrăjmaș, care ți-a făcut răul de a te scoate din rai.

O, ce frumos e raiul, ce dulce, ce mângâios! Ești ostenit și străin pe pământ, căci casa ta e raiul, omule fără de minte. Mintea omului nu mai este din Dumnezeu după ce el a luat minte din pomul științei binelui și răului. Neascultarea de Dumnezeu l-a făcut pe om să ia numai răul din pomul oprit, iar binele a rămas în pom, a rămas în rai.

O, fiilor străjeri din cetate pentru venirea Mea cuvânt pe pământ, vă am cale a cuvântului Meu. Se bucură omul căzut că are știință, că are capul plin de știință, și se semețește față în față cu Dumnezeu furul și fugarul de om. O, să nu se mai semețească cu ceea ce nu e de la el, și să se smerească și să se aplece pentru iertare, dacă se căiește pentru căderea lui.

Binecuvântată să fie toată vremea postului cel de dinaintea praznicului învierii Mele, căci am suferit de la satana pentru omul căzut din rai, și apoi am înviat, și a fost judecat vrăjmașul.

Fiți cu cumpătare în toate, fiilor. După putere și după dragoste să vă călăuziți pașii în această vreme de post, și fiți Mie sprijin mai întâi de toate, că iată, cu voi Mă ajut să merg peste pământ cuvânt. Vă fac ocrotire mereu, vă port de grijă tot timpul, vă întăresc pentru slujirea Mea și-Mi port cu voi lucrarea, iar peste România Mea torn pacea Mea, torn harul

Meu și îmbrac acest popor cu înțelepciune de sus, căci Eu, Domnul, trebuie să strălucesc peste popoare cu acest neam curând, curând, și fericit este poporul căruia Domnul îi va ierta păcatele sale pentru credința și dragostea lui de Dumnezeu!

Cu puterea crucii păzesc și întăresc neamul român, iar puterile cerești slujesc deasupra lui. Eu, Domnul, sunt străjerul lui și sunt cuvânt peste pământ din mijlocul acestui neam, și voi așeza pe acest meleag legea lui Dumnezeu, căci ea este puterea cea de biruință asupra lui satana, precum este scris.

Și acum pace vouă, fiilor din cetatea cuvântului Meu! Întețiți în duminici și sărbători petreceri sfinte în duhul frăției, ca să vă păstrați în dragostea de Dumnezeu, și pe Dumnezeu în dragostea cea pentru voi, căci altfel omul se lasă spre odihna lui sau spre neveghe și spre răcirea dragostei, semnul cel de dinaintea venirii Mele, căci este scris că iubirea multora se va răci, dar voi fiți un duh cu Mine în toată vremea, iar cele lucrate cu mâna să nu vă ia din Duhul Meu, ci să împlinească pe cele ale mersului Meu cuvânt peste pământ prin voi, o, fiilor.

Aici la voi e locul Meu cu voi. Aici la Mine e locul vostru cu Mine. Așa să ne fie petrecerea, căci voi aveți pe Dumnezeu de Tată, o, fiilor. Voi sunteți fiii lui Dumnezeu, și de aceea Eu, Domnul, mereu, mereu vă spun vouă: Pace vouă, pace vouă, pace vouă, o, fiilor! Amin, amin, amin.

*13/26 februarie 2023*

## *Duminica Întâi a Postului Mare, a Ortodoxiei*

*Venirea Domnului cuvânt pe pământ ocrotește pământul. Anunţarea cărţii care va cuprinde istoria Domnului cu poporul cuvântului Lui. Neamul român, neamul lui Dumnezeu la sfârşit de timp.*

Pace peste pământul și neamul român! Pace peste cetatea cuvântului Meu din mijlocul acestui neam!

Pace vouă, străjeri din cetate! Vin cuvânt pe pământ, și faceți-Mi primirea în carte, fiilor! Taina Mea cu voi în mijlocul acestui neam Îl ține pe Dumnezeu aproape, căci este nevoie de Dumnezeu pe pământ, și de aceea Eu, Domnul și Păstorul turmei creștine, Îmi găsesc locuri și suflete iubitoare și le dăruiesc darul credinței ca să pot prin ele să fiu între oameni pe pământ, căci am spus și iarăși spun: E greu fără Dumnezeu pe pământ, o, fiilor.

Și de ce acest greu? Fiindcă oamenii păcătuiesc mult și prea mult, și s-ar nărui cerul și pământul de acest foc nestins din oamenii care ard prin păcat, căci am spus că păcatul este moarte, și, mai ales, păcatul Îl alungă pe Dumnezeu din om, și n-are Domnul prin ce și prin cine să mai stea între oameni pe pământ, de vreme ce I se închide peste tot dreptul Său ca Făcător al cerului și al pământului, căci oamenii, aproape toți M-au dat de peste ei, iar diavolul are împărăție întărită în oameni și iată-l stăpân peste facerea Mea și a omului, și zic oamenii că nu este Dumnezeu, iar această nebunie este boala multora și zic aceștia ca niște nebuni, zic că nu este Dumnezeu ca să poată ei să-și înmulțească fărădelegea și să nu fie opriți să facă această călcare peste așezarea întocmită de Dumnezeu peste cer și pământ, peste facerea toată și legile ei, și iată, Mi-am făcut loc prielnic cu voi și la voi și stau pe pământ cu voi și cuvintez și vă așez să-Mi împărțiți cuvântul ca să pot lucra prin cuvânt, o, fiilor, căci este scris în Scripturi să vin cu oștirile de sfinți și să-Mi vestesc numele Meu cel nou: Cuvântul lui Dumnezeu.

Iată, în curând voi scoate deasupra istoria Mea cea de aproape șaptezeci de ani de cuvânt pe pământul român, căci am spus prin glasul trâmbiței Mele Verginica, am spus că toate vor fi scrise și date de știre din mijlocul acestui neam care-Mi află prin voi izvorul și cuvântul Meu peste pământ în vremea Mea cu voi, că mulți vor cerceta cu de-amănuntul precum este scris, și vor crește înțelepciunea și credința și faptele credinței, mai întâi prin cei care vor crede, și apoi prin cei care n-au drag de Dumnezeu în inima lor, dar vor tresări de dorul de Mine mulți dintre ei și vor dori după legea cea sfântă a lui Dumnezeu și va fi înviere din păcat, fiilor, căci Eu, Domnul, nu M-am trudit în zadar, și nu i-am trudit în zadar pe cei ce au stat sub crucea venirii Mele cuvânt peste pământ, din anul 1955 până la voi, și am avut iubire mare în cuvânt, și toate cuvintele au soarta să se împlinească și n-au fost rostite de gura Mea în zadar, o, și de aceea am spus mereu că mare este înaintea Mea poporul care a crezut, dacă au auzit glasul Meu grăindu-le lor, căci Eu prin acest cuvânt fac înnoire și lucrez ca la început când am făcut cerul și pământul și toată facerea, în mijlocul căreia l-am așezat apoi pe omul cel zidit de mâna Mea, de cuvântul cel dintre Mine și Tatăl și de mâna Mea, luând țărână în mână și zidindu-l după chipul și asemănarea Mea pe om, așa cum a fost rostit cuvântul cel dintru început.

O, fiilor, așa lucrez și azi, și fericiți au fost și sunt cei deștepți cu mintea și cu inima și cu credința, care a încăput din plin în ei și au luat ei în ei cuvântul Meu cel rostit la început prin trâmbița Mea, și apoi prin toată așezarea înaintea cuvântului Meu a poporului care M-a însoțit, și cu care Eu, Domnul, am grăit în această vreme de șaptezeci de ani, o, și vine lumina peste această istorie, care se face carte deschisă și lumină peste pământ, căci Eu sunt lumina lumii precum este scris, și iată, atât cât sunt în lume lumină a lumii sunt, și am avut în toate vremile pe cei ce M-au purtat ca să fiu pe pământ și ca să lucrez prin cuvânt rostit, prin duhul proorociei, o, fiilor, o, și nu știu cei ce se cred și se dau deștepți, nu știu ei taina Mea între oameni, nu știu ei cât lucrez Eu de mult și cât de mult iubesc să-Mi fac loc cu iubirea Mea între oameni ca să pot și cu ei pe pământ și ca să nu poată satana cel vrăjmaș să-Mi strivească facerea și munca și așezarea Mea între oameni, și iată-l acum, la sfârșit, ostenit de răutatea cea asupra Mea și încercând încă să-Mi stea împotrivă până la sfârșitul luptei lui împotriva lui Dumnezeu Făcătorul, căci el nu are facere, și vrea să-l piardă pe om, căci prin om a căzut acest înger când a căzut de lângă Dumnezeu, și de atunci Îmi este vrăjmaș, dar nu poate mai mult decât îi este îngăduit, căci Eu sunt Mielul Tatălui și am scris pe frunte și pe haină nume nou, și oștiri de sfinți biruitori Mă însoțesc și iată-Mă în luptă ca să-Mi culc vrăjmașul, căci așa este scris!

O, fii ai oamenilor și ai necredinței care desparte pe om de Dumnezeu Făcătorul, nu veți putea nădăjdui în minciuna stăpânitorului acestui veac, căci Eu sunt Cel ce sunt, și sunt în luptă cu el încă de la început și-i știu planurile cele vrăjmașe pe Dumnezeu și pe om, și-Mi este milă de cei înșelați de fața vopsită a lui satana, duhul păcatului, în care el ține oamenii de pe pământ, și iată, păcatul aduce omul la deznădejde apoi, că nu se pricepe satana decât la răul pe care-l lucrează asupra omului, dar Eu, Domnul, sunt în luptă cu el ca să-i smulg prada, și iată de ce vin pe pământ!

O, nu de altceva vin și cuvintez între cei cu darul credinței în ei, o, nu de altceva vin. Vin să biruiesc pe cel ce strică neamul omenesc și îl hrănește cu duhul păcatului, iar păcatul este moarte, este despărțirea între om și Dumnezeu așa cum a făcut satana la început, dar vin Eu acum, la sfârșit de

timp, și înnoiesc totul și fac înviere. Pun totul la loc iarăși și așez împărăția Mea în om pe pământ și strivesc puterea păcatului și pun credința și darurile ei și rodul ei îl pun înaintea Mea, și iată ce înseamnă duminica aceasta, duminica ortodoxiei, întâia duminică a postului mare, că în această duminică biserica lui Iisus Hristos rostește cartea care binecuvintează pe cei credincioși și anatemizează pe cei ce slujesc duhului potrivnic, duhul necredinței și al rătăcirii de Dumnezeu a oamenilor, *(Sinodiconul Ortodoxiei, n.r.)* o, și nu altceva înseamnă pomenirea duminicii ortodoxiei, nu strângere de bani cu farfuria prin biserici, ci despărțirea întunericului de lumină prin cuvânt rostit, căci satana, lupul cel înțelegător, a luat pe deasupra haină de preot și păstor și Mi-a ologit turma și mersul cel fără de păcat al turmei cea împrăștiată peste tot, iar ea nu mai are păstori cu milă pentru ea și vin s-o păstoresc Eu, precum este scris să fac, și să-i întreb pe slujitori de ce n-au păstorit turma, și iată, lucrez după Scripturi, și din ele iau ca să-Mi lucrez lucrarea și să-l rușinez pe satana cel vopsit și să-l scot de sub haină de păstor, căci este mincinosul vestit în Scripturi că se va ivi ca un înșelător ca să-Mi culce la pământ turma și mersul celor credincioși ai Mei.

O, n-are omul minte. Să nu mai spună omul că are. Cine are minte este cel ce înțelege minciuna cu numele de satană, și dă să se ferească și să se tragă sub mâna Mea ca să-l ocrotesc, o, și de aceea te păstoresc aparte, neam român, că tu ești fiu al strămoșilor credincioși Domnului și ești din spiță bună și aleasă de Dumnezeu pentru slava Sa, o, și voi face mult bine pe pământ prin neamul român, și iată, trebuie rugă pentru ca să vină înțelepciune de sus pentru lucrarea binelui cel făcător de pace și de armonie, căci unde este pace este Domnul cu tot binele, cu toată ocrotirea, cu toată iubirea Sa.

O, nimeni nu cere în rugăciune ajutor și biruință asupra lui antichrist, vrăjmașul Meu și al omului. Nu este rugăciune bisericească să ceară ea la Dumnezeu dezgolirea armatei antichriste și răsturnarea acestor vrăjmași ai bisericii Mele, ai copiilor lui Dumnezeu de pe pământ, și iată-l pe antichrist ascuns sub veșmânt de biserică și cu nume de păstor de turmă creștină, în vreme ce el ucide Duhul lui Dumnezeu din oameni, căci oamenii păcătuiesc și n-au păstori să-i povățuiască spre viața cu Dumnezeu.

Acum două mii de ani a venit iubirea pe pământ la cei păcătoși ca să-i ierte, și cine ar putea iubi atât? Iată-Mă! Din nou vin! Eu sunt iubirea.

O, fii români, faceți-vă iubire ca să fiți veșnici. Iubirea nu cade niciodată căci ea înseamnă Dumnezeu, și-Mi las peste voi binecuvântare mare ca să puteți de partea credinței, o, fii români. Voi sunteți neamul lui Dumnezeu la sfârșit de timp și aveți în mijlocul vostru cortul lui Dumnezeu sălășluit între voi cu cuvântul Meu. Mă voi arăta cu voi peste pământ și cu biserica dreptei credințe și vor apune rătăcirile și nu vor mai fi cărări strâmbe, ci numai calea Mea și voi spune: *«Iată calea, mergeți pe ea!»*

Pacea Mea o așez și la sfârșitul cuvântului Meu de azi.

Pace ție, neam român!

Pace ție, cetate a cuvântului Meu, și vouă, străjeri ai cetății!

Pace vouă, fiilor cu care Eu, Domnul, Îmi desfac calea și iubirea de pe ea ca să meargă pe ea cei mântuiți care biruiesc păcatul și merg cu Mine pe cale spre Tatăl, căci Eu la Tatăl voiesc să-i trag pe toți, precum este scris, o, fiilor. Amin, amin, amin.

*20 februarie/5 martie 2023*

## *Duminica a treia a Postului Mare, a Sfintei Cruci*

*Credința în acest cuvânt nu este a tuturor. Grăirea Domnului cu poporul român, neam creștin de două mii de ani. Binecuvântare pentru lucrarea cărții și mărturiilor despre sfânta Virginia.*

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, în acest nume am așezat Eu, Domnul, acum două mii de ani închinarea cu semnul sfintei cruci a poporului creștin care merge după Mine prin lepădare de sine ca să-i fiu Eu lui Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, căci Eu prin cruce M-am făcut cunoscut că am venit din cer ca să Mă nasc Om pe pământ, și am venit și am trecut prin moarte ca să înviez apoi și să se știe întâia venire a Domnului, și apoi să fie așteptată să vină a doua venire a Mea, despre care Eu am spus că se va împlini, și vor fi zidite cerul cel nou și pământul cel nou și Ierusalimul cel nou, și de atunci am pus Eu pe creștetul pământului și neamului român numele Meu cel nou, *Cuvântul lui Dumnezeu*, și numele cetății celei noi, al Noului Ierusalim, care vine cu Mine de la Dumnezeu, și am spus: *«Noi le facem pe toate»*. Amin.

O, pace vouă, celor ce-Mi faceți primirea când glasul Meu grăiește de deasupra ca să Mă așezați voi cuvânt în cartea Mea cea de azi!

O, și pace ție, pământ și neam român! Aici Mi-am așezat cortul venirii Mele cuvânt peste pământ dacă Tatăl M-a trimis să vin iarăși, iar Eu cum să nu-L ascult pe Tatăl și să nu vin?

Vin și tot vin cuvânt peste pământ de aproape șaptezeci de ani, o, și găsesc necredință așa cum am spus acum două mii de ani că voi veni și voi găsi necredință pentru venirea Mea.

Mi-am început venirea și grăirea pe acest meleag după ce Mi-am pregătit și Mi-am împodobit un vas, o trâmbiță prin care să pot suna peste pământ cu glasul cuvântului Meu, iar trâmbița Mea Mă împărțea cu glasul ei, și așa Mi-am întins Eu cortul venirii Mele pe acest meleag.

O, pace ție, pământ și neam român! Aici Mi-am așezat Betania Mea cea de la sfârșit de timp, dar mai întâi am așezat credință în Mine și în venirea Mea peste cei care aveau să Mă primească așa cum am venit, îmbrăcat în cuvânt, o, și n-am putut să Mă duc la cei mari, căci aceștia erau prea mari ca să se lepede de sine, ca să le placă să se facă mici ca să Mă poată primi pentru o viață ca a Mea apoi peste ei, o, și M-am aciuat cu cei neluați în seamă, iar când mai-marii M-au aflat cu ei au fost aceștia luați în seamă, dar pentru a zdrobi mersul Meu cu ei, nu pentru a crede și a primi și ei venirea Mea cuvânt pe pământ, o, nu, căci am spus: *«Credința nu este a tuturora, nici tainele lui Dumnezeu, ci acestea sunt pentru cei cărora Tatăl voiește să le descopere pe ele lor»*.

Această duminică, a treia a postului mare, are nume pus prin părinții cei sfinți duminica sfintei cruci, cea de la înjumătățirea postului care pregătește turma creștină în fața crucii patimilor și a învierii Mele, praznicul cel mai mare, ziua când Eu, Domnul, am înviat și M-am arătat biruitor asupra lui satana, stăpânitorul acestui veac, căci am spus atunci: *«Acum stăpânitorul acestui veac a fost judecat, a fost rușinat, a fost biruit prin învierea Mea, prin crucea Mea»*.

O, așa a fost biruit satana, prin crucea Mea a fost batjocorit și biruit, prin ceea ce M-a batjocorit el pe Mine, și iată, crucea este biruință, nu rușine, iar dacă nu-ți place nu ești creștin, și ești mustrat de însăși rușinea ta.

Când am început să-Mi învăț ucenicii ca să știe ei că

Eu voi fi tăgăduit de bătrâni, de preoți, de cei mai de seamă, de cărturari, ca apoi să fiu batjocorit și răstignit și să înviez după trei zile, când Petru a văzut că pe față grăiesc acestea M-a tras deoparte și M-a dojenit, dar Eu privindu-i pe toți ucenicii l-am mustrat pe Petru și am zis: *«Înapoia Mea, satano, că tu gândești ca oamenii, nu ca Dumnezeu!»* Apoi le-am spus la toți în fața norodului: *«Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să Mă urmeze, căci oricine va vrea să-și scape viața o va pierde, iar oricine își va pierde viața din pricina Mea și din pricina Evangheliei o va mântui, căci ce-i folosește omului să câștige lumea toată dacă sufletul și-l pierde? Sau ce va putea da omul în schimb pentru sufletul său? Și de aceea oricine se va rușina de Mine și de cuvintele Mele în acest neam preacurvar și păcătos, Se va rușina de el și Fiul Omului când va veni în slava Tatălui împreună cu sfinții îngeri».*

O, neam român, o, fiilor, să nu vă rușinați cu Dumnezeu, cu semnul sfintei cruci. Voi sunteți neam creștin de două mii de ani ca niciun alt popor creștin de pe pământ. Fiți mândri cu semnul sfintei cruci! Sunteți cel dintâi popor al Evangheliei Mele împărțite de ucenicii Mei cei de atunci. Fiți mândri și acum, la sfârșit, căci sunteți aleși de atunci să-Mi fiți casă de venire acum, după două mii de ani, când iarăși vin cu sfinții și cu îngerii deasupra acestui meleag binecuvântat pentru credință la început și la sfârșit, căci începutul bisericii Mele trebuie să aibă cale cu credință până la sfârșit, până acum când Eu, Domnul, vin să înnoiesc totul, precum este scris, ca să fie iarăși ca la începutul ei biserica Mea, și nu cum s-a lăsat ea acum slugă pentru potrivnicul Meu antichrist, pentru toți cei care nu Mă voiesc pe pământ cu oamenii și Mă tot dau de peste tot deoparte ca să nu-i împiedic pe cei ce iubesc fărădelegea și păcatul, dar Eu vin să pun capăt minciunii și fărădelegii și să așez viața cea sfântă pe pământ, că plânge pământul de focul de pe el, căci foc este păcatul care arde în om și împrejurul lui și peste tot pe unde umblă pe pământ omul cel iubitor de păcat, și de aceea nimeni nu Mă voiește să fiu și Eu, dar Eu sunt Cel ce sunt, și cum să nu fiu dacă sunt Cel ce sunt?

Așadar, pace ție, pământ și neam român, și stai sub binecuvântarea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh și nu te rușina cu crucea, cu semnul Fiului Omului, și ia de la izvorul Meu din mijlocul tău cuvântul gurii Mele și învață viața de sfânt, căci cei păcătoși nu iubesc sfințenia, ci păcatul îl iubesc, dar tu ești neamul Meu și al strămoșilor tăi cei sfinți și credincioși, cei cu crucea în frunte și în față la bine și la greu, o, și nu uita ce ești și cine ești, popor român! Eu, Domnul, îți grăiesc aceasta în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Binecuvântare proaspătă cobor peste cetatea cuvântului Meu din mijlocul neamului român și peste tot lucrul Meu din ea și prin ea peste pământ, căci de aici curge râul vieții peste tot, precum este scris!

Binecuvintez Eu, Domnul, lucrul cel sfânt pentru întocmirea cărții istoriei cuvântului Meu pe vatra neamului român! Nimic să nu înlocuiască grija cea pentru zidirea acestei mărturii, și de aceea cu toate puterile cerești în lucru se binecuvintează de Tatăl, Fiul și Sfântul Duh ieșirea la lumină a mersului Meu cel greu prin trâmbița Mea Verginica încă de la nașterea ei și până la voi, fiilor care-Mi purtați venirea Mea lăsată prin ea ca s-o duceți mai departe, căci Eu sunt Cel ce vin, iar voi sunteți cei ce Mă primiți și-Mi lucrați împărțirea cuvântului Meu peste pământ!

Pace vouă, fiilor! Duhul Sfânt vă veghează, vă insuflă de la Dumnezeu, iar voi fiți iubitori de cei din cer, care vă veghează!

Pace vouă, pace vouă, pace vouă, o, fiilor! Amin, amin, amin.

*6/19 martie 2023*

## *Praznicul Buneivestiri*

*Omul fără cârmuire peste el este om trufaș. Duhul proorociei este semnul copiilor lui Dumnezeu. Întărirea binecuvântării lucrării cărții istoriei Cuvântului lui Dumnezeu.*

Când glasul Meu se deschide și se apropie să vă grăiască vouă de deasupra, Eu, Domnul, curăț calea dintre Mine și voi și rostesc cuvântul întâlnirii: Pace vouă, copiii Mei, pace vouă, fiilor!

O, așa lucram pe vremea când Îmi călăuzeam prin Moise pe poporul Israel ca să-l scot din Egipt, din lume, fiilor, și să-l am al Meu, al poruncilor vieții veșnice, și-l țineam de mânuță și tainic îl țineam, până ce el n-a mai voit să rămână sub taina aceasta sfântă a cuvântului Meu de peste el, taina lui Dumnezeu cu omul, fiilor. O, cum adică aceasta?

Iată, am spus acum două mii de ani: *«Atât cât sunt în lume Eu sunt lumina lumii, iar altfel vine noaptea, când nimeni nu poate să lucreze nimic din cer, și nici de pe pământ, iar fiii lui Dumnezeu sunt fiii zilei»* și de aceea pot Eu să le dau din cer, iar ei să creadă și să ia din mâna Mea, din gura Mea călăuzire pașilor vieților lor, căci vai celor ce nu-L au pe Domnul de deasupra cuvântând și ghidând pașii lor, căci omul are atât cât are dat de la Dumnezeu, iar partea lui Dumnezeu e a Domnului, și o are Domnul tainic peste el, numai să nu respingă el părtășia Mea cu el, trăirea Mea în trăirea lui. Iar dacă un creștin face altfel cu viața lui, neluând de la Mine cârmuire, ci numai de la el ca și Adam care M-a dat de peste el, acela este un om trufaș, chinuit de însăși mintea sa de om, neodihnindu-Se Domnul peste el cu taina cea de Părinte de sus, și iată, Duhul Sfânt, duhul proorociei nu pleacă, nu lipsește de peste copiii lui Dumnezeu, și sunt aceștia ai cerului prin acest semn, prin duhul proorociei, cârma care nu lipsește de pe calea celor ce aleg să fie ai cerului pe pământ, și vine Domnul cu ale Sale și le dă lor lumina vieții, iar ei stau în așteptare ca puii din cuib care primesc din ciocul mamei lor hrană pentru creștere până ce pot și ei zbura prin cerul lui Dumnezeu, aducând la rândul lor laudă Domnului și rod din unii în alții păsări cântătoare, lăudători ai Domnului între pământ și cer, și nu se îngrijesc de viața lor ca și omul care nu mai sfârșește să tot adune pe lângă el de toate cu trudă, și stau ei sub grija cea de sus, sub taina dintre Dumnezeu și făpturi, așa cum Eu am grăit despre această taină a vieții și le-am spus despre ea celor de acum două mii de ani când Mi-am lăsat învățătura pe pământ ucenicilor Mei ca s-o ducă ei pe mai departe din unii în alții până iarăși la venirea Mea cuvânt peste pământ, până azi, fiilor, când iată cât de mult vin și luminez ca să Mă ia omul de lumină a sa și să se facă tot mai mic întunericul care a acoperit fața pământului atât de mult, din pricina necredinței, iar necredința este partea celor trufași, a celor ce nu vor cu Dumnezeu pentru pașii vieții lor, și Domnul le stă împotrivă lor, precum este scris.

O, fiilor, e praznic împărătesc în ziua aceasta sfântă, e amintirea tainei dintre Dumnezeu și om, căci mama Mea Fecioara a iubit și a stat înaintea cerului cuprinsă în taina proorociei și a venit sol ceresc spre ea îngerul buneivestiri și i-a

spus ei din lumină: *«Bucură-te, cea plină de har, Domnul este cu tine și vei purta pe Fiul lui Dumnezeu și Îl vei arăta lumii, și Duhul Sfânt te va umbri ca să iei în pântece sămânță și nașterea Fiului lui Dumnezeu pe pământ!»*

Iată, fiilor, așa lucrează cerul pe pământ când își așează lucrările sale între oameni, și numai celor cărora le este dat de la Dumnezeu înțelepciune să creadă și să priceapă pe Domnul lucrând, numai aceia pricep și înțeleg și împart celor ce simt ca și ei pentru credință, pentru părtășia cu Dumnezeu, iar aceasta nu este pentru mintea celor ce nu le este dat să priceapă, căci Tatăl descoperă după planul Său pe cele purtate cu cei aleși de El să-L poarte pe El lumină pe pământ și lucrare a luminii Sale pentru cei aleși ai Săi, și pe care doar El îi cunoaște și îi știe, o, și fericiți sunt cei care Îl poartă pe Domnul prin credință și prin faptă și prin cumințenia firii și a purtării! Iar pentru acestea cu omul pe pământ trebuie umilință și credință apoi, și mai ales credincioșie până la sfârșit de la fiecare mădular al bisericii Fiului lui Dumnezeu între oameni pe pământ, și numai aceia Îl poartă pe Dumnezeu prin taina Sa între oameni.

Sunt cu voi în cuvânt în această zi de praznic sfânt și așezăm în carte cuvânt, fiilor, căci cu voi Îmi scriu pe pământ venirea Mea de azi în cuvânt ca să-Mi gătesc calea zilei slavei Mele și salvarea multora de la necaz, căci cei necredincioși își pregătesc dezamăgire mare și vine ea peste ei când nu se așteaptă, vine ca să-i doară necredința și nepăsarea lor, să-i doară așa cum Îl doare pe Dumnezeu despărțirea lor de El pentru viața cea vremelnică în care cu nepăsare își petrec zilele lor trupești, căci sunt numai trup cei care nu petrec cu Dumnezeu între pământ și cer, și sunt ei pleava care nu ajunge în hambarele cerești la strânsul recoltei, o, și asta este soarta celor ce nu au iubirea ca viață, și au doar păcatul care îi păcălește ca să-i țină fără de călăuzire din cer, fără Dumnezeu, fără taina cerului cu omul pe pământ, taina proorociei, taina care a înștiințat-o pe mama Mea Fecioara ca să Mă aducă ea pe pământ ca dar al Tatălui pentru oamenii cărora Tatăl voiește să li Se descopere lor, precum este scris despre cei ce pricep de la Dumnezeu.

O, mama Mea, cântă lumea păsărilor slavă acestui praznic sfânt, mamă. Cânți și tu cu cetele cerești în ziua aceasta de amintire sfântă între cer și pământ când tu acum două mii de ani ai fost pețită prin înger pentru sălaș al Fiului lui Dumnezeu ca să vin Eu pe pământ prin naștere și să cresc și să Mă fac Mântuitor din cer venit al celor ce le este dat apoi de la Dumnezeu să priceapă taina venirii Mele pe pământ Mântuitor, după cum este scris în prooroci, mama Mea.

Cuprindem în dragostea de sus această zi de taină și ne scriem cu ea în cartea lui Dumnezeu, cartea cuvântului Meu cu poporul cel ales de Tatăl popor al Său în zilele acestea, mamă.

Să cânte poporul ca păsările văzduhului, să cânte lui Dumnezeu acest popor, căci plăcută Îi este lui Dumnezeu cântarea, iar Noi să cântăm cu ei întru taina Noastră cu ei, cu cei cărora Tatăl Se descoperă lor, mama Mea!

— O, Fiule Iisus, copil ascultător de Tatăl, ești pildă de ascultare din veci și până-n veci, până ce Îi vei da Tatălui lucrarea toată împlinită, și apoi Tatăl Îți va dărui rodul răbdării sfinte, Ție și lor, și vom simți atunci odihna dorită, Fiule Iisus.

Trebuie întărită binecuvântarea lucrului istoriei cărții care va așeza pe pământ mersul lucrării cuvântului Tău prin trâmbița Ta Verginica, pețită ea de Tine prin înger ca să-Ți fie locaș și trâmbiță să-Ți fie și să-Ți cuvintezi prin ea învățătura și tainele cele de la sfârșit lucrate de Tine prin cei cărora Tatăl Se descoperă de sus ca să le așezi Tu cu ei între oameni, Fiule Iisus.

Suntem cu veghe mare peste ei și lângă ei, iar Duhul Sfânt este călăuza acestei zidiri, cartea lucrării cuvântului Tău, istorie începută odată cu nașterea lui Verginica, și până la ei, până la cei care astăzi lucrează să așezi pe pământ mersul Tău prin proorocie, prin nor și prin stâlp de foc ca odinioară prin Moise ca să-Ți lucrezi mersul Tău de atunci cu poporul Israel. Și iată iarăși taina muntelui sfânt și grăirea Ta cu omul cel ales de la Tine pentru lucrările Tale cu poporul care stă la pregătit întru întâmpinarea Ta, Fiule Iisus!

Așadar să rostim binecuvântare proaspătă și dulce peste lucrătorii Tăi, încununându-i pe ei cu puteri de sus, cu taine de sus, așa cum Îți este lucrarea Ta din veac și până în veac cu ai Tăi, Fiule al Tatălui, și al meu copil. Amin.

— Da, mama Mea, multă și dulce binecuvântare să rostim peste poporul de azi care lucrează pentru Noi, pentru taina cerului între oameni, ca să fie cunoscută ea prin cartea care se zidește acum, mamă.

O, stați sub această binecuvântare, copii ai cerului! Stați legați cu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, căci ceea ce lucrați voi cu Dumnezeu acum va fi lumină mare peste mulți, fiilor, chiar și peste cei care n-au avut credința aceasta până la sfârșit și s-au tras în lături și au părăsit proorocia, dar dragostea de sus îi va învălui iarăși ca la început și se vor umili și se va îndulci inima lor.

O, slava Mea este cu voi, iar voi sunteți sub ea, fiilor. Amin, amin zic vouă: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt lucrează peste voi și cu voi și vom întocmi cu har de sus această minune sfântă, cartea Mea cu trâmbița Mea Verginica și cu poporul ei din vremea aceasta, începând de la ea, și până la voi, o, fiilor. Amin, amin, amin.

*25 martie/7 aprilie 2023*

## *Duminica a șasea a Postului Mare, a Floriilor. Praznicul Intrării Domnului în Ierusalim*

*Amintirea intrării Domnului în Ierusalim. Învierea Domnului a biruit necredința răspândită de mai-marii templului că a fost furat de ucenici. Domnul vizitează în chip tainic poporul creștin. Despre adevăratul păstor. Darurile duhovnicești din biserică. Nu se face lege din cuvintele Domnului. Venirea Domnului cuvânt pe cal alb. Binecuvântare pentru lucrul cărții. Lucrarea păcii zidește iubirea Domnului în om.*

Așez mai întâi cuvântul cel pentru putere sfântă și spun: Pace peste cetatea cuvântului Meu, și pace peste voi, fiilor din cetate, că e zi de praznic împărătesc, și grăiește Păstorul în zile de praznic și-Și întărește și-Și așează în puteri sfinte turma Sa, așa cum ar fi să facă fiecare păstor și să le dea puteri din cer celor din turma sa și să meargă ele spre Domnul cu ascultare, cu mers mântuitor, o, fiilor.

Iată amintire sfântă în ziua aceasta, ziua când Eu, Domnul, acum două mii de ani, mai înainte de săptămâna patimilor și crucii Mele am împlinit mai întâi promisiunea cea rostită prin prooroci, și care spune: *«Bucură-te, fiica Sionului, că vine Împăratul tău pe mânz de asină!»* O, așa am făcut, și am adus bucuria împlinirii acestei vestiri prin prooroci, dar această zi măreață am pregătit-o cu mare slavă înaintea poporului Israel. Și cum am lucrat?

O, am pregătit cu bună chibzuință poporul ca să Mă poată primi ca pe un Împărat, și am lucrat plecarea lui Lazăr

din Betania și apoi ridicarea lui, învierea lui a patra zi de după adormirea lui, o, și s-a făcut vestire mare și s-a întâmplat credință aprinsă și am vestit intrarea Mea în oraș, și tot mai mulți iudei căutau după Mine, iar preoții își ascuțeau mânia din pricina celor mulți care Mă urmau peste tot pe unde auzeau că sunt sau că trec, o, și s-au hotărât preoții să Mă omoare, căci teama creștea în ei.

Am împlinit a doua zi intrarea pe mânz de asină în Ierusalim, și o gloată mare venită la praznic în oraș M-a așteptat și M-a întâmpinat cu cântări și cu ramuri de finic strigând: *«Osana, binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului, Împăratul lui Israel!»*

O, așa s-a împlinit în ziua aceea proorocia cea despre Mine ca să-l bucur pe Israel, și ca să se pregătească apoi săptămâna patimilor Mele, care se apropiaseră, și pentru care am venit de la Tatăl pe pământ, căci aveam să plătesc răscumpărarea omului căzut din rai și să biruiesc atunci împotrivirea cea atât de multă asupra Mea din partea oamenilor lui Caiafa și a fariseilor și cărturarilor, care se simțeau mari pe pământ de i-au orbit acest păcat, și nu puteau auzi ei de slava Mea, de minunile mari în mijlocul poporului lor, și apoi de poporul care trăgea după Mine cântându-Mi osana.

O, așa au venit spre lucrare pătimirea și răstignirea Mea, dar și învierea Mea apoi, și aceasta i-a zdruncinat de tot pe mai-marii templului și ai poporului, de nu mai știau unde să se mai bage și ce să mai folosească să nu cumva să fie răsturnați din pricina adevărului învierii Mele și a celor din morminte odată cu Mine, o, și au dat bani ca să-i cumpere pe ostașii de la mormânt și ca să spună ei zvonul că M-au furat ucenicii și M-au ascuns, dar aceasta a căzut, căci Eu eram viu și mergeam și adeveream învierea Mea, o, și așa a fost biruită necredința și toți cei care au voit ca Eu să pier ca nu cumva să piară poporul din pricina rătăcirii, numai că ei se temeau să nu piară ei și să-și piardă stăpânirea, și iată, așa a fost ziua aceea când am strâns poporul să se împlinească peste el Scriptura bucuriei fiicei Sionului care-și întâmpină Împăratul cântându-I osana, chiar dacă după câteva zile s-au întors aceste glasuri împotriva Mea strigând lui Pilat: *«Răstignește-L! Să fie răstignit!»*

O, fiilor, o, fiilor, bucuria celor ce cred cuvântul Meu cel de azi este ca aceea de acum două mii de ani când am venit și am împlinit ce era atunci de împlinit, o, și nu s-au bucurat de ea cei necredincioși, ci numai cei cărora le-a fost dat de la Tatăl să creadă, și așa sunt Eu acum bucurie pentru cei ce cred că Eu sunt acest cuvânt. Cuvântul Meu are multă dulceață, multă înviere pentru cei care nu iubesc viața trecătoare, și aceștia Îl iubesc pe Dumnezeu și le este El Cel mai dulce, numai El, și nu vor ei viață fără de El.

Iată, vă păstoresc mereu, și nu vă las fără hrană de cuvânt, fiilor. Trec tainic printre voi și vă măsor simțirea și gândirea, vă măsor cuvintele inimii și ale gurii, o, și voi nu știți cât vă privesc, cât vă măsor și cât scriu îngerii vizita Mea între voi, și pe voi, și de aceea vă spun că tainic sunt la voi și cu voi, că mare veghe trebuie să am peste voi și pentru voi ca să vă am popor al Meu, fiilor, că iată, așez în mijlocul vostru cuvântul Meu ca să meargă el apoi peste tot, și Îmi trebuiți, fiilor, căci Eu ce-aș face dacă n-aș avea cui să grăiesc cuvântul Meu? Am pus credință în voi, și multă lucrare are de împlinit credința voastră ca să pot fi Eu cu voi mereu aici, și apoi să pot merge cu cuvântul și cu împlinirea lui.

Numai păcătoșii care Mă află și se îndurerează apoi de păcatele lor și plâng, numai ei dovedesc pe Dumnezeu cu iubirea Lui cea mare, cu iubirea lor cea pentru El, o, și așa este astăzi cu primirea cuvântului Meu și cu împlinirea lui apoi de către cei ce Mă află de la voi grăind peste pământ, fiilor. Acum două mii de ani a venit iubirea pe pământ la cei păcătoși ca să-i ierte pe cei smeriți pentru păcatele lor, o, și cine ar mai putea iubi atât cât ei, cât cei iertați de iubirea Mea?

Iată, fiilor, în bisericile din lume nu este iubire căci nu este păstor, fiindcă păstorul este iubirea care-și pune viața pentru oi, dar cei ce stau pe scaune de biserică sunt pe picior mare, se simt mari, mai mari ca Dumnezeu peste oameni, și n-au iubire decât de ei înșiși și de ai lor. Eu însă am așezat la temelie iubirea în biserica Mea, iar mărirea nu, căci numai a Domnului este ea. Am spus ucenicilor Mei să nu cugete să fie vreunul dintre ei mai mare, și numai pentru slujire să se dovedească mare cel ce se vrea mare, și am spus: *«Cel ce voiește să fie mai mare, acela să slujească tuturor».*

Iată, om vrednic pentru mărire peste alți oameni nu este, Eu așa am spus. Doar sfatul frățesc și darurile duhovnicești purtate întru smerenie: îndemnarea, dăruirea, învățătura sfântă, aplecarea, proorocia, apostolia, și iau frații din ele de la mijloc, unii de la alții cu smerenie, cu primirea sfatului descoperit prin biserică, prin Duhul Cel de la Dumnezeu, iar cel ce vrea să fie mai mare, acela să fie slujitorul celor mai mici, și faceți doar ascultare, fiilor, ascultare de cuvântul Meu.

O, nu faceți lege din cuvintele Mele, că dacă Eu vin și schimb ceva, ca un Dumnezeu Care vede mult și mereu, și după cum stau și se învârt lucrurile din vreme în vreme, din stare în stare, atunci voi puteți spune ca israeliții care M-au respins ca să se laude ei cu legea lui Moise, de parcă nu Dumnezeu, ci Moise le-a dat legile de peste ei, dar cea mai de sus lege este dragostea, este aproapele, este Dumnezeu, Care cere să-I lucrezi Lui cu credincioșie, dar nu ție, ci Lui și dragostei Lui de tine, dacă El lucrează cu tine pentru El și pentru tine.

Vă învăț, fiilor, căci vă sunt Păstor, și sunt blând și smerit cu inima dacă sunt Păstor slujitor. Intru la voi ca în Ierusalim, intru pe cal alb, precum este scris să vin și să intru, o, și cu voi intru printre oameni cu cuvântul și-Mi sunteți călușul pe care stau să-Mi rostesc cuvântul, fiilor, și sunt cu sfinții la voi și cu voi, așa cum este scris în Scripturi despre venirea Mea cu sfinții, și pe cal alb, tainic ca și Mine, și iată, Îmi fac lucrarea. Astăzi cântăm *«Osana, binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului!»*, iar duminica viitoare cântăm Hristos a înviat! și vom vesti peste pământ cuvântul Meu, fiilor.

Binecuvintez peste voi mereu, mereu lucrul cărții Mele cu trâmbița Mea Verginica, trâmbița de la Pucioasa. Binecuvintez duhul și mintea voastră și dragostea voastră de lucru sfânt!

Vă binecuvintez puterile sufletești și trupești ca să-Mi lucrați cu ele, fiilor, și vom sărbători cu măreție deschiderea acestei cărți de mărturie.

Acum iarăși vă așez în lucru cu pace. O, pace vouă, pace vouă, pace vouă, fiilor! Mai mult ca și lucrarea păcii dintre voi nu vă poate zidi și păstra întru iubirea Mea, întru cuvântul Meu, care este iubirea Mea de peste voi, iar când el merge pe cale spre oameni, iubirea Mea merge, îmbrăcată în cuvânt, fiilor.

O, pace ție, țara Mea română! Pace poporului român de peste tot!

Tu ești poporul Meu de azi, neam român, ești Israelul Meu din vremea aceasta. Eu grăiesc aceasta, iar cuvântul Meu este pentru împlinirea lui. Aceasta îți spune ție Iisus

Hristos, o, neam român. Amin, amin, amin.

*27 martie/9 aprilie 2023*

## *Praznicul Învierii Domnului*

*Judecata stăpânitorului lumii. Grăirea Domnului cu România și cu biserica neamului român. Proorocie despre slava Domnului peste România. Domnul dezvăluie planul lui antichrist.*

Eu sunt, fiilor din cetatea cuvântului Meu! Sunt deasupra aici, și vă deschid auzul, iar glasul Meu grăiește de deasupra și ne facem întâmpinarea în zi de praznic de înviere și spun peste voi salutul cel de acum două mii de ani cu care-Mi vesteau învierea din unul în altul în Ierusalim și până peste margini ucenicii și mironosițele Mele, împărțindu-și bucuria clipei depline și zicându-și unii altora: Hristos a înviat!

Adevărat a înviat, aud de la voi, și pace vouă, fiilor, pace vouă și Hristos a înviat!

Peste tot pământul creștinilor Mei se aude în ziua aceasta salutul de înviere a Mea: Hristos a înviat! Așa a fost împărțită unii altora vestea bucuriei învierii Mele și-și ziceau cei de atunci că Hristos a înviat, iar această veste sfâșia în adânc pe cei din Ierusalim care Mi-au lucrat și Mi-au ajutat răstignirea Mea ca să pot apoi să arăt tuturor învierea Mea și să împlinesc ceea ce am spus prin cuvintele vestite lor înainte de cruce, căci am spus: *«Acum stăpânitorul acestei lumi a fost judecat»,* căci M-a răstignit pe cruce, iar Eu am înviat, și a venit peste el și peste cei necredincioși spaima cea mare și au încercat să se ascundă sub minciuna că M-au furat din mormânt ucenicii, o, și au dat bani soldaților de la mormânt ca să împartă aceștia minciună, dar cei dintre ei care n-au primit bani au plecat în cetățile lor cu vestea învierii Mele, iar Pilat a vestit pe Cezarul că sutașul care M-a răstignit Mă vestește peste tot, el și soldații care au crezut și au mărturisit învierea Mea, o, și a promis Cezarul bani lui Pilat și au fost prinși și mucenițiți cei ce mărturiseau minunea de la mormântul învierii Mele, și iată câtă putere rea are banul și câtă zdrobire aduce el celui ce primește să împartă minciuna cea plătită cu bani împotriva lui Dumnezeu și a celor ce iubesc pe Dumnezeu pe pământ!

Sunt cu lucrare mare peste pământ, și lucrez prin cuvânt credință și dar de credință peste cei cărora le este dat de la Tatăl să creadă prin răstignirea și învierea Mea ca și acum două mii de ani și să se alăture ca mărturisitori ai vieții de creștini între oameni, iar cuvântul Meu are putere cât Dumnezeu ca la facerea lumii când am întocmit cerurile, și cu Duhul gurii Mele toată puterea lor. Am adunat apele ca într-un burduf și am pus în vistierii adâncurile, și Eu am zis și s-au zidit și s-au făcut.

O, așa te zidesc și pe tine a Mea, țara Mea cea de azi, și vin la tine cuvânt de facere a ta, și fericit este neamul căruia Eu sunt Dumnezeul lui, popor de moștenire Mie, țara Mea cea de azi! O, ce frumoasă ai să fii sub slava Mea de peste tine! Te voi împodobi frumos pentru întâmpinarea Mea, așa cum își gătește un împărat pe fiica sa pentru nuntă, și-ți voi pune inel de mare scumpătate și vei împărți strălucire și lumină și mângâiere peste toți cei care te vor iubi pentru numele Meu de peste tine și pentru găteala ta cu daruri de sus, cu podoabe cerești, iar pe frunte îți voi pune cununiță de flori de rai ca la începutul tău în vremea facerii lumii, și voi împărți peste toate popoarele mireasma raiului, țara Mea, România Mea, mângâierea Mea cea de la sfârșit de timp, că iată, ești aleasa Mea și masa Mea de nuntă, odihna Mea, podoaba Mea, și vei fi slava Mea căci ești a Mea și ai fii frumoși și ai de la Dumnezeu, și nu va fi nimeni să nu te iubească după adevăr, căci Domnul și Mirele tău va străluci cu toate puterile cerești la masa Lui cu tine și se vor umple de mângâiere cerul și pământul, căci cei din cer vor sta la masa Mea cu tine și va fi împărăția cerurilor petrecerea Mea cu tine, Eu Împărat, iar tu fiică de împărat și mireasă a Fiului lui Dumnezeu, o, și ce greu îi este omului să creadă când aude cuvântul Meu cel pentru tine, căci omul vede numai aproape, numai cu ochii trupești, dar îi voi da să vadă și să creadă că adevăr grăiesc, așa cum am grăit prin Scripturi că va fi să se împlinească pe pământ ca și în cer cuvântul Meu tot.

Trimit poporului credincios cuvântului Meu salutul Paștelui: Hristos a înviat! ca să-l bucur pe el prin grăirea Mea cu el.

Voi, cei care credeți că Eu sunt acest cuvânt ca să-Mi pregătesc cu el slava zilei celei mari când tot ochiul Mă va vedea, voi, cei care nu vă îndoiți și nu vă smintiți întru Mine și întru cuvântul Meu prin care Mă întorc de la Tatăl la oameni după două mii de ani, o, luptați prin iubire de partea Mea, fiilor. Iubirea nu cade niciodată și nu cad cei ce sunt de partea iubirii de sus împlinind ei poruncile vieții veșnice încă de pe pământ. O, numai așa pot fi ai Mei cei ce rămân de partea Mea cu credință că Eu sunt Fiul lui Dumnezeu și-Mi las peste pământ glasul și-Mi gătesc un popor pentru întâmpinarea Mea, și iată-i pe cei de la ieslea cuvântului Meu cum Mă întâmpină și-Mi așează în carte cuvântul și Mi-l pun pe cale să meargă și să Mă vestească el!

Și acum strig îndelung la păstorii de turmă creștină și spun: O, biserică a neamului român, pace ție! Hristos a înviat! Eu sunt Cel ce sunt. Porți numele Meu pe creștetul tău, și te îndemn din cer dintre sfinți să rămâi în dragostea Mea, de partea Mea cu lucrarea și cu adevărul, căci vrăjmașii tăi și ai Mei au dor nestăvilit și au făcut plan să-ți sfâșie cămășuța și să ne arunce apoi în neființă pe Mine și pe tine ca și acum două mii de ani când am venit și Mi-au sfâșiat antichrist și slujitorii lui veșmântul, dar au fost rușinați cu toții când au văzut că am fost adevărat în cuvânt și în faptă și s-au văzut biruiți, încercând încă să ascundă lumina care luminează în întuneric, și pe care n-o poate întunericul birui.

O, ai grijă de tine și de Mine dacă ești a Mea și dacă ești de partea Mea și a credinței din părinți, tu, biserică a neamului român. Ai grijă să nu cazi din har și de sub veghea cea cerească de peste tine, căci scris este: *«Celui ce i se pare că stă, să ia seama să nu cadă»,* și iată, trebuie să veghezi să nu cazi dacă ți se pare că stai și că ești, iar pentru aceasta primește-Mi veghea cea pentru tine și stai trează și cu credință înaintea cuvântului Meu, care veghează viața ta. O, nu te împiedica în cei mici, la care M-am aciuat ca să vin să-Mi înființez cuvântul glasului Meu pe pământ acum, când Tatăl Mă trimite, căci a venit ceasul. O, nu te îndoi. Întoarce-te cu două mii de ani înapoi și vezi cum am venit atunci.

Am venit în sărăcie, și în umilință M-am păstrat, ascunzându-Mi toată slava sub chipul Fiului Omului. N-am stat la masă cu Caiafa și cu mai-marii templului, și am stat cu pescarii culeși de pe malul mării ca să fac din ei ucenici mărturisitori lucrărilor Mele minunate, iar ei s-au supus și M-au iubit și M-au urmat și i-am lucrat pe ei apoi pentru înțelepciunea Scripturilor și am împlinit prin ei duhul mărturiei lui Iisus Hristos peste pământ, începând de la ei și până la voi din unii în alții prin urmași.

O, tot ca și atunci am lucrat și azi. Dacă veneam la voi, la cei mari de pe scaunele bisericii, o, nu încăpeam, n-aș fi găsit primire și credință, căci este invidie mare, mare, între cei ce slujesc în numele Meu la altarele sfinte. Dar am pus în cei de sub sarcina vieții, am pus credință și am găsit credință și am lucrat ajutat de credința pusă de cer în ei. Iată, am luat din fiii și fiicele bisericii și le-am încredințat cuvântul înnoirii lumii, despre care am spus că voi veni să împlinesc această Scriptură de naștere din nou a lumii, o, și de aceea am venit și vin.

De șaptezeci de ani Îmi tot împart cuvântul peste pământ prin acest izvor și popor. Vin și la voi în zi de praznic de înviere și vă spun Eu, Domnul Cel înviat dintre morți: Hristos a înviat vă spun! Hristos a înviat! Hristos a înviat! Voi stați pe scaunul lui Hristos ca păstori ai turmei Sale! O, aveți grijă de voi ca să nu cădeți sub mâna slujitorilor răstignirii Duhului Meu, căci vor aceștia să vă facă să vă despărțiți de Mine și de părinți și de rânduiala cea de două mii de ani a bisericii lui Hristos, o, fiilor. Are omul antichrist dușmănie pe soarta neamului român, căci a aflat taina Mea cu acest neam și a pus sub ascundere adevărul Meu cel pentru țara română și poporul ei de două mii de ani creștin.

Vă povățuiesc să ascultați de cuvântul Meu și să nu primiți șoaptă străină, voi, slujitori care aveți de păstorit turma creștină, căci vreau să grăiesc prin voi și cu voi ca să rămâneți de partea Mea și a cuvântului Meu, care vă veghează. O, aveți grijă de lucrarea Mea cea de două mii de ani prin biserica Mea, pentru care va fi să-Mi dați socoteală, și stați de veghe, că vă bate la ușă lupul cel păgân ca să vă sugă vlaga și să Mă lase fără voi, căci el are ce are cu Mine, nu cu voi, el este împotriva Mea, nu a voastră, iar dacă vă trage de partea lui veți plânge, veți pierde ceea ce aveți încă.

O, fiți înțelepți din cer, voi, arhierei și preoți ai neamului român, că e vremea cea scrisă în Scripturi să fie încercare de răsturnare încă o dată a Fiului lui Dumnezeu, și lucrează antichrist asupra moștenirii Mele de mai bine de o sută de ani de când a lovit peste sărbătorile sfinților, iar acum iarăși voiește să răstoarne ce a mai rămas în picioare, și apoi răstignire voiește, nu soartă bună ție, biserică a Mea.

România e țara Mea cea de azi și știe dușmanul antichrist taina Mea cea de la sfârșit de timp cu ea, o, și voiesc, țara Mea, să-i trezesc pe cei de pe scaunele de biserică să vegheze pentru tine și pentru ei ca să nu te scufunde în necredință satana cel vopsit și să-ți scrie apoi pieire așa cum a făcut cu Mine acum două mii de ani când au gândit că le încurc petrecerea și viața lor depărtată de poruncile Mele.

O, am promis să cruț cetatea Sodomei dacă voi găsi în ea o mânuță de drepți, dar n-am găsit, și a pierit cetatea cea desfrânată și s-a dus la fund.

Am promis să am fii cu credință în țara venirii Mele cuvânt pe pământ ca s-o cruț pe ea de cele ce vor veni peste lume, și de aceea strig la voi, o, fii români: fiți creștini, fiilor, și fiți cuminți, cuminți, dimpreună cu păstorii din biserici! O, fiți cuminți, căci fac ocrotire mare acestui pământ și neam dacă veți fi cuminți, dacă veți da crezare cuvântului Meu, dar trebuie umilință pentru credință, trebuie iubire pentru venirea Mea cuvânt pe pământ ca să stau cu el în fața nimicirii pregătite de omul antichrist pentru neamurile de pe pământ.

Am popor frumos pe acest pământ român, și mai ridic fii frumoși prin credință și prin faptele credinței ca să am apoi o mânuță de drepți prin care să fiu milostiv neamului tot. Vreau să am fii frumoși în mijlocul acestui neam, căci cerul este frumos, și trebuie și pe pământ să fie frumos, și de aceea, iată ce spun:

Voi, cei ce duceți viață păgână pe acest meleag ocrotit de îngeri și de sfinți, oricât v-ați farda și v-ați împodobi trupurile pentru păcat, pentru păgânie, pentru depărtarea de Dumnezeu cu viața voastră pentru păcat, oricât ați căuta să tot fiți voi frumoși, o, nu sunteți. Nu-s frumoși decât creștinii, căci ei Mă au pe Mine frumusețe a lor și sunt ei popor al Domnului pe pământ, și pentru aceștia face Dumnezeu ocrotire chiar și peste cei cu viață păgână, și mulți din ei vor îmbrățișa frumusețea fiilor lui Dumnezeu și vor fi de partea celor ocrotiți și înțelepți de sus prin cuvântul Meu care cârmuiește lumea și merge cuvântând. Amin.

Așadar, ca și acum două mii de ani, Eu, Fiul lui Dumnezeu, voi fi biruitor peste necredință și-Mi voi ocroti sămânța cea nouă și va crește din ea împărăția cerurilor pe pământ, începând cu pământul și neamul român, o, și va fi biruit antichrist mai crunt decât acum două mii de ani, căci Eu, Iisus Hristos, grăiesc aceasta. Amin.

Și acum, pentru cei credincioși și pentru cei necredincioși cântă cerul: Hristos a înviat! Cântă și tu, pământule! Cântați și voi cei credincioși de pe pământ, căci păsările cerului cântă din zori Domnului înviat și aduc spre cer sărbătoare cu cântare de înviere ca și toată facerea lui Dumnezeu, căci facerea lui Dumnezeu ascultă de Făcătorul ei și Îl slăvește pe El, precum este scris.

Hristos a înviat, poporul Meu român!

Hristos a înviat, popor al cuvântului Meu pe vatra neamului român!

Hristos a înviat, cetate a cuvântului Meu din mijlocul pământului român!

Hristos a înviat, fiilor care Îmi împărțiți cuvântul, și pace vouă, fiilor! Eu sunt cu voi tot timpul. Așa să fiți și voi cu Dumnezeu, și vor fi împliniri mărețe și vom împărți peste noroade slava Mea de peste voi și mângâierea Duhului Sfânt cu multul, cu multul, precum este scris pentru sfârșit de timp, pentru ziua slavei Mele, o, fiilor. Amin, amin, amin.

*3/16 aprilie 2023*

## *Sărbătoarea Izvorul Tămăduirii*

*Răsturnarea rânduielii așezate prin sfinți. Lucrarea harului îl așează pe om înaintea Domnului. Povețe pentru tămăduirea de sine a omului.*

Sunt cu cetele cerești deasupra aici, în grădina Mea cu voi, Grădina Întâlnirii, fiilor, și spun peste voi salutul Paștelui: Hristos a înviat!

Din dreapta Mea de la locul ei, mama Mea Fecioara vă împarte și ea bucuria ei de după crucea Mea și vă spune și ea: Hristos a înviat! E sărbătoarea ei în ziua aceasta scrisă de părinții sfinți în calendar, și a intrat în tainele cerești orânduiala sărbătorilor sfinților, toate prin Duhul Sfânt rânduite pentru neamul creștinesc, numai că pe pământ nu mai este ca în cer, căci este ca omul care se încumetă să răstoarne ceea ce este prin Duhul Sfânt descoperit și așezat pe pământ, și iată, aici la voi serbează sfinții ca în cer, fiilor, căci în cer este voia lui Dumnezeu, și așa i-am învățat pe ucenici să spună când se apleacă cu rugăciune spre Tatăl: Tată, facă-se voia Ta ca și în cer pe pământ.

Nu-i place lui satana să lucreze Dumnezeu pe pământ, și se bagă el prin oamenii lui și răstoarnă rânduiala cea așezată prin sfinți, căci puterea pământească a lucrărilor toate este

în mâna omului, iar omul este trufaș față în față cu Dumnezeu, așa cum s-a purtat și în rai de a răsturnat voia lui Dumnezeu pentru voia sa, și iată, nu ascultă omul de Dumnezeu, dar nici Dumnezeu nu ascultă de om, ci îl lasă în voia lui dacă Eu îl învăț, iar el nu ascultă, și scris este aceasta în Scripturi când Domnul spune: *«Ascultă, poporul Meu, și-ți voi mărturisi ție, dar n-a ascultat poporul Meu glasul Meu și n-a căutat la Mine și i-am lăsat să umble după dorințele lor și au mers după cugetul lor».*

O, dar altfel este cu cei ce ascultă, căci ascultarea se naște de fiecare dată din iubire, iar iubirea poate totul și se apleacă să poată, iar cine nu poate așa, nu se apleacă din lipsa iubirii, și așa se naște în om trufia de a nu se apleca lui Dumnezeu și aproapelui său, o, și nu-i nimic de el, de cel ce nu se apleacă, de cel ce nu are iubirea de bucurie a sa, de ființă a sa.

Fiilor, fiilor, e sărbătoare tămăduitoare în ziua aceasta, o, și câtă grijă au avut părinții cei sfinți ai bisericii Mele să rânduiască toate așezările în folosul cel ziditor și mântuitor al fiilor lui Dumnezeu, al celor ce ascultă cu aplecare, cu credință lucrătoare prin iubire, fiilor. Mama Mea Fecioara Mă ascultă acum și-Mi așteaptă cuvântul tămăduitor ca să se mângâie de la mila Mea pentru creștini și pentru oameni, că mult voiește ea, cât Mine și ea voiește mântuirea și iertarea tuturor, totul prin har, fiilor.

Nimic nu este omul înaintea lui Dumnezeu decât prin har, căci harul îl lucrează pe cel ce poate pentru cele de sus în om. Am adus spre știre nu demult la voi lucrarea harului, deslușită ea ca să fie cunoscută pentru cei ce voiesc să învețe și să poată spre bucuria cerului, și am spus despre aplecarea cea cu iubire, cu o iubire fără de astâmpăr numai prin aplecare, fiilor. Cum oare?

O, când ești cerut, și ai aplecare în clipa aceea, sau când ești disprețuit și respins, dar rămâi în iubire, când ești încercat prin defăimare și nu te arăți apăsat sau nemulțumit, când vin încercări sau dureri de duh și de trup, atunci harul te cere ca să te aleagă apoi și să ți se dea de lucru, după ce ai fost pus la încercare în fel și chip pentru lepădarea de sine, pentru aplecare cu multul și mereu. Când însă nu poți să te apleci, să primești cu așteptare, să te lași mic și mulțumit în toate și prin toate, atunci harul nu se apropie de tine să te lucreze din partea lui Dumnezeu. Când vrei să ai dreptate cu orice preț, când dai să-i biruiești pe toți prin semeția ta, atunci tu stai zadarnic pe lângă Dumnezeu și nu cauți să-L capeți iertător al păcatelor tale, prin umilința ta pentru cele rele ale purtării și neascultării tale. O, tu n-ai învățat încă, n-ai cunoscut încă potecuța cea spre asemănarea cu Dumnezeu, cu Cel fără de păcat, dar aplecat tuturor ca un păcătos de rând, ba și mai rău de atât de păcătos, și aceasta pentru că lipsește harul cel de sus, care îl lucrează și îl formează pe creștin ca fiu al lui Dumnezeu. Iar dacă nu știi să înțelegi cu adâncime unirea ta cu Dumnezeu, Căruia să-I semeni apoi, tu poți păți ca Iuda, care a luat și el de pe masa cinei pe Dumnezeu, dar a plecat și a trădat și L-a dat la moarte pe Cel Care îi dăruise și lui arvuna împărăției cerurilor, și iată, așa pățesc cei ce n-au credincioșie până la sfârșit din pricina iubirii de sine, și aceștia nu dau de fericire, ci dau de păcat și de plata păcatului, și de aceea, o, să nu stea în zadar lângă Domnul cel care dă și el să vină și să vrea în mijlocul fiilor lui Dumnezeu.

O, dacă tu, creștine, nu ai mintea aceea cu care să înțelegi desăvârșit că viața cea dulce cu Domnul în veșnicie nu poți s-o câștigi decât dacă pe pământ porți dureri și lacrimi și încercări și aplecare, ca să nu le ai apoi pe acestea după ce vei trece în viața veșnică, o, ce mai este de făcut cu o așa lipsă de înțelepciune și de căutare pentru înțelepciunea cea de sus pentru creștini? Mai bine este puțina viață de aici să-ți fie îndurerată și sub cruce, căci plată dulce îți strângi în viața cea veșnică, și Mă uit ce puțină grijă poartă omul pentru viața lui cea de veci, pentru ce va avea acolo, o, și Mă uit cât de zgârcit este să-și agonisească acolo bogăție care nu se pierde ca și cea de pe pământ adunată.

O, măi creștine crescut din cer, iată ce-ți spun: Când ai o durere, o suferință, o încercare a iubirii tale pentru Dumnezeu, tu să spui așa: Nu pe mine mă doare, ci pe Domnul Îl doare, și Și-a ales să-L doară în mine ca să mă pregătească pentru har, pentru ca să-I lucrez Lui de pe pământ și până în cer, și nicidecum să stau că mă doare, ci să lucrez prin dureri, căci fără de dureri nu suntem ai Domnului, nu semănăm cu El, n-am înțeles calea cu El și spre El.

Tămăduire împart poporului creștin care voiește cu Dumnezeu de pe pământ și până în cer, căci atâta e de mers până la plata cea pentru viața creștină pe pământ, și iată adevăr adevărat, că nu la toți, nu la mulți le este dat să creadă cu aplecare în cuvântul Meu de creștere a unui popor care să poată cu Domnul pe calea spre cer. O, nu toți pricep, ci numai cei cărora le este dat de la Tatăl să înțeleagă, iar cei înțelepți sunt cei ce pricep, precum și cei neînțelepți sunt cei ce nu pricep și nu lucrează ascultând cu aplecare pentru primirea harului ziditor de om nou, de puteri noi, de iubire nouă, după porunca cea înnoită prin har.

Am așezat în carte nădejde de vindecare pentru lipsa harului din viața creștinului, iar mama Mea se mângâie cu multul în zi de serbare pentru ea.

O, mamă tămăduitoare ca și Fiul tău Hristos, le trimitem apă vindecătoare și povață pentru primirea harului, care le cuprinde pe toate prin lucrarea sa de peste fiii lui Dumnezeu, și hai să pui și tu mângâiere spre vindecare, că e lipsă mare de har lucrător, mama Mea, iar harul este harnic și cuprinde totul în lucrul său, lucrul fiilor lui Dumnezeu, mamă.

— O, Fiule înviat, mi-ai mângâiat toată durerea cea grea prin învierea Ta, dar nu și durerea cea pentru creștini, căci creștinii nu pot purta dureri, și de aceea Ne doare pe Noi mereu, mereu, Fiule înviat pentru învierea omului, care nu-și lucrează viața cea de veci în vremea lui de pe pământ. O, ce puțină gândire are omul la averea lui cea strânsă în cer, și această cădere a omului doare în cer, și e numai pe pământ omul cu tot ce are el.

Mare mângâiere și mare nădejde iau din povețele Tale de azi pentru creștini, Fiule mântuitor, o, și mult aștept să se supună poporul Tău de azi lucrării harului ca să capete har și să poată fi până la sfârșit ai Tăi, căci fără lucrare nu are omul nimic strâns acasă în cer, și îl va judeca aspru toate cele ale lui de pe pământ, și care se vor schimba în lacrimi, dar să nădăjduim în harul cel de sus, și pentru care se vor apleca cei ce vor înțelege ce lecție mare ai așezat Tu azi în cartea Ta cu poporul cuvântului Tău, Iisuse înviat și dăruit celor iubiți ai Tăi prin cina din Emaus ca să rămâi cu ei precum ei Te-au rugat să rămâi, iar Tu le-ai împlinit ruga și Te-ai lăsat lor și ai rămas cu ei tăinuit în chipul pâinii și al vinului, așa cum Tu ai orânduit să Te aibă fiii lui Dumnezeu pe pământ până la sfârșit.

Acum, Doamne înviat, fac aplecare ca să-Ți mulțumesc pentru vindecarea de sine pe care ai lăsat-o de învățat fiilor poporului Tău de azi, și le spun și eu lor: Hristos a înviat, copii ai lui Hristos! Urmăriți cu degetul pe cartea cea de azi și ridicați-vă toți pentru înțelepciunea cea de sus a primirii

harului, și prin el să cuprindeți lucrul vostru pe pământ și să-l puteți închina Domnului și să-l aveți de strânsură în cer ca să fiți scrișii lucrători cu cerul, fiilor. O, pace vouă! Hristos a înviat! Împărțiți bucuria mea cea de azi și ridicați-vă toți spre vindecare, fiilor!

Iar Ție, Fiule înviat, Iisus Hristos, mă aplec, căci harul înseamnă aplecare, multă, multă aplecare, o, Fiule Iisus.

— O, mama Mea, ce harnic este cel care stă sub puterea harului lucrător prin iubire, mamă! Ce cuprinzătoare și dăruitoare este lucrarea și jertfa unui așa fiu lucrător! O, ce multă vindecare au de căutat creștinii, mama Mea! Le-am dat ca să știe cum să lase să vină peste ei vindecarea. Le-am dat și le dau, căci sunt cu ei, mamă.

O, fiilor, e dulce Duhul Meu la voi în sărbători. Stați mici, ca să semănați cu Mine, ca să luați de la Mine așa cum numai cei mici iau și învață și au și pot ei apoi.

Binecuvântate să vă fie lucrările toate, tot ce ați început pentru pregătirea sărbătorii care vine, căci așteptăm sărbătoarea lui Verginica, trâmbița Mea, o, fiilor! Toate lucrările începute, voi să le duceți cu harul Meu de peste voi la bun sfârșit și să fie ele așezate cu voi cu tot ca podoabă înaintea zilei de sărbătoare pentru trâmbița Mea, când tot cerul va sta și va privi și va vedea calea Mea și trâmbițarea Mea prin ea, lucrarea Mea cu ea, că iată, se scrie acum, aici la voi cartea aceasta, istoria acestei lucrări de cuvânt cu trâmbița Mea, și care a început odată cu nașterea lui Verginica, iar Eu am pregătit-o apoi pas cu pas pentru Mine, pentru calea Mea cuvânt peste pământ, și a fost ea trâmbița cuvântului Meu.

Binecuvântați să vă fie pașii și tot lucrul vostru spre această mare sărbătoare, iar acum spun iarăși peste voi: Hristos a înviat!

Și așezăm acum slujba acestei zile de sărbătoare care se numește Izvorul tămăduirii, și pace vouă, fiilor! Hristos a înviat! Pace vouă, și lucrare de har las peste toți, iar voi faceți-i loc cu voi și între voi, și mai ales între voi și Dumnezeu ca să aveți în cer, și mult să aveți în cer, o, fiilor!

Amin, amin, amin.

*8/21 aprilie 2023*

## *Duminica a doua după Sfintele Paști, a Sfântului Apostol Toma*

*Grăirea Domnului cu poporul român. Se apropie împlinirea scripturii învierii morților și a venirii Domnului.*

Mi-e dor și drag să am cui să-i vorbesc, și ca să am cum să-Mi așez cuvântul pe pământ în cartea Mea cea de azi cu voi, copii ai poporului Meu de azi. Mi-e drag să împart cu voi vestea învierii Mele de acum două mii de ani și să vă spun vouă la opt zile după învierea Mea: Hristos a înviat! Mă mărturisesc Eu Însumi și Mă dau vouă cu salutul cel de Paști: Hristos a înviat, fiilor!

Este așezată în calendarul creștin în a doua duminică după învierea Mea întâlnirea Mea iarăși cu ucenicii Mei, dar și cu Toma acum, care nu Mă văzuse încă, și le-am împărțit lor iarăși liniște peste ei și mângâiere peste apăsarea inimioarelor lor, și le-am spus: Pace vouă! Am luat apoi degetul lui Toma și l-am atins de rana Mea din coastă ca să se bucure că Eu sunt și că M-am sculat dintre cei morți și iarăși sunt cu ei după cum le-am făgăduit în vorbirea Mea cu ei, când îi pregăteam să întâmpine sub povața Mea jertfa Mea pe cruce și învierea Mea apoi, și iată, nimeni n-a putut lua de peste ei bucuria inimioarelor lor, în vreme ce lumea era zbuciumată cu toți mai-marii vremii dacă Eu am biruit și am înviat biruitor împotriva lor și a necredinței că Eu sunt Dumnezeu și că ei nu puteau crede aceasta, dar au crezut apoi toți, o, și așa va fi și acum peste cei necredincioși venirii Mele cuvânt pe pământ ca să fac bine la câți vor putea să Mă primească de la Tatăl venit și să Mă adeveresc cu a doua Mea venire și să pregătesc ziua Mea de slavă cu cete de sfinți și de îngeri, împotriva celor necredincioși încă, o, și asta fac, Îmi pregătesc cărarea acestei împliniri, și vin cu slavă mare și nu va mai fi să găsească peste ei judecată mai mare cei necredincioși, căci slava acelei zile va grăi de la sine, o, și nu se poate trece peste această filă de Scriptură ca să nu se vadă slava venirii Mele și cei biruitori, cei credincioși cuvântului Meu de azi, căci Eu, iată, nu stau în cer, că vin cuvânt pe pământ.

Iar acum spun poporului român în ziua a opta după sărbătoarea învierii Mele: Hristos a înviat, neam român! O, pace vouă, fii români, și faceți din voi copii ai lui Hristos Cel înviat, și să pot să vă spun și vouă: *«Veniți copii, veniți de prânziți, veniți la masa Mea!»*

O, popor român, sunt cu sărbătoare de înviere deasupra, aici, că am pe România casa Mea de nuntă și masă pusă și pun pe ea din cer. Tu ești iubirea Mea dintâi când am luat pământ în mâini de pe plaiul tău și am zidit omul ca și pe Mine de frumos, o, și a rămas această clipă frumoasă pe creștetul acestui pământ, și nu pot uita ziua iubirii Mele pentru om, chiar dacă omul nu a rămas întru iubirea Mea apoi, dar am venit acum două mii de ani cu Scriptura răscumpărării omului și am spus celor ce M-au crezut și M-au urmat atunci, le-am spus lor: *«Rămâneți întru iubirea Mea și vă voi trimite vouă pe Duhul Sfânt Mângâietorul ca să fie cu voi în veac și să vă dea de la Mine»*

O, popor român, rămâi întru iubirea Mea, că vin cu ea la tine ca să-ți dau facerea cea dintâi, facere nouă și frumusețe sfântă să-ți dau, că a venit pe pământ la tine vremea iubirii dintâi ca să te întorci și să te uiți ce fericit eram pe pământul tău când am zidit omul ca iubire a Mea, o, și te voi învăța iubirea cea dintâi, țara Mea cea de atunci și cea de azi a Mea, căci tu ești cât facerea Mea și ești de atunci și până azi a Mea și nu poate Domnul uita iubirea Lui cea dintâi, o, și porți nume frumos, nume de mireasă țara Mea, România Mea.

M-am întors la tine, la începutul Meu cu tine pământ și neam binecuvântat prin facerea Mea cea dintâi, căci s-au înmulțit din tine popoare apoi pe pământ, și toate din rădăcina ta, din omul cel dintâi, zidit din pământul tău, o, și tu nu cunoști pe deplin taina ta, dar ți-o spun Eu ca să te bucur, ca să știi că ai cerul lucrând peste tine, și din tine peste neamurile de pe pământ, dintre care tu ești cea dintâi, cea de la început țară a Mea. Și acum, cu ucenicii Mei cei de acum două mii de ani îți spun: Hristos a înviat și pace ție, România Mea! Iar ucenicul Toma, cel azi sărbătorit ca mărturisitor mare al învierii Mele, iată, și el spune:

— Nu-i nimeni ca tine de mare la Dumnezeu, căci tu ești vârful pământului ieșit din ape mai întâi la facerea lumii. Tu ești țara Domnului atunci și acum, o, și să fii credincioasă, nu necredincioasă, că iată, Hristos Cel înviat îți împărtășește taina ta cea dintru început, iar tu să crezi în mărturisirea Lui, în cuvântul Lui de peste tine, că iată-L pe Domnul adăpând pământul cu râul cuvântului Său din mijlocul tău, din mijlocul neamului român, iar tu să-I dai slavă, că asta este soarta ta, să fii iubirea Lui și slava Lui să fii.

— O, ucenicule mărturisitor adeveririi învierii lui Hristos, o, iubiți apostoli ai Mei, din acest pământ binecuvântat ne tragem toți ca neam, și ca și Mine vă numiți, dimpreună cu cei de azi ucenici ai Mei, toți ne numim fii ai lui Avraam, ai lui David, ai lui Iosif, ai lui Hristos, toți din trupul pământului român, iubirea Mea cea de la început, prin cuvânt lucrată și așezată să fie, o, și nu pot uita începutul cel dulce al iubirii Mele, și este ea de atunci și până azi iubirea Mea cea dintâi, și legăm totul de început, de rădăcină, și-ți spun ție, neam român: întoarce-te la Mine, întoarce-te la dragostea dintâi, la ziua ta de naștere, când Eu te-am zidit la început și am luat din tine și l-am zidit pe om din pământul tău.

O, fii ai cetății cuvântului Meu, am grijă acum să așez peste voi binecuvântare pentru lucrul cel așezat de Dumnezeu să fie aici an după an, căci în duminica viitoare, a treia după învierea Mea, avem orânduială să vină la masă în grădină cei adormiți de la Adam și până acum și să le împărțim înviere și daruri, fiilor. Așadar, aici vor începea la masă tainică în grădina Mea cu voi, și aici se vor mângâia în ziua în care le vom ieși înainte, căci lucrarea Mea cu voi este așezată din cer peste voi pentru învierea celor adormiți și a celor neadormiți încă, și ridicăm la Tatăl tot mai aproape ziua cea scrisă în Scripturi despre învierea celor adormiți, căci s-a împlinit lepădarea de credință și lucrarea cea neagră a lui antichrist peste casa știută a fi a lui Dumnezeu ca biserică a Sa, o, că n-au avut grijă străjerii să nu le fie jefuită moștenirea lăsată prin sfinți și prin părinți, și acum, iată, ajungem la învierea morților, și apoi este scrisă în Scripturi venirea Mea cu slavă ca să-i cuprind la sân pe ai Mei pe vecii, o, și aceasta avem de lucrat și de împlinit prin lucrarea cuvântului Meu de peste voi, iar voi numai să fiți și să vă am, ca să am cui să-i grăiesc, ca apoi să împlinesc cuvântul cel rostit și să-l dobor până la capăt pe antichrist cu suflarea gurii Mele, precum este scris, fiilor.

Binecuvântată să fie la voi pregătirea mesei de sărbătoare pentru cei adormiți, întâlnire în zi de duminică, duminica sfintelor mironosițe ale învierii Mele și a ucenicilor Mei martori atunci, și vom cânta Hristos a înviat împreună cu cei chemați la masă, fiilor, căci se apropie ziua ridicării lor, fiindcă Eu sunt învierea celor adormiți, o, fiilor.

Acum, multă pace așez pentru pregătirea mesei de pomenire, și armonie sfântă să aveți și să păstrați pentru această lucrare cu cerul de peste voi, și stați cu cârmă peste voi, ca să fie și timpul sub cârmă, sub supunere să fie, o, că mare lucrare avem de împlinit, și mereu mari împliniri, și Eu vă mulțumesc că sunteți ai Mei, că Mă sprijin pe voi cu împlinirile Mele, și de aceea rămâneți, rămâneți întru iubirea Mea, rămâneți întru Mine, iar Eu în voi și cu voi să rămân, o, fiilor. Amin, amin, amin.

*10/23 aprilie 2023*

## *Duminica a treia după Sfintele Paști, a Sfintelor Mironosițe*

*Lucrarea Domnului cu Verginica a fost și este pentru învierea celor adormiți și pentru slava Domnului cu cei ce cred venirii Lui cuvânt pe pământul român. Îmbrățișarea Maicii Domnului. Petrecerea cerului cu pământul în Grădina Întâlnirii. Binecuvântare pentru tipărirea cărții trâmbiței Domnului, Verginica.*

Cetele cerești sunt așezate de sărbătoare pe pământ, aici, deasupra cetății cuvântului Meu, și cântă cerește Hristos a înviat, și de două mii de ani se cântă în cer și pe pământ biruința Mea asupra morții și a lui satana și asupra necredincioșilor din toate vremile de sub cer, o, și cântă cerul și pământul, cântă sfinții și îngerii, cântă păsările și oamenii Hristos a înviat!

Acum, pace ție, cetate a cuvântului Meu! Pace vouă, celor din cetate! Pace vouă, fiilor care-Mi așezați cuvântul în carte și călătoria lui peste pământ!

Hristos a înviat! Din cer și până pe pământ Domnul Se vestește pe Sine în zilele voastre și merge cuvântând și bate la porți și intră prin ușile încuiate, căci așa sunt cei înviați, intră, nu au hotar, o, nu au, și iată, mare întâlnire, mare, fiilor, în ziua aceasta, aici, în grădină! Tot neamul omenesc de la Adam și până la ultimul adormit până acum, este chemat și așezat acum la această masă de întâlnire.

Am dat poruncă sfântă în vremea Mea cu Verginica și am spus să facă ea an de an cu micile ei puteri, să facă pomenire înaintea cerului pentru cei adormiți de la început și până la vremea Mea cu ea și să cheme iertarea Domnului peste ei și învierea apoi, căci lucrarea Mea cu ea a fost și este pentru învierea celor adormiți mai întâi, și apoi pentru slava Mea cu cei ce cred venirii Mele cuvânt pe pământul român ca să se împlinească Scriptura venirii Mele, o, că nu se poate să nu se împlinească toate cele vestite și deplina Mea biruință la capăt de timp, și hai să-i așezăm la masă, fiilor, căci ei așteaptă cu mare sfială față de așezarea Mea de la voi și stau așteptând să fie așezați la masa bucuriei pentru ei, să cânte și ei cu cetele cerești și îngerești, să cânte aici în grădină Hristos a înviat!

Fiilor, fiilor, cei adormiți întru Hristos au împărțită această bucurie și cântare de bucurie și de biruință, dar la așa mari întâlniri dăruim bucurie și celor care nu au avut grijă de viața lor întru Hristos pe pământ, că toți sunt azi chemați la împărtășirea acestei zile de bucurie, căci tu, popor urmaș al lucrului Meu prin trâmbița Mea Verginica, tu ai de moștenire de la Verginica Mea să aduci la cer în ziua duminicii a treia după Paști pomenirea mironosițelor învierii Mele, martore și ele învierii celor adormiți și înviați odată cu Mine acum două mii de ani, și să chemi pe toți cei adormiți la masa acestei pomeniri, o, și e mare mângâierea lor acum, mare cât cerul și pământul, mare, fiilor, așa cum numai cei înviați pot mărturisi puterea acestei bucurii.

Și acum, binecuvântată să fie pomenirea lor, a celor pomeniți spre zi de înviere, și așezarea lor la masă cu Noi și cu voi aici, în Grădina Întâlnirii, fiilor, căci voi sprijiniți venirea Mea peste pământ, și iată, se așează acum cei chemați la masă, aici, unde sunt Eu cu voi, și cu sfială sfântă se așează, și toată mișcarea lor și duhul sunt sub privirea ochiului Meu și binecuvintez cu cuvântul, iar cei unși aici binecuvintează de pe pământ și pornim petrecerea sărbătorească și cântăm Hristos a înviat, iar satana și armata lui își pierd puterea înaintea duhului învierii, duhul cuvântului Meu care suflă și vestește două vremi: vremea cea de apoi și vremea cea nouă, împărăția cerurilor, cerul pe pământ cu toată taina în care sunt lucrate și așezate toate câte Eu, Domnul, le-am lucrat prin cuvânt în vremea aceasta și stau așteptând descoperirea lor văzută, când perdeaua dintre cele două vremi stă gata să cadă și va cădea, și va fi îmbrățișarea cerului cu pământul, așa cum și în ziua aceasta se petrece aici în taină mare, pentru cer la vedere, iar pentru cei de pe pământ în credință, o, că toate s-au împlinit numai prin credință, fiilor.

Acum, facem îmbrățișarea tainei sărbătorii pentru ucenicii și mironosițele Mele, martorii Mei acum două mii de ani, alături ei lângă mama Mea Fecioara, și închinăm această

duminică dulce credinței lor, a martorilor Mei de atunci, parte din ei martori ai celor treizeci și trei de ani ai Mei pe pământ cu oamenii, iar ceilalți, martori ai vremii Mele văzute ca Dumnezeu lucrător prin semne și minuni adeveritoare că sunt Fiul Tatălui Savaot, trimis pe pământ să dau plată la vrăjmași pentru salvarea omului pierdut, biruit de satana încă din rai, iar Eu, Iisus Hristos, am dat atunci prin cruce prețul răscumpărării omului.

Bucurați-vă lângă cei ce-Mi poartă azi lucrarea, o, ucenici și ucenițe alături de Mine acum două mii de ani, și tu, mama Mea și a lor, că tu M-ai cunoscut până să Mă nasc și M-ai știut de unde vin și cine sunt, și apoi au crezut și ei ca tine și M-au vestit venit de la Tatăl pe pământ la oameni și sunt ei acum în slava Mea, sunt și ei unde sunt Eu, iar slava Mea este de-a dreapta Tatălui, precum este scris, o, mama Mea.

— Binecuvântat ești de noi, ucenicii Tăi cei de atunci, Doamne înviat, și toate cele căzute asupra Ta din partea dușmanilor Tăi care-și arătau dreptatea împotriva Ta atunci, toate Te-au mărturisit apoi Hristos Cel înviat, iar ei au fost rușinați! O, așa va fi și acum. Toți cei care au lovit cu necredință în cuvântul Tău, în poporul Tău născut prin acest cuvânt, vor fi rușinați, dar Tu dă-le iertare, Doamne, căci cei necredincioși nu știu ce fac, nu-L cunosc pe Dumnezeu.

Slavă Ție pentru bucuria părtășiei de azi aici cu noi și cu Tine, o, că nu știu cei de pe pământ cum sunt cei cerești, ai Tăi din cer de lângă Tine, căci locul nostru e cu Tine, Doamne, și numai cei ce cred simt și pot simți fericirea cea din cer a sfinților Tăi și iau și ei din ea în inimile lor și duc mai departe slava credinței prin care Tu le faci pe toate ca în toate vremile, o, și hai să plângem o clipă pentru cei necredincioși, ca să rodească lacrima noastră izbăvirea lor, o, Doamne, că-i grea durerea celor din cer de la cei ce stau pe calea pierzării pe pământ, și voim mângâierea durerii, voim întoarcerea lor la Dumnezeu, căci Tu de aceea ne-ai trimis până la margini cu vestea despre Tine după ce ai înviat, iar Tu ești Mântuitor, Doamne, și tot așa suntem și noi căci din Tine suntem, iar acum suntem aici, la sărbătoarea cu mult duh de înviere în ea și cântăm cu surorile mironosițe învierea Ta, Hristos a înviat!

— O, cântăm, Doamne, de bucurie, de amintirea bucuriei de acum două mii de ani, că noi, mironosițele Tale, am alergat să Te găsim, să Te vedem, să Te avem pe mai departe cu noi, iar acum avem sărbătoare în cer și pe pământ pentru pomenirea dragostei noastre de Tine, căci credința ne-a suit la taina dragostei de sus și Te-am iubit numai pe Tine, Doamne, și cu durere Te-am iubit, căci iubirea cea pentru Tine e durerea cea plină de mângâiere, și e veșnică această mângâiere pentru cei care o gustă din plin pe pământ cu Tine, Doamne, o, și acum e zi de mângâiere pentru noi aici, și cântăm învierea Ta, cântăm cu ucenicii Tăi, cu Petru și Pavel, cu Iacob și Ioan, cu toți ai Tăi de atunci, adunați acum aici, la sărbătoare de înviere, și strigă, Doamne, de dragoste duhul nostru: Hristos a înviat, Hristos a înviat, Hristos a înviat!

— O, alături sunt și eu, Fiule Iisus, și gust din sărbătoarea cea pentru mironosițele Tale și ucenicii Tăi de atunci, și îi îmbrățișăm cu toții pe cei chemați la masă de praznic de înviere, de pomenire a mironosițelor învierii Tale, căci veșnică a rămas bucuria lor și petrecerea lor lângă Tine acum în cer, Doamne, iar eu Te îmbrățișez ca și atunci când erai micuț, ca și atunci când erai pe cruce, și apoi când ai înviat, de mi-ai liniștit pacea inimii, Fiule scump, o, și acum cântăm din cer și până pe pământ ziua Ta de biruință, și bucurându-ne cântăm Hristos a înviat!

— O, iubiților, iar și iar trăim fiorul tainic al învierii Mele, al bucuriei pe care v-am făcut-o când am înviat și M-am arătat vouă.

Mângâiere le dăm celor sosiți la masa lor de pomenire alături cu sărbătoarea cea pentru voi. Avem zi însorită aici în grădină, și să se știe pe pământ că aici e locul petrecerii celor din cer în sărbători și că sunt așezate la masă cetele cerești cu cei de pe pământ primitori ai oaspeților de sus, o, și cât de adevărată este petrecerea cerului cu pământul în grădina Domnului cu voi, fiilor care ați luat prin împărțirea cea din cer credință în venirea Mea cu sfinții că vin pe pământ, și ca să vestiți voi că e Domnul cu voi aici, și împarte din cer celor ce au credință și parte pentru ei prin credința lor.

Binecuvântate să fie bucatele așezate pe masă, o, și sunt din destul și adună la masă!

Și acum, fiilor, binecuvântată să fie așezarea la tipar a cărții trâmbiței Mele Verginica și vom pregăti cu mare slavă această sărbătoare și împărțirea acestei mărturii, căci am spus: Toate se vor scrie și vor fi cunoscute.

O, avem de pregătit sărbătoarea cea mare, fiilor, și iată, iar și iar așez binecuvântare de sus pentru toate lucrările începute pentru sărbătoarea cărții și se vor termina cu bine și cu ajutor din cer, o, că numai minuni am lucrat Eu, Domnul, în mijlocul acestui popor, dar au fost acestea numai pentru cei credincioși, căci cei ce n-au fost statornici în credință și-au făcut rost de dorințe și au alunecat spre ele și au rămas doar cu amintirile minunilor Mele din vremea Mea cu acest popor născut prin lucrul Meu cu trâmbița Mea Verginica.

O, fiilor trudiți sub venirea Mea la voi cuvânt pe pământ, o, dați-Mi putere să vin, fiilor, și veți avea putere și vom avea mângâiere cerească unii de la alții, fiilor.

Îmi desfac brațele ca să vă cuprind pe toți, pe toți. Vreau să vă bucurați, fiilor, vreau să am loc dulce între voi și cu voi prin purtarea voastră caldă cu Dumnezeu. Când faceți curățenie în moară faceți și de cuvinte, o, fiilor, că voiesc inimi dulci în poporul cuvântului Meu să am, și tot așa de dulce să și lucrăm, o, fiilor.

Și așez la sfârșit pace peste voi și slava în care să stați voi. Slavă lui Dumnezeu să-I dați tot timpul vostru cu Dumnezeu prin slava adusă Lui de voi, și să cântăm aici, acum, la pomenirea de azi cântarea învierii Mele odată cu toată facerea care cântă acum Hristos a înviat, iar Eu rămân cu voi, și de aceea rămâneți și voi, rămâneți cu Mine, dacă Eu rămân cu voi, o, fiilor. Amin, amin, amin.

*17/30 aprilie 2023*

## *Sărbătoarea Sfântului Mare Mucenic Gheorghe*

*Duhul Domnului așteaptă biruința asupra lui antichrist. Binecuvântarea Sfintei Treimi la sfârșitul lucrului cărții „Verginica, trâmbița de la Pucioasa”*

Un picuț de popas fac la voi, fiilor, ca să însemnăm în carte adunarea cerească a mucenicilor mărturisitori prin vreme, și care așteaptă să intre cu Mine la voi, și apoi în carte cu sărbătoarea cea pentru marele mărturisitor Gheorghe, mare, fiilor, mare cu alegerea și cu credința lui în Hristos, mare cu iubirea și cu lepădarea de sine până la jertfă, de pe pământ și până în cer în lupta cu necredința și cu fiara însetată de sânge de creștini în vremea aceea, o, dar nu,

căci purtătorul de biruință a fost cel de partea Mea în luptă, și nu fiara, nu antichrist cel orb de trufie, o, și de fiecare dată vine vestea cea de spaimă asupra lui satana cel prigonitor de Hristos ori de câte ori ucenicii fiarei potrivnice ajung înaintea tronului sfânt și-și iau plata cea grea, și se jelesc atunci pe pământ duhurile vrăjmașilor Mei rămași în lucrul cel potrivnic lui Hristos. O, dar nu se poate satana lăsa cu una cu două doborât, ba se încruntă încă pe mai departe, fiindcă așa îi este lucrarea, până ce își va vărsa asupra lui singur jarul iadului lui, ca să se vestească apoi purtători de biruință toți câștigătorii de partea Domnului, încununați în slavă față în față cu satana cel cu numele de antichrist, după numele Meu numit așa acum, la sfârșit de timp, dușmanul lui Hristos fiind numit.

Și iată, purtătorul de biruință, mucenicul Gheorghe, intră în cetatea cuvântului Meu, intră cu Mine în carte și se apleacă pentru închinare înaintea Mea și a lucrării Mele cu voi, fiilor, căci voi Mă ascultați și-Mi lucrați după planul Meu și-Mi mângâiați Duhul Care așteaptă biruința cea mare, împlinirea Scripturii Mielului lui Dumnezeu, biruitorul fiarei.

Și iată ce vă spun Eu vouă, că la începutul și la jumătatea mersului Meu cu cuvântul învățător prin trâmbița Mea Verginica, o, nu era împlinirea peste viața creștinului. N-am avut popor împlinitor de sfințenie și ascultător cu iubirea ca și iubirea mucenicului Gheorghe până la sfârșit mărturisitor. Era slab cu iubirea poporul Meu de atunci, și Mă rugam de ei și îi strigam ca pe niște copii și îi numeam copilași și floricele, o, și n-au dat ei să-și taie voia pentru voia Mea, ca să fie ca în cer voia Mea cu ei.

Iar Eu, fiilor, vă mulțumesc acum, vă mulțumesc cu duioșie vouă, că M-ați ascultat să fiți numai cu Mine, numai ai Mei, și că v-am putut așeza la lucrul Meu de la Tatăl dat să-l lucrez cu poporul Meu de azi, că iată, lucrăm minune cât cerul și pământul de mare și vă am la lucru sfânt și vă stau alături cu sfinții și vă veghez, fiilor, iar în ziua aceasta mărturisitoare de biruință, Eu, Domnul, vă mulțumesc cu duioșie că ați biruit prin răbdare și jertfă pentru lucrarea cărții de mărturie a vremii Mele cu trâmbița Mea Verginica, o, și mergem acum la tipar și apoi ne odihnim, căci truda a fost mare pentru voi, cei mai mici, o, că numai cu cei mai mici, cu cei ce se lasă mici sub mâna Mea, numai cu ei biruiesc Eu, Domnul, pentru împlinirea Scripturilor scrise și nescrise a planului Tatălui Meu cu Mine, Fiul Său iubit, căci nu s-au putut scrie toate ale Mele lucrări și cuvinte, dar am făgăduit că vor fi coborâte toate prin Duhul Sfânt apoi, toate cele pregătite de Tatăl pentru slava și bucuria celor ce cred prin iubire pe cele din cer coborâte spre lucrare pe pământ, și care nu puteau fi atunci purtate din pricina nepregătirii poporului credincios, că iată, trebuie împlinire prin lepădarea de sine, fiilor, iar voi v-ați supus, și iată, am cum să lucrez și să împlinesc toate, spre biruința Mea asupra lui satana, și apoi masa nunții, masa slavei Mele, Domnul cu poporul Său biruitor prin credință, o, căci ce ar fi fost să nu vă fi avut pe voi să-Mi fac cărare să vin cuvânt de facere pe pământ și să-Mi așez între oameni cortul ca să pot sălășlui între ei și să-i învăț de aproape, precum este scris că Însuși Dumnezeu să fie pe pământ și să-Și hrănească pe poporul Său?

Acum binecuvântată să fie bucuria voastră, dar și a Mea, și ridicăm această cărămidă mărturisitoare și împărțim peste pământ descoperirea tainei fiilor lui Dumnezeu, lucrarea Mea cu Verginica și cu poporul rămas prin trâmbițarea cuvântului Meu, cu care am tot strigat să vină la masa Mea un popor credincios, și cu care să Mă pot arăta acum, la sfârșit.

Stau sfinții uimiți privind lucrarea Mea cu voi când vin cu ei la sărbători în grădină aici, fiilor, iar mucenicul Gheorghe grăiește așa în ziua lui de serbare acum:

— Tu ești fără de păcat, Doamne, iar cei credincioși Ție, care se sfințesc pentru asemănarea cu Tine, aceia au fost și sunt până la sfârșit calea Ta peste pământ. O, și Te rog cu dor, să împarți Tu din râvna mea peste poporul cuvântului Tău, și arată-l pe el biruitor asupra lui antichrist, de șapte ori mai mult decât atunci, când dragostea mea de Tine i-a rușinat atât de mult pe cei potrivnici Ție, căci Cel ce a fost în mine era mai mare decât ei, și au fost ei biruiți, iar eu încununat de pe pământ și până în cer, unde nu mai este timpul, o, că numai pe pământ este timpul, iar în cer este altfel măsurat timpul cel de pe pământ, și mulți se încurcă pentru credință și nu înțeleg măsura cu care Tu grăiești prin Scripturi despre timp. O, și nu zăbovim acum, căci timpul strânge, Doamne, iar cei mici ai Tăi au lucrare mare acum de adus înaintea Ta, și apoi să-i odihnești pe ei pentru iarăși lucrări de la Tine peste ei, după cum Tatăl voiește prin Fiul să lucreze. Și mă aplec acum și-Ți mulțumesc Doamne, pentru darul bucuriei că am stat cu Tine la masa de azi în mijlocul poporului Tău de azi.

— O, fiilor, va sfârși acum truda purtată de voi ca să-Mi lucrați zidirea care se arată acum. Verginica, trâmbița de la Pucioasa, așa se numește această cărămidă pe care Eu am lucrat-o cu voi, și o legăm acum în copci și o ridicăm spre Tatăl ca s-o pecetluiască El, o, și scriu îngerii acum lucrarea împlinită, iar vouă binecuvântare, fiilor.

Pace vouă! Hristos a înviat, și binecuvântarea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh la sfârșitul lucrului!

Și vom deschide această carte și va fi ea lumină mare și va împărți lumină și credință peste pământ, înviere și mângâiere peste mulți și peste tot mai mulți apoi, o, fiilor. Amin, amin, amin.

*23 aprilie/6 mai 2023*

## *Duminica a cincea după Sfintele Paști, a Samarinencei*

*Pământul român poartă pe el muntele de cuvânt al lui Dumnezeu. Proorocie despre învierea morților. Binecuvântare pentru pregătirea sărbătorii celei mari (Duminica tuturor sfinților).*

Pace vouă, fiilor! Pace peste cetatea Mea cu voi! Ne adunăm la fântâna întâlnirii și depănăm amintiri și le scriem, și Se face Domnul munte de cuvânt pe pământ. Cuvântul lui Dumnezeu grăit și scris în vremea aceasta este cea mai mare bogăție, cea mai de preț comoară pe care o are acum pământul și neamul român, dar și poporul care Mă primește și Mă poartă cuvânt peste pământ, e tot o comoară și e o mare bogăție în mijlocul acestui pământ și neam, și toate ale Domnului sunt taine de neînțeles, sunt trăiri sfinte între pământ și cer, și se fac ființe cerești aceste clipe sfinte petrecute de Domnul și de sfinții Lui pe pământ aici, și crește cerul cel nou pe pământ, căci din cuvânt se fac toate, cerul cel nou și pământul cel nou și omul cel nou și raiul și veșnicia și toate câte vor mângâia între cele ce vor rămâne, și va fi doar mângâiere de neînchipuit, și nu se suie la mintea omului tot ceea ce Domnul pregătește și împodobește pentru cei care vor moșteni bogățiile cerești, și iată, fiilor, pe pământul român crește muntele de cuvânt al lui Dumnezeu, și toate se zidesc prin cuvânt, și așa se împlinesc cele scrise în Scripturi, și trebuie credință să fie, și apoi Domnul cuvântând și împlinind.

O, fiilor, Eu, Domnul, vă mulțumesc pentru credința voastră în venirea Mea cuvânt peste pământ. Eu, fiilor, stau aplecat înaintea jertfei inimii voastre, căci voi Mi-ați dat popas pe pământ, în vreme ce toți, toți Mă prigonesc și Mă uită și nu-Mi dau dreptul să fiu în viața lor cu voia Mea. Se aud tot timpul cuvintele mărturisitoare de credință, dar fără viață în ele când omul care merge la biserică și spune unele după altele cuvintele care-l mărturisesc pe el creștin al credinței când el spune: *«Aștept învierea morților și viața veacului ce va să fie»*, sau când spune: *«Fie, Tată, voia Ta pe pământ ca și în cer».* Când înveți pe de rost cuvinte pentru Dumnezeu și le spui din obișnuință, o, ce putere de împlinire pot avea ele pentru tine dacă nu le împlinești pe pământ, ca să-ți strângi bogăție de viață veșnică pentru veacul care vine, pentru ca să rămână el?

O, fiilor, Se scrie Dumnezeu pe pământ în vremea Mea cu voi. Tresaltă facerea toată și strânge mângâiere și împarte iubirea lui Dumnezeu și dorul de veșnicie, și vă am pe voi împărțitori ai mângâierii care se naște din cuvântul Meu adunat și scris și împărțit de voi, fiilor. Binecuvântată să fie petrecerea Mea cu voi, ca și cea din ziua aceasta, căci sunt venit la voi cu sfinții, și între ei samarineanca, mărturisitoarea lui Hristos acum două mii de ani la fântâna lui Israel, și în cetatea ei apoi, iar Eu am scris-o în ceruri pe ea, căci ea M-a scris pe pământ și înaintea mai-marilor pământului, o, și se mângâie ea în ziua aceasta aici cu voi, la fântâna care-i poartă numele, fântâna samarinencei, locul pe care l-am împodobit apoi cu casă și ogradă, și se cheamă acest loc întâlnirea Mea cu omul, fântâna și casa și grădina întâlnirii. Ce frumos, o, ce frumos fiilor! Dar azi nu las mult cuvânt, căci voi sunteți cuprinși în zorul lucrărilor date de Mine să le purtați și să le împliniți, că iată încă ce vă spun:

Binecuvântat să fie începutul pregătirii sărbătorii pe care o vom așeza în grădina Mea cu voi ca să vin cu sfinții, fiilor, dar și cu lumea celor adormiți, pentru pomenirea lor treaptă cu treaptă spre înviere, căci neamul creștinesc de pe pământ poartă spre cer duhul credinței prin care spune: *«Aștept învierea morților și viața veacului ce va să fie»*, și iată, cei adormiți fi-va mai întâi să învieze, și numai apoi cade perdeaua și vin la vedere cele schimbate, cele nestricăcioase, fiilor, precum este scris.

Așadar, nu stăm cu mult cuvânt în ziua aceasta. Eu sunt aici cu sărbătoarea de azi, și se mângâie însoțitorii Mei cerești, și se mângâie samarineanca și tot neamul ei cel creștinesc după Evanghelia Mea cu ea, o, și e mare mângâierea celor ce M-au mărturisit pe Mine pe pământ, și au ei parte la moștenirea Mea cu voi aici, fiilor.

Binecuvântare iar și iar așez peste duhurile și trupurile voastre și pentru tot lucrul cel de pregătire a sărbătorii celei mari, căci vom deschide cartea istoriei Mele cu trâmbița Mea Verginica și se va vesti peste pământ mersul Meu cel greu, dar și frumos prin greu în vremea acestei lucrări de cuvânt izvorât din gura Mea aici, și împărțit peste pământ apoi!

Lucrați cu pace, fiilor. Nu uitați să fiți ușori și frumoși prin duhul păcii și al dragostei de Dumnezeu. Nu uitați de asemănarea voastră cu Mine. Eu sunt blând și smerit cu inima, nu uitați, o, fiilor.

Binecuvântate să fie toate lucrările pe care le veți ridica spre cer în vremea cea de până la sărbătoarea care vine și se așează aici spre mărturia ei! Cereți în rugăciune cu credință în ea împlinirea lucrărilor care se așează spre slava sărbătorii Mele cu voi și cu sfinții aici, fiilor. Toate se zidesc prin cuvânt și prin duhul credinței care se împlinește. Eu grăiesc cu omul după credința lui, după puterea lui de credință, iar voi fiți una în duhul credinței care poate pentru tot ceea ce zidește Domnul între voi și cu voi, fiilor.

Voi mai sta cu voi în cuvânt pentru mersul pregătirii sărbătorii care vine și se așează și se mărturisește apoi.

Iar acum pace vouă și odihnă vouă după tot lucrul pentru care voi trudiți! Și apoi iarăși, pace vouă pentru altă trudă, pentru fiecare lucrare a Mea cu voi, tot și toate în duhul păcii și al iubirii de sus cu voi, o, fiilor! Amin, amin, amin.

*1/14 mai 2023*

## *Praznicul Înălțării Domnului*

*Cel sărac are întreagă iubirea pentru Dumnezeu. Sfatul Domnului pentru lucrul sărbătorii de Rusalii și a trâmbiței Verginica. Istoria lucrării Cuvântului prin trâmbița Sa vreme de 25 de ani.*

Scrieți, fiilor primitori de Dumnezeu, scrieți de la Mine și așezați în cartea sa cuvântul Meu, și pace vouă, o, fiilor, că e zi de praznic sfânt în amintirea înălțării Mele la Tatăl, după ce Mi-am sfârșit lucrarea pentru care venisem să iau trup pe pământ și să răscumpăr de sub pedeapsa păcatului pe omul cel zidit de mâna Mea și pe urmașii lui, o, și scrieți ca să știe cei ce au fost și cei ce sunt și cei ce vor fi, să știe că Eu, Domnul Iisus Hristos, după ce Mi-am pus sufletul și Duhul în mâinile Tatălui Meu am avut de lucru încă, nu-Mi sfârșisem lucrarea, că M-am dus și am bătut la porțile lui satana și l-am înspăimântat când M-a întâlnit, că l-am dat deoparte din calea Mea și am intrat la el și am lucrat eliberarea lui Adam și Eva, și apoi a multor drepți și sfinți și am ieșit cu ei biruitor, și numai apoi M-am dus și Mi-am ridicat trupul din mormânt și am înviat.

O, fiilor, am avut iarăși încă de lucru apoi, că a fost să-Mi dovedesc pe mai departe dumnezeirea Mea și adevărul că Eu sunt Fiul Tatălui și am mai stat încă pe pământ lucrând cu toată puterea cea de la Tatăl dată și Mi-am așezat ucenicii la lucru pe mai departe și le-am lăsat lor ființa Mea sub taina pâinii și a vinului, taina cea din veac ascunsă și neștiută de îngeri, o, și numai apoi M-am așezat lângă Tatăl Meu, numai după ce i-am îmbogățit pe ei cu toate ale Mele pentru ei pe veci, făcându-i săraci de cele vremelnice, care i-ar fi încurcat să fie ai Mei cu totul, căci sărac nu ești, omule, când nu ai de toate, și ești sărac când ai iubirea cea pentru Dumnezeu cu totul, cu sufletul, cu trupul și cu duhul și îți este de ajuns ca să nu pierzi pe Dumnezeu, Care este viața ta pe pământ și viața ta de veci apoi cu El, că dacă pe pământ nu-L ai deplin și îndeajuns, tot la fel Îl vei avea și dincolo de viața de aici.

Iată, fiilor, cei mai săraci sunt cei bogați, cei ce au de toate, cei ce strâng toată viața, ca apoi să le lase una câte una, și nu rămân ei cu nimic pentru vecie, dar cei bogați de Dumnezeu au bucuria cu El pe pământ și în cer, o, și această taină i-am învățat Eu pe ucenicii Mei și i-am lăsat întru ea ca moștenitori ai împărăției cerurilor încă de pe pământ, și apoi Eu M-am așezat pe tronul slavei Tatălui de-a dreapta Lui și petrec cu cei săraci pe pământ, căci ei Mă au pe Mine și le sunt de ajuns, și asta este taina celor ce vin după Mine prin lepădare de sine și cu cruce sfântă, cu viață sfântă ca a Mea, socotind ei moarte tot ceea ce ar putea să-i smulgă de lângă Mine și din viața lor cea de veci, care nu se îmbogățește ca omul pe pământ, și altfel este ea, este cu cele din vecii îmbogățită, căci acolo unde este inima omului, acolo este și comoara lui și viața lui, precum este scris.

Așadar, grăind despre această zi de praznic sfânt am spus vouă taina Mea cu ai Mei de pe pământ și așezarea Mea pe tron lângă Tatăl, Stăpânul Cel deplin al fiilor lui Dumnezeu de pe pământ, săraci ei de cele pieritoare și bogați în har lucrător și răsunător prin lucrările lui, așa cum am rămas Eu peste veacuri Fiul Cel din veac al Tatălui Care M-a trimis să-i așez pe cale pe oameni spre cer, spre acasă, bogați încă de aici cu cele cerești, care să-i aștepte la sfârșitul lucrului lor.

Iată, fiilor, ce înseamnă înălțarea! Ea înseamnă rod rămas și împărăția sa apoi întru el, dar lucrarea Mea de pe pământ și până în cer lucrată n-o înțelege omul, și nici măcar omul creștin. Omul păcătuiește mereu. S-a învățat să păcătuiască omul. El știe despre taina cea din cer pentru om, dar prea puțin dă el să știe, căci omul iubește păcatul și gustul păcatului și se desparte de Dumnezeu pentru păcat. O, ce să-i fac? El zice că nu poate altfel, și are dreptate dacă el este om și atât, dacă el nu este fiul lui Dumnezeu prin iubire.

Nu poți fi fiu al lui Dumnezeu decât prin iubire, omule, căci iubirea îl vindecă de păcat pe om. Nu este cine să-ți spună ție aceasta, dar îți spun Eu, Domnul. Iubirea nu-ți mai lasă vreme să păcătuiești, nu te lasă să mori, decât dacă te desparți de ea pentru ca să faci păcat, pentru ca să-ți faci gustul. Eu însă Îmi așez înaintea Mea un popor și îl învăț să facă voia Mea ca și cei din cer, căci altfel intră omul iar și iar sub păcat, după ce știe că păcatul este moartea lui ori de câte ori se dă de partea păcatului și moare prin păcat.

Cel ce vine după Mine este cel ce nu se mai întoarce spre păcat apoi, iar Eu am suferință grea pentru omul care nu știe să se păstreze în Dumnezeu după ce el se împreunează cu Domnul prin trupul și sângele Domnului, și prin el să aibă omul viață, și pe veci s-o aibă apoi.

Și dacă am grăit despre taina înălțării Mele la sfârșitul lucrului Meu pe pământ acum două mii de ani, iată, fiilor, Ne așezăm cu voi în sfat pentru lucrul întâmpinării marii sărbători de Rusalii și a trâmbiței Mele Verginica, sărbătorită acum aparte în cer și pe pământ în mijlocul poporului cu care să zic că am mai rămas, căci și din ei sunt opriți pe cale la câte o vamă, pe care nu dau s-o treacă, așa cum sufletele nu pot trece de vămi când nu au cu ce despăgubi păcatele făcute pe pământ. Eu însă merg mai departe cu pregătirea poporului rămas și îl îmbărbătez pe calea pe care l-am așezat să împlinească voia Mea toată, cuvântul Meu de peste el, și iată, facem sfat și lucrăm după el, Noi din cer, și voi de pe pământ, și așezăm înaintea Tatălui rodul lucrat prin sfat, fiilor.

Eu voi veni cu sfinții în cete-cete, în zeci de mii, precum este scris despre venirea Mea și despre însoțitorii Mei, și vin, fiilor, cu Noi și cei adormiți de la Adam și până la voi, căci voi zi de zi Îmi amintiți de scularea lor, de veșnicia lor cu Mine. Vom așeza masă de Rusalii, vom sta la masă, dar nu vom strânge masa de întâlnire. Rămânem aici deasupra cetății șapte zile până se împlinește ziua de naștere a trâmbiței Mele Verginica și vom ridica sărbătoarea ei înaintea Tatălui și vom împărți cartea istoriei Mele cu ea, iar la masă va fi petrecerea cea pentru o sută de ani de la nașterea ei pe pământ, o, că e mare, mare, fiilor, taina lucrării Mele cu ea! Tot cerul se miră și stau sfinții uimiți de taina venirii Mele pe pământ a doua oară prin cuvântul Meu izvorât din această piatră prin care Mi-am hrănit un popor vreme de douăzeci și cinci de ani, și M-a ținut această piatră și Mi-a fost ea glas de trâmbiță peste pământ, o, dar tot poporul care a luat cuvântul Meu de pregătire a crezut, dar n-a fost în stare să-L împlinească pe Dumnezeu în el creștinul acestui cuvânt, ci doar se bucura și credea, dar nu l-am putut urca treaptă cu treaptă spre slava Mea cu el. Eu însă Mi-am scris istoria cuvântului Meu și a trâmbiței Mele și a celor ce au suferit o vreme lângă ea pe drumul Meu cel plin de lei și de lupi atâta vreme cât am trâmbițat din acest caval al glasului Meu, căci ea a venit apoi la cer, și s-a întors înapoi așa cum am proorocit că va fi cu ea, căci sfinții așa lucrează, fiilor, se întorc și lucrează din cer pentru oameni, iar lucrarea lui Verginica a fost cea mai mare față de toți ceilalți sfinți, căci Eu am stat în ea și Eu grăiam, nu ea grăia, și n-a mai fost până la ea Domnul cuvântând peste pământ atât de mult, o, n-a mai fost, fiilor, de la începutul timpului și până la Verginica Mea, n-a mai fost o lucrare a Domnului la fel cu aceasta, o, și e mare Verginica în cer, dar cine citește în cuvântul Meu prin ea, și nu înțelege taina Mea, n-am ce să mai fac mai mult pentru mintea omului și pentru credința lui apoi și pentru viața lui cu Dumnezeu, după ce atâta vreme am grăit peste un popor cuvântul Meu cel de pe urmă, și mai ales acum când strig peste popoare și peste împărați și merg peste tot cu slava cuvântului Meu care curge peste cetate și se împarte în brațe peste tot pământul, că se apropie ziua slavei Mele și trebuie să fiu gata cu vestirea cea nouă, cu dragostea Mea cea de la sfârșit de timp, o, și nu poate încă omul ce vreau Eu să poată el, căci el are gusturi, are lucrul său, are ale sale ca și cei de acum două mii de ani care n-au avut vreme să Mă cunoască, să Mă primească, să Mă creadă că pentru ei am venit, și iată, tot timpul de sub cer nu poate omul cu Dumnezeu în lucru așa cum am Eu îngerii în lucru pe care-l am de lucrat și pe care îl lucrez cu îngerii și cu sfinții, căci omul are lucrările lui, și doare la Dumnezeu nedragostea omului, nepăsarea lui de țara cea de sus, și care așteaptă tainic cetățeni în ea, cu masă pusă, cu bucurii și cu frumusețe netrecătoare, și încă Eu, Domnul, stau față în față cu nepăsarea omului care doar crede cuvântul Meu și atât.

Dar acum, fiilor, am făcut sfat și lucrăm așa, Noi cu voi, și voi cu Noi, iar lângă voi am trezit la lucru cu grabă pe servii care s-au așezat să se alăture pregătirii sărbătorii și a simbolurilor care vor grăi în timp despre această mare sărbătoare a cerului pe pământ, căci am trezit lucrători cu iubire și lucrează ei în slujba Mea cu grabă, și am întocmit cartea trâmbiței Mele, și apoi crucea de pe deal înnoită, și altă cruce aici în grădină, o, și veșminte noi pentru sărbătoare, cu care voi vă veți găti frumos, regește, fiilor, și apoi bucuria plăcută cerului pe masa de serbare și creștini împlinitori la masă cu cei din cer, cu toată pregătirea și simbolurile de la serbare.

Iar Eu, Domnul, binecuvintez și însoțesc cu bunuri cerești pe cei alăturați vouă pentru zidirea cea frumoasă a zilei de serbare, și pace vouă, fiilor, și pacea Mea și lor, celor ce cu sârg stau acum în slujba Mea alături cu voi ca să le pregătim pe toate, iar Eu să binecuvintez peste tot!

Vă dau puteri, vă dau iubire, vă dau din cer, fiilor, și vom lucra după sfatul făcut acum, iar ceea ce mai este de știut, mai vin și mai stăm în sfat de cuvânt și de întâlnire prin cuvânt.

Acum sărbătorim aici în cetate amintirea înălțării Mele la Tatăl și ne împărțim bucurii și nădejde și ne dăm unii altora puteri sfinte, căci puterile cerești și îngerești sunt în slujba voastră acum.

Și binecuvântarea Mea poate, fiilor, și pace vouă sub binecuvântarea Mea! Pace vouă, pace vouă, pace vouă, o, fiilor! Amin, amin, amin.

*12/25 mai 2023*

## *Duminica a șaptea după Sfintele Paști, a Sfinților Părinți de la Niceea*

*Sfat pentru pregătirea întâmpinării zilei de serbare a trâmbiței Domnului. Sfinții sunt vii și lucrează tainic cu cei de pe pământ împlinirea Scripturilor. Nimeni să nu se încumete să stea în calea mersului Domnului și al cărții de mărturie.*

Îmi așez în carte cuvântul și facem sfat, fiilor, iarăși facem sfat, căci voi fi-va să cereți cu Mine pe Tatăl în ajutor ca să ne pregătească vreme dulce la serbarea care vine cu Mine în cetate pentru întâmpinarea zilei de naștere a trâmbiței Mele Verginica și a ridicării spre Tatăl pentru binecuvântare a cărții zidite de voi despre petrecerea Mea vreme de o sută de ani cu trâmbița Mea, cu ea pe pământ, și apoi în cer, și din cer iarăși pe pământ, și toată lucrarea Mea din vremea aceasta până la voi, și iată, Eu voi fi cu voi, și vor fi veniți cu Mine cetele de sfinți și de îngeri și vom întâmpina aici ziua de pomenire a celor adormiți de la început și până azi, și le vom împărți lor masă de pomenire și veți merge cu împărțeală, fiilor, și vom rămâne șapte zile în cetate și vom lucra cu voi pentru întâmpinarea zilei de serbare a trâmbiței Mele și pentru cartea Mea cu ea, fiilor.

Cei care din poporul acestui cuvânt și-au pregătit frumos viața și credința și împlinirea cuvântului Meu de pregătire pentru cei ce vor fi la sfârșit poporul cel rămas lângă Mine și lângă voi, aceia va fi să vină să li se dăruiască lor cartea Mea cu Verginica și să ia parte la serbare în duminica tuturor sfinților, duminica pomenirii nașterii trâmbiței Mele pe pământ acum o sută de ani, iar voi veți sta înaintea Mea cu toată gătirea sărbătorii și vom lucra cu mare frumusețe această serbare, care cere sfială sfântă așa cum cei din cer vor sta în ziua aceea aici, căci cei din cer stau cuprinși de fiori când Eu vin cu ei în cetate și-Mi văd lucrarea cea tainică pe care o port cu voi pe pământ, o, și se apleacă cei din cer înaintea lucrului Meu cu voi, fiilor, și iată, așa ar fi să fie și să stea cei ce au prilejul să ia parte când și când la masa Mea cerească aici cu voi, și să se aplece cu sfială, chiar dacă ei nu văd măreția acestui loc ales de Dumnezeu pentru slava Sa din vremea aceasta.

O, fiilor, era acum minune mare de i s-ar fi dus de mult vestea peste pământ dacă ar fi putut crede și înțelege cei care au fost ai poporului Meu ce sarcini aveau de purtat cei care s-au apropiat de această mare taină așezată de Dumnezeu pe pământ aici în vremea Mea cu Verginica și în toată vremea apoi până la voi, până azi.

Ca să fii creștin al acestui cuvânt și popor, trebuie să-I stai Domnului aproape și mult aproape, și să-ți dea lucru sfânt să lucrezi pentru Domnul, și ca să ai parte și plată pentru lucrul de care are Domnul nevoie de pe pământ spre El, și numai apoi să te chemi că ești al acestui cuvânt și popor, și nu numai pentru tine să trăiești și să lucrezi dacă ai cunoscut pe Domnul prin acest cuvânt.

Eu, fiilor, sunt îndurerat între voi, iar voi îndurerați în mijlocul acestei turme mici, și sunteți niște păstorași neputincioși și lipsiți de ajutor de pe pământ. Ciobănașii au la turma lor ajutoare și merg cu turma la pășune și au asini de purtat sarcini, și au câini ciobănești de veghe pentru oi și pentru ciobani și merg ei cu turma la pășune veghind peste ea. Eu însă n-am lângă voi și lângă mânuța Mea de fii ajutor de pe pământ, și voi sunteți și păstorași, voi și asini, voi și câini de pază, voi și de adus pășune pentru hrană, o, și sunteți mititei pentru aceste multe sarcini de purtat, iar cei de lângă voi în cetate sunt puținei și neputincioși și ei, și sarcini de purtat sunt multe și în cetate, și pe unde mai este numele cetății din loc în loc cu fii de cercetat și de ajutat sub sarcini, și peste tot e de lucru pentru voi, o, și sunt din cer sarcini de purtat, după cum cere vremea și planul ceresc de peste voi, iar Eu sunt îndurerat că n-am avut sprijin pentru voi de pe pământ, o, și mergem din greu și trebuie să mergem și să tot lucrăm, și vin îngerii de sus și tainic lucrează peste voi de la mijloc și din părți prin cei ce vă sprijinesc pe voi după rostire de cuvânt din cer pentru lucrări de lucrat, iar Eu, Domnul, binecuvintez pentru spor, pentru împlinire, și iată cât de mult vă trebuie pe Dumnezeu cu voi, fiilor! De aceea mereu v-am îndemnat și v-am spus, țineți-Mă aproape binecuvântând și cântând laude Domnului, iubind și lucrând în duhul frăției și purtând sarcini, fiilor, că iată câte minuni avem de lucrat și de așezat pe pământ la vedere pentru duhul mărturisirii, căci Domnul și lucrările Lui trebuiesc mărturisite, o, fiilor.

Așadar, cereți, măi fiilor, cereți întărire din cer peste voi, cereți sfinții și îngerii să stea cu voi în lucru, o, că nu este moarte între cei din cer și sunt vii toți sfinții, și nu vorbiți voi cu morții când Eu vin cu sfinții în cuvânt între voi, și vorbește cerul cu voi, vorbește Domnul și vorbesc sfinții, că este scris în Scripturi despre venirea Mea și spun Scripturile în ele: *«Vine Domnul cu zecile de mii de sfinți ai Săi!»*

Iată, vin cu sfinții la voi și se unește la voi cer și pământ pentru lucrările Mele cu voi, că tainic scrie în Scripturi despre ceea ce este acum de lucrat din cer pe pământ, și vin Eu cu lucrul împlinirii, fiilor, o, vin Eu și fac Eu, că sunt Făcătorul a toate cele scrise și nescrise încă, și vin să le împlinesc și să le înnoiesc, căci scris este: *«Noi le facem pe toate»*, și iarăși le facem dacă așa este scris.

O, e mult lucrul lui Dumnezeu, dar trebuie împlinit, trebuie să credeți și să vă bizuiți pe Mine, nu pe voi. Voi doar să fiți și să credeți, fiilor, și să lucrați tot timpul și să țineți aproape pe Domnul, pe sfinți și pe îngeri, și să-i puneți la lucru pe cei puțini pe care-i avem, și pe cei care vă stau aproape, o, și așa se împlinesc toate ale Domnului, prin cei puțini și slabi, nu prin cei mulți și mari și puternici, căci aceia nu sunt ai Domnului și sunt ai acestui veac trecător odată cu ei, căci așa trec cei fără Dumnezeu peste viața și pașii vieții lor.

O, fiilor, vom ridica spre Tatăl rugăciune de înviere și de dezlegare de păcate pentru cei adormiți, căci vin la voi peste o săptămână și vor rămâne ei cu Noi până la serbare, o, și multă mângâiere vor lua și multă știre a tainelor lui Dumnezeu pentru cei mântuiți, o, și vom lucra bucurii pentru cei fără bucurii, pentru ei, fiilor, și numai bucurii voiesc să lucrez prin voi între pământ și cer, și de aceea voi să lucrați cu credință și cu iubire, fiilor, și fiecare să simtă lucrul celuilalt, căci voi stați întru ale Domnului pe pământ, și trebuie să fiți ca și cei din cer, ascultători și supuși, frângându-vă voia pentru voia Mea în voi și cu voi, și toate prin credință și purtare aleasă în toată vremea, și lucrul cu dragoste lucrat, ca să vă fie ușoară truda din pricina dragostei cu care lucrați, căci dragostea poate, o, fiilor, nu voi puteți, iar voi știți aceasta, numai că Eu vă amintesc mereu ca un Păstor Care vă ajută să puteți voi.

Vom lucra în ziua strângerii la serbare rugăciuni de dezlegare de sarcini pentru cei plecați de pe pământ după ce au făcut rău și mult rău mersului Meu cu trâmbița Mea și cu voi, și îi vom împăca cu Tatăl, o, fiilor, că dacă nu lucrăm așa, ei rămân sub pedeapsă, o, și e grea această pedeapsă a celor ce au lovit în mersul lui Dumnezeu prin acest cuvânt.

Să ia aminte cei de pe pământ, de peste tot sunt chemați de Dumnezeu să ia aminte bine și să nu stea în calea mersului Meu și a cărții de mărturie a acestui timp de o sută de ani a pregătirii și a trâmbițării Mele peste pământ prin vasele purtătoare de Dumnezeu!

Nimeni să nu se încumete să se pună cu Dumnezeu, căci este adevărată venirea Mea cuvânt peste pământ, nu sunt doar basme! Nu e vorbire cu morții, nu e rătăcire. E vremea slavei venirii Mele a doua oară de la Tatăl la oameni, și voiesc să-i cuprind în iubirea cuvântului Meu pe toți de pe pământ, și voiesc să știe toți taina Mea cu țara Mea de azi, cu România Mea, în care Mi-am făcut cort de venire și popor de primire și râu de cuvânt peste mulțimi, apa cea vie ca să bea și să învieze făptura de sub cer, căci așa este scris să se împlinească, și apoi veacul cel nou și fericirile hărăzite pentru cei ce cred și vor crede și se vor închina lui Dumnezeu cu inima și cu credința, căci acestea sunt cele care se dau lui Dumnezeu din om pentru învierea omului, precum este scris de taina învierii, și apoi a vederii descoperite a lucrării lui Dumnezeu și slava ei cea mare apoi.

Așadar, mergi, Ierusalime, mergi, poporul Meu, mergi lucrând cu Domnul Dumnezeul tău veacul cel care vine și rămâne, iar peste o săptămână voi fi cu tine în cetate cu praznic de Rusalii și cu toată așezarea cea frumos gătită a zilei întâlnirii și a petrecerii sfinte după încă șapte zile, așa cum Eu, Domnul, am cuvântat și am așezat serbarea aceasta în cetate, o, fiilor. Amin, amin, amin.

*15/28 mai 2023*

## *Praznicul Pogorârii Duhului Sfânt*

*Iertarea este cea mai de sus mângâiere. Lucrarea Domnului pentru învierea celor adormiți. Venirea Domnului cu sfinții și cu cei adormiți deasupra Grădinii Întâlnirii. Vor fi binecuvântate cele troițe lucrate pentru sărbătoare.*

Ridicați porțile ca să intre Domnul în cetate! Ridicați-vă, fiilor, și faceți-I Domnului intrarea!

Pace vouă în zi de praznic de Rusalii, o, fiilor! Vuietul din cer venit vestește glasul Meu peste cetate. Sunt cu cetele cerești și îngerești, și le așez de sărbătoare deasupra grădinilor Mele cu voi pe pământ, că e zi de mare praznic în cer și pe pământ în ziua aceasta, și e praznicul cetății Mele cu voi, căci această cetate are alegerea să odihnească în ea oaspeți veniți din cer la voi în sărbători cu Mine aici, și cu petrecere cerească, fiilor.

Iară și iară pace vouă, pace peste voi, o, fiilor! Găsesc grădina pregătită de serbare pentru praznic de Duh Sfânt, pentru trâmbița Mea Verginica, serbată în cer și pe pământ cu ziua ei de naștere, an de an pomenită această zi, iar acum a suta oară serbăm ziua ivirii ei pe pământul oamenilor ca să fac din ea trâmbiță peste pământ, trâmbiță pentru Dumnezeu pe pământ, și apoi în cer, după ce am luat-o sus între sfinți ca să poată ea mai departe trâmbița din cer, căci lucrarea sfinților Mei este fără de sfârșit, este tot timpul, chiar dacă oamenii nu dau să știe și să creadă și să-i aștepte pe sfinți pentru ei pe pământ, și iată, sfinții Mei nu au sfârșit și sunt ei mereu începutul ca și Dumnezeu, și vai și iar vai celor pe pământ dacă n-ar fi sfinții Mei între ei și Dumnezeu, că ar fi numai un vai tot timpul din pricina oamenilor care nu-și lucrează decât vai și iar vai asupra lor cu depărtarea lor de Dumnezeu și de sfinți!

Dar iată, rugăciunile sfinților stau înaintea Mea pentru oameni și pentru pământ, precum este scris, și iată zi de rugăciune dinspre voi spre Dumnezeu, zi de praznic de Rusalii, Domnul cu voi în grădină, Eu și sfinții Mei toți, la fel și cetele îngerești, și încă, iată, câtă frunză și iarbă cetele celor adormiți de la Adam și până acum, tot neamul omenesc, fiilor, toți în cete-cete, fiecare la rândul cetei sale, o, și bucurie multă este pe Duhul Meu pentru ei, pentru mângâierea lor, căci iertarea este cea mai neîntrecută mângâiere, cea mai de sus, cea mai vindecătoare de dureri și de lacrimi, iar Eu, Domnul, le pregătesc lor învierea cea mare, căci lucrarea Mea cu voi este pentru înviere, o, fiilor, este pentru mângâiere.

Voi, cetelor cerești și îngerești, așezați-vă cu Mine, așezați-vă frumos deasupra aici, în coroane așezați-vă și priviți de sus peste cetate, peste grădină, peste așezarea zilei de serbare cu praznic de Rusalii, pentru ca să vedeți lucrarea Mea peste un popor cu credință dăruit de Mine ca să pot veni cuvânt pe pământ în vremea aceasta, că fără de credința care să Mă aștepte să vin nu am cum să vin, de vreme ce numai prin credința de pe pământ Mi-am întocmit toate lucrările, toate, iubiții Mei însoțitori cerești, toate, și toate bucuriile zidite prin credință înaintea Tatălui nostru, Care Se bucură de lucrările credinței, de fii credincioși lui Dumnezeu și de ascultarea lor deplină în toate, dar până la sfârșit, căci dacă nu până la sfârșit cred, ei nu rămân ai Mei, dar rămân lucrările credinței lor, rămân pentru judecata celor ce nu au avut așezare sfântă până la sfârșit și s-au abătut de la Domnul și merg iar spre lumea din care au ieșit când au venit să fie ai Mei, și iată mângâiere și durere, dar acestea două nu se amestecă, o, nu, și rămân în vremi diferite fiecare și mărturisesc înaintea Domnului așa cum le-a venit rândul să lucreze pentru sau împotriva omului, și va vorbi apoi starea în care omul va fi găsit în ultima zi a sa pe pământ.

Iată, oaspeții cerești sunt mulțime nenumărată, la fel și cei ce se ridică spre ziua învierii lor, iar pe voi vă găsesc în grădină înaintea Noastră stând, cu frați și surori de aproape și cu primire așezată, fiilor din cetate, iar peste șapte zile vin în grădină cei de mai departe de voi, de pe unde îi cuprinde în ea țara Mea de azi, țara română, și vom petrece praznic de Duh Sfânt, căci nu ridicăm masa, fiilor, iar masa Mea cu voi este cerească, e masă de nuntă și stau la masa aceasta cei cu haină de nuntă pregătită prin ascultare de cuvântul Meu și al vostru, după cum Eu vă povățuiesc pentru ei, căci la această masă trebuie haină, trebuie pregătire aparte și împlinire aparte, așa cum am împărțit Eu, Domnul, să se împlinească între Dumnezeu și cei care vor sta la această masă cerească, și trebuie să amintim și mai deslușit că poporul cuvântului Meu este doar cel care se așează în împlinirea cea pentru această masă de nuntă, popor aparte, și care prin viața lui trăită ca în cer Îmi înlesnește venirea Mea cuvânt pe pământ și întărirea cărării Mele ca să vin, căci vai celor ce dau să-Mi slăbească puterea și cărarea Mea de venire, și pe fiii care-Mi deschid ca să intru în cetate cuvânt, și care-Mi trimit peste pământ cuvântul!

Acum, fiilor, cântăm cu praznic de Rusalii și cântă cu voi oștirile cerești, de acum, și până la strângerea poporului ascultător, și cu haină de nuntă gătit de sărbătoare mare în grădină, și atunci vom serba cerește și vom deschide cartea Mea cu Verginica și o vom împărți, și o vom așeza mai întâi înaintea Tatălui spre binecuvântare, iar Tatăl să ne-o dea s-o împărțim la frați, și să le spunem lor cum trebuie citită această carte și ce este cu ea și de ce a venit ea. O, a venit această carte pe pământ pentru că este scris în cartea Mea cu poporul că va veni această carte și va vorbi pentru Verginica și pentru

durerile ei din vremea Mea cu ea de la cei ce au vândut taina Mea cu ea și din partea necredincioșilor care luau de la vânzători și duceau la divanul de judecată pe Domnul, crezând ei că duc pe Verginica, pe păstori sau pe frați, dar această lucrare înseamnă Dumnezeu, nu om înseamnă, nu trup, ci înseamnă cuvântul lui Dumnezeu purtat de om, nu cuvântul omului, nu al trâmbiței Mele, o, dar de fiecare dată în vremi a fost pusă în lucru minciuna cea împotriva lui Dumnezeu și a coborârii Mele între oameni cu lucrările cerești, o, și nu-i place aceasta lui satana și slujitorilor minciunii lui, și vin aceștia cu lucrarea minciunii și se acoperă cu ea ca să nu se vadă nedreptatea lor, o, și așa a fost mereu vândut și judecat Domnul ori de câte ori Și-a coborât lucrările pe pământ între oameni ca să nu-i lase Domnul singuri pe oameni, căci oamenii nu pot nimic bun pentru ei fără de Dumnezeu, iar Mie Îmi este milă de nepriceperea oamenilor, de lipsa lor de veghe peste pașii vieții lor și de lipsa înțelepciunii de sus, iar Eu stau tainic de veghe cu sfinții și cu îngerii și păzesc de primejdii viața oamenilor, căci satana numai la rău îi trage pe toți oamenii și tot timpul, iar Eu veghez să-l trag la binele lui pe om, să-i pot deschide ochii să vadă unde se uită și de unde vine binele pentru el, o, și e greoi omul pentru veghe, dar veghez Eu, și iată cum veghez, că am așezat această lucrare a Mea pe pământ și vin cuvânt din cer între oameni și Mă vestesc de la margini la margini cu Evanghelia Mea veșnică precum este scris, și merg ca fulgerul și luminez tot la fel, ca fulgerul, și împart jurubițe de lumină și chem oamenii la Mine, la izvor îi chem și îi învăț să bea și să învieze și să creadă în Domnul Cel înviat acum două mii de ani, Care iată-L, vine iar, precum este scris să vină cu cetele de sfinți să dea lumină oamenilor, o, că pe întuneric nu se mai vede nicio cale și n-au oamenii nicio cale pentru ei, o, fiilor primitori de Dumnezeu.

Acum rămânem în duh de praznic de Rusalii peste grădină și pregătim primirea fraților noștri la sărbătoarea cărții Mele cu Verginica și la petrecerea cea de o sută de ani de la nașterea ei pe pământ, și vom petrece frumos, frumos, fiilor, și va fi dulce, dulce pentru Noi și pentru voi și vom scrie în cartea cuvântului Meu această mare zi de serbare în cetatea Mea cu voi.

În ziua aceea, fiilor, va fi să pregătim rugăciune de împăcare cu Tatăl a celor ce au lovit mersul Meu cu Verginica între cer și pământ, a celor ce au vândut și au disprețuit vasele purtătoare de har, a celor nestatornici pe cale și șovăitori cu împlinirea, și care au căzut apoi de lângă Dumnezeu, și vom ruga pe Tatăl pentru iertarea lor, căci sunt nemângâiați, fiilor, zi de zi sunt nemângâiați, căci cei ce-și pierd statul lângă poporul cuvântului Meu rămân cu inima friptă chiar dacă ei dau să nu simtă această durere.

O, fiilor, va fi o zi de multă, multă milă dăruită de Tatăl pentru toți cei care au plecat nemaiiubind pe Domnul și pe trâmbița Sa și pe frații Mei din popor. Va fi milă multă pentru toți cei care s-au împotrivit pregătirii cerute poporului cuvântului Meu apropiat sânului Meu din care îi hrănesc, căci Eu am cerut sfințenie la cei de lângă Mine, o, și n-a iubit să fie sfânt creștinul care a crezut cuvântului Meu și rugămințiii Mele pentru împlinirea cea sfântă a poporului acestui cuvânt, și mulți nu au voit, și mulți ziceau că ei nu pot din pricina iubirii de păcat, și mulți s-au îndoit și s-au smintit, sau au fugit spre lume, dar au acum de dat răspuns lui Dumnezeu-Cuvântul, Care a dat atâția ani să-i călăuzească spre credincioșie cu orice preț, iar Eu, Domnul, vă am pe voi ai Mei acum, pe voi cei din urmă, și v-am trimis să culegeți mersul Meu cu Verginica prin împotrivirile vremii și a fraților vânzători de Dumnezeu și de frați, și am împlinit prin voi judecata lor și iertarea celor ce au făcut rău lucrului cuvântului Meu peste pământ.

Dar cu cei necredincioși, o, ce este de făcut? O, nu este păcat ca să nu poată fi iertat de Tatăl, dar ce să facem cu păcatul necredinței și al lipsei de pocăință pentru acest păcat? O, e greu de răspuns la această întrebare, fiilor. Nimeni nu se poate acoperi, nimeni nu se poate plânge căutându-și cauza acestui păcat ca să-i poată cu ceva ajuta pe cei care și-au făcut rost de această judecată grea, și care își caută pricini de dezvinovățire ca să li se tot mărească acest păcat, căci Eu am spus: *«Nu judecați ca să nu fiți judecați!»*, să nu fiți și mai rău judecați de cât vă este păcatul necredinței.

Fiilor, fiilor, Noi și cu voi vom ridica strigare la Tatăl, iar Tatăl va avea un răspuns, pe care îl va ști fiecare în parte dintre cei care au aflat cuvântul Meu de azi și n-au crezut, sau au crezut o vreme și au căzut apoi în păcatul necredinței, în care nimic și nimeni nu-i putea împinge, decât nedragostea lor de Dumnezeu și de frați, și apoi plata cea grea pentru acestea: necredința.

Fiilor, fiilor, rămânem cu masa nestrânsă, cu intrarea deschisă pentru frații care vin la serbare și cu așteptarea zilei trâmbiței Mele și a cărții Mele cu ea.

Glas de Duh Sfânt să se audă peste cetate de sus și de jos! Cântare de slavă să-I aducem Domnului, pregătirea și așezarea la masă, și apoi petrecerea zilei de nuntă peste șapte zile, nunta Mea cu poporul cel binecredincios, cel împlinitor de cuvânt, cel statornic întru voile Mele, cel cuminte și blând și smerit, așa precum Eu sunt!

Slava Mea este cu voi aici, fiilor. Pace vouă, de acum și până la ziua de serbare cu frații care vin la masă cerească cu Domnul și cu sfinții și cu haine de nuntă în grădina Mea cu voi!

Pace vouă, o, fiilor! Praznicul de Rusalii rămâne în grădină cu voi aici, și îl vom ridica spre Tatăl cu toată împlinirea lui la sfârșitul tainei acestei săptămâni de har, de mare har, o, fiilor. Vom binecuvânta cu Tatăl cele două semne sfinte cu care voi întâmpinați acest măreț praznic: crucea colinei din deal, înnoită prin cuvânt și prin faptă, și, iarăși, crucea coloană de cruci de sub cortul întâlnirii Mele cu poporul cuvântului Meu în sărbători, iar pentru aceste semne mărturisitoare vom avea grăire aparte, căci ele însemnează în vreme această mărturisitoare și măreață sărbătoare de har, o, fiilor, alături de cartea Mea cu Verginica, trâmbița de la Pucioasa, o, fiilor. Amin, amin, amin.

*22 mai/4 iunie 2023*

## *Duminica întâia după Rusalii, a Tuturor Sfinților*

*Sărbătoarea de o sută de ani de la nașterea trâmbiței lui Dumnezeu, Verginica. Domnul binecuvintează cartea: Verginica, trâmbița de la Pucioasa și împărțirea ei. Binecuvântarea troiței din grădina întâlnirii.*

Totul în așteptare pentru pornirea sărbătorii din ziua aceasta în grădina cuvântului Meu. Porțile stau ridicate de o săptămână de când am intrat cu sfinții în grădină, dar și cu cei adormiți de la începutul lumii și până azi, mulțime câtă frunză și iarbă, o, fiilor din grădină, iar Eu, Domnul, Eu și trâmbița Mea Verginica suntem așteptați cu graiul peste cei adunați de sărbătoare aici, o, că e mare, mare această zi de serbare, mare cât numai cei din cer știu aceasta,

și iată, sunăm de binecuvântare și de începere a sărbătorii, și binecuvântată este această zi de sărbătoare de Duh Sfânt în grădină, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, și binecuvântate să fie inimile adunate de serbare!

Pace vouă laolaltă toți!

Pace vouă, celor din cer cu cei de pe pământ de aici!

Pace vouă, celor de aici de pe pământ, alături de cei din cer acum cu sărbătoare sfântă în grădină!

I-aș spune și mulțimii de duhuri ale satanei, i-aș spune pace, dar pacea nu este partea lor, și iată, sunt în mare zbucium satana cu slujitorii lui cu trup și fără trup, iar vaietele lor îngrozesc locuința iadului clătinând-o din toate încheieturile acum, în vreme ce Eu, Domnul, cu suitele cerești sărbătorim acum aici o sută de ani de taină cerească pe pământul român, ziua de naștere între oameni a trâmbiței cuvântului Meu, ivirea lui Verginica între pământeni, și din care Eu, Domnul, Mi-am zidit grăire și strigare peste pământ din anul 1955, după ce am pregătit-o să-Mi fie ea cale de întoarcere de la Tatăl la oameni după două mii de ani, după suirea Mea lângă Tatăl.

Viața Mea pe pământ cu Verginica a fost tot timpul prigonită, tot timpul căutată cu de-amănuntul și plină de vrăjmași fel de fel, de care nu s-a știut până azi, căci au fost aceștia ascunși cu lucrarea lor și strânsă ea pic cu pic și pusă la păstrat, pusă la întuneric să nu se cunoască ea și mersul Meu anevoios prin vreme cu luptă ca să merg, o, și v-am ridicat pe voi cei de azi servi ai Mei și v-am trimis să aduceți la Mine toată strânsura de pe urma mersului Meu cu Verginica și cu multul Meu cuvânt prin ea, iar voi v-ați supus și ați adus la Mine scrisă pic cu pic această mărturie, și din ea ați cules apoi și ați zidit o carte, cartea Mea cu trâmbița Mea și cu vremea trâmbițării Mele prin ea, și iată, se ivește pe pământul român această carte de mărturie: Verginica, trâmbița de la Pucioasa.

Sunt aici și stau cu voi în cuvânt toată lungimea zilei de serbare, fiilor, și vom lucra binecuvântarea crucii coloană de cruci de sub cortul alb, lucrată aici de voi pentru mărturia acestei sărbători ca semn de aducere-aminte a acestei zile mărețe în cer și pe pământ deodată, dorul Meu știut numai de Duhul Meu și al Tatălui Meu, și pe Care L-am așezat acum împlinit aici lângă serbările Mele cu voi în grădină, și iată, fiilor, începem serbarea și ridicăm la Tatăl odată cu slujirea rugăciunii acestei sărbători, ridicăm cu toții, voi și Noi, rugăciune la Tatăl pentru cei care au lovit calea Mea cu Verginica și cu poporul ei de pe pământ, o, că sunt nemângâiați aceștia acum, fiilor, dar ziua aceasta dăruiește milă multă pentru ei, și iată-Mă grăind pentru ei:

O, apropiați-vă de glasul Meu cel pentru voi, cei trecuți cu trupul și care ați dușmănit și ați lovit și ați vândut pe poporul cuvântului Meu, pe trâmbița Mea prin care Îmi hrăneam poporul! Eu, Domnul, poruncesc îngerilor Mei slujitori ai acestui praznic de mărturie al cărții Mele cu Verginica, poruncesc să vă apropie aici, la gura izvorului Meu de cuvânt, aici, în cetatea cuvântului Meu de pe meleagul neamului român.

Vă dăm mângâiere vouă. În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh acești copii slujitori Mie pentru voi, pentru toți cei de pe pământ trecuți și netrecuți cu trupul, aceștia sunt aleși pentru rugăciune de dezlegare a păcatelor făcute asupra venirii Mele cuvânt pe pământ prin trâmbița Mea Verginica, și apoi prin poporul ei urmaș pe mai departe, căci pe cei din urmă nu i-am mai lăsat spre prigonire, că am nevoie de ei pentru voi și pentru cei care încă lovesc și vor mai lovi în venirea Mea și în cei care Mă poartă să vin.

Iată, se ridică acum aici cerere de iertare de la Tatăl a celor de acum două mii de ani care M-au alungat de pe pământ, și a celor de azi care iarăși M-au prigonit ca și cei de atunci, căci Eu am fost și sunt acest cuvânt de dor cu care Mă las peste pământ prin purtătorii Mei, prin cei mai mici ucenici ai lui Verginica.

Vă dăruim acum cămășuțe albe de in ca și ale sfinților Mei, ca și cămășuța Mea, ca să puteți sta înaintea jertfelnicului Meu de foc de aici, din cetatea Mea de cuvânt, unde Îmi am scaunul de judecată, căci judecata aceasta pentru voi acum se sfârșește cu iertarea, cu împăcarea cu Tatăl, cu mângâierea cea pentru voi, căci Eu sunt Mângâietor ca și atunci pe cruce când privirea Mea a mângâiat pe cei de sub cruce, dar mai ales pe cel ce M-a dat spre jertfă, căci el apoi a mărturisit învierea Mea peste pământ. Voi ați împlinit și voi în vremea de pe urmă Scriptura prigonirii lui Hristos și a disprețului pe care Mi l-ați dăruit, ca apoi Eu să vin cuvânt și să vă fiu Mântuitor vouă și celor care M-au împuns în toate vremile lucrărilor Mele cu omul, și acum sunteți dezlegați de tot ce ați greșit lui Dumnezeu și mersului Meu cu trâmbița Mea, iar ea e plină de iubire pentru voi și vă cuprinde acum pe voi ca fii ai lui Dumnezeu. Amin.

Și acum, fiilor slujitori în grădină înaintea Mea, ridicați la Tatăl rugăciune de iertare pentru ei, și apoi binecuvântăm crucea coloană de cruci, o, și petrecem apoi cu serbare dulce toată vremea sărbătorii, iar Eu stau cu voi în cuvânt toată lungimea zilei. Și va fi acum așezarea la masă și apoi ridicarea cărții spre Tatăl pentru binecuvântare și împărțirea ei la frați, și iarăși cuvântul Meu stă cu voi și se așează în cartea sa pentru mărturie cu tot ce este de lucrat și de binecuvântat în această zi.

*

Ne așezăm iarăși înaintea Tatălui și ridicăm inimile și privirea pentru binecuvântarea cărții, o, fiilor, ca să ne-o dea Tatăl s-o împărțim apoi. Ați trudit fără odihnă pentru aducerea la Domnul a istoriei cuvântului Meu cu Verginica. Nu s-au putut scrie în mijlocul poporului Meu toate cuvintele rostite de Mine prin trâmbița Mea, că nu avea mereu cine să scrie și să culeagă atunci când Eu coboram cuvânt, dar când cuvântul Meu curgea prin Verginica în fața celor ce o chinuiau pe ea prin ospicii și locuri ale întunericului stăpânitorilor care trăgeau de ea să audă ce cuvinte grăia, o, aceia au avut parte de mult cuvânt, și apoi ei aveau slugile lor care duceau la ei de la Mine ca să se strângă totul la divan, iar aceia strângeau și tot strângeau și sunt zeci de mii de pagini scrise și toate mărturisesc cum pas cu pas lucrarea cuvântului Meu era strânsă, era vândută, era dusă la divan cu toate cele câte se petreceau între Mine și popor, între frate și frate, o, și puțini din cei cercetați sub amenințări înfricoșătoare, puțini și-au ținut cumpătul de n-au dat vânzării pe Domnul și pe frați, căci frica creștea și tot creștea în toți creștinii odată cu cruzimea cu care slujitorii legii suflau cu asprime peste cei vânduți pe nimic de către frații vânzători.

Cartea aceasta iese acum și face lumină și face milă și iertare prin rugăciunea cea către Tatăl pentru cei ce au greșit din răutate sau din slăbiciune sau din teamă. Să nu se întristeze nimeni în cer, și pe pământul creștinilor poporului cuvântului Meu dacă un urmaș va găsi în carte părinți sau frați care au dat pe purtătorii de har la judecată, la vânzare și la închisoare, căci vremea a fost mult prea grea, iar statornicia era slabă în toți.

Acum ridicăm privirea spre Tatăl și cerem binecuvântarea cărții și împărțirea ei și-I spunem Tatălui: Tată, iartă-le tuturor celor care au fost slabi și mici cu sufletul și dă-le lor împăcarea cu Tine, iar urmașilor lor dă-le ridicare spre sfințenie și pentru cei care au greșit în vremea mersului cuvântului.

O, Tată, ridică-Te și binecuvintează această carte de mărturie și dă-ne-o nouă ca s-o putem împărți, dar trimite înaintea ei duhul înțelepciunii și al credinței sfinte spre cei ce o vor deschide și o vor cunoaște pe ea.

Și acum, binecuvintează, Tată!

*

Fiilor, fiilor, masă de nuntă este masa Mea cu voi și trebuie să stea la ea cei cu haină de nuntă. Cum cu haină de nuntă? Iată, prin ascultare, fiilor. Trebuie să asculte creștinul cuvântul Meu de pregătirea cea pentru un popor care, iată, mereu Mă întâmpină când vin cu masă de cuvânt.

Acum, celor ce văd în cuvântul Meu taina hainei de nuntă le spunem că această haină este pentru un popor care stă înaintea Mea ca să-Mi primească și să-Mi împartă cuvântul, iar pregătirea aceasta nu și-au ales-o deplin cei ce doresc și ei pe lângă voi când și când, dar sunt opriți la câte o vamă sau două, că iată, nu dau să împlinească toți toată pregătirea cerută pentru această masă, fiilor. O, n-a fost să nu Mă doară tot timpul că n-a voit poporul care M-a cunoscut în acest cuvânt și n-a voit să poată pe de-a întregul să se dăruiască Domnului și să fi avut acum popor mult, că iată, când creștinul bate la poartă să vină la masa Mea de aici cu voi, o, el nu se pregătește și nu este pregătit și nu-și dă seama ce-Mi cere când bate ca să vină la această masă de cuvânt așezată între Mine și voi, iar Eu Îmi întârzii împlinirile care bat la ușă și ele și dau să intre, și iată, aș face o rugăciune către toți cei care cunosc taina și locul acestui cuvânt izvorât din cer și i-aș ruga pe ei să caute să pătrundă bine taina hăinuței de nuntă pentru această masă, o, că nu e de glumă cu statul aproape de Domnul, de tronul cuvântului Său de aici.

O, nu pot, creștine, fără tine pentru tine dacă tu nu poți pentru Mine. Îmi stă diavolul împotrivă dinăuntrul omului, că dacă ar fi din afara omului aș putea Eu pentru cel ce vrea cu Mine, dar când omul nu Mă lasă dinăntrul lui să pot pentru el, căci el are voia sa, atunci nu Eu sunt stăpânul omului, și potrivnicul Meu este, diavolul este, cel care l-a luat pe om în voile sale, și iată, stau creștinii la câte o vamă sau două și nu pot spre sfințenie din pricina dragostei de păcat și de neascultare prin păcat, iar păcatul înseamnă neascultare de Dumnezeu.

Voi, fiilor din cetatea cuvântului Meu, aveți durere pentru cei ce nu pot fi împlinitori pentru această masă a cuvântului Meu. Îndurerat sunt și Eu, iar timpul de afară îl apasă pe creștin, căci creștinii sunt în lume, fiilor, și-i doboară din afară și dinăuntrul lor duhul lumii, o, și nu pot să-Mi măresc poporul, nu pot, fiilor, că a venit păgânia pe pământ peste oameni, a venit și în țara Mea de azi, în țara Mea română și s-au stricat toți, bărbați, femei, copii, toți s-au stricat la purtare, la port, la hrana de mâncat, la obiceiuri, la credință, fiilor. O, frumos și drag Mi-a mai fost portul poporului Israel de demult, și și-a stricat poporul acest port plăcut Domnului, o, și toți oamenii se pierd din pricina îngâmfării și nu se mai ascund cu greșelile lor, și iată, vămi pentru cei plecați din trup, vămi și iar vămi la care rămân și cei cu trupul de pe pământ, iar pregătire sfântă, o, cui să i-o mai pot face ca să-Mi pot forma o turmă dulce și frumoasă după vorbă, după port, după dragostea cea sfântă pentru Dumnezeu?

Vă am pe voi, doar pe voi vă mai am, fiilor, și vă păstrez aici ai Mei, și ar da creștinii să se dorească pe lângă voi când și când, dar așa nepregătiți pentru Domnul cum stau ei, o, și nu se poate, nu se poate viață cu slujire la doi domni, dar mai este cineva să creadă acest adevăr?

Mă bucur acum de la voi cu cei din cer, Ne bucurăm de la sărbătoarea aceasta mare și scumpă, o, fiilor. Sunt aici sosiți la voi să vadă lucrul Meu cu voi, sunt câțiva veniți întâia oară, și poate și pentru ultima oară, de vreme ce nu pot sau nu vor să pătrundă îndeajuns taina acestui loc și lucrarea credinței pe care trebuie s-o dovedească cu fapta cei care vor să facă parte din turma Mea pusă deoparte pentru slava Mea, pentru salvarea multora, o, fiilor.

Eu le doresc celor ce cunosc proaspăt acum lucrul Meu cu voi, le doresc o inimă plină de iubire sfântă, și cu care să biruiască orice vrăjmaș dintre ei și Mine, o, că nu este vreme mai frumoasă și mai dulce ca și vremea creștinului cel împlinitor pentru popor pus deoparte pentru slava Mea, dar vremea de afară e atât de amestecată și îi ține robi în ea pe cei ce cred taina lucrării Mele cu voi, și robia îi dovedește pe ei părtași ai întunericului acestui veac trecător, din care cu greu poate ieși cel ce ar da să iasă din întuneric la lumină.

Eu, Domnul, Mă bucur cu voi și de la voi cu zile de nuntă cerească, o, fiilor, că numai pe voi vă mai am cu adevărat. Cântec, joc și voie bună, așa e la nuntă și așa petrecem acum aici cu voi, și vă privim cu nesaț, fiilor.

Pe creștinii care știu lucrarea cuvântului Meu, și nu au avut așezare în ea după ascultarea cea de sus, îi las la voia lor, îi las să aleagă sau nu pe Dumnezeu ca viață a lor, căci au cuvântul călăuzitor, dar le mai trebuie temerea de Dumnezeu, și mai presus de toate dragostea, o, fiilor, căci dragostea vindecă omul de păcat, numai ea, o, numai ea. Să poți întru totul cu voia lui Dumnezeu, aceasta este o minune mare și mărturisitoare, fiilor. Vremea însă îi încântă cu ale ei pe creștini și mulți s-au dat vremii și Îmi fac lacrimi uitându-Mă la ei cât și-au împrumutat de mult și de multe din ale vremii de azi, căci dacă înainte vreme spuneam: *«Creștine, nu purta ceas la mână ca să semeni cu lumea și să nu te cunoască Dumnezeu între cei din lume»*, o, acum mai pot să spun așa ceva pentru neasemănarea cu lumea a celui ce știe din cuvântul Meu cu care stau tot timpul pe pământ între creștini și între oameni ca să-Mi fac fii și să-i dau Tatălui crescuți frumos prin cuvântul Meu de Păstor?

Te-au dus, creștine, te-au dus pe tine din fața asemănării tale cu Dumnezeu și cu strămoșii, te-au dus asemănările tale cu lumea, iar dorul Meu de tine te dovedește departe de Dumnezeu. Eu așa strig: Întoarce-te la dragostea dintâi, la ziua când ai cunoscut cuvântul Meu și te-ai zidit prin el și ai venit să fii al Meu apoi, dar iată, acum scazi și tot scazi prin obiceiuri străine de slava Domnului cu tine, creștine, copilul Meu cel de demult al Meu.

O, Mi-e dor, și rămân cu dor, și vremea Mă rănește. Acum însă Mă bucur cu bucuria zilei de azi în sărbătoare aici, în grădină, și stau de vorbă cu Verginica Mea acum, cu trâmbița Mea, și-i spun ei:

Iată, Verginico, zi de slavă a lucrării Mele cu tine. Ia trâmbița și dă glas peste poporul adunat!

——— Pentru Tine și pentru mine, Doamne, este astăzi sărbătoarea cea de o sută de ani a

ființei mele între pământ și cer, între cer și pământ, o, Doamne. Bucuria mea de azi este cuvântul Tău de azi la masă cu frații, cu poporul din cetate și cu cei care acum stau la masa Ta de nuntă cu cei ce slujesc de la Tine și pentru Tine acum aici. Cartea mea cu Tine, cartea Ta cu mine e povestea cântecului Tău de dor peste un popor ascultător sau neascultător de glasul cuvântului Tău din vremea aceasta pe pământ.

Îi rog cu aplecare pe fiii cei purtători de har, îi rog să deslușească ei la poporul adunat la masă povestea cărții mele cu Tine, o, că e mult cuvânt pus pe masă în ziua aceasta, iar Noi să Ne gândim la cei ce Ne poartă ca să cuvântăm, căci sunt neputincioși, dragii de ei, o, Doamne, și nu știe nimeni cât știm Noi aceasta. De aceea în zilele ce vin Noi mai putem grăi poporului adunat acum, și care caută pe fereastră după cuvântul gurii Tale, dar acum serbarea are încărcătură de har, iar eu voi sta în sfat cu poporul de peste tot și-i voi trimite carte în zilele ce vin și nu vom sta, o, Doamne, căci lucrul este mult. Dar acum, cu mare binecuvântare să împărțim cartea și să-i facem cale să meargă și să lucreze ea, și să Ne aplecăm acum cu duioșie și cu mângâiere acestor copii slujitori, care au așezat în ziua aceasta pe pământ cartea mea cu Tine, cartea Ta cu mine, o, Doamne, și lucrul ei peste mulțimi. Amin.

——— Fiilor, fiilor, în petrecere cerească să fim și să rămânem și să lăsăm să meargă această petrecere în ziua aceasta, iar pe cei de sub sarcină să-i slobozim și să zicem peste această zi de întâlnire sfântă:

Pace vouă, celor adunați la masa de nuntă a lui Hristos cu poporul cuvântului Său!

Și acum, pace și vouă, celor din cetatea cuvântului Meu și celor apropiați vouă pentru lucrul vostru cu Mine, pace, fiilor, și ușurare de sub sarcini acum, că ați sfârșit cu bine lucrările începute pentru această măreață și sfântă sărbătoare, iar crucea colinei din deal are pregătită o zi de sfințire a ei și vom așeza peste ea grăire aparte după cum Eu, Domnul, voi orândui la voi și cu voi!

Hai, bucurați-vă acum, hai, Eu sunt aici cu voi, cu toți din cer! Bucurați-vă și vă veseliți, fiilor, cântați și jucați și vă veseliți, că așa e la nuntă. Fericite să tresalte inimile celor adunați pe lângă voi în ziua aceasta!

Mă scriu cu numele Meu peste cartea cuvântului Meu de azi cu voi, iar peste ziua de serbare iarăși Îmi pun numele, și sfârșesc acum glăsuirea Mea, o, fiilor.

Eu sunt Iisus Hristos, Cuvântul Tatălui Savaot. Amin, amin, amin.

*29 mai/11 iunie 2023*

## *Duminica a treia după Rusalii*

*Să se întoarcă omul spre viața de rai. Cei ce au iubirea au duhul mângâierii. Purtarea și vorbirea dintre frați. Cine cade din acest cuvânt și popor e ca și cum cade din rai ca și Adam.*

Așez putere sfântă între voi și Mine și în voi ca să intru cuvânt în cetate, fiilor din porți.

Pace peste cetatea cuvântului Meu și pace peste voi, fiilor din cetate!

A fost așezată în grădină aici sărbătoarea cea mare a trâmbiței Mele Verginica și de atunci aștept să găsesc vlagă pentru Mine să pot să-Mi las cuvântul cel de după sărbătoare, fiilor.

O, e venirea Mea cea de după două mii de ani masa aceasta de cuvânt. Nu e oricum masă petrecerea Mea cu voi în grădină și cu cei ce caută această masă ca să stea cu Mine și cu voi la masă aici, în loc pregătit. E masă aparte ca și acum două mii de ani când am stat la masă cu cei doisprezece ucenici și le-am dat lor hrană nouă, miel din cer, Dumnezeu Mieluț jertfit pentru ei și pentru cei ce sunt ca El la masă aparte.

A fost o lungă vreme de har, și am închis apoi porțile harului pentru cei care nu s-au ostenit și nu și-au cusut hăinuță de nuntă, de masă de nuntă, de parcă nu li s-a spus lor atâta vreme, fiilor. Voiesc să unesc sfârșitul cu începutul și de aceea vin cuvânt pe pământ, căci la început i-am spus omului ce să mănânce și cum să asculte, dar omul s-a abătut de la cuvântul Meu cel pentru el și s-a dat spre păcat și spre carne și M-a durut pentru Mine și pentru el, și am venit acum două mii de ani ca să opresc mâncatul de carne odată cu oprirea mâncatului mielului pascal, căci M-am dat Eu Miel de jertfă ca să Mă dau omului de hrană și să se hrănească cu Dumnezeu omul, nu cu carne, nu să taie vietăți să le mănânce și să mănânce de la vietăți, o, nu, și n-a fost de la Dumnezeu să mănânce omul carne de la vietăți, dar iată ce face omul ieșit din rai, că numai neascultare de Dumnezeu face, numai ca el face, și nu ca Dumnezeu, și de aceea am venit să-Mi culeg și să-Mi pregătesc un popor pe voia Mea la sfârșit de timp și să așez legea raiului peste viața lui, și vreau să unesc sfârșitul cu începutul, iar cei ce Mă află la voi cuvânt, dar nu pot ca Dumnezeu, aceia au voia lor, dar și Eu am dreptul să-Mi pun deoparte pe cei ce ascultă pentru viață de rai pe pământ, și am scris cu voi o sută de ani de când Mi-am început pregătirea Mea pentru așezarea omului nou înaintea Mea pic cu pic, nu dintr-o dată, că nu se poate cu una cu două să-l faci viu pe om după câte face el pe pământ fără voia Mea cu faptele lui, și iată, lucrez și tot lucrez și cuvintez și împart și vestesc voia Mea peste oameni, că vine ziua Mea cea mare când Mă vor vedea și cei care M-au împuns, o, și dau să-l iau pe om în lucrul Meu și Mă împart cu duhul mângâierii ca să Mă primească omul potrivnic voii lui Dumnezeu cu viața lui trăită, iar azi lucrăm cuvânt, fiilor, și îl punem pe cale ca să grăiască el, o, că n-are cine să le spună la oameni să se întoarcă spre viață de rai pe pământ, n-are cine să-i mai cheme spre viață cerească, spre ziua când Domnul l-a zidit pe om și l-a dorit al Său să fie omul.

M-am așezat așa de frumos cu cetele cerești și îngerești în grădină în ziua cea mare a trâmbiței Mele Verginica, și tot așa de frumos s-au așezat și cei care au plecat de pe pământ și au fost chemați la pomenirea lor în grădină, toți cei de la Adam și până azi. Când creștinii veneau la masa Mea de cuvânt aici, o, nu tot așa stăteau de frumos, se purtau de colo-colo necuviincioși, nesfioși, și dădeam să-i povățuiesc cum să se poarte când vin în cetatea Mea, nu cu obiceiurile lor, nu cu lumea în buzunar, nu cu gânduri aparte, nu cu ascunderi.

Să înțeleagă tot creștinul de ce a trebuit să Mă ascund de ochii ucenicilor Mei și dinaintea oamenilor acum două mii de ani și să intru în cele nevăzute ale facerii lui Dumnezeu. Spun aceasta că Mă uit cum se poartă cu voi cei ce vă au din partea Mea între Mine și ei, căci cum se poartă cu voi, aceasta se pune ca purtare a lor între ei și Mine, iar Eu stau acoperit și lucrez în ascuns ca să nu-i fie cuiva greu cu privirea Mea peste tot în toată vremea, ca să nu facă cu Mine cum fac creștinii cu voi prin purtare, prin cuvinte, prin felul cum își arată lipsa iubirii de Dumnezeu pe care nu și-o pot ascunde, căci dragostea pentru Dumnezeu nu este cum cred ei că ar fi ea, o, și e altfel, dar cei ce vin la izvor nu dau să știe și să învețe aceasta pentru viața lor cu Dumnezeu pe pământ.

Fiilor, fiilor, mare minune este să știe omul iubirea! Trebuie vorbit despre iubire ca să știe cei ce caută izvorul Meu de la voi, să știe ei lucrarea iubirii, fiilor. Cei ce au iubirea au duhul mângâierii. Cei ce nu mângâie nu au duhul mângâierii peste ei, și pe care Eu l-am trimis de la Mine peste cei ce iau din cer ființa lui, mângâierea lui, împărțind din ea în jur ca să se vadă cei ce au în ei pe Mângâietorul, iar dacă nu-L au nu au ce să împartă așa cum Se împarte El când sălășluiește în om.

Cântarea, fiilor, am spus mereu de cântare că ea aduce mângâiere mare, putere multă pentru suflet, și chiar sănătate aduce, căci poartă în ea duhul mângâierii. I-am povățuit pe creștini să ducă viață binecuvântată, viață cu ascultare, căci ascultarea mângâie pe Dumnezeu și pe semeni, o, fiilor. I-am povățuit pe cei ce iau de la izvor cuvântul Meu și le-am spus să-L slăvească pe Dumnezeu prin cântare, prin grăire, prin rugăciune cu dor spre Dumnezeu în ea, prin ascultare, fiilor. Iată, pentru neascultare nu trebuie binecuvântare și de aceea nu e binecuvântat omul. Pentru ascultare însă trebuie binecuvântare, iar ascultarea mângâie în jur.

Duhul de copil este cu cei ce ascultă și sunt binecuvântați cei ce ascultă cu binecuvântare pentru ascultare. De aceea am spus mereu și am îndemnat mereu pe creștin pentru viață binecuvântată dacă este creștin, dar până nu înțelege iubirea și lucrarea ei nu poate omul cu viață binecuvântată peste viața lui, o, și Eu, Domnul, Îmi întârzii lucrările pentru cei întârziați pe cale, și până când, oare?

Am stat așezat cu încă o zi de har pentru cei ce au dorit să fie aici cu prilejul împărțirii cărții trâmbiței Mele Verginica, o, fiilor, căci cei veniți la masa de serbare cea de o sută de ani a trâmbiței Mele nu au fost numai dintre cei pregătiți, și au fost și dintre cei care au dorit să fie aici în ziua aceea vestită de Mine că vine. Dar de acum încolo nu poți să mai fii altfel pentru statul cu Mine la masă aici în grădină cu sfinții Mei, că e masă cerească, nu e pământească, nu e pentru amestecătură cum stă creștinul amestecat cu duhul lumii, ci e alegere pentru cer aici. Aici nu veghează numai străjerii cei așezați, ci Eu, Domnul, stau de veghe, și voi lucra cu semne ca să se cunoască cei neîmplinitori și ascunși cu neîmplinirile Mele peste ei. O, păi dacă faci ca Adam și alegi mâncarea și plăcerea de păcat, nu te judecă nimeni, fă ce vrei ca și Adam, dar nu Mă forța pe Mine, că iată, și Eu trebuie să fac ce vreau să fac, nu numai tu, omule pe jumătate creștin și pe jumătate lume, că Eu n-am nimic în lumea aceasta și nici ea în Mine și am dreptul să-Mi pun deoparte ce este al Meu din iubire, iar ce nu este al Meu este liber să aleagă cum vrea, așa cum au făcut cei care au auzit de la Domnul și au venit și au stat și s-au dus apoi în lumea cea amestecată și așa stau dacă M-au părăsit.

Iată, Verginica Mea, pregătim cuvânt pentru înțelepțire peste cei ce vor cu dinadinsul să fie de partea Noastră, de partea iubirii de Dumnezeu și de voia lui Dumnezeu cu ei, și hai să lucrăm, scumpa Mea, trâmbița Mea de odinioară și de acum, că mulți așteaptă de la Noi, iar cei din cetate sunt pe pământ și pot fi priviți cu vină pentru nepăstrarea sfinteniei mesei de nuntă când Eu cobor masă de cuvânt între ucenici în grădină.

Pentru ei, Doamne, dau să le amintesc multul Tău cuvânt de pregătire din vremea mea cu Tine și cu poporul, iar acum trebuie să-i păzim de lovituri și de învinuire pe cei din cetatea cuvântului ceresc, căci ei sunt cei învinuiți de multe minți, și de aceea nu dau ei să mai împartă de la Tine când pui Tu din cer în ei să dea poporului, și iată câte lecții le dai să le pună ei peste popor în toată clipa și iată cât rău fac cei care îi slăbesc pe ei ca să stea ei nelucrători din partea Ta!

O, nu se poate nimeni acoperi cu vina lor pentru cei vinovați față de Tine și de împlinirile pe care le aștepți Tu de la cei ce vor să facă parte din poporul cuvântului Tău, și doar îi slăbesc pe ei pentru vina lor, a celor neîmplinitori, care sunt veniți din lume și nu s-au dat la format pentru făptura lor cea nouă, iar cu cea veche stau și acum înaintea Ta și a celor ce lucrează de la Tine peste ei și le frânează lor lucrul Tău cu poporul.

O, Doamne, o, Doamne, ca să nu vorbească omul de la el însuși, ci numai de la Tine, așa cum faci Tu luând de la Tatăl vorbirea, aceasta înțelege greu omul creștin, iar eu acum dau să le dăruiesc sfat bun, și iată, le spun lor:

Fiilor, fiilor, fiți duhovnicești în vorbire, și apoi în lucrare și în armonia dintre voi și stați cu cârmă peste voi, o, fiilor. Fiți sfioși când grăiți unii cu alții. Nu vorbiți de la voi înșivă când vorbiți frățește, că fără sfiala cea sfântă în lucrul purtării dintre frați sunteți urâți, fiilor, nu aveți măreție sfântă, iar voi trebuie să aveți măreția cea pentru poporul cuvântului lui Dumnezeu, nu uitați aceasta. O, nu uitați învățătura cuvântului. Nu fiți pământești. Nu uitați ce vă spun și cum vă cer să fiți, căci cei din cer trebuie să vadă la voi mângâiere pentru ei când vă privesc pe voi, că toată suflarea cerească este cu privirea spre voi.

Voi, fii și fiice care voiți cu dinadinsul să fiți ai poporului cel de la sfârșit de timp, iată ce vă îndemn: Citiți cuvântul cu care vine Domnul la voi, citiți-l mai mult, mai mereu, mai mult decât orice altă citire despre Dumnezeu, că stă Dumnezeu în cuvânt de vorbă cu voi, iar dacă nu-l citiți cu dor și drag, îl uitați și greșiți apoi față de cuvântul lui Dumnezeu așa cum a greșit Adam și a pierdut raiul, căci el a uitat ce l-a învățat Dumnezeu să păzească în rai. Citiți de la Domnul ce vă aduce El, citiți mereu, și veți vedea cât ați greșit și veți vedea când greșiți ceea ce v-a spus mai dinainte să împliniți, iar voi necitind cuvântul, îl călcați, fiilor, nu-l primiți și nu-l împliniți când vine. O, dacă omul a uitat ce i-a spus Dumnezeu la început să mănânce, iată, a mâncat carne apoi, a mâncat șapte veacuri carne, o, și nu trebuia să mănânce decât ceea ce i-a spus Domnul să aibă de hrană.

Iată zilele alegerii la dreapta și la stânga după mulți ani de așteptare din partea Domnului, iar cei care au auzit și au știut de Dumnezeul acestui cuvânt, și nu s-au așezat pe cale după rânduiala cea pentru venirea Sa acum, la sfârșit de timp, aceia mai bine nu s-ar fi născut, și de multe ori a spus Domnul aceasta, nu acum spune mai întâi, dar aminte cu frică nu s-a luat, și de aceea mulți au căzut de lângă Domnul spre lume și spre trup.

Iar voi, fiilor din porți, care purtați pe Domnul cuvânt către popor și peste pământ, voi nu trebuie să fiți judecați că vin aici cei ce nu împlinesc. De aceea le grăiește Domnul celor ce sunt opriți la vămi, la neîmplinirile cuvântului ceresc, căci sunteți judecați când aici se apropie cei rămași în urmă cu ascultarea cea de pregătire pentru acest timp ceresc și loc ales al lui Dumnezeu cu voi la masă de cuvânt, când Domnul pune masă în grădină.

Când cineva cade din acest cuvânt și popor, e ca și cum cade din rai pe pământ ca și Adam, iar cei care cad și merg la altă masă, o, își bat joc de fața lui Dumnezeu, Îl micșorează, Îl trădează pentru slujitori de pe pământ, la care ei se duc să

ia de la Domnul, zic ei. Vai lor, acelora care cad, și cred ei apoi că Îl pot avea așa pe Domnul, după ce ei Îl părăsesc de aici!

Fiilor, fiilor, mai stăm cu învățătură din cer peste voi și peste popor, dar acum le dăm atât, și Doamne, binecuvintează Tu acum lucrul meu care merge spre popor, căci sunt trâmbița Ta și lucrez din dreapta Ta și sub cuvântul Tău de peste mine, Doamne, eu lucrez. Amin.

— Lucrarea Mea cu tine nu se sfârșește, Verginica Mea, și lucrăm din cer, că tot timpul trebuie să lucreze Dumnezeu ca să aibă un popor al Său.

Iar voi, fiilor care aveți dat de la Mine lucrul cel pentru pus înaintea poporului, o, lucrați, fiilor, și se va arăta rodul în cei iubitori, dar și nerodirea din cei neîmplinitori ai cuvântului Meu, și fiecare își va atrage ceea ce au ales să fie și să facă. Iar Eu, Domnul, merg cu voi și cu cuvântul Meu, mergem, fiilor, mergem mereu, și las acum pacea Mea peste cetate și peste voi, o, fiilor. Amin, amin, amin.

*12/25 iunie 2023*

## *Sărbătoarea Nașterii Sfântului Ioan Botezătorul*

*Duhul duioșiei înmoaie inimi tari și întărește inimi slabe. Lucrul cu mâna să fie lucrat laolaltă, ca frații să-și împartă sfințenie unii altora. Povață pentru necăderea din har, pentru lepădare de sine. Așezarea în treapta preoției a celui pregătit de Domnul.*

Pacea Mea o așez acum peste sărbătoarea de aici, în Grădina Întâlnirii, loc iubit de Dumnezeu și de sfinți, și unde Eu stau la masă sfântă cu voi și cu sfinții Mei, fiilor din cetatea cuvântului Meu. Ați vegheat cu pregătire pentru intrarea Mea cuvânt în cetate, a Mea și a cetelor cerești și îngerești, cu care stau acum deasupra, în sărbătoarea de azi, o, fiilor.

O, pace vouă de la ucenicul Meu sărbătorit azi, Ioan, Botezătorul Meu, și de la Verginica, trâmbița de la Pucioasa!

Am avut, fiilor, cu aproape o lună în urmă, am avut masă de cuvânt cu popor pregătit dar și nepregătit pentru masă cu meseni în haină de nuntă, o, și le-am împărțit cartea Mea cu Verginica și voiesc să-i trezesc pe mulți spre duhul duioșiei, duh care moaie inimi tari și întărește inimi slabe, că dor Îmi este să am masă sfântă cu cei de pe pământ, și e mare taină masa Mea cu poporul Meu mireasă, popor cu pregătire aparte, și cu care așez masă aparte, masă cu sfinții cerului la masă, căci Eu cu sfinții Mă port și vin și Mă așez cu voi la masă, o, dar ce veșmânt trebuie să ai ca să stai cu Domnul la masă?

Am pus la temelia cetății cuvântului Meu viața și pregătirea mereu a poporului care trage cu Mine și cu sfinții la masă, o, și nu este după meritul omului, ci după dragostea lui Dumnezeu trebuie înțeleasă grăirea cea dulce a Domnului cu poporul cel din urmă, că meritul Îl are Domnul să aibă un popor încăldurit la sânul iubirii Sale, așa cum le-am spus Eu ucenicilor Mei acum două mii de ani: *«Iubiți-vă unul pe altul așa cum v-am iubit Eu!»*

Se aud până la Noi sus nedumeriri întrebătoare: De ce așa dulce le vorbește Domnul? O, fiilor, e frumos cu Dumnezeu. Să te lași furat de o iubire nouă ca de o beție cu gust bun, așa este Hristos locuitor în om, sfințenie și iubire de sus pe pământ între om și Dumnezeu, și apoi plata, căci sufletul este veșnic ca și Dumnezeu și își ia plata pentru cele lucrate pe pământ, ori plata sfințeniei, ori plata păcatului, iar Eu, Domnul, am bucurii sau am un oftat lung, căci am dintre cei care au greșit mai mult, mai văzut, mai știut față de Dumnezeu și de frați, iar apoi nu le este rușine față de ceilalți pentru ceea ce au dovedit rău, o, și ce să mai aștept de la așa suflete decât să te miri de îndrăzneala lor, că Mă uit afară și văd cu durere pe cei ieșiți de lângă izvorul Meu de cuvânt, dând ei să uite de tot vremea lor lângă Mine și viața lor de ani mulți petrecuți cu grija de suflet, iar acum nu le mai este rușine nici de Dumnezeu nici de oameni când sunt văzuți cum se dezbracă de viață și de port de creștin pentru port lumesc și urât lui Dumnezeu și îngerilor lui Dumnezeu, o, și ce să fac, oare, cu această rușine de la nepăsarea de suflet și de Dumnezeu a celor știuți cândva cu viață de rai și ei lângă izvorul Meu de cuvânt?

Îmi spun durerea cu care Mă hrănesc cei care trag cu lumea și ca lumea, bucurându-l pe satana până la capăt pe cale, și iată, așa e pe pământ, e primejdie de cădere din Dumnezeu a celor ce nu veghează să nu cadă spre voia vrăjmașului Meu și al lor.

E primejdios, e mult prea primejdios să nu vrei să ți se spună adevărul cel despre tine în toată vremea pe pământ cât stai, și să trebuiască să fie spus doar apoi, când nu mai ai vremea înainte ca să-ți ai grijă de statul tău cu Dumnezeu pe pământ, și apoi în cer pe mai departe, și iată în ce fel este creștinul cel de azi, căruia nu i se poate spune adevărul despre statura lui pentru viața lui cu Dumnezeu pe pământ, și în cer apoi!

Am durere mare și multă de la mulți care M-au cunoscut și M-au avut prin cuvântul Meu din vremea aceasta și care-și lucrează numai lorușî în toată vremea lor de pe pământ, dar nu și lui Dumnezeu așa cum i-ar cere Domnul lucrare pentru El de folos unui creștin cu credincioșie pentru Domnul său. Toate Mi se supun, numai omul nu, numai el, cel făcut de însăși mâna Mea, și Mă doare, și Mă doare de la el.

Vă învăț, fiilor rămași aproape cu Mine, vă învăț mereu, căci vai celor fără învățătură din cer peste ei! Și iată ce vă învăț în ziua aceasta sfântă și mângâioasă Mie pentru lucrul cel de azi, și vă învăț pentru lucrul cel lucrat cu mâna pe pământ. O, lucrați, fiilor, lucrul cu mâna aproape unii de alții ca să vă puteți dărui tot timpul sfințenie unii altora, căci numai cei ce dăruiesc au, numai ei, numai cei ce-și strâng dăruind și primind, o, că e mai bine în dar să-L ai pe Domnul, nu să ți-L faci singur.

Cu toții în stânga, cu toții în dreapta cu sfințenie în lucrul ce-l lucrați cu mâna, că altfel M-ar durea și M-ar durea lucrul mâinilor voastre, și am mai spus aceasta, și tot cu suspin, căci, vă spun și din cer și de pe pământ, numai lucrând așa puteți avea sfințenia de lucrare, căci pentru sfințenie trebuie veghe fără de odihnă, o, și ferice de cei ce Mă ascultă, că iată, cei ce nu M-au ascultat au fost răpiți de lângă Mine, chiar dacă am spus tuturor tot timpul: Nu stați în sfat cu femeie, căci femeia arde ca focul, arde de dor de păcat și îi dă omului foc și arde el în focul acesta și piere el de la Dumnezeu ca și Adam cel doborât de lângă Dumnezeu de femeia sa, că iată, femeia omoară sfinți, le taie capul de pe umeri, și avem pildă vie pe Ioan Botezătorul cu capul tăiat de femeia păcătoasă a regelui Irod, și n-a știut ea ce a făcut.

O, am spus mereu, dar omului nu i-a plăcut ca Dumnezeu, dar nici Eu nu pot cu omul cel fără Dumnezeu în el, fără sfințenie, și voi tot sorta până ce voi avea numai bob sfânt în poporul Meu, până atunci voi lucra și voi sorta, și vor suferi dispreț străjerii Mei și se va da vina pe ei ca și până acum, dar Eu, Domnul, îi voi întări pe ei întru răbdare, căci am lopata în mână și-Mi curăț aria și sortez grâul de pleavă,

precum este scris după ce Ioan Botezătorul M-a vestit pe Mine și lucrarea Mea de sortare între grâu și pleavă, iar Eu îndemn grâul să rămână grâu și să se lase îngrijit, că iată, omului care Mă alege pe Mine de viață îi trebuie uneori căderi ca să-și vadă față în față cu el însuși neputința și nevrednicia lui, căci omul nu caută îndeajuns să se ferească de căderi, nu are grijă îndeajuns de el însuși și de cei din jurul lui, o, și se hrănește cu iubire de sine cel ce are căderi, căci lepădarea de sine nu și-o poate omul lucra singur nici după ce gustă din dragostea de Dumnezeu când îi iese în cale acest măreț prilej de milă din cer pentru el, că apoi și-o poate lua în cap, nerecunoscător cum este el din pricina neumilinței de duh, care îi vine doar după ce greșește și cade, ca apoi să se scoale, dacă mai vrea.

O, creștine fiule, dacă voiești să nu ai parte de căderi din har, iată ce te îndemn: Poartă-te frumos, frumos mereu cu celălalt, nu cu tine. O, să nu fii de partea ta în mintea și în fapta ta, și să fii de partea celuilalt, că e mai bine să înduri paguba decât să înduri rușinea care ți-o face satana când nu iubești, când nu poți să uiți de tine însuți pentru fratele tău.

Iată, n-au dus lipsă de educație cei ce s-au voit lângă Mine în vremea Mea cu Verginica pe pământ, și apoi în vremea ei cea din cer, când iată, curge învățătura, și de aceea poporul trebuie să se arate învățat de Dumnezeu prin viața sa, căci viața omului este cuprinsă între o dimineață și o seară, și apoi se odihnește până într-o altă dimineață, trezindu-se în altă țară, și de aceea îi trebuie educație din cer ca să înțeleagă el aceasta și să spună mereu cu adevărat: *„Doamne, nu sunt vrednic să intri sub acoperământul meu și nu sunt vrednic să intru sub acoperământul Tău, dar cuvântul Tău mă crește și îmi dă mers cu Tine pe cale”.*

Eram puterea cuvântului rostit de gura Mea, o, și nu s-au putut împotrivi ucenicii Mei când i-am căutat pe câte unul pe câte doi și le-am spus la fiecare: *«Vino după Mine!»* Chiar dacă ar fi voit ei și ceea ce iubeau ei, Eu însă le-am făcut vad spre lucrarea lor cu Mine, despărțindu-i pe ei de cele pământești și trecătoare lucrări ale oamenilor ce-și lucrează doar lor pe pământ, lor și alor lor.

O, ce frumos i-am ales și i-am făcut pe ei, pe ucenicii Mei mărturisitorii Mei! Iar în ziua aceasta, fiilor unși, ridicăm la treapta apostoliei lucrătoare pe fiul cel pregătit de Mine pentru această treaptă, și am martori pe Ioan Botezătorul și pe trâmbița Mea Verginica, doi prooroci mari din cer, o, că mare este darul proorociei, fiilor! Și iată, așezăm întârituri peste biserica Mea cea mică, cu care am făcut început nou, înnoire, precum este scris să lucrez, o, că nu e ca în lume lucrul cel peste poporul cuvântului Meu, că nu poți tu, cel din lume care-ți faci turmă multă, nu poți să ai grijă de ea, că tu ești mic pentru așa de multe suflete ca să te îngrijești de mântuirea lor și să se păstreze ei creștini bisericii.

O, nu sunt acum mai mulți creștini decât cei de la începutul Meu cu ucenicii Mei, care-Mi păstoreau pe cei ce Mă alegeau de viață a lor atunci, iar cei de la început erau adevărați creștini, pe când aceștia de azi slujesc la doi domni, o, și nu așa sunt creștinii Mei. Nu au grijă de ei nimeni în biserica din lume, că nu poate un preot să poarte grijă în toată vremea de atât de multe suflete, căci părinții cu mulți copii nu izbutesc să-i crească frumos pe toți copiii lor, căci copiii nu dau ascultare părinților lor, și de aceea trebuie păstori, trebuie apostoli mulți și tot mai mulți, și trebuie grijă de turmă din loc în loc, din casă în casă, că lupii sunt la hotar de două mii de ani, de când Eu, Domnul, Mi-am zidit turmă sfântă ca s-o am a Mea.

Așadar, binecuvântare așez pe creștetul fiului iubitor peste care azi Îmi las harul ca să lucreze de pe pământ așa cum am Eu așezarea peste poporul cuvântului Meu. Ioan Botezătorul și trâmbița Mea Verginica sunt martori aici acum lângă unșii Mei prin care lucrez de pe pământ, și binecuvântat să lucreze acest fiu cu nume mare peste el, și să poarte el rod sfânt, sprijinit de poporul Meu, căruia îi cer sfințenie și iar sfințenie, ascultare cu iubire și iar ascultare, iar cei ce nu ascultă nu sunt ei poporul Meu, iar dacă vor să fie, să asculte și ei. Amin.

Peste câteva zile Mă voi așeza iarăși cuvânt la masă cu voi, fiilor, și vom desluși iarăși taine și cuvinte și povețe și iar povețe, că asta Îmi este lucrarea, iar poporul Meu să aibă grijă să nu cadă, dar nici cădere să nu fie careva pentru cei din jurul lui, ci doar veghe pentru sfințenie să-și dea unii altora, că mai mare iubire nu este, iar iubirea fără sfințenie în cei ce o lucrează pe ea cu dulce și cu lepădare de sine fiecare pentru celălalt așa cum numai între creștini se poate găsi și lucra o astfel de iubire, nu este iubire, că nu oricum iubirea poate fi iubire.

Și oprim acum izvorul cuvântului și îl punem pe masă de hrană și îl punem pe cale să lucreze peste tot poporul care se alege al Meu cu ascultare și prin ascultare, iar astăzi binecuvântare și pace pun peste lucrul vostru de acum cu Dumnezeu la masă, o, fiilor.

Nu mai am un alt loc pe pământ ca să pot lucra ca și la voi. Pe pământ e ca pe pământ în biserici, nu e ca la voi, nu pot la ei ca și la voi, căci ei au dat de la ei duhul și harul proorociei, prin care toate se lucrează, și M-au dat de la ei și pe Mine, că bat la ușa lor și stau așteptând un cuvânt, dar bat zadarnic, că ei nu-Mi deschid, și le spun lor că rămân, rămân și bat, rămân și nu plec și bat și aștept, iar Cel ce așteaptă sunt Eu, Iisus Hristos, Eu, și Eu sunt Cel ce sunt. Amin, amin, amin.

*24 iunie/7 iulie 2023*

## *Sărbătoarea Sfinților Apostoli Petru și Pavel*

*Ziua slavei Domnului va rușina pe omul necredincios. Așezarea unui fiu în treapta diaconiei. Sfinții apostoli se roagă pentru înnoirea lumii.*

Așez pacea venirii Mele peste cetatea cuvântului Meu, căci vin cuvânt pe pământ aici, și Mă împart peste tot de la margini la margini precum este scris, o, și n-a fost între Mine și om o mai mare și multă lucrare de cuvânt după ce am zidit omul între pământ și cer, dar dacă a venit acum această vreme scrisă în Scripturi să vină și să păstoresc Eu Însumi oamenii de pe pământ, iată vin, vin cu zecile de mii de sfinți, și am nume nou, Cuvântul lui Dumnezeu, după cum Îmi este și lucrarea Mea cea de acum.

O, ce vei face tu, omule care spui că nu este Dumnezeu, că nu vine Dumnezeu, și că doar tu ești și știi și vorbești? Nu este om care să nu creadă că este Dumnezeu, dar dorul de păcat, dorul de sine și trufia acestui dor a stricat omul la minte și împarte omul din ea stricăciunea ei peste mulți care dorm, iar Eu vin cu putere de cuvânt și-Mi împlinesc venirea cea pentru pregătirea zilei slavei Mele, când Tatăl Meu va să Mă slăvească cu slava cea nearătată până acum, iar oamenii toți vor pricepe atunci că facerea lui Dumnezeu nu este numai cea care se vede, o, nu, căci se vor lăsa la arătare nevăzutele facerii, veciile descoperite mult prea puțin până acum și toate, toate locașurile lui Dumnezeu, toate cele ce

sunt și nu se văd precum nici Dumnezeu nu Se vede, dar Domnul este și cârmuiește lumea cât mintea omului nu poate pricepe, căci omul este om și atât, iar Dumnezeu este Dumnezeu, Făcătorul omului, și numai El este Făcătorul. Amin.

O, pace vouă, fiilor din cetatea cuvântului Meu, și vouă, celor veniți de sărbători la izvor aici, unde Eu vin cu sfinții Mei ca să împlinesc această Scriptură!

Am la masa de azi cu voi pe ucenicii Mei cei doisprezece, și dintre ei, cele două căpetenii, Petru și Pavel, toți martori pentru lucrul cel sfânt al sărbătorii de azi a lor, după cum părinții cei sfinți au așezat serbarea cea pentru ei prin biserica Mea și peste ea. Se poartă cu Mine prin această împărăție a Mea cu voi și simt ei duhul cel de acum al lucrărilor Mele cu voi și se apleacă sub mireasma florilor care mărturisesc pe Făcătorul lor și privesc ei în cetate și în afara cetății și simt binecuvântarea acestui pământ, pe care Eu Mi-am zidit cu voi cetatea cuvântului Meu, și toate câte sunt aici sunt cuvântul Meu cel împlinit, și fiecare piatră din zidul cetății are de povestit povestea ei și mărturiile câte au fost și sunt aici.

Dar toate cele văzute au însoțitoare pe cele nevăzute ale cetății cuvântului Meu, cetatea cea nevăzută, și care le sprijină și le umplu pe cele văzute de aici, o, și nu pot Eu deajuns să spun despre aceste taine, despre frumusețea cea nevăzută a cetății Mele cu voi, că iată, Ne purtăm cu locașurile nevăzute și cu ele stăm și lucrăm când venim la voi cuvânt și lucrare, o, fiilor, și de aceea vă cer mereu să fiți cerești dacă stați cu Domnul și cu sfinții la masă de cuvânt, și de aceea le-am spus mereu la cei ce veneau și le spuneam să-și facă haină de nuntă pentru masa Mea cu voi dacă voiesc ei cu Domnul la masă aici în vremea sărbătorilor sfinte, când cerul se unește cu voi aici, o, fiilor.

O, cât de mult trebuie să crească și să lucreze credința pentru cele ce Eu spun, fiilor, și Mă doare de cei ce nu știu ce este credința în cuvântul Meu de peste voi.

O, creștine, fiule, ca să se cheme că ai întru totul credință în cuvântul Meu, nu poți decât dacă-l asculți și-l împlinești întocmai ca viață a ta zi de zi, ca ascultare prin credință. Dar dacă tu multe nu le împlinești după ce le-ai auzit de la Mine pentru statul tău pe de-a întregul înaintea Mea, o, cum poți avea putere, cum vrei să biruiești, să te biruiești, cum, că iată, nu poți să te biruiești pe tine de dragul Meu? O, nu poți, căci îți trebuie dragoste de Mine, nu de tine, iar dragoste nu poți avea decât dacă Eu sunt dragostea ta, Eu, nu tu, o, și tu nu știi, nu înțelegi aceasta, iar timpul trece, și tu nu înțelegi ce mare este Domnul în cetatea Sa, în muntele cel sfânt al Lui spre bucuria întregului pământ, precum este scris despre locul unde este Domnul.

O, tu nu știi, creștine, despre cei ce se încred în Domnul și care sunt ca muntele Sionului, și nu se clatină să cadă cel ce locuiește în Ierusalim, căci Domnul este împrejurul poporului Său, o, și tu nu știi și nu înțelegi încă despre cei ce se abat pe căi nedrepte, și pe care Domnul îi duce cu cei ce lucrează fărădelegea dacă nu știu ei cum să creadă și cum să stea pentru Domnul cu viața lor.

O, ce tainică este învățătura Mea, fiilor din cetate! O, ce puțin dau să înțeleagă creștinii cuvântul Meu de facere nouă, după ce omul atât de mult a stricat, atât de mult! Trebuie să învețe creștinul cum se stă cu Dumnezeu ca să nu cadă ca și cei ce lucrează fărădelegea, și care este pedeapsa celor care nu știu să creadă cu putere de credință și cu statornicie până la capăt, și iată, dau să întăresc biserica Mea de Nou Ierusalim și să-Mi înfiripez lucrarea Mea cu voi în cetate, fiilor, și le dăm lucru sfânt să lucreze ca pe vremea primilor creștini ridicați spre Mine prin apostolii Mei cei de atunci, rămași pe mai departe să lucreze ei lucrul Meu și să ridice Domnului turmă sfântă, așa cum lucrez Eu azi cu voi pentru făptura cea nouă a celor ce vin și iau din izvorul Meu de cuvânt spre viață și credință lucrătoare, căci credința fără rod, ce poate ea pentru Dumnezeu?

Așezăm la lucrul cel sfânt încă un copil, și toate spre slava Mea să fie la voi și cu voi, și rostiți voi binecuvântare, fiilor unși în grădină, și viață și cruce lucrătoare să așezați peste fiul cel binecuvântat în ziua aceasta cu martori din cer, ca să se ridice la cer lucrare sfântă din mijlocul cetății Mele cu voi, că vreau să fiu slăvit la voi, iar voi să fiți fiii slavei Mele, o, fiilor.

Lucrul cel cu mâna să fie spre slava lucrului cel cu duhul, și totul să aibă rod pentru cer, iar toiagul de cârmuire este cuvântul Meu, o, și să se facă faptă la voi tot cuvântul Meu, fiilor, că iată, stau cu voi în cetate la masă și cu cei din cer și le facem bucurie și mângâiere de aici lor, dar și ei dăruiesc la fel vouă, și iată, ucenicii Mei grăiesc cu voi acum.

— O, mare și lăudat ești, Doamne, în cetatea Ta aici, în muntele cel sfânt al Tău aici, cetate bine întemeiată spre bucuria întregului pământ, precum este scris, și se vor mira împărații pământului de ea, de slava Ta din ea, o, Doamne! Bucuria Noastră e mare și suntem martorii Tăi în lucrările Tale din cetate și-Ți crește slava, Doamne.

O, fii și ucenici ai lui Hristos, Păstorul Nostru și al vostru, pace vouă de la Noi la masa Domnului cu voi și cu Noi! Vin zilele slavei Domnului, vin cu grabă, și tot așa și voi să vă grăbiți cu ele și aduceți-L pe Domnul pe pământ ca să se rușineze cei care vor să nu fie Dumnezeu, să nu fie credință, dar iată, este Dumnezeu și lucrează aici, pe meleagul neamului român spre rușinarea necredincioșilor, căci Făcătorul a toate vine cu înnoirea și cu descoperirea celor nevăzute ale facerii lui Dumnezeu, și care vor lua locul celor văzute și luate sub stăpânirea omului necredincios, o, dar vine Domnul, și iată-L, vine, și se vor bucura cei ce-L iubesc și Îl așteaptă și Îl mărturisesc, iar cei fără de lege nu vor rămâne cu nimic, decât cu spaima pe care și-au lucrat-o din neștiință prin necredință și trufie, prin duhul lui satana.

O, Doamne, o, Doamne, între cei din cer crește dorul slavei Tale de la sfârșit de timp. Arată-Ți slava, Doamne! Ajută-i pe cei de pe pământ să-și facă vreme de ridicare spre iubirea de Dumnezeu și să se stingă puterea păcatului din oameni, căci păcatul îi desparte pe toți de Tine, dar hai, ridică-Ți țara luminii, ridic-o pe România în slavă văzută și fă-o pe ea lumină din lumina Ta peste pământ, fă-o, că nu mai este lumină pe pământ, Doamne! Pune puterea facerii Tale celei noi în cuvântul Tău de peste pământ și adu înnoirea lumii, Doamne! Ne rugăm în cetatea cuvântului Tău aici cu ei și cu Tine în față. Hai să colindăm din nou peste pământ cu vestea Ta ca și atunci și să-Ți trâmbițăm venirea și slava ei și lucrul Tău de azi pentru nașterea din nou a lumii, Doamne!

Binecuvântăm și Noi de lângă Tine lucrarea Ta cu ei, cu cei de azi unși ai Tăi și cu fiii cei care ascultă de împlinirea cuvântului Tău cu credință, căci dacă nu este credință nu este nici împlinire. Iar acum iarăși Tu, Doamne, grăiește-le lor.

— Eu sunt al vostru și al lor Păstor și Învățător, o, ucenici ai Mei cei de atunci. Eu sunt Cel ce împlinesc tot ce este scris până la sfârșit, dar Îmi trebuie strigare cu rugăciune și credință, ca să pot prin credință ca în toate veacurile.

Iar tu, țara Mea de azi, ridică-te pas cu pas spre Domnul Dumnezeul tău, care te dorește mult să Se arate cu tine peste pământ, că am în tine cetatea cuvântului Meu și râul gurii Mele izvorând peste pământ. Pace ție, slavă ție, căci tu ești țara Mea de pe pământ, și te am și în cer, și ești frumoasă foarte în cer, în cele ce nu se văd ale facerii lui Dumnezeu, țara Mea cea de azi!

E zi de sărbătoare de sfinți în ziua aceasta, țara Mea. Mă bucur în tine, Mă slăvesc în cuvânt în mijlocul tău. Pace ție! Voiesc să fii pacea popoarelor. Auzi tu ce doresc Eu să fii tu? O, scoală-te și împlinește cuvântul Meu, cuvântul Domnului Dumnezeului tău! Scoală-te, o, țara Mea cea de azi, la cuvântul Meu scoală-te tu! Amin, amin, amin.

*29 iunie/12 iulie 2023*

## *Sărbătoarea de treizeci și doi de ani de la Punerea Pietrei de Temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim*

*Orice dimineață este o înviere. Pregătirea omului pentru veșnicie. Îndemn la sfințenie și la veghe.*

Găsesc neputință multă, multă pentru intrarea Mea în carte în ziua aceasta de amintire a începutului zidirii cetății cuvântului Meu pe vatra neamului român, dar Îmi pun puterea Mea dumnezeiască și supun sub ea neputința aceasta și intru cuvânt în cartea Mea ca să însemnez această zi când Eu, Domnul, am biruit cu greu prin vremea cea potrivnică de peste tot și am pus începutul arătării trudei Mele de peste treizeci și cinci de ani, de când am început în anul 1955 trâmbițarea cuvântului Meu prin trâmbița Mea Verginica în mijlocul acestui neam și am așezat prima piatră, pe care Mi-am zidit apoi cetatea și mărgăritarele ei în fața neamului omenesc de pe pământ și să rostesc apoi cu tărie de cuvânt că aici este Domnul, precum este scris în Scripturi pentru numele cetății cuvântului lui Dumnezeu, și iată zi de biruință a lui Dumnezeu atunci, iar acum, după aproape șaptezeci de ani de cuvânt din cer coborât și cules cu credință pe pământ în cartea Mea cea de azi prin cei credincioși venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl, iată azi zi tristă, că Eu nu-i mai am ai Mei și ai crucii Mele de azi pe cei din ziua aceea de început nou, căci ei s-au dus apoi de lângă Mine, de lângă crucea Mea, că și-au iubit viața lor cea de pe pământ și M-au dat de la ei, iar Eu am rămas sub greu cu cei ce n-au plecat, o, și am mers cu cuvântul peste pământ, că am putere și Mi-o pun în lucru în vremi grele și merg, căci Tatăl Mă trimite, și toate ascultă de Tatăl, numai omul care se iubește pe sine, numai el nu poate cu ascultarea de Tatăl până la capăt așa cum Eu, Domnul, ascult, și iată, însemnez această zi și stau o clipă de vorbă cu poporul acestui cuvânt și cu tot sufletul care ia de la izvor cuvântul Meu.

Mai întâi trimit prin duh un gând de Păstor mângâios și milos și îmbrățișez tainic pe arhiereul care a ascultat de Tatăl Meu și al lui și a stat din partea bisericii neamului român în ziua aceea martor al tainei lui Dumnezeu prin acest nou început și am așezat atunci cu el la locul ei, după planul Meu cel dintru început zidit, piatra de temelie, portretul în piatră al trâmbiței Mele Verginica, iar pe această piatră îngrijită de mâna unui copil credincios Mie atunci, am zidit apoi pic cu pic în grădina sa piatra aceasta și chivotul Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, pietricica cea albă după numele ei din Scripturi, o, și a aruncat în ea apoi cu pietre lumea cea necredincioasă și slujitorii bisericii din vremea aceea, totul din pricina necredinței, și apoi a invidiei cu care și-au umplut inimile slujitorii la altare la arătarea acestui semn, o, și am biruit atunci Eu, Domnul, și am liniștit apoi furtunile și am mers o vreme lucrând alături cu cei pe care i-am avut aproape la acest început, ca mai apoi ei să Mă lase, să se depărteze unul câte unul, dar am rămas aproape cu cei care nu M-au lăsat și am zidit pe mai departe cetatea câtă este ea acum, o, și merg cu jale, merg cu cuvântul și merg cu cei ce nu M-au părăsit sub greu, chiar dacă vremea este atât de rea, cu atât de mult întuneric pe pământ, dar am putut Eu, căci sunt Dumnezeu, și lucrez la cuvânt și apoi împlinesc, căci așa este lucrarea lui Dumnezeu, cuvânt și împlinire este ea.

Și acum, după aproape șaptezeci de ani de cuvânt din cer Îmi las cuvântul peste cetate și-Mi este el așezat în carte și pe cale apoi peste tot până la margini, iar azi grăiesc mai cu durere ca să Mă mângâi, căci sunt îndurerat, și așa petrec între cer și pământ, plângând în cuvânt și grăind cu suspin, și îi spun poporului cuvântului Meu mersul Meu cel greu și durerea Mea cea de azi.

O, popor al cuvântului Meu, tu, care ești al Meu după adevărul Meu, și tu, care te știi a fi al poporului Meu, o, numai Eu, Domnul, numai Eu știu câți sunt ai Mei din câți Mă iau de la izvor și câți sunt ai loruși, dar câți sunt ai Mei, Eu, Domnul, spun așa la fiecare și spun:

O, fiule, te învăț bucuria învierii în fiecare zi, în fiecare noapte care trece și în dimineața ei. Orice dimineață este o înviere pentru tine. Dacă ți-ar putea grăi un om înviat despre fericirea pe care o are pentru învierea lui, doar așa ai înțelege și tu fericirea învierii tale în fiecare dimineață când te ridici odată cu sosirea zilei și te așezi la lucrul cel de zi, la viață, măi creștine măi, la trezirea la viață ca să-I mulțumești Domnului tău pentru încă o zi de viață.

Ce frumoasă este primăvara când prind toate iarăși viață și sânge pentru viață și înviere la viață! O, cum nu poate omul înțelege viața și învierea ca să se bucure în fiecare zi de învierea sa, ori de câte ori dă iarăși și iarăși de lumina zilei ridicându-se ca un înviat? Eu, Domnul, îi dăruiesc omului zile ca să aibă și să-și zidească viață și ca să aibă strânsură apoi în cer, la care să tragă, o, și numai pentru această strânsură în cer ar fi să lucreze omul pe pământ, căci veșnicia e fără de sfârșit, și îi trebuie omului strânsură acolo. El însă își strânge zi de zi veșnică osândă, nu veșnică înviere, dar cine să-i spună lui despre taina învierii și să-și lucreze el viață veșnică, viață cu Dumnezeu pe vecie, căci vai celor fără Dumnezeu dincolo de această viață de pe pământ!

O, fiilor, o, fiilor, trăiți-vă viața de pe pământ pentru Dumnezeu, nu pentru voi, căci viața omului, voia omului, nu știe altceva mai bun decât să-l tragă la păcat pe om, la tot felul de păcat, iar teama pentru plata păcatului nu mai este, și dă să stea liniștit omul, cum că pe el nu-l va ajunge suferința cea pregătită să vină pentru păcat, și care vine, vine fără greș, căci fiii lui Dumnezeu care nu se păstrează întru sfințenie au de dat un greu răspuns pentru Hristos, cu Care ei se hrănesc ca fii, dar iată, nerecunoștința e mare, e prea mare, și-și atrage răspuns greu pentru ce-și lucrează omul, ori sfințenie, ori osândă pentru nesfințenie, precum este scris, că iată, creștinul pe pământ nu mai luptă împotriva trupului, și nici măcar cei care se doresc la masa cuvântului Meu nu se aleg de partea sfințeniei întru totul pentru viața lor cu Domnul pe pământ.

Voi, cei care voiți să fiți după adevăr fii ai lui Dumnezeu, căutați înțelepciunea vieții pentru această purtare de fii ai lui Dumnezeu. Nu vă luați unul după altul pentru făptuiri

rele și greșite foarte, și plângeți cu jale când vedeți semeni care-și lucrează osândă prin greșeli, că iată, s-au luat unii după alții pentru greșeală cei care n-au rămas pe stâncă și s-au clătinat, și au crezut prin aceasta că-și fac singuri dreptate, bieții de ei.

O, ce minte păcătoasă este mintea care se ia după mintea păcătoasă, și nu după Hristos, Sfântul Tatălui, Care va da fiecăruia după faptă! Dar mai întâi Domnul va cerceta fapta fiecăruia în parte și va fi sau nu va fi milostiv și iertător, căci când te iei după cel păcătos nu e vinovat păcătosul, ci tu, care te-ai îndreptățit împotriva ta însuți, o, păcătosule iubitor de păcat.

Te-am învățat, poporul Meu, să fii cuminte și să asculți de Dumnezeu, căci cursele întinse spre tine sunt gata să te doboare de partea lui satana. Ispite de moarte îți stau în cale, Sodomă și Gomoră te caută să te cadă de pe stâncă, să-ți încerce sfințenia, pe care Eu, Domnul, o cer fiilor lui Dumnezeu, dar tu ia de la Mine sfat sfințitor peste viața ta, că una este să-ți încerce sfințenia cele ieșite în cale ca să le dai de la tine pentru viață cu Hristos, și alta este să cauți tu să-ți murdărești ochii și mintea și sufletul apoi și locașul lui Dumnezeu din tine și să-L dai pe Domnul afară pentru diavolul care te tot așteaptă să-ți murdărească pașii spre cer, spre sfinți.

O, fiilor, voi trebuie să aveți însoțitori tot timpul pe sfinți și pe îngeri, și prin ajutorul lor să aveți pe Tatăl și pe Fiul și pe Duhul Sfânt de viață și de lucrare a voastră. Dar voi, cei care dați să vă abateți de la statul sub veghe sfântă, voi fără de veghe dați apoi să vă ascundeți așa cum s-a ascuns Adam în rai de Dumnezeu și vă ascundeți apoi unii de alții cu răul din voi pentru ca să vă faceți răul care vă caută să vă tragă din lucrarea de rai, o, fiilor nevegheați și nehotărâți pentru dulceața vieții veșnice, pe care dați s-o risipiți pic cu pic dacă asta ați alege să faceți.

Și acum spun: Să ia din cuvântul Meu fiecare după cum ascultă sau după cum greșește, după cum se păstrează sau după cum își pierde teama pentru neascultare și pentru stat în lume cu inima, cu mintea și cu fapta, și nu întru Hristos cu slujirea cea sfântă a vieții în toată vremea, și iarăși zic în toată vremea, căci vin bătăile pentru disprețul adus lui Hristos, Care v-a învățat viața și pașii ei spre cer, o, fiilor care nu dați să ascultați pentru veghe peste voi, și cu Domnul mereu pe cale spre cer.

Am stat în sfat cu poporul cuvântului Meu, cu cel care ascultă, dar și cu cel care nu ascultă, căci Eu, Domnul, de aproape șaptezeci de ani Mă ostenesc și aștept să-Mi ridic un neam sfânt, un popor cât de mic la număr, dar cu care să pot sta în mijlocul lui și să-Mi scriu grăirea pe pământ și să rămână ea, căci acest cuvânt sunt Eu, Eu, Fiul lui Dumnezeu Tatăl, Eu, Care vă păstoresc ca să vă am, o, fiilor. Amin, amin, amin.

*9/22 iulie 2023*

## *Sărbătoarea Sfântului Prooroc Ilie Tesviteanul*

*Se întinde împărăția lui antichrist și păcatul lepădării de credință. Domnul plânge biserica neamului român. Povețe pentru blândețe și smerenie și nejudecată asupra aproapelui.*

Mă așez cuvânt în cartea Mea cea din vremea aceasta cu zile de sărbătoare pentru cei din cer, și stau la masă cu ei și cu voi aici, în grădină, în cetatea cuvântului Meu, fiilor care-Mi stați înainte să-Mi scrieți cuvântul și să-l puneți pe cale ca să grăiesc Eu peste pământ de la margini la margini, precum este scris să lucrez vestirea cea de la sfârșit de timp și să-Mi gătesc ziua arătării slavei Mele, venirea Mea cea văzută cu sfinții, o, fiilor, că nu se poate să nu se împlinească toate cele ieșite din gura Mea acum două mii de ani, și nu se poate să rămână neîmplinite proorociile Duhului Sfânt lăsate pe pământ la vremea lor prin sculele lui Dumnezeu, prin proorocii și prin sfinții cu care Eu am lucrat ca și cu voi, o, fiilor.

Și am aici, acum, la masă cu voi pe prooroci și pe sfinți, și îl am în slava sărbătorii de azi pe Ilie proorocul cu ziua lui de serbare în cer și pe pământ și Ne așezăm în carte cu sărbătoarea lui, cu lucrarea lui, iar el stă lângă Mine mereu ca și acum două mii de ani când Mă arătam ucenicilor Mei cu cei doi însoțitori ai Mei, Moise și Ilie, căci i-a luat Tatăl la cer și Mi i-a dat însoțitori apoi în toată vremea, și pace vouă, pace peste voi de la Mine și de la ei, și hai să lucrăm așa cum este scris să se lucreze în vremea de sfârșit întoarcerea oamenilor la Dumnezeu și la părinți, și a lui Dumnezeu la oameni, și hai, că timpul se duce și nu mai este, hai, căci cerul se face sul, se face carte scrisă pe pământ ca să ardă cuvântul Meu și cartea sa, să ardă păcatele de pe pământ, diavoleasca lucrare a oamenilor fără Dumnezeu peste viața lor, și care lucrează numai păcat, numai foc în care ard oamenii doritori de păcat, o, și iată ce vă spun vouă în ziua aceasta:

Îi dă mama naștere unui fiu, îl poartă apoi în brațe, îl iubește, îl alăptează, îi dă îngrijire, îl ferește de lovituri, de primejdii, îl crește cu jertfă din partea ei, iar apoi îl dă spre păcat și se bucură pentru aceasta și îi face nuntă pentru păcat și îi dă sprijin să ia păcatul de viață apoi, să cadă ca Adam în păcatul cu care acesta a pierdut viața cea nemuritoare pentru care a fost zidit, și raiul care i-a fost dăruit ca locuință veșnică, și iată ce mamă este mama care-și dă cu bucurie copilul ei spre păcat, spre moarte, căci păcatul este moarte, o, și nu știu cei ce trăiesc în păcat pe pământ, nu știu ei că este o viață frumoasă viața cea fără de păcat, cea pentru Dumnezeu trăită, o, nu știu aceasta cei ce știu doar păcatul să-l aleagă de viață a lor pe pământ.

Am la masa de azi cu voi, am, fiilor, pe cel ce știe, pe cel ce a știut pe pământ de viața cea trăită pentru Dumnezeu, și pe mulți frați ucenici i-a adus el la o așa viață în vremea sa de pe pământ, căci Ilie proorocul avea mulțime de ucenici care i-au urmat lui departe de lumea cea lucrătoare de păcat, o, și ce mare lucrare a avut și are acest părinte sfânt, plin de Ființa lui Dumnezeu în ființa lui cea plină de milă de Domnul, de Cel părăsit de oameni care-și aleg păcatul și despărțirea de Dumnezeu pentru păcat!

Pace vouă, iar și iar pace vouă, fiilor din cetatea Mea de azi, și să rămână această pace între Mine și voi și să-Mi păstrați Mie casă de venire cetatea Mea cu voi și să fiți Betania Mea cea pentru venirea Mea de la Tatăl iarăși după omul cel nedespărțit de păcat și de moartea cea de la păcat!

Vin cu cei din cer, și cerul se face sul de carte la voi și se întinde acest sul și cuprinde în îmbrățișarea Mea pământul tot, o, fiilor. Vin cele noi, vine cu Mine și cu cerul înnoirea a toate, precum este scris, iar turma nu Mă mai așteaptă ca Păstor al ei, o, nu, că n-a fost păstorită spre Dumnezeu, că n-a avut păstori cu milă și cu sfințenie în lucrarea lor și n-a fost veghe împotriva lui satana, care a șters pe negândite numele Meu de pe casa care are numele de biserică.

O, nu mai are de mult, de mult nu mai are biserica neamului român numele Meu pe numele ei, iar ea trebuia să aibă nume creștin, nu ortodox și atât, că ortodox poate să-și spună

oricine în dreptul alegerii făcute, dar numele Meu este cel care dovedește că este a Mea biserica și turma ei, și trebuie să aibă ea nume de biserică creștină, și numai apoi numele de ortodoxă, dar satana n-a putut îndura aceasta și a lucrat lucrare străină, a lucrat la întuneric și a șters pe Hristos de pe fruntea bisericii. Dar Eu am scris și voi tot scrie cuvântul Meu de Păstor și numele de român al celor ce Mă iau de la izvor și își îndestulează sufletul cu slava venirii Mele și se va ști de la margini la margini că Hristos Domnul, Păstorul Cel de la Tatăl trimis Își păstorește turma și cheamă la viață ca în cer pe pământ pe toți cei care se vor înveșmânta cu haină de creștin și se vor numi români, după numele țării în care Eu Mi-am așezat cetatea de venire și tronul cuvântului și vestirea lui peste pământ, o, și Mă doare pentru lipsa numelui Meu de pe creștetul bisericii neamului român, care nu mai are peste ea numele lui Dumnezeu împotriva împărăției lui satana de peste tot, și care nu se mai sfiește de nimeni și de nimic, și bate din palme împotriva lui Dumnezeu, bate cu fală și dă să acopere peste tot cu păcatul lepădării de credință, păcat înaintemergător al stăpânirii lui antichrist peste pământul zidit de Dumnezeu.

Te plâng, Eu, Domnul, te plâng și iar te plâng, biserică a neamului român, te plâng, că tu nu mai ai numele de creștină, o, nu-l mai ai de mult, de când te-ai numit așa cum te numești acum, și trebuia să te numești biserică creștin-ortodoxă, dar te-ai lăsat înșelată de vrăjmaș dacă n-ai mai vegheat, dacă n-ai mai vrut să veghezi ca părinții iubitori de biserică a lui Hristos, o, și dușmanul ți-a șters de peste tine numele Meu. O, vezi ce-ai pățit? Vezi ce pățești dacă nu Mă primești când vin spre tine, dacă nu Mă asculți ca să-Mi deschizi și să-ți veghez casa și viața? Iată, vine vrăjmașul cel vopsit și-ți ia partea toată și te face ca pe el, și apoi te doboară de tot ca să nu mai fii, și ca să fie numai el. Eu însă am lucrat odată cu dărâmarea pe care ți-a lucrat-o omul antichrist și am luat din tine fii și am pus peste ei rânduială bună ca la începutul bisericii Mele, și se va speria de tot satana, căci lumina Mea îl va topi de tot, și se va face foc peste el, fiindcă lumina Eu sunt, și ea va birui întunericul precum este scris, iar lucrarea păcatului se va scufunda în adânc ca Sodoma și Gomora și-și vor primi plata lucrată toți cei care și-au ales păcatul de viață, că iată, au ieșit în stradă peste tot cei ce calcă peste legile sfinte, și care uită că este scris în Scripturi să nu vadă copilul trupul gol al părinților lui, iar părinții să facă la fel față de copiii lor crescuți mari, ca nu cumva Sodoma și Gomora să intre cu blestemul lor în fiecare casă, dar iată, iadul a ieșit deasupra, și toți oamenii iubitori de păcat își ascund păcatele ca să le tot facă.

Dar Eu vin cu sfinții și Mă străduiesc cu ei să-Mi ridic prin cuvânt împlinit o mânuță de popor care să Mă asculte și să ia din firea Mea și să lucreze cu ea, ca să poată fi al Meu cel ce împlinește viața Mea în el, căci Tatăl a spus celor care dau să fie ai Mei: *«El este Fiul Meu, de El să ascultați!»*

Am lângă Mine pe cei doi cu care Mă port între cer și pământ, pe Moise și pe Ilie, pe cei atât de blânzi și de smeriți cu inima și cu fapta lor pentru Dumnezeu, căci Dumnezeu are un alt fel de măsurat, față de cum dă omul să măsoare după mintea lui. Și iată, grăiește tu acum, tu, cel sărbătorit în ziua aceasta, și care ai avut și ai din firea Mea pentru lucrarea ta, și binecuvântată să fie grăirea ta cu poporul cuvântului Meu, și prin el cu toți cei de pe pământ, căci tu ai de la Tatăl lucrarea întoarcerii omului spre părinți, spre Dumnezeu, și a întoarcerii lui Dumnezeu spre oameni, și iată, te așez Eu, Domnul, învățător în ziua aceasta prin cartea cuvântului Meu, în care Mă scriu de aproape șaptezeci de ani, și cu care acum Mă port peste pământ, că vine înnoirea și o grăbesc să vină, și ea vine.

— O, Doamne, mult Te-am râvnit, numai pe Tine Te-am râvnit, și pe toți cei care i-am adus spre Tine ca să Te râvnească și ei ca și mine și să stea cu Tine cu viața lor încă de pe pământ, și apoi tot cu Tine în vecii!

Trebuie smerenie și blândețe, o, fii ai lui Hristos Cuvântul. Cercetați-vă și lăsați-vă cercetați și încercați pentru aceste însușiri sfinte ale fiilor lui Dumnezeu. Cei ce au smerenie sunt cei ce se simt cei mai păcătoși, cei mai nevrednici de Dumnezeu și de oameni, și de aceea ei sunt smeriți față de toți în toată vremea și împrejurarea, și pe care îi au în inimă ca pe sfinți, și unul ca acela se simte singur păcătos, o, și nu s-ar încumeta el să-și ducă mintea că mai sunt și alți păcătoși, că iată, vameșul își plângea păcatele lui căci era vameș, iar fariseul îl vedea păcătos pe vameș, fiindcă un iubitor de păcat îi vede pe toți ceilalți păcătoși ca și pe el, și stă liniștit cu privire la păcatele lui, și iată, încă o deslușire a firii și lucrării oamenilor și a minții lor, în care îi poartă păcătoși pe mulți, și aceasta pentru că omul din pricina păcatului trupului lui îi vede pe toți așa cum este el, și stă liniștit cum că nu numai el este păcătos.

Iată, nu poate Domnul să-i judece pe toți la fel, așa cum ar vrea aceasta cei iubitori de păcat. Domnul judecă după inima omului, nu după neputințele lui, nu după cum crede omul despre alt om. Așadar, când vezi că aruncă cineva vorbe rele după cel păcătos văzut de el, acela face aceasta cu cele ce trăiesc în el și în lucrarea minții lui și-i vede pe toți păcătoși ca și pe el. De aceea, omule, fie că ești curat de lucrarea păcatului, fie că ești slab, sau fie că ești iubitor de păcat, o, n-o lua înainte cu mintea și cu graiul apoi, căci tu, iată, nici pe tine nu dai să te vezi, dară pe altul peste care arunci ocară ca să-l defaimi și să fie defăimat dinspre ei ca și tine judecători, că, ia seama ce-ți spun, îți atragi plată rușinoasă foarte, că asta cauți când ești batjocoritor. Eu însă te îndemn de lângă Domnul meu Hristos, smerește-te tot timpul, smerește-te mult, mult, că iată, nu ai smerenie, nu ai. Domnul este blând și smerit cu inima, la fel și sfinții Lui, și de aceea nu dăm să judecăm omul, iar tu nu ești tot așa, și de aceea dai cu judecată în aproapele tău.

O, ce faci tu fără smerenie, fără blândețe, ce faci, omule lipsit de firea lui Hristos prin firea ta? Mulți au Duhul Domnului, duhul cel blând și smerit, și aceștia îi văd sfinți pe semenii lor, iar pe ei înșiși singurii păcătoși. Tu de ce, oare, nu înveți de la Dumnezeu și de la cei ce au de la Dumnezeu? Tu ești om păcătos, și ai nevoie de iertare și nu-ți lucrezi cele spre iertarea ta de la Dumnezeu.

Când nu te ai bine și în pace cu cei de pe pământ în toată clipa, o, nu poți să te ai bine cu Dumnezeu, nu poți cu niciun chip, nu te cunoaște Domnul ca pe unul de partea Sa fiind, și nici lucrarea sufletului tău nu poate ajunge în fața lui Dumnezeu, căci Domnul este iubire și pace, blândețe și smerenie este și lucrează El, credincioșie și înțelepciune ale lucrărilor sfinte este Domnul, o, și este adevărul Domnul. Omul însă nu este adevărat. Omul este mincinos și se ascunde cu adevărul cel despre el, dar de Domnul este cunoscut cu tot ce înseamnă el, omul și faptele lui.

O, nu poți spune, omule, că te smintești pentru că e celălalt nepotrivit, și să învinuiești apoi pentru tine pe altul, după ce dai să slăbești cum că te smintești. Nu oricum smere-

nia este smerenie când dai tu să-ți lucrezi smerenie. Eu am fost ridicat la cer cu car de foc pentru smerenia mea, pentru viața mea în smerenie purtată. Să te faci ușor de purtat de inima celor aproape de tine, și nicidecum greoi să te lași și să iubești întunericul între tine și ei, căci minciuna cea pentru ascundere este întuneric. O, nu așa, nu îndreptățindu-te, nu nemulțumindu-te, nu dorind pentru tine, nu aruncând cu vină pe alții pentru tine, nu dându-te vrednic de a ți se da dreptate și crezare și întâietate, și pe care le-ar merita unul ținut mai jos de către tine, dacă acela are o purtare dăruitoare, măreață, supusă și smerită între semeni.

Vreau să te întorc cu firea ta spre firea lui Hristos, fiu nehotărât pe cale. Hristos te păstorește și-ți ține calea ca să te deprindă să-L primești și să-L urmezi. O, fie-ți milă de păcătoși și de tine pentru întoarcerea la Dumnezeu, Care îi cheamă pe toți către Tatăl și spre veșnicia cu El.

Aceasta, Doamne, am așezat eu în ființa lor, a celor ce Te urmează ca să dea ei peste pământ lucrarea Ta cu sfinții și să creadă oamenii că Te-ai întors spre ei și că-i voiești ai Tăi pe toți. Și acum bucuria mea Ți-o dăruiesc toată, toată Ție, și rămân smerit lângă Tine și mă aplec să-Ți mulțumesc, pentru că Tu îi iubești pe toți. Amin.

— Și Eu, Domnul, și Eu îți mulțumesc ție cu smerenie pentru smerenia ta, care te-a dat Mie din pruncie și ai fost al Meu și ești al Meu, iar Eu al tău.

O, fiți blânzi și smeriți cu inima și cercetați-vă tot timpul dacă sunteți în credință prin aceste două mari însușiri dumnezeiești: blânzi și smeriți cu inima ca și Mine, o, fiilor. Mă uit la voi, la lucrul vostru de peste poporul cuvântului Meu în sărbători și în cetate mereu, dându-vă pildă de creștere sfântă celor ce dau să vrea și ei cu Dumnezeu.

Și acum, pace vouă, căci blânzi și smeriți cu inima dacă lucrați, sunteți rodul păcii, pe care Eu o așez mereu prin cuvânt peste voi, că mereu, mereu rostesc și spun peste voi acest sfânt cuvânt: Pace vouă, pace vouă, pace vouă, o, fiilor! Amin, amin, amin.

*20 iulie/2 august 2023*

## *Sărbătoarea Sfântului Mucenic și Tămăduitor Pantelimon*

*Învățătură împotriva mângâierii mincinoase a păcatului. Hrănirea omului cu sine însuși este iubire de sine.*

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, în acest nume Eu, Domnul, Mă așez cuvânt în cartea Mea de azi prin voi, fiilor care-Mi stați înainte ca să-Mi întâmpinați cuvântul în zile de serbare de sfinți în cetatea Mea cu voi, aici, pe vatra neamului român, în țara Mea de venire de la Tatăl cu facerea din nou a lumii, și are Tatăl acum să lucreze prin Mine înnoirea a toate, și a început cu voi și de la voi această împlinire a Scripturii, și pe care am vestit-o acum două mii de ani ca s-o împlinesc și să fac din nou toate, precum și proorocii au avut de la Domnul să vestească și să se facă la sfârșit iarăși toate, o, că toate s-au învechit, toate s-au stricat, toate s-au clătinat din pricina păcatelor oamenilor și a fărădelegii de tot soiul, iar Eu lucrez între voi și cu voi și cuvintez și împlinesc prin cuvânt rostit, și lucrez tot cu cuvântul ca și la început, o, și vă port de grijă tot timpul, din răsărit până-n apus, și din apus în răsărit, și n-am ajutor de pe pământ pentru voi, nu mai am, ci numai pe voi vă mai am, pe voi și locul Meu de la voi, fiilor.

Mi-e dor de pacea dintre Mine și om, dintre om și Mine și n-am alin. S-a depărtat de Mine tot omul de pe pământ. Nimeni nu mai e de partea Mea. Nu mai sunt sfinți prin care să pot să lucrez mai presus de fire și să-i rușinez pe toți potrivnicii lui Dumnezeu.

Nu mai are dor de cer nimeni de pe pământ, nimeni, fiilor. Sunt cu sfinții mucenici la masă de cuvânt cu voi în ziua aceasta, că azi are mucenicul Pantelimon bucuria zilei lui de sosire între sfinți, lucrător de sus acum peste pământ, după o nemiloasă chinuire a sa prin păgânii cei mari din vremea lui, și când Eu, Domnul, am avut prilejul să-Mi arăt lucrarea prin cel plin de Dumnezeu, și care n-a dat înapoi din pricina îngenuncherii primite de la dumnezeii de atunci, care nu puteau auzi sau privi minunile atât de mari ale lui Dumnezeu prin fiul cel credincios al bisericii de atunci, fiu supus unui învățător tare cu duhul, fiu care a mers cu mărturisirea sa până la tăierea capului, nedând înapoi, și iată-Mă cu el la masă aici la voi și cu voi, și vă dă el de lângă Mine salutul cel ceresc, pe care îl las Eu peste voi când vă grăiesc ca să-Mi deschideți și să-Mi primiți cuvântul.

O, pace ție, fiu creștin, fiu credincios Mie și învățătorului tău pentru calea ta cu Mine de pe pământ spre cer! Îți fac intrarea, grăiește-le lor!

— Pace vouă, o, pace vouă! Cu salutul Domnului, cu el vă dăruiesc și eu ca să intru la voi cu grăirea mea în ziua mea de bucurie între sfinți.

Am căutat mângâierea ca să mă sprijin cu ea, după ce mămica mea s-a dus la cer la Domnul, iar tatăl meu m-a dat păgânilor să învăț de la ei carte și meșteșuguri, o, și n-aveam nicio mângâiere ca să-mi liniștească inima nemângâiată. Era multă păgânie pe pământ și multă împotrivire asupra celor ce ar fi căutat o lumină, un adevăr, o cale mai curată de mers în viață, iar eu, copil fiind, plângeam fără alin, o, și m-a miluit Iisus Hristos, Cel milos și blând, și mi-a dăruit un mărturisitor, un învățător sfânt, și am aflat calea spre mângâierea pe care o așteptam de pe undeva.

M-a îmbrăcat apoi Domnul în duhul mărturisirii și n-am mai lepădat credința și iubirea, care m-au cuprins spre Hristos, iar El a lucrat cu mine minuni mari de tot, și care i-au lovit în mândria lor pe cei care mă chinuiau ca să mă facă să mă las de mângâierea mea, de Hristos Cel scump al sufletului meu de copil nemângâiat până atunci, o, și am mers apoi între cei sfinți ai Lui, și i-am dorit lângă mine și lângă El și pe învățătorul meu cu tot cu ucenicii lui, și iată-mă de atunci și până azi în slava sfinților mărturisitori, de la care a fost să învețe creștinii cum este calea cu Dumnezeu dacă vor pe pământ viața cea de veci s-o înceapă ei și mersul spre cer cu bucurie ca a mea, și care lasă în urmă toate suferințele cele pentru ea, căci bucuria era mare, cu mult mai mare ca suferințele trupești, și-mi era ea doctorie grabnică a loviturilor de pe trup în vremea muceniciei și se minunau creștinii acelei vremi de puterea Domnului și creștea puterea credinței și iubirea de Domnul în mulți.

Dar azi, iată, suspină Domnul, suspină că nu mai sunt oameni sfinți prin care să Se mărturisească El înaintea necredincioșilor vremii, și am dorul în ziua aceasta să vă îndemn pe voi, cei hrăniți cu atâta mângâiere de cuvânt ieșit din gura Domnului, și să mă rog Lui de multă întărire peste voi ca să-I fiți Lui mângâiere, o, frați iubiți. Mângâierea pe care Domnul o dă vouă, întoarceți-vă înapoi cu ea și dați Domnului mângâiere, că milă mare faceți cu El, că e nemângâiat Domnul de

șapte mii de ani și mai bine, iar noi, sfinții Lui, știm aceasta și ne doare, și ne doare, și greu este când cauți mângâiere și n-o găsești pe nicăieri pe pământ, iar în cer, de pe pământ vine alin, că pe pământ are Domnul de lucrat de când l-a pierdut pe om din rai.

De șapte mii de ani omul se mângâie cu păcatul cel potrivnic lui Dumnezeu în om. O, bietule omule, mângâierea cea de la păcat te păcălește toată viața ta pe pământ. Cine să-ți spună ție adevărul despre păcatul tău? Păcatul este diavolul care-ți dă din iad ca să te păstreze sub acest stăpân crud, diavolul, dușmanul lui Dumnezeu și al omului încă din rai, ca să nu-l mai aibă Domnul pe om de partea Sa, de partea sfințeniei, căci Domnul este sfânt, iar omul ar fi să fie și el ca Domnul, dacă mai vrea al Domnului să fie.

O, fii ai cetății cuvântului lui Dumnezeu, faceți milostenie multă ca să aveți în vecii ceea ce faceți și dați. Dacă vreți să aveți mângâiere în cer, dați milostenie mângâiere, și veți fi cei mângâiați în veacul veciei. Ceea ce ați vrea să aveți pe veci, aceea să faceți încă de pe pământ, căci ceea ce faceți și dați unii altora, aceea veți avea, și nu se va pierde.

Dați-vă milostenie bucurii sfinte. Faceți-vă unii altora sfinte bucurii, și le veți avea ca viață veșnică între cei din cer. Cum vă purtați aici, aceea veți găsi strâns acolo, o, frați iubiți.

Iar Tu, Doamne, păstrează-i pe ei cu venirea Ta la ei cuvânt dulce și dă-le lor, dă-le sănătate, dă-le lor tămăduire mereu, că pentru Tine le dai, ca să Te poarte le dai lor, o, Doamne. O, ascultă ruga mea și mângâiere să le dai, că eu iarăși le spun lor acum: mângâiați, mângâiați pe Domnul, și veți fi mângâiați de El, ca unii care împărtiți mângâiere, bucurie și mângâiere! Amin.

Iată îndemnul mucenicului Pantelimon, tămăduitorul cel fără de plată, o, fiilor! Iar Eu, Domnul, iată ce vă îndemn: O, bucurați-vă, bucurați-vă, fiilor, bucurați-vă ca să iau Eu din bucuria voastră și să Mă mângâi cu ea și să Mă bucur de voi și de la voi, că Mi-e dor de bucurii, o, fiilor!

Bucurați-vă! Așa am lăsat cuvânt acum două mii de ani, ca să fie el împlinit înaintea Mea. O, bucurați-vă, fiilor, bucurați-vă unii pe alții cu bucurii sfinte, că altfel, iată, omul este posac, este greu de purtat de cei din jurul lui și nu-și pot nici ei lucra bucurie. Îmi era tare greu și atunci de la cei care nu se făceau bucurie la întâlnirile dintre Mine și ei și le spuneam: Bucurați-vă și vă veseliți și vă strângeți în cer bucurii pentru veci!

O, bucurați-vă că sunteți ai Mei, și pentru că sunteți ai Mei bucurați-vă, ca să vă cunoașteți ai cui sunteți, și de bucuria asta să vă bucurați!

O, cine să-l învețe pe om bucuria și tainele ei? Unde sunt învățătorii care trebuia să-i învețe pe oameni bucuria cea adevărată? O, omule, o, omule, hrănirea ta cu tine însuți sau cu cineva de care-ți place ție, aceasta înseamnă dușmanul bucuriei tale și se numește el iubirea de sine, iar Eu am spus să se lepede de sine cel care voiește să-L aibă bucurie a sa pe Domnul și să-L urmeze apoi.

N-au bucurii cei ce nu se leapădă de sine, n-au, și dacă n-au, ei sunt cei fățarnici, au ca lucrare fățărnicia de care au nevoie pentru nelepădarea de sine.

O, fiilor care vă bucurați de Mine și-Mi aduceți bucurii, vine sărbătoarea schimbării la față a Domnului, iar Eu, Domnul, vă spun vouă că nu Eu, ci ucenicii Mei s-au schimbat atunci de M-au putut vedea în slava Mea cea de la Tatăl și au mărturisit ei bucuria aceasta, chiar dacă o clipă s-au înfricoșat și au căzut jos sub strălucirea slavei Mele.

O, vine apoi următoarea sărbătoare, sărbătoarea Maicii Mele, iar Eu vă doresc bucurie a Mea să fiți, și să lucrați bucurii, fiilor. Bucurați-vă că vă grăiesc vouă și că aveți parte de așa har, de așa milă și mângâiere, măi fiilor. Întăriți-vă credința în lucrarea Mea de peste voi, că Eu i-am grăit lui Adam și s-a scris grăirea Mea cu el și a rămas ea mărturisitoare! I-am grăit lui Moise și a scris el grăirea Mea cu el pentru poporul cel de atunci. Am grăit lui Ilie proorocul și a lăsat el scris toată grăirea și lucrarea Mea de atunci cu el și a rămas el proorocul Meu pe mai departe între pământ și cer ca și Moise, o, fiilor. Iar acum grăiesc peste voi și-Mi scrieți voi grăirea Mea și este ea pe pământ mărturisind de la margini la margini pe Dumnezeu Cuvântul grăind peste popoare.

Așadar să se întărească cei ce se hrănesc cu acest cuvânt, să-și întărească credința în lucrarea Mea de peste voi, fiilor, căci credința când este vin și faptele ei, și Se adeverește Dumnezeu prin cei credincioși Lui pe pământ, și voi lucra pe mai departe cu voi lucrarea Mea cea de la Tatăl dată s-o așez pe pământ, și pic cu pic să se arate înnoirea cea promisă să vină, și ea vine, o, fiilor. Mă voi lăsa peste voi cu un cuvânt deslușitor pentru voi și pentru biserica neamului român și cea de peste tot nedespărțită de Mine încă, și aceasta în sărbătoarea care vine.

Și va fi rostită binecuvântarea pentru sărbătoarea Maicii Mele și ordinea acelei sărbători, căci creștinii care iau de la voi hrană de cuvânt nu cresc, o, nu, fiilor, că s-au deprins prea mult cu neîmplinirea cuvântului Meu, și sunt călcate povețele Mele, căci iubirea pentru Domnul e mică, mică de tot, iar frica de pedeapsa neascultării e și mai mică, e tot mai mică, o, și Mi-e milă de voi, căci voi sunteți judecați de creștini dacă rămâneți de partea Mea, și nu de partea lor. Eu însă voi grăi pentru toți și le voi spune lor și-i voi întreba de ce nu împlinesc ei povețele Mele ca să Mă bucur, și să nu plâng de la ei.

Acum punem pana jos și privesc apoi la lucrul vostru cel de azi și stau cu cei din cer la masă cu voi ca să vadă și ei cum lucrați voi, o, fiilor, peste poporul cuvântului Meu, cel aproape vouă în sărbători aici, și pace vouă, o, pace vouă, fiilor, la sfârșitul cuvântului Meu de peste voi! Amin, amin, amin.

*27 iulie/9 august 2023*

## *Praznicul Schimbării la față a Domnului*

*Cel ce vine la Domnul are nevoie de făcător. Neascultarea de cuvântul Domnului a celor care vin în sărbători în Grădina Întâlnirii. Slava Domnului peste Grădina Întâlnirii. Domnul vine cu cele nouă ceruri.*

Se așează de sărbătoare oștirile cerești și îngerești la masa Mea de cuvânt aici, în Grădina Întâlnirii, în cetatea cuvântului Meu, iar Eu, Domnul, aduc salutul întâlnirii pentru cei de sus și pentru cei de jos: Pace vouă, pace vouă, pace vouă!

E petrecere cerească și împărătească în ziua aceasta de amintire sfântă pentru creștini, căci după ce Mi-am adunat aproape ucenicii acum două mii de ani am dat să-i fac să înțeleagă prin credință și prin vedere că Eu sunt din cer venit prin naștere din mamă Fecioară, o, că i-am luat pe trei dintre ei și Ne-am suit pe munte ca să-Mi descopăr lor dumnezeirea Mea și slava ei și au văzut ei o clipă îmbrăcarea Mea întru lumină și strălucirea feței Mele în lumină cerească, și iată,

suntem cu această zi de amintire sfântă la masă aici, și-Mi las cuvântul sărbătorii ca să Mă împart cu el și să-i bucur și să-i hrănesc din cer pe cei ce-Mi țin calea, o, că niciodată n-a fost să fiu cu ucenicii adunat sau cu mulțimile care umblau după mila Mea, n-a fost vreodată să nu grăiesc lor și să le dau de la Dumnezeu Eu Însumi.

O, fiilor străjeri în cetate aici, ori de câte ori se ridică și se întinde deasupra cortul cel de sărbătoare în grădina Mea cu voi, saltă cu duhul cetele de sfinți și de îngeri, fiilor, și se așează toți pentru mângâiere înaintea cuvântului Meu, căci duhul mângâierii este cuvântul care iese din gura Mea, iar voi îl așezați în cartea sa, și pe cale apoi, spre mângâierea celor ce caută spre voi după Mine, după lucrarea Mea cu voi, o, fiilor.

Așadar, e zi de mângâiere această zi și dau să Mă deslușesc Eu Însumi în mintea și în inima celor ce s-au deprins să Mă caute și să Mă ia de la voi, iar Eu să le spun că este suspin de la ei în cer pentru neîmplinirile cuvântului Meu, căci mintea și inima lor sunt numai pe pământ ca și iubirea lor, o, și e mică iubirea de Domnul, e mică de tot, și tot scade și nu crește și nu se strânge iubire în cer pentru ei.

O, cum să nu grăiesc peste pământ dacă Eu sunt Cuvântul Tatălui? Cum să-Mi pun lucrarea sub tăcere și să nu grăiesc? Dacă nu sunt dorit și așteptat și urmat, o, să nu mai grăiesc? O, nu se poate aceasta, și iată, cuvântul Meu este mereu astăzi precum este scris, și fericit este și va fi cel ce are parte să audă de la Dumnezeu și nu-și împietrește inima ca și cei de demult care au pierit neascultând pentru împlinirea cuvântului Meu de peste ei.

O, de ce, oare, nu este credință și iubire de Dumnezeu, Făcătorul cerului și al pământului și al omului? O, ce frumos, ce măreț am lucrat și le-am făcut cu cuvântul pe toate atunci când am hotărât cu Tatăl să le facem pe cele ce sunt văzute! Voi grăi la sărbătoarea care vine despre cele văzute și nevăzute ale facerii lui Dumnezeu, căci trebuie deslușire din cer venită pentru acest adevăr, că pe pământ e mare rătăcirea și mersul omului, dar Eu, Domnul, voi lucra cu cuvântul și voi descoperi tainele acestea și voi privi apoi peste oameni, o, că mult îi voi rușina, căci omul nu trebuie să îndrăznească să iscodească pe Domnul. Dar poate el aceasta?

O, fiilor, o, fiilor, a strigat de două ori Tatăl și a zis peste oameni pe pământ: *«Hristos este Fiul Meu preaiubit, de El să ascultați, căci Eu, Tatăl, întru El binevoiesc!»* O, cine este cel ce ascultă de Fiul Tatălui, trimis să fie văzut cu oamenii pe pământ, și să facă apoi omul după voia Sa faptele vieții și ale purtării ca să se cheme apoi că omul ascultă? De aceea a zis Tatăl când a zis: *«De El să ascultați!»*

O, nu poate omul, nu ascultă ca să fie el fiul lui Dumnezeu prin ascultare. Vine sărbătoarea cea pentru mama Mea Fecioara și voi grăi iar și iar slujitorilor de altare ale bisericii și-i voi ruga să nu vândă tainele lui Dumnezeu și turma și neamul și țara, o, să nu le vândă lupilor, căci voi, creștinilor, nu știți și nu vedeți ce se pune la cale la scaunele de sus ale țării și ale turmei neamului român. O, treziți-vă, că dau maimarii de peste voi să vă vândă fără de preț stăpânitorului acestui veac, lui antichrist, păstorul lupilor, căci acești slujitori au doar haină de păstori, dar ei sunt lupi care beau și mănâncă și trăiesc pe picior mare ca Anna și Caiafa, lupii din vremea răstignirii Mele și care M-au vândut și M-au dat la moarte ca pe un Miel dat lui Pillat spre cruce, căci toți s-au înfricoșat de măreția Mea, așa cum se tem antichriștii de azi de turma și taina ortodoxiei, turma Mea, o, și nu puteau aceia să-și lase moravurile bolnave și păcătoase ca să aleagă ei cele de la Dumnezeu venite pe pământ atunci, și iată, ca și cei de atunci au dat apoi și aceștia de după ei la moarte atâția sfinți, ca să rămână apoi numai ei, numai lupii, și să se dea ei mari peste oameni și peste creștini.

O, fiilor străjeri în cetatea Mea cu voi, le grăiesc acum celor ce Mă iau cuvânt de la voi, și care rămân și au tot rămas în urmă cu împlinirea cuvântului Meu. O, de atâta vreme aștept iubirea din cer să-i lucreze pe ei. Ei însă au multe de făcut pe pământ și nu mai au vreme să-și împodobească viața cea veșnică și să aibă în cer. Le-am spus mereu: *«Rămâneți întru iubirea Mea!»*, așa i-am învățat, căci iubirea Mea e din cer, e din Tatăl, iar iubirea omenească nu dăinuiește, e trecător tot ce iubește omul și cade mereu din iubire omul, și iată, iubirea care cade atât de jos, atât de mult, e fără viață veșnică în ea. Iubirea Mea se apleacă și nu cade, dar iubirea omului se dă mare, stă sus, stă de partea omului, nu de partea iubirii care se apleacă așa cum Se apleacă Dumnezeu, din Care purcede iubirea și lucrarea ei.

Nu pot să mai spun creștinilor: *«Rămâneți întru iubirea Mea, dar și Eu întru a voastră să rămân».* O, nu s-au apropiat, n-au venit să stea la făcut cei care au venit și n-au stat și n-au rămas, căci ca să vii și să fii apoi, aceasta înseamnă altceva, înseamnă să intri la format, la învățat, la lucrat cu Dumnezeu pentru facerea ta și să-L lași pe Domnul să facă din tine un fiu al Său, nu tot tu să dai să-ți fii ție făcător, o, că e vai de soarta celor care nu dau să se lase făcuți după voia Celui ce a zidit omul, și să aibă ce să lucreze cei cărora le-am dat ogoare de lucrat, iar Eu să le dau, și ei să împartă și să aducă rod dacă au fost așezați la lucrarea facerii omului.

O, e primejdios să cauți să pierzi prilejul să fii făcut de Dumnezeu dacă ai venit pe lume om! Ce să facă Dumnezeu cu tine lângă El, cu tine făcut de părinții care ți-au dat trup, și de felul cum te-ai făcut tu cu purtarea, cu mintea, cu toate apucăturile tale cele fără Dumnezeu? Ce să fac Eu cu tine făcut de tine, care n-ai stat la făcut dacă ai venit? O, nu așa îl face Dumnezeu pe om, nu tot el, nu tot omul își este sieși făcător dacă a venit la făcut. Iată, ai rămas cum erai când ai venit, creștine, o, și ce să fac cu tine dacă ții să rămâi cum ești, dacă tot te împrumuți de la duhul lumii?

Omul nu este făcător. Omul trebuie făcut de Dumnezeu după ce a luat trup din părinți. Eu pentru om M-am făcut Om, și apoi M-am făcut pâine și vin ca să Mă iei pe Mine în tine, omule, și nu tot de la satana să iei dacă ai venit la Mine să te scap de satana și de pierzarea cea veșnică. Adam nu L-a ales pe Dumnezeu, ci a ales femeia. Auziți voi ce a făcut și ce face omul cu Dumnezeu? Îl dă deoparte, Îl dă pe o femeie, își alege femeia, măi copii ai lui Hristos, asta face omul, asta a învățat el să facă.

O, fiilor care ascultați, și voi, cei care nu ascultați de cuvântul vieții veșnice, voiesc să vă cunosc că sunteți ai Mei, dar voi stați amestecați cu fiii oamenilor, cu fiii lumii, măi fiilor. O, iată ce vă spun: stați lângă Mine, stați lângă fiii lui Dumnezeu ca să vă cunosc ai Mei pe voi, că iată, trebuie schimbare numaidecât, schimbare în toate, la minte și la inimă, la față și la purtare, ca nu cumva să vă pierdeți de Mine stând printre morți, că morți sunt toți oamenii care nu fac voia lui Dumnezeu pentru viața lor cu Dumnezeu pe pământ.

Grăiesc cu voi, o, fiilor, cu toți cei care dați să vă bucurați de Dumnezeu și să veniți la masa Mea de cuvânt în grădină la sărbători, căci voi sunteți nedumeriți încă pentru pașii voștri de fiecare clipă, dar iată portretul unui creștin care se

alege lui Dumnezeu:

Rugăciunea întâlnirii cu Domnul în miez de noapte, și apoi de la mijitul zorilor pentru binecuvântarea zilei. Rugăciunea de seară apoi, și multă rugăciune, după dragoste, dorită și lucrată; portul, chipul, îmbrăcămintea cuvioasă, nelumească zi și noapte, ca fii ai slavei îmbrăcăminte. Apoi hrana după cerințele cele pentru poporul cuvântului Meu din vremea aceasta și nu oricum hrană, nu ceea ce iese din animal sau pasăre, ci numai ca în rai: legume, fructe, poame, semințe, pâine curată, și acestea tot timpul, toată viața, o, fiilor. Apoi strângerea laolaltă pentru slava adusă Domnului întru duhul frăției sfinte. Apoi să nu întreacă lucrarea cea pentru trup pe cea a sufletului. Petrecerea cu fiii lumii este vrăjmășie cu Dumnezeu, așa este scris în Scripturi, iar dacă nu asculți, creștine, pieri ca Israel care n-a ascultat să nu stea amestecat cu lumea și cu fiii ei.

Iată, unora li s-a luat din credință, că n-au crezut frumos și sănătos și statornic. Altora li s-au luat puterea cea pentru curățire de patimi și frica de pedeapsă, și aceasta din pricina duhului de judecată, o, fiilor. Spuneam prin trâmbița Mea Verginica la începutul Meu prin ea: *«Creștinilor, nu vă amestecați cu neamurile cele după trup, care sunt din lume și ca lumea, ca nu cumva să vă pierdeți curățenia și sfințenia voastră și ale casei voastre»*, și aceasta am spus-o și Eu, Domnul, acum două mii de ani, și am spus: *«Nu este vrednic de Mine, nu poate fi ucenicul Meu cel ce nu lasă pentru Mine părinți și frați, soți și soții, copii și ranguri, averi și patimi»*.

Neascultarea de cuvântul cel atât de rugător pentru neamestecul cu duhul lumii, această neascultare e mare de tot și peste tot, și iată ce se vede în grădină aici, că vine creștinul cu telefonul în geantă, cu această armă mult mai primejdioasă decât televizorul, vine și-l scoate la vedere aici în grădină și intră pe acest fir lumea la masa Mea de cuvânt, intră prin cel neastâmpărat și neiubitor de Dumnezeu și de cuvântul lui Dumnezeu. O, nu se poate! E grădina Domnului aici, nu e loc pământesc aici, iar dacă nu vă doare de Domnul ca să părăsiți duhul lumii din voi și lumea care intră de peste tot în voi și nu vă doare că toate au o plată bună sau rea pe pământ, și apoi în cer, iată, neiubirea de Dumnezeu vă desparte de Domnul, nu-L iubiți pe El, nu ascultați de El ca niște fii, nu stați de partea Lui cu viața și cu iubirea, iar Eu stau la masă aici cu cei din cer, fiilor, și nu se poate masă amestecată, că iată, veniți fără haină de nuntă, fără pregătire, fără ascultare pentru pregătire, o, și nu v-ați despărțit de păcat și de hrana care nu merge pentru fiii poporului Meu de azi, popor pregătit să-Mi pregătească slava cu care Mă voi arăta lângă el curând, curând, după cum am rostit Eu această făgăduință pentru cel din urmă popor al Meu.

O, fiilor, trebuie să fiți cuminți când veniți la masa Mea de cuvânt cu sfinții cu care Mă port din cer și până aici. Stau deasupra aici cu cele nouă ceruri, cu toată slava lor, căci cele nevăzute ale facerii lui Dumnezeu au fost din vecii și sunt ele locașurile Domnului și ale sfinților Lui și ale cetelor îngerești și cerești. Grijile lumești nu trebuie să vă biruiască inimile. Fiți cuminți întru totul și mereu, căci stați la masă cu sfinții dacă veniți la masa Mea. Nu ieșiți pe poartă cu dorirea și cu mintea în vremea statului la masa cuvântului, dar nici să fiți căutați de cei din lume, o, că voi aveți prieteni și prietene în lume și nu vă mai cunoașteți că sunteți cu Dumnezeu. Nu e ca în lume aici, în această grădină, iar voi trebuie să fiți și să vă purtați ca la Domnul acasă, că altfel sunt trași la răspundere străjerii grădinii pentru neordinea care s-ar vrea de la unii veniți neștiind cum să vină, neștiind încă, și iată, nu știu creștinii cum se stă aici în sărbători când se strâng să stea alături la masă cu sfinții din cer.

Se schimbă cerul la față, o, fiilor: Ce ziceți voi că sunt norii albi când se înșiră deasupra pe albastrul cerului? Ce taină poartă ei? Cine îi poartă? O, ei ascund slava Domnului și se înșiră la porunca Domnului deasupra aici ca să acopere ei taina celor nouă ceruri, o, fiilor din cetate care știți tainele Domnului cu voi în vremea aceasta. Răzbat cerurile și Mă arăt cu lucrarea cea scrisă a cuvântului Meu și Mă vestesc vouă cu ea. Numai veselie și bucurie ar fi să fie pe fața creștinului, căci am spus: *«Bucurați-vă și vă veseliți și fiți fericiți când lucrați voia Domnului!»* Iar dacă altfel lucrați și sunteți, iată, vă faceți apăsare unii altora, o, și nu e așa statul cu Domnul și cu frații, nu, fiilor, nu.

Voi grăi la sărbătoarea mamei Mele Fecioara, voi grăi de păcatul cel de sub fața posomorâtă. Nu este pentru creștini fața posomorâtă și mohorâtă, și doar pentru cei fricoși este ea, iar frica stă alături cu pedeapsa, așa este scris.

Privesc la voi de lângă Mine cei doi slujitori cu care Mă port în cele nevăzute ale facerii, fiilor, Moise și Ilie, și iată ce vă spun ei vouă:

— O, faceți-I Domnului popas cu voi, o, fiilor în această cetate așezați de Domnul aici. Faceți loc slavei Domnului cu voi și zidiți aici veșnicia Lui și a voastră. Cetele de îngeri păzitori înconjoară aici nevăzut slava cetății Domnului și Domnul e cu voi. Pace vouă, o, pace vouă vă spunem și noi de lângă Domnul în ziua aceasta de mare sărbătoare a slavei Lui de pe atunci cu noi! Amin.

— Acum, fiilor, Eu, Domnul, rostesc peste voi și scriu cu voi binecuvântare pentru pregătirea sărbătorii și pentru sărbătoarea apoi a mamei Mele Fecioara, iar voi veți fi insuflați de sus pentru această gătire sfântă, și spun acum iarăși:

Cei ce dau să vină cu Noi și cu voi la masa cuvântului aici, aceia să pună făgăduință înaintea Mea că Eu sunt și voi fi Dumnezeul lor și că ei vor asculta de acum înainte de rânduiala cea pentru poporul cuvântului Meu din vremea aceasta și vă vor fi aproape vouă și Mie după voia Mea. Și acum, pace vouă, pace vouă, pace vouă, o, fiilor! Amin, amin, amin.

*6/19 august 2023*

## *Praznicul Adormirii Maicii Domnului*

*Venirea Domnului cu cele nouă ceruri. Chemarea omului spre naștere din nou. Strigare către păstorii și turma bisericii despre primejdia urâciunii pustiirii.*

Eu, Domnul, Mă vestesc la porți cu zi de praznic slăvit și intru în carte ca să grăiesc și să încep cuvântul cu slavă și bucurie și să vă spun celor adunați aici sub cort: Pace vouă! Tot la fel le spun și puterilor cerești, celor nouă ceruri le spun și lor: Pace vouă, aici cu Mine în grădinile Mele de azi cu poporul cuvântului Meu, deasupra căruia stăm în chip nevăzut, căci va fi să deslușim taina celor nevăzute ale facerii lui Dumnezeu și să înfierbântăm dorul de veșnicie în inimi și tânjire tot mai multă după slava celor nevăzute ale facerii lui Dumnezeu, după locașurile cerești cu care Mă țin după om, după voi, căci omul nu are trezire cu dor, nu știe câtă pregătire face Dumnezeu în cele nevăzute ale Sale pentru cei ce Îl iubesc și Îl doresc de pe pământ, și iată sărbătoarea cea așteptată să vină și să aducă bucurie și trăiri

sfinte și să se suie apoi la Noi mângâiere, căci puterile cerești au slavă mare și necunoscută ea între cer și pământ de către oameni!

E slavă mare în văzduhul de aici, mama Mea, și e sărbătoare dulce pentru tine în ziua aceasta, și așezăm în carte taine deslușite, o, că nu pricepe mintea omenească mângâierea pregătită în locașurile nevăzute ale Domnului, și cu care Noi îi așteptăm pe cei care Ne iubesc, pe cei mai mici ca să deschidă ei tainele celor de sus, nevăzutelor facerii lui Dumnezeu, mamă.

O, binecuvântată să fie masa de aici a sărbătorii tale și tot ce lucrăm spre mărturie acum și bucuria inimilor celor adunați sub cort în ziua ta de slavă, mama Mea!

Intrăm tainic sub cort, căci s-a întins în grădină cortul de sărbătoare și Ne așezăm în taină dimpreună cu puterile cele cerești, care au nume date de Dumnezeu și lucrări împărțite ca să Mă pot purta pe nori după cum este scris, o, fiilor, și să vin să împlinesc, căci scris este: *«El vine cu norii, El are norii suire și coborâre».* Sunt la voi cu norii, vin cu norii când vin, cu cele nouă ceruri, care sunt puterile cerești, și numele lor sunt mari și se numesc: scaunele, domniile, începătoriile, stăpâniile, puterile, arhanghelii, îngerii, heruvimii și serafimii. Toate sunt nevăzutele facerii lui Dumnezeu și sunt din vecii, sunt fără de început ca și Dumnezeu. Mai înainte de facerea cea nevăzută ele sunt, ele erau, iar cu ele era și este Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt.

Am grăit apoi cu Tatăl să facem văzutele, ca apoi să-l facem pe om și ca să aibă omul ce să vadă. Am făcut cerul și pământul, așa cum este scris cum le-am făcut, și l-am făcut apoi pe om și a văzut el facerea cea văzută și nu știa el tainele lui Dumnezeu și ale facerii lui Dumnezeu, iar dacă Domnul i-a dăruit lui facerea aceasta, omul s-a semețit până deasupra Făcătorului său, Căruia I se cuvenea recunoștință din partea omului.

O, fiilor, tot așa a fost apoi tot omul între pământ și cer, tot la fel s-a semețit, și nicidecum n-a tresărit față în față cu această minune: cerul și pământul, cele văzute ale facerii lui Dumnezeu, și care sunt tot ale lui Dumnezeu și ca să-L recunoască omul pe Făcătorul lor apoi.

Toate văzutele facerii le-a zidit Dumnezeu pentru om ca să-l am al Meu pe el și ca să stau la cârma vieții lui, a pașilor lui, a simțirii lui, a iubirii lui. O, M-a părăsit de tot omul, el și femeia sa, zidită și ea de Dumnezeu. Sunt peste șapte mii de ani de atunci de când Mă doare neiubirea omului și a urmașilor lui până azi. O, iată de ce trebuie să intre omul la făcut! Omul s-a semețit, s-a stricat, a căzut, a murit, și trebuie făcut din nou, din cer lucrat, și să fie el apoi din nou cu Dumnezeu.

O, omule, tu nu înțelegi cine ești, de ce ești, de unde ești. Tu ești făcut de Dumnezeu, ești facerea lui Dumnezeu. O, n-ai ascultat de Făcătorul tău și te-ai ales cu duhul trufiei împotriva lui Dumnezeu.

O, fiilor adunați la masa Mea de cuvânt, nu știe omul cum să se poarte înaintea Făcătorului său. El nu mai stă legat cu Dumnezeu și stă liber de Mine și-și face voile lui, și iată, nerecunoștința și nesupunerea și neascultarea l-au scos de la Mine. Am martori veșnici puterile cerești, cerurile lui Dumnezeu, facerea cea nevăzută a Domnului. Omul și-a părăsit Tatăl, și-a părăsit Făcătorul și și-a luat libertatea, și așa umblă înaintea puterilor cerești, cu care Eu, Domnul, Mă port între cer și pământ.

Iată, omule, din pricina lepădării tale de Dumnezeu Făcătorul tu n-ai avut parte să știi și să vezi cerurile Domnului. Nici măcar nu vrei să-ți repari greșeala pentru care a căzut ceata cea dintâi a îngerilor care te slujeau, ceata lui Lucifer, din care s-a înființat apoi satana, potrivnicul lui Dumnezeu, și din zece cete au rămas nouă, și tu nu te temi de Dumnezeu și faci pe mai departe despărțire între tine și El, iar nevăzutele mărturisesc aceasta.

Omul de pe pământ nu a avut parte să vadă și să știe despre nevăzutele lui Dumnezeu, nebiruite acestea și pline de slava care nu se suie la mintea omului trecător. Iată taină deslușită de Dumnezeu, căci până să fie cerul și pământul și toată facerea cea văzută a Domnului, erau nevăzutele, erau cerurile, erau locașurile cele tainice, și iată de ce omul nu vede pe Dumnezeu. O, cum să-L vadă dacă locașurile Lui sunt nevăzutele Lui, sunt cerurile cu care Se poartă, și nu se poate omul ascunde sau fugi de la fața Lui? La tot pasul ești văzut, omule. Zadarnic crezi că te poți ascunde. Ori de câte ori a vorbit Dumnezeu cu omul ca să-Și lase cuvântul pe pământ, El a stat în nor, așa cum a stat pe calea lui Israel în vremea mersului lui prin pustie spre Canaan.

Sunt în mijlocul puterilor cerești între cer și pământ și sunt aproape în toată vremea și nimeni nu se poate piti de Dumnezeu, de locașurile slavei Lui, de puterile care slujesc pe Domnul de-a pururi, iar tu, omule, unde crezi că poți să te ascunzi? Eu sunt peste tot în toată clipa și de aceea te rog, lasă-te mic și stai sub scutul Meu și nu-ți mai fă voia pe furiș, că n-ai unde să te ascunzi de locașurile nevăzute ale lui Dumnezeu. O, nu te mai ascunde! Când am zidit văzutele am zidit mai întâi lumina lui Dumnezeu, și așa să înveți să fii și să lucrezi, căci lumina își are lucrarea ei din veci și până în veci, omule nerecunoscător Făcătorului cerului și al pământului și al tău apoi.

Iar voi, slujitori ai bisericii, am rugămintea să vă aplecați și să auziți pe Cel nevăzut, înconjurat de puterile cerești. Din nor tainic grăiesc vouă: Opriți-vă să săvârșiți asupra capetelor voastre răul care dați să-l puneți la cale ca să vă vindeți cu turmă cu tot, cu neam cu tot lupilor flămânzi de carne și de păcat și de lepădare de credință. Frica de Dumnezeu este frica de pedeapsă. Ieșiți cât mai e timp de sub acest turn Babel, ieșiți din amestecătură, ca să nu vă prindă sub el prăbușirea acestui turn semeț! Lucrarea cea împotriva lui Dumnezeu se desfășoară cu repeziciune. Vedeți să nu se prăbușească și peste voi!

Nu mai este o singură masă de cină ca la începutul bisericii Mele, din care s-a tot desprins bucată cu bucată până azi, iar acum turnul Babel dă să-i pună capăt. Mulți se vor ridica din aceste dărâmături și vor intra în taina lui Dumnezeu cu lucrarea lor, iar pe voi, cei potrivnici, vă îndemn: să se împlinească peste voi străpungerea inimii prin cuvântul Meu și să vă opriți de la această fărădelege, căci de o mie de ani tot lucrează omul lui antichrist dărâmarea bisericii. O, n-a fost de ajuns, oare, dărâmarea câtă s-a lucrat până acum? Vreți să-i dați drept lui antichrist să-și pună pecetea lui peste voi? O, de ce, fiilor? Cu lacrimile tuturor celor din cer vă întreb: de ce dați să vindeți taina și casa lui Dumnezeu? De ce vă dați vânduți celor ce au ieșit acum o mie de ani din rânduiala părinților cei sfinți? Vă dați și voi acum cu ei? O, de ce dați să deschideți și să intre urâciunea pustiirii peste taina și biserica lui Hristos? Întreit vă voi cere acest răspuns, față în față cu Mine, Cel nevăzut din pricina cerurilor care Mă acoperă. Mi-am pus la prăsit un sâmburel, un popor păstrat aparte și stau cu glasul Meu deasupra lui ca atunci când grăiam lui Moise ca să spună el poporului său

cuvântul trimis de Mine. O, de cine vă este teamă? Oare n-ar fi să vă temeți de Dumnezeu, și nu de oamenii cei atât de pierduți de pe calea vieții?

O, turmă pribeagă, păstorii tăi se dau cu lupii care culcă jos turma și o supun sub talpa lui antichrist, păstorul lupilor, care trage la el păstori ai turmei creștine. Treziți-vă, voi, creștini ai turmei Mele! Nu mai e de dormit. Vă iau prin somn, pe neașteptate vă iau lupii de sub mâna lui Dumnezeu. Privegheați și iar privegheați prin unire și credință sfântă, că Eu, Domnul, vă sprijin dacă stăruiți spre Mine pentru ajutor, că iată, păstorii din biserici fac numai ce vor ei, ei și lupii pândași ca să-Mi culce munca la pământ.

Să se oprească trădarea! Să se depărteze laba lupească din calea bisericii lui Hristos, cea din strămoși moștenită până azi pe vatra neamului român! Să se înfricoșeze trădătorii și vânzătorii și să se depărteze puterea minciunii și cei ce o lucrează pe ea! România creștin-ortodoxă să fie pildă de biserică apostolică și să rămână ea așa! Amin.

O, popor al cuvântului Meu, o, fiilor, e vremea lepădării de credință. Treceți din trup în duh ca să știți de la Duhul lucrarea cea sfântă a bisericii care rămâne! Bucurați-vă și veseliți-vă ca unii care aveți pe Dumnezeu în voi și cu voi! Fața posomorâtă nu este pentru creștini, ci pentru cei fricoși și ascunși în ei înșiși, căci aceștia se tem și se tulbură, dar scris este că frica stă alături cu pedeapsa, și asta le este soarta celor fricoși și încruntați. Este scris în Scripturi semnul binelui și semnul răului. Când faci bine fața îți este senină și veselă, dar când faci răul bate la ușă păcatul, dar tu biruiește-l. Iată, fața posomorâtă ascunde sub ea păcat și frică, și vine frica din pricina păcatului. Așadar, biruiți răul, fiilor, și nu-l lucrați, și nu-l adăpostiți în voi, și veți fi curați și veseli și veți arăta că Domnul are stat în voi și că arătați bucuria aceasta în lături, căci fața posomorâtă nu este pentru creștini.

Și încă, mama Mea Fecioara în ziua ei de serbare așează ea peste voi cuvântul ei, și iată, mama Mea, cu bucurie să-i dăruiești pe ei, căci ești cu Mine în locașurile cerești și ai grijă de țara Mea, de România Mea, și mai ales de poporul cuvântului Meu, mamă.

— Mama așezat Fiul meu Iisus să vă grăiesc vouă în ziua mea de praznic sfânt. Vă prind în brațe și iată ce vă îndemn pe voi, fii și fiice ai slavei Cuvântului Hristos:

Iubiți și iar iubiți și îndrăgiți haina de creștin, haină fără plăceri pământești. Haina de creștin vă aduce slavă, vă ferește de ispite, de fiii lumii și se apleacă ei înaintea voastră dacă cinstiți și iubiți haina de creștin. Ea vă arată pe voi ai Cui sunteți și pe Cine iubiți și cinstiți și mărturisiți lor. Dacă vă este rușine așa, dacă dați să vă faceți singuri socoteala pentru felul cum vă îmbrăcați și cum vă purtați la arătare, iată, se ivesc semnele de răceală de Dumnezeu pic cu pic, și pe neașteptate puteți pierde calea și paza cea de sus pentru voi. Unii din voi dau să semene cu fiii lumii în multe: în purtare, în îmbrăcăminte, în obiceiuri ca ale lumii, în pierderea vremii mântuirii, în necumințenie, în lipsă de smerenie și de sfială sfântă, iar Domnul vă părăsește și nu mai este pentru voi dacă voi nu sunteți pentru El cu tot dragul inimii și al purtării. Dacă voi vă stingeți iubirea și credincioșia, și mai ales frica de Dumnezeu, frica de pedeapsă, o, nu mai poate Domnul să vă vegheze ca să nu cădeți în dureri fel de fel.

Este și port creștinesc, este și port călugăresc, iar portul creștinesc este luat acum de lume ca modă nouă, și seamănă lumea cu creștinii și creștinii cu lumea, seamănă după port, iar Domnul v-a învățat pe voi să vă călugăriți viața, dar și după port, așa după cum eu m-am purtat ca mamă a lui Dumnezeu, și așa cum a învățat Domnul pe poporul cuvântului Său să se poarte și să se arate lumii ca fii ai lui Dumnezeu, și vă îndemn să cereți deslușire pentru aceasta ce vă spun, căci voi trebuie să arătați că sunteți creștini după port și că iubiți smerenia și pe Domnul, o, fiilor.

Și iarăși un îndemn vă dau: Curățiți-vă tot timpul sufletul de cele care nu sunt de la Dumnezeu, căci ca să fii creștin trebuie curățire tot timpul, trebuie iertarea păcatelor și trebuie sârguință multă pentru pregătirea vieții veșnice și sprijin mult pentru această pregătire. Mereu spunea Domnul poporului Său de azi: *«Treceți din trup în duh!»* Iată, lăsați-vă trupul mai deoparte de cele trebuincioase lui, o, că prea multă vreme îi dați trupului, și vă pierdeți cu el aproape toată vremea cea pentru viața cea de sus! Strângeți-vă sus, ca să nu plângeți depărtați de slava cea de sus a Domnului atunci! Cu multă sfială mă aplec și vă îndemn, căci voi sunteți copiii lui Hristos, Fiul meu, și aveți slavă multă peste voi pentru aceasta. Așadar, să luăm bucurie unii de la alții, să luăm puteri sfinte, iar azi veseliți-vă, că iată, Domnul e cu voi cu cele nouă ceruri ale nevăzutelor Lui, pe care El le va tot deslușì spre rușinea celor necredincioși, iar vouă vă vor fi descoperite tot mai mult, și slavă Fiului meu Care vă iubește și vă crește fiindcă sunteți ai Lui!

Iar Tu, Fiule Iisus, așează-Ți cuvântul Tău acum și dă-le putere de împlinire, căci azi a lucrat duhul învățăturii pentru sfinți, și tot mai deslușit vei grăi lor pe cele ale slavei nevăzutelor facerii lui Dumnezeu, și slava Ta cu ei va străluci în taină până va veni la vedere slava Ta cu ei, și slava lor cu Tine și lângă Tine, o, Fiule scump.

— Trebuie cu grabă, mama Mea, să lucrăm, căci întunericul lumii tot cu grabă se întinde, dar Eu sunt cu ei în lume și sunt lumina lumii și am cuvântul cu care Mă port și prin care pot.

Și acum vă spun vouă, celor adunați sub cort: Pace vouă! Împlinirea cuvântului Meu să vă fie vouă lucrarea cea de zi cu zi, dar nu vă fie rușine cu Dumnezeu, iar Eu, Domnul, voi străluci cu voi, și voi veți străluci cu Mine, veți străluci curând, curând, iar această strălucire va face lumină, va face credință în mulți, o, fiilor. Amin, amin, amin.

*15/28 august 2023*

## *Partea a doua*

*Locașurile cerești nu se pot vedea decât cu ochiul credinței. Soarele a fost făcut pentru pământ, nu pământul pentru soare. Fiii lui Dumnezeu se cunosc după port, după purtare. Haina călugărească înseamnă smerenie.*

Îi cuprindem întru îmbrățișare și la sfârșitul zilei de serbare, mama Mea, că am privit de aproape, stând deasupra în nor, și să le dăm și acum deslușiri mai pe de-a-ntregul pentru înțelegerea tainelor cerești și pentru cum să împlinească ei cuvântul cel de sus, prin care trebuie să crească și să poată ei, mamă.

Cele nouă ceruri cu care Ne-am purtat ca să fie tot cerul cu ei aici, această taină mare și neînțeleasă de cei de pe pământ, și pe care ei au așezat-o în simbol de nori înaintea Noastră în ziua aceasta deasupra în cort, aceste ceruri Ne poartă pe Noi, o, și nu dau de ele cei ce umblă prin văzduh cu făcăturile lor cu care se trufesc peste Dumnezeu.

O, nu dă omul de Dumnezeu și de locașurile lui Dumnezeu, nu este cu putință aceasta, căci Duhul le acoperă, și nu

se pot vedea cele nestricăcioase, căci fac parte din cele veșnice, iar tu, creștine, fiule, măcar tu pune-ți credința în mâna lui Dumnezeu ca să toarne Domnul peste tine harul și să vezi cu ochiul credinței locașurile cerești și să le dorești pentru tine când vei ajunge la Dumnezeu, că iată, omul crede și face apoi și-și vede făcătura pe care o face, dar cu niciun chip nu va ajunge omul să pătrundă tainele nevăzutelor lui Dumnezeu, și iată, credința în facerea cea nevăzută a lui Dumnezeu, aceea este credința pe care Eu, Domnul, o aștept de pe pământ, că pe pământ s-a stricat toată mintea în toate timpurile și în toți, și nu e bine să luați de pe pământ minciunile îndrugate de cei trufași și rătăcitori de oameni, ci e bine din cer să iei dacă a venit cerul la tine, fiule creștin.

O, e de râs mintea celor ce au dat în toate vremurile să spună că pământul se învârte și că soarele stă. O, cum să fie așa, omule care-ți bagi nasul fără de rușine în tainele facerii lui Dumnezeu și dai să rătăcești de la Dumnezeu pe oameni? Nu uita, o, nu uita că la început a făcut Dumnezeu cerul și pământul și că soarele a fost făcut pentru pământ, nu pământul pentru soare, iar soarele este slugă din partea lui Dumnezeu pentru pământ și se bucură ca un uriaș alergând de la marginea cerului până la oprirea lui la marginea cerului, unde își știe apusul zi de zi, precum este scris, și tot la fel și luna, și au nume date de Dumnezeu. Luminătorul zilei și luminătorul nopții se numesc acești doi slujitori și au legi puse să le urmeze pentru pământ și pentru cei de pe pământ, iar tu, om trufaș, ce cauți să te bagi în tainele facerii lui Dumnezeu? Ești vinovat foarte și sunt vinovați și cei ce iau din rătăcirea minții tale, care nu are din cer, ci din iad, din duhul trufiei cu care satana, potrivnicul lui Dumnezeu, hrănește omul ca să-i slujească lui apoi și să-l smulgă dinaintea lui Dumnezeu ca un potrivnic ce este, dar Eu, Domnul, îl dau de gol pe satana și risipesc planurile lui și întunericul lui cel mult, căci lumină nu este întru lucrarea lui, ci numai întuneric, numai minciună, că iată, vine Domnul și spune că soarele a fost făcut pentru pământ, nu pământul pentru soare, căci pământul este locul peste care Dumnezeu lucrează cu toate slugile Lui, și omul este cel pentru care Domnul le-a zidit pe toate cele văzute ale facerii lui Dumnezeu, căci mai întâi le-a zidit, și numai apoi l-a zidit pe om ca să le vadă, să aibă cine să le vadă dacă Domnul le-a zidit. Iar cele nevăzute ale facerii lui Dumnezeu rămân taină ca și Făcătorul lor și sunt păstrate pentru cei care aleg viața cea veșnică lângă Dumnezeu prin viața lor trăită pe pământ ca în cer, precum este scris pentru fiii lui Dumnezeu, pentru cei ce fac voia lui Dumnezeu în toată viața lor pe pământ, și va veni la ei pe pământ împlinirea făgăduinței prin Scripturi lăsată, va veni țara Noului Ierusalim, va veni de la Dumnezeu pe pământ cu toate cele tăinuite acum ale facerii nevăzute a Domnului, și care nu au sfârșit, ci veșnicie au, și mult voi tot grăi de acum despre locașurile cerești, despre țara veșniciei, despre cele văzute în parte prin vreme de către cei care au fost aleși să vadă un crâmpei al locașurilor cerești, al slavei Domnului, iar acum Eu, Domnul, lucrez pe pământ și-Mi zidesc un popor după voia Mea, numai să vrea el cu voile Mele peste toate clipele vieții lui.

Iată, fiilor ai cuvântului Meu de peste voi, iată de ce vi se cere vouă să vă purtați între oameni ca fii ai lui Dumnezeu după port și după purtare, după credință și după viață, și aceasta pentru îngeri, fiilor, iar mama Mea v-a povățuit acum să aveți grijă mare și mereu pentru hăinuța voastră de creștin, care vă aduce vouă slava lui Dumnezeu și ferirea de ispite și neasemănarea cu fiii lumii, că numai portul călugăresc vă poate deosebi de creștinii amestecați în lume cu port creștinesc, și care pot fi și dintre cei de alte credințe față de credința ortodoxă. Haina călugărească înseamnă smerenie, e semnul smereniei voastre, e mai mult decât haina de creștin. Ea îmbracă în duhul cuviosiei pe cei care o iubesc și o aleg, iar despre această taină voi fi deslușitor, vă voi ajuta pe voi să nu luați din mintea voastră îndemn cum să vă alegeți mersul vieții și portul și purtarea, că mersul vieții voastre e după cuvântul Meu dacă voi rămâneți întru iubirea Mea așa cum este rugămintea Mea pentru voi.

O, învățați și iar învățați taina hăinuței sfinte, fiilor, că pentru voi Eu vă învăț atâtea lucruri sfinte și voiesc să vă am și să vă lucrez veșnicia, fiilor. Am lângă Mine pe mama Mea Fecioara și Îmi spune ea să vă amintesc iar și iar să nu vă vadă pe voi fiii lumii că nu împliniți cuvântul cu care Eu stau atât de mult la cârma pașilor voștri cu Dumnezeu, căci dacă lumea se uită în cuvânt și te vede pe tine, creștine, că nu împlinești, Mă face lumea pe Mine înșelător, și nimeni nu mai face pași spre salvarea cea de la Dumnezeu.

O, creștine al cuvântului Meu care te naște de sus, o, să-ți vorbească Domnul ție de aproape și încă să nu dai să împlinești, să-L asculți și să-L iubești prin ascultare?

Voi, fiilor, nu sunteți slugi ca să nu știți ale Mele, ci prietenii lui Dumnezeu sunteți, căci toate câte El lucrează vă spune vouă, vă spune ceea ce nu poate spune și la slugi. Așadar, sub duhul ascultării sfinte să rămâneți și să fiți lucrând, iar Eu, Domnul, v-am îmbrățișat în cuvânt și la capătul zilei de serbare dimpreună cu mama Mea Fecioara, că am văzut că trebuie să fac aceasta pentru mai mulți care dau să înțeleagă mai anevoios cuvântul cel ceresc.

Și acum, fiilor, aștept să pot iar să vă grăiesc și să vă am în paza cea de sus pe voi și să vă povățuiesc pas cu pas, ca să vă fac părtași locașurilor cerești, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi, să fiu cu voi, o, fiilor. Amin, amin, amin.

*15-16/28-29 august 2023*

## *Sărbătoarea Tăierii Capului Sfântului Ioan Botezătorul*

*Trezire la pocăință peste turma neamului român și slujitorii din biserici. Grăirea Domnului cu cei ce au lucrare de lup care sfâșie biserica lui Hristos. Îndemn la pocăință. Binecuvântare pentru începutul lucrărilor de înfrumusețare a locului de la Maluri. Sfințirea troiței pentru casa păstorului Daniel.*

Pace! Pace multă de la Dumnezeu peste țara venirii Mele cuvânt pe pământ, pace peste România Mea și peste cetatea cuvântului Meu din mijlocul neamului român!

Pace și povață sfântă așez în carte în ziua aceasta ca să Se împartă Dumnezeu și să lucreze cu puterea cuvântului! E zi de praznic sfânt și am sfinții în coborârea Mea și am ceata proorocilor în sărbătoare pentru Ioan Botezătorul, ucenicul Meu cel mare prin mărturisirea lui și cel mai sfânt prin viața lui de om pe pământ, așa cum l-am mărturisit Eu, Domnul, în vremea Mea odată cu vremea lui, și iată, lucrare de cuvânt se așează în ziua aceasta în grădinile Mele cu voi și în carte, fiilor, ca să fie trimis cuvântul Meu și să lucreze și să deschidă acum ușile acolo unde el bate ca să intre, că iată, iar și iar strig la ușile bisericii neamului român și intru apoi înăuntru ca să îndemn la pocăință, ca să-i rog pe cei ce slujesc la altare în numele Meu, să-i rog să se împace cu Dumnezeu acum, căci lupul din tufișuri stă gata să-i sfâșie pe toți, pe toți, iar întunericul e mult prea gros ca să poată fi risipit, și numai striga-

rea la cer poate face această minune, iar sfinții cerului român să se alăture apoi celor din primejdie, să-i scape de lupul cel ascuns și gata de pradă, și de aceea strig ca să trezesc la pocăință turma neamului român și slujitorii din biserici, că e pregătită lovitură pentru prăbușirea împărăției Mele, dar vin cei din cer dacă sunt strigați și dacă este pocăință și împăcare cu Dumnezeu și primirea cuvântului Meu, care poate pentru cei ce cred cu putere că poate Dumnezeu. O, poate Dumnezeu, căci în zilele acestea întunecate și fără lumină din cer nu mai poate nimeni, nimeni de pe pământ, decât Dumnezeu, numai să fie strigat și primit și binecuvântat de cei care poartă numele de creștini pe pământ, creștini ca și strămoșii acestui neam ales și pecetluit să fie neamul lui Dumnezeu la sfârșit de timp și să-Mi lucrez venirea Mea pe vatra lui prin cei credincioși făgăduințelor din Scripturi că vine Domnul, și iată, cheamă-Mă ca să fiu Dumnezeul tău și salvatorul tău, popor român, popor creștin de două mii de ani, cu strămoși sfinți în cerul român, din neam în neam creștin acest popor.

S-a așternut masă de cuvânt în grădinile Mele din cetatea cuvântului Meu și grăiesc la masă cu Ioan Botezătorul pentru serbarea lui cea bisericească după calendarul creștin, și hai, Botezătorule al Meu, să așezăm lucrarea pocăinței peste acest neam pândit de atâta vreme de lupul cel însetat de sângele oilor și al mieilor Mei, și hai să batem la ușa casei creștinești și să risipim primejdia dinspre lupul păgân, căci poate Dumnezeu cu sfinții Săi să împlinească aceasta, dar trebuie credință că se poate.

— O, Doamne Păstor, o, Doamne Mieluț, puterea cuvântului Tău să dărâme acum cu tot cu scaunele lor pe cei ascunși de toți ochii ca să poată ei din întuneric și pe întuneric să dărâme, zic ei, împărăția Ta și pe fiii credinței. Ai venit la români pe pământ cuvânt. Să știe aceasta toate neamurile pământului, toate popoarele de aproape și de departe, iar cuvântul Tău nu se poate lega. Amin.

O, ce mare minune lucrezi pe acest meleag, Doamne, ce mare! Saltă cele nouă ceruri că a venit împărăția cerurilor pe pământ, și e tulburat satana și slujitorii lui, și e speriat antichrist cel neastâmpărat și-și pierde nădejdea cea oarbă la auzul cuvântului Tău. Se clatină scaunele de împărați și împărățiile lor cu tot cu ei, căci cuvântul Tău e cu putere în el, și tresare facerea toată la auzul glasului Tău peste pământ.

O, oameni de pe pământ credincioși și necredincioși înaintea lui Dumnezeu, toată facerea lui Dumnezeu are grai și grăiește. Cerul și pământul și toate cele dintre cer și pământ ale facerii văzute, toate grăiesc între ele ca într-o familie sfântă și toate vestesc slava lui Dumnezeu, căci scris este: *«Cerurile spun slava lui Dumnezeu, iar tăria vestește pe Făcătorul lor, și apoi ziua spune zilei cuvânt, iar noaptea grăiește nopții știință și nu au graiuri sau cuvinte ale căror glasuri să nu se audă, căci în tot pământul a ieșit vestirea lor, și până la marginile pământului se vestesc cuvintele lor mărturisind slava lui Dumnezeu»*, precum este scris că toate grăiesc între ele: cerul, pământul, ziua, noaptea, soarele, luna, stelele, munții, dealurile, apele, toate, toate mărturisesc pe Dumnezeu Făcătorul și slujesc pământul și oamenii de pe pământ după voia lui Dumnezeu. Toate sunt vii, toate au viață și nume și lucrare, toate slujesc și mărturisesc, toate ascultă de Făcătorul lor.

O, auziți voi, cei care aveți lucrare de lup în ascunzișurile voastre întunecate! Iar și iar grăiește pe pământ Ioan Botezătorul mărturisind pe Mielul lui Dumnezeu. Voi nu ieșiți din bârloguri, ci doar trimiteți peste pământ și peste oameni lucrarea voastră neagră, dușmănia pe care o lucrați împotriva lui Hristos, Cel mărturisit de sfinți și de oameni vreme de două mii de ani și vă sperie și vă frige numai numele Lui, darămite puterea Lui cea multă, și iată, vă strecurați prin slugi păgâne ca și voi și dați să sfâșiați așezarea împărăției lui Dumnezeu cu oamenii, biserica lui Hristos. O, trageți-vă înapoi! Trageți-vă cu grabă de pe meleagul neamului român și risipiți-vă gândul cel ascuns asupra bisericii acestui neam de două mii de ani creștin! Ieșiți din România cu tot cu păgânia pe care o tot împrăștiați ca să ia din ea până și creștinii! O, nu vă puneți cu Dumnezeu! Veți pierde lupta. Auziți? Eu, Ioan Botezătorul grăiesc ca și acum două mii de ani regelui Irod păgânul și vă spun și vouă: Nu vă este îngăduit să umblați la așezarea lui Dumnezeu și la taina bisericii lui Hristos, la împărăția lăsată de El acum două mii de ani ca să fie cerul pe pământ cu lucrarea Sa, cu împărăția Sa în mijlocul oamenilor! Nu vă este îngăduit peste ce nu este al vostru! Așadar, trageți-vă înapoi, și dacă vă este cu putință mai este încă un pic de vreme ca să vă alegeți pocăința. Auziți?

O, Doamne, eram pe pământ mărturisitor Ție peste oameni și peste mai-marii pământului. În toți anii mei din pustie ai grăit peste mine din vânt și din nor așa cum grăiești azi cu fiii cuvântului Tău și-Ți scrii prin ei cuvântul care Te mărturisește, Doamne. O, așa ai grăit și așa ai lucrat, deslușit prin vedere cu mulți care au lăsat de la Tine scris descoperirile Tale, ale tainelor și ale nevăzutelor facerii Tale: Moise, Ilie, Iov, profeții, Pavel apostolul și alții de după ei, o, și e multă descoperirea cea de la Tine, e multă, multă și cea de azi prin fiii cuvântului Tău mărturisitor și scris ca să fie împărțit. Și acum, Doamne, mai strig încă o dată în ziua mea de pomenire în cer și pe pământ și spun:

Pocăiți-vă voi, creștini români, și voi cei de peste tot creștini, care vă mărturisiți pe voi înșivă fii ai bisericii lui Hristos cea de două mii de ani cu viața ei pe pământ! O, pocăiți-vă, că lumea este vinovată pentru acest război venit deodată asupra bisericii lui Hristos, căci lumea toată și-a ales viața cea cu păcat și are peste ea stăpânitori pe care și-i merită și de aceea pocăiți-vă și fiți creștini cu viața, nu cu numele sau cu botezul și atât, o, nu, nu cu viață păcătoasă și cu credință fără fapte!

O, pocăiți-vă voi, arhierei și preoți, că iată vi se ia casa și ograda și încă nu vă pocăiți, iar lupul cel ascuns în tufișuri vă cere de partea lui și vă supune ca pe niște orbi! O, dacă v-ați pocăi, dacă ați striga pe Dumnezeu ați vedea minune mare și pe Domnul Stăpân și cârmaci pe pământul român și peste popoare, cârmaci de aici spre ele, dar încă vă este teamă și nu dați să vă ridicați mărturisitori ca să aduceți lângă voi pe Domnul și să vă dea El biruința împotriva lupilor păgâni și a amenințărilor lor.

Și acum iată, Hristos va birui, căci așa este scris, iar fiara va fi zdrobită cu tot cu lucrarea cea mincinoasă, căci făgăduințele Domnului sunt mărețe și toate se vor împlini, că nu în zadar au fost rostite ele.

Iar Tu acum, Doamne Mieluț, revarsă-Te din plin peste pământ cuvânt, ca să știe omul antichrist că nu e de capul lui și că va cădea zdrobit de Tine precum este scris, iar eu Îți sunt mărturisitor și acum ca și atunci, și ai cerul de sfinți cu Tine, Doamne, și slavă Ție că vii cu răsplata sfinților Tăi, care se roagă Ție pentru cei de pe pământ ca să-i tragi pe toți spre Tatăl, așa cum ai făgăduit Tu cu putere de cuvânt atunci când Te-ai tras întru nevăzutele lui Dumnezeu, în tainicele locașuri ale Tatălui, cu care Tu le ieși înainte celor ce-și sfârșesc mersul spre ele iubind și dorind pe Domnul lor și veșnicia Lui cu

cei drepți ai Lui.

Și mă aplec acum și-Ți mulțumesc pentru mângâierea cu care în ziua aceasta m-ai dăruit, și cu care am mângâiat pe cei ce nădăjduiesc așteptându-Te să vii în ajutorul lor în vremea aceasta de ceață și de frig, o, Doamne. Amin.

— O, ce scump la Dumnezeu este cuvântul tău de azi, ucenicule sfânt și Botezătorule al Meu! Așa grăiam peste tine din vânt, din nor, din Tatăl, așa cum în vremea aceasta Mă las cu cuvântul peste cei de azi care Mă poartă cuvânt peste pământ, o, și n-am spus aceasta niciodată până acum, iar când Mă arătam aievea ție, acopeream taina Mea ca să nu știi că Eu sunt Mielul, până ce M-am arătat la Iordan mărturisit de Duhul Sfânt în chipul porumbelului care s-a odihnit peste creștetul Meu în ziua Mea de botez.

E mare taina grăirii Mele peste pământ prin cei aleși de Mine pentru mărturisirea lui Dumnezeu, dar nu este dor de Dumnezeu în oameni, iar vouă, fiilor din cetatea Mea de azi, vă dăruiesc glasul Meu ca să vă grăiesc pe cele dintre voi și ca să vă învăț credința că sunt cu voi tot timpul și că vă privesc și vă măsor ca să vă spun apoi să faceți voia Mea împotriva voii voastre, fiilor, și să fiți numai ai Mei tot timpul, că pe pământ toți oamenii caută o cale în viață, o îndeletnicire să aibă, o mărire, o treaptă înaltă, dar nimeni nu dă să-și aleagă să se facă sfânt lui Dumnezeu, și de aceea, iată, strig acum și spun în lung și în lat la creștini, și la cei buni și la cei răi: Nu mai păcătuiți, o, fiilor! Aveți păcate necurățate, nemărturisite și stați cu ele peste voi și puneți peste ele altele! O, ce va fi cu voi? Întrebați-vă! O, pocăiți-vă! Curățiți-vă de păcate! Mergeți cale multă ca să puteți găsi slujitori cu har sfânt și ca să vă ajute să vă curățiți de relele pe care le lucrați! O, nu mai stați nepăsători de cele ce vă învinuiesc la Dumnezeu și nu mai păcătuiți apoi! Ridicați-vă deasupra neputințelor voastre, ridicați-vă prin pocăință, voi, cei neputincioși cu fapta, dar pocăiți-vă, fiilor! Dacă pofta și dorințele vă biruiesc, vegheați, și nu vă lăsați dorințelor vremelnice și fiți ai dorului de cele veșnice, căci vremelnicia dă să-l facă pe creștin să piardă veghea pentru calea veșniciei, care trebuie să fie tot timpul sub pașii celui ce privește spre calea lui cu Domnul, de pe pământ și până în cer cu mersul ei.

Când vă lipsește smerenia, o, fiilor, amintiți-vă de nevrednicia voastră și aplecați-vă să vă smeriți numaidecât, căci pe calea cu Hristos vii să te smerești, iar altfel nu ești pe cale cu Domnul, o, nu ești, și nu da să te minți singur dacă nu poți să te smerești pe calea ta cu Hristos și cu frații.

O, fiilor ai poporului cuvântului Meu, luați în voi cuvântul Meu când îl trimit să vă lucreze el, că iată, las aici cuvânt pentru voi și îl pun pe cale spre voi și vă spun, smeriți-vă pentru calea cu Hristos și stați smeriți mereu, căci Eu, Domnul, sunt în lucru ca să-Mi ridic spre Tatăl un popor sfânt prin care să-Mi împlinesc Scripturile cele de apoi, și să Mă las apoi descoperit cu ei și să vadă popoarele toate taina Mea cea de azi și țara Mea de venire și toiagul cu care păstoresc neamuri și popoare de pe pământ, o, că nu vin din cer ca să pierd vremea în zadar, ci vin să împlinesc, și să vin apoi văzut și să așez pe pământ întăritã împărăția lui Dumnezeu, precum este scris că va fi cer nou și pământ nou și că se va adeveri tot cuvântul lui Dumnezeu.

Acum Mă opresc din cuvânt și rostesc binecuvântare mare pentru începutul lucrului sfânt la locul Meu de la Maluri, petecuțul de pământ pe care am coborât în anul 1955 primul cuvânt al gurii Mele prin trâmbița Mea Verginica, o, că peste încă doi ani sărbătorim, fiilor, șaptezeci de ani de cuvânt, grăit și scris cuvântul lui Dumnezeu peste pământ prin trâmbița prin care Domnul a trâmbițat, o, că mult cuvânt s-a scris în vremea aceasta din toate câte Eu le-am grăit în vremea Mea cu Verginica, și apoi de la ea până la voi, fiilor de azi ai Mei.

Iată, se începe lucrul cel spre vedere al slavei acestui petecuț de pământ, aripioara lui Dumnezeu, peste care vom scrie grădină de rai, loc mărturisitor al cuvântului Meu, până ce necredința sătenilor și prigoana dușmanilor a adus pedeapsă peste sătuț și Mi-am luat trâmbița și casa și Mi-am mutat lucrarea și am așteptat până azi, când iată, se începe ieșirea la vedere și la mărturisire a venirii cuvântului Meu pe pământ la începutul Meu pe vatra neamului român în satul Maluri de lângă orașul Pucioasa.

Am scos deasupra în acest an cartea istoriei Mele cu trâmbița Mea Verginica la o sută de ani de la nașterea ei pe pământ, iar peste doi ani vom scoate iarăși cartea a treia a cuvântului Meu peste poporul rămas și vom scrie pe pământ șaptezeci de ani de la începutul Meu cu cuvântul rostit în satul Maluri, de unde a început povestea Mea de atunci și până la voi, dulcea poveste cu care voi îndulci lumea toată care va gusta din ea, și se va umple de dor cel ce va gusta de la Dumnezeu. Eu pe aripi de vânt și de nor stau și grăiesc peste pământ, și am început grăirea Mea în această aripioară de pământ să-Mi așez cuvântul în carte, și a fost croită această aripioară pe pământ încă de la facerea lumii și se descoperă acum această taină și mărturisește ea lucrarea lui Dumnezeu, o, fiilor, și binecuvântați să fiți cu jertfa mâinilor voastre, cu care Eu, Domnul voi așeza mărturisirea Mea pe acest micuț colțișor de rai, pe care-l facem văzut acum, și începem pic cu pic până la deplina vedere a acestei taine și vom scrie atunci zi de sărbătoare a cuvântului Meu peste pământ.

Acum, în ziua aceasta, așezați-vă, fiilor slujitori înaintea Mea, și rostiți binecuvântare peste crucea troiță lucrată aici de voi, și pe care o veți așeza de strajă și de mărturie la locul ei, unde am avut pe păstorul Daniel în vremea lucrului său lângă lucrarea Mea, și apoi mergeți și așezați-o, fiilor, o, și numai mărturii lucrez cu voi și prin voi, căci voi sunteți acum fiii cu care Eu mărturisesc peste pământ istoria cuvântului Meu și mersul Meu prin vreme cu un popor mărturisitor și cu această carte de mărturie: Cuvântul lui Dumnezeu peste pământ, o, fiilor. Amin, amin, amin.

*29 august/11 septembrie 2023*

## *Praznicul Nașterii Maicii Domnului*

*Învățătură împotriva fățărniciei și a răcirii dragostei. Vorbirea și purtarea dintre frați. Nu stați singuri! Cei harnici sunt sănătoși.*

Această zi de praznic sfânt e mare în cer și pe pământ pentru aducerea aminte a ei, când cu mai bine de două mii de ani în urmă, după numărul anilor de la Hristos, s-a născut pe pământ între oameni fecioara mamă, Născătoare a Fiului lui Dumnezeu, și a venit apoi Domnul pe pământ cu vremea mântuirii omului căzut din rai și a urmașilor lui, toți cei care au avut darul credinței în venirea Domnului și a împlinirii acestei Scripturi, și merge această sărbătoare sfântă an de an și grăiește ea începutul salvării omului, așa încât toți cei care cheamă numele Domnului să fie mântuiți, să le fie iertate păcatele și să rămână întru pocăință și sfințenie și să fie numiți fii ai lui Dumnezeu după har, prin credința în Iisus Hristos, precum este scris.

Adun sub slava cuvântului Meu acum pe cei care caută după glasul Meu coborât pe pământ în cetatea aceasta și împărțit apoi spre cei care caută să meargă spre pocăință, spre iertarea păcatelor lor, prin credința că vine pe pământ împărăția cerurilor și Stăpânul ei, Care-Și pregătește slava și arătarea, spre bucuria fiilor credinței și ai sfințeniei, și spre durerea fiilor străini de sfințenia care îi aduce omului mântuirea cea de la Dumnezeu.

Și spun la începutul grăirii Mele: Pace vouă, celor ce vă adunați în ziua aceasta sub cuvântul gurii Mele din care el izvorăște peste pământ! Pace, fiilor, și fiți sfinți precum Eu sunt, ca să putem după adevăr să stăm la masă cu cei din cer și să prețuiți această milă și chemare a Mea!

M-am arătat curat și sfânt pentru adevărul cel despre Mine acum două mii de ani, căci am stat sub pecetea lui Caiafa nestricată după ce am fost pus sub răstignirea pe crucea prin care am înviat apoi, dovedind că sunt Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, o, și n-am fost fățarnic, n-am avut în ființa Mea de om aluatul fățărniciei, și Mă doare de șapte mii de ani fățărnicia omului, căci omul nu poate, o, nu poate să nu fie fățarnic dacă așa a început să facă încă din rai, încă de la începutul său față în față cu Dumnezeu și cu aproapele său, iar duhul rău îl înhață pe om de partea sa prin lucrarea fățărniciei, cu care dă să-Mi doboare truda și rodul așteptat cu răbdare fără de margini din partea Mea față în față cu lucrarea omului plin de duhul fățărniciei, care i se vede bine oricât ar da el să se pitească sub fața inimii curate cu fapta, și iată încă o zi și încă una peste alta a nepăsării inimii omului pentru statul lui înaintea lui Dumnezeu curat cu inima și cu fapta și cu vorba, iată despărțirea de Dumnezeu a omului care face ca și Adam în rai când M-a pierdut prin fățărnicia lui dacă am dat să descopăr fărădelegea lui!

O, de aceea, fiilor, vă învăț mai întâi să luați în seamă acest îndemn rostit acum peste voi, căci vă învăț să vă feriți de aluatul acesta, fățărnicia, că Eu, Domnul, n-am în ființa Mea acest aluat. O, feriți-vă de acest păcat, ca să puteți să învățați de la Dumnezeu și să-I și împliniți povața pentru viață veșnică, fiilor, că multe dau să vă învăț în ziua aceasta, și am lângă Mine pe mama Mea Fecioara și Mă roagă ea să umblu la inima voastră în ziua aceasta de sărbătoare pentru ea și să vă dau formă sfântă, purtare sfântă, iubire sfântă ca să iubiți pe Dumnezeu, căci toți oamenii iubesc păcatul, fiilor, și nu se mai despart de el nici pentru salvarea lor de la pierzarea cea veșnică și mult dureroasă a celor ce ascultă de satana pentru păcat.

Vă trebuie smerenie, multă smerenie, fiilor. Pe calea cu Hristos vii să te smerești, nu vii să arăți ce știi, ce ești, ce faci, ce poți, o, nu, ci doar pentru smerenie, pentru ascultarea spre iertarea păcatelor cele din vremea neștiinței și pentru mântuire de iadul cel pentru păcătoși, pentru supunere, și toate cu multă trudă și răbdare lucrate, ca să câștigi și ceea ce ai pierdut în vremea cât ai stat departe de Hristos, și care trebuie și ea răscumpărată, pentru ca să ai la Dumnezeu viața întreagă, nu pe jumătate să I-o dai.

Iată, pentru ca să asculți de Dumnezeu vii la Dumnezeu, vii pentru viață duhovnicească, nu pământească, vii pentru duhul frăției sfinte, fie că te-ai apropiat cu familie formată, fie că te-ai alipit de familia duhovnicească de obște, căci viață pământească puteai avea oriunde pe pământ, că mulți din fiii lumii fac cele bune și cuminți, dar nu sunt cu Hristos și cu mersul creștinesc și nu sunt duhovnicești. În lume când stai și pășești cu pasul, o, nu poți fi cu inima în Hristos, căci otrava lumii merge prin sânge și ține omul în duhul lumii, în pasul lumii, cu fiii lumii alipit vrei nu vrei, iar fiii lumii nu sunt fiii lui Dumnezeu, o, și nu pot Eu să te păzesc cu îngerii Mei cei de sus și cei de jos dacă stai cu pasul pe lângă fiii lumii, căci vrând-nevrând te iei după ei, după cei ce nu ascultă de Dumnezeu și faci și tu ca ei, și îți spun, vei fi judecat aparte pentru că nu te iei după cuvântul Meu și te iei după cei ce nu ascultă de Dumnezeu sau nu au cum să asculte din alte pricini, iar Domnul te vede că iei din mintea ta socoteala lucrurilor, nu din cuvântul Meu care vine la tine să te învețe să te rogi Domnului pentru cei care nu au putere să asculte, și nicidecum să te iei și tu după cel ce nu ascultă întreg.

Lumea e urâtă la Dumnezeu, fiilor, și toți în ea sunt fiii păcatului de toată ziua și de toată noaptea, și de aceea Mi-am învățat mereu pe poporul Meu de azi să iasă din lume și să stea de partea Mea și le spuneam adesea: *«Treceți din trup în duh, fiilor, ca să nu faceți faptele trupului, ci să fiți sfinți, iar de ceea ce este necurat să nu vă atingeți, și Eu vă voi primi pe voi, căci Eu sunt sfânt, și nu se poate să fiți altfel dacă vreți să vă primesc, iar cei ce nu se păstrează curați cad toți».*

Am spus pentru cei ce sunt ai Mei și cu Mine la masa împărăției, am spus: *«Cel ce mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu întru Mine rămâne, iar Eu întru dânsul».* O, cum trebuie să arate un creștin împărtășit cu Hristos? Cum trebuie să se poarte și să lucreze apoi ca să-L mărturisească într-însul pe Hristos prin purtare prin iubire, prin jertfă nefățarnică?

O, fiilor de peste tot pe unde viețuiți pentru Hristos prin cuvântul care vă învață, o, nu uitați cuvintele cu care vă călăuzesc atât de aproape pașii, că dacă le uitați, greșiți apoi împotriva lor. Aveți grijă mare și multă și mereu să hrăniți iubirea sfântă dintre voi și să vă hrăniți din ea duhul și purtarea, ca nu cumva să vină peste voi pedeapsa cea pentru răcirea dragostei, și apoi despărțirea de frați, ca rod al neiubirii, fiilor. Feriți-vă să stați reci cu duhul și fără de lucru duhovnicesc, căci numai lucrul cel pământesc nu vă hrănește iubirea de Hristos și de frați. Trebuie să ne hrănim nădejdea că nu trudim zadarnic pe calea frățească și că vom avea ca rod sfânt bucurii la capătul răbdării, fiilor.

Vorbirea dintre frați este o probă mare a dragostei sau a nedragostei de Dumnezeu și de frați, căci când nu te porți sau când nu grăiești cu aproapele tău la fel de frumos ca și cu Dumnezeu, la fel de smerit și de umilit pentru o viață cu iubire sfântă între frați, atunci tu ești fățarnicul cel din fața lui Dumnezeu chiar prin rugăciunea ta spre El, și nu ești drept nici cu Dumnezeu, nici cu aproapele tău, nici cu tine însuți, și iată, nu ești încă un creștin înțelept dacă nu înțelegi lucrurile așa cum Eu, Domnul, îți arăt cum să fie înțelese, o, și n-ai peste tine îngrijitor și povățuitor și n-am cum să fac lucrare plăcută Mie din gândirea și purtarea ta, care începe față în față cu aproapele tău ca să văd Eu cine ești și ce faci și ce vrei, și numai apoi să-ți deschid Eu ca să stai înaintea Mea fără de fățărnicie. O, nu poți să nu fii fățarnic înaintea Mea când stai, dacă nu te porți cu aproapele tău ca și cu Dumnezeu, căci purtarea ta pentru Mine nu este alta decât cea dintre tine și aproapele tău, fiule creștin.

Mama Mea Fecioara e copleșită de răbdarea cu care Îmi învăț poporul care vrea cu Dumnezeu, și e mare bucuria ei în ziua aceasta, o, că mult dorește ea să am Eu în această vreme un popor ales prin credință și purtare, și de aceea cu aplecare privesc și văd ca să știu ce trebuie să-i dau să știe și să poată și să facă cel ce voiește să vină după Mine prin lepădare de sine ca să se cheme că vine, iar cel ce nu înțelege cum să-i fie venirea, acela Îmi este rană și suspin pe calea

Mea cea de azi cu un popor care să fie lucrat spre asemănarea lui cu Mine, și iată, încă și încă suspin și nu am mângâiere, decât de la cei care suspină cu Mine pe calea cea cu durere a mersului Meu de azi.

Fiilor, fiilor, am încă să vă mai dăruiesc în ziua aceasta cu povețe, de vreme ce văd că trebuie să vi le împart ca să ascultați de ele, ca să vă fie bine vouă, dar și Mie cu voi, că am spus încă de la începutul omului că nu e bine să fie omul singur, că dacă este singur vine satana numaidecât, dar numaidecât vine și îi împarte de lucru împotriva lucrului lui Dumnezeu, o, că nici Eu, Domnul, nici Eu n-am scăpat când M-a dus duhul în pustie pentru post și rugăciune și când M-a însoțit satana pe toată calea să Mă facă să iau de la el și să Mă aplec lui, dar Eu eram Dumnezeu și l-am biruit rușinos, căci Tatăl era în Mine cu sfințenia Lui, cu lucrarea Lui și l-am rușinat pe satana și l-am povestit la toți apoi ca să-i fie rușine, dar el, plin de invidie Mi-a pregătit cruce, numai că de data aceasta a fost biruit și mai mult, și mai rușinos, și iată, nu e bine pentru om să fie singur. Cu omul care caută singur nu e tot așa ca și cu Dumnezeu, căci omul este mic, este slab. În rai era singur Adam și era singură Eva când a ademenit-o satana, și iată, creștine, fiule, nu căuta clipe să fii singur, crede-L pe Dumnezeu când îți spune aceasta. Ai pilde deslușite din care să înveți, dar satana te vrea singur ca să-ți dea el, și apoi să dai să te ascunzi, căci ai pierdut binecuvântarea pașilor tăi și e primejdios să lucrezi fără binecuvântare, e ca și lepădarea de Dumnezeu, e ieșire de sub mâna lui Dumnezeu, e răzvrătire între creștin și Dumnezeu, iei pâinea și cuțitul din mâna Domnului și-ți tai singur felia cum vrei tu să tai.

O, nu stați singuri, fiilor, decât pentru post și rugăciune cu orânduială, precum este scris, ca să nu vă ispitească satana, o, fiilor, iar voi căutați să ascultați așa cum este scris. Și, în sfârșit, căutați să nu pierdeți sănătatea, o, fiilor, căci sănătatea vine de la Dumnezeu doar pentru cei harnici și lucrători duhovnicește. Așadar, fiți harnici, fiți dăruitori de ajutorare ca să fiți sănătoși, o, și amintiți-vă de slava Mea de peste poporul Israel, când în vremea robiei lui nu era vreun bolnav în popor, dar după ce n-au mai lucrat, n-au mai ascultat, apucându-se de păcătuire și de lenevire, s-au îmbolnăvit pe cale și a pierit tot poporul, fără de cei născuți pe cale sănătoși pentru păstrarea seminției de care Domnul a avut nevoie, și iată, cei lucrători, cei jertfitori sunt sănătoși de la Dumnezeu, iar cei mocoșiți, cei molaci pentru lucru, pentru jertfă, sunt bolnavi toți, căci așa le trebuie dacă nu lucrează, dacă nu sunt de folos pe pământ pentru Domnul și pentru aproapele. Așadar, fiți harnici ca să fiți sănătoși, fiilor, și să vă folosească sănătatea pentru ceilalți, nu pentru voi, și pic cu pic învățați toate de la Dumnezeu, și așa să le lucrați, precum Eu vă învăț pe voi.

La fel, iar și iar vă îndemn să vă feriți de păcatul mâniei, fiilor, căci când omul se înfurie este urât de tot și seamănă cu diavolul, dar când se smerește și se căiește pentru greșeli Se bucură Dumnezeu pentru el, iar altfel este neorânduială, și aceasta face rău, aduce zdrobirea păcii, aduce răcirea dragostei, totul din pricina firii cu diferențe mari între frați, și toate din lipsa ascultării de Dumnezeu, de cuvântul Meu rostit peste voi, și iată, numai ascultarea te ține lângă Dumnezeu, iar fără ea nu se poate nimeni numi fiu al lui Dumnezeu.

Fiilor, fiilor, ori de câte ori greșiți, nu vă dați de partea diavolului când se umblă la greșelile voastre, căci diavolul nu vă scapă de sub vină dacă vă dați de partea lui cu dezvinovățire sau îndreptățire înaintea celui ce vă arată ce ați greșit, ci pocăiți-vă cu inima curată și mult, că numai de pocăința omului greșit se vaită și se teme diavolul, iar altfel nu, și îl câștigă pe cel greșit de partea lui când nu este pocăință în om. Așadar, rămâneți în pocăință, și ea să vă stea pe limbă și pe inimă, nu îndreptățirea, nu furia pentru adevăr, căci Adam a pierdut raiul dacă s-a înfuriat, iar voi pocăiți-vă cu blândețe când greșiți, fiilor.

Am multe încă să te învăț, poporul Meu de peste tot. Te cercetez zi și noapte, fiule, iar ca să înveți de la Dumnezeu îți trebuie smerenie mereu, îți trebuie sfială ca să poți fi smerit. Când n-ai sfială în toată clipa față de tot ce te înconjoară ca în fața lui Dumnezeu, tu n-ai sfială nici de Dumnezeu, nici de sfinți și nici de îngeri, cărora nu le scapă din priviri nimic dintre cer și pământ.

O, nu este sfială și de aceea păcătuiește omul și nu-și amintește că toate îl văd și îl știu și toate vor mărturisi, și te-am învățat în ziua aceasta, popor creștin, ca să ai pe Domnul povățuitor peste tine, iar mama Mea Fecioara s-a fericit mult de la povața Mea cea pentru tine, și hai, mamă, să le spui și tu de lângă Mine cuvântul tău în ziua ta de praznic sfânt, și apoi Ne așezăm spre altă sărbătoare să vină și să le dăm lor din cer, mamă.

— O, popor atât de învățat din cer, să nu uiți, fiule, că vine Domnul la tine și te veghează și te învață să nu greșești și te îndeamnă să fii sfânt, și e plin Domnul de dor de biruință asupra lui satana, dar așteaptă să aibă un popor sfânt cu care să poată lucra și împlini venirea zilei slavei Lui cu sfinții în chip văzut și înnoirea a toate pentru noua împărăție, și te vrea Fiul meu să fii popor duhovnicesc, o, și nu-i altă viață mai dulce ca și viața duhovnicească, viața cea care rămâne viață, fiule al Fiului meu.

M-am mângâiat cu multul pentru atât de scumpă povață peste tine a Fiului meu în ziua mea de praznic sfânt și îți doresc naștere de sus tot mai plină, tot mai bogată, și te rog, lasă-te rod al Domnului prin lucrarea Lui cu tine, și va fi să nu fi fost dăruiți alții mai mult până la tine de bucuria și izbânda cea așteptată de veacuri ca să vină și ca să facă Domnul iarăși lumea, căci lumea s-a sfârșit urât, s-a sfârșit prin păcat, fiule povățuit din cer pentru sfințenie, pentru ca să ia cerul odihnă în tine și cu tine aici, popor al cuvântului Fiului meu Hristos.

Iar Tu așa, Doamne, să împuternicești pe poporul Tău de azi, că a venit vremea înnoirii, și toate încep cu sfințenia omului, cu Tine, Cel sfânt, și cu fiii cei asemenea Ție, după cum Îți este povața Ta mereu peste ei, Fiule scump, și mă aplec acum cu mângâiere pentru ei și mă alin pentru tot ce le-ai dat lor acum, în ziua mea de praznic sfânt, Fiule Iisus.

— O, bucură-te, mama Mea și ține-Mi înaintea Mea pe România, și pe poporul Meu din ea, căci vremea este aproape și toate se grăbesc să vină și să-Mi scrie biruința, iar Eu să-Mi arăt slava, și în ea să fiu cu poporul cuvântului Meu, cu tine, poporul Meu, căci cu tine trudesc ca să biruiesc și ca să împlinesc. Amin, amin, amin.

*8/21 septembrie 2023*

## *Praznicul Înălțării Sfintei Cruci*

*Lumea s-a sfârșit prin păcat. Vine cu nașterea din nou a lumii. Despre grăirea de rău. Cruciulițele și obiectele sfinte din lemn sunt vestirea Domnului peste pământ.*

Deschideți Domnului, voi, cei ce stați de strajă pentru venirea Mea cuvânt peste pământ în vre-

mea aceasta de întuneric! Vin să fac lumină, să scot la lumină voia lui Dumnezeu, căci Eu sunt lumina lumii, fiilor din cetatea cuvântului Meu. Mi-am făcut în mijlocul pământului român cetate și masă la voi și cu voi, ca să Mă împart peste tot cu nașterea din nou a lumii, căci se scoală sfinții să împlinească această Scriptură, că ei știu și văd că lumea s-a sfârșit de tot prin păcat și că dragoste de Dumnezeu nu mai este și e semn că vine Domnul și vin sfinții cu Mine în zeci de mii, precum este scris să se împlinească venirea Mea cu sfinții, și nimeni să nu se mai mire de lucrarea cuvântului Meu atât de multă, de grăirea Mea și a sfinților Mei, de cei mai vii decât cei ce-și duc trupul pe picioare și umblă cu moartea pe cale, cu păcatul, fiilor, iar păcatul este moarte, și nu se tem oamenii de păcat, ci de moartea trupului se tem, că ei nu știu și nu cred că omul nu se sfârșește niciodată și stă cât stă în trup și se mută apoi spre ceea ce și-a agonisit, ori cu Dumnezeu, ori fără Dumnezeu, și iată, fiilor, e praznic sfânt în ziua aceasta și vin Păstor să fiu și-Mi este de ajuns că-Mi deschideți voi să vin, că-Mi împart apoi prin voi cuvântul, și are putere cuvântul Meu, fiilor.

O, pace vouă, celor din cetatea cuvântului Meu, și vouă, celor strânși la sărbătoare ca să luați de la Domnul, fiilor! E praznic sfânt, cu nume mare, praznicul crucii lui Hristos, minunea aflării ei după multă vreme de la jalnica Mea răstignire pe cruce, fiilor.

Am tot semănat peste pământ sămânță sfântă, cuvânt de povață pentru semnul sfintei cruci și am îndemnat pe creștini și pe fiii oamenilor să caute după adevăr și să-și pecetluiască trupul și pașii și mersul și viața cu semnul sfintei cruci, dar s-a învățat creștinul să-și facă cruce din obișnuință și uită să aibă grijă să-l biruiască pe diavolul cu această armă sfântă.

E slabă de tot împlinirea cuvântului Meu cu care dau să-Mi ridic și să-Mi păstoresc un popor, pe care-l voiesc mai mare și tot mai mare, dar la Mine nu vin creștinii, o, nu vin mulți, că-și zic că e aspră viața celor ce se apropie să fie fii ai cuvântului Meu de azi. O, nu e aspră, ci e sfântă viața celor ce se dau Mie în zilele acestea, dar creștinului nu-i place sfințenia, ci voia liberă și odihna îi place, nu truda cea pentru mântuirea de după viața aceasta, nu viața cu Hristos.

O, ce frumoasă, ce frumoasă e viața cu Hristos! E frumoasă ca Hristos, e viață cerească pe pământ, e cale spre rai, dar cine se prinde să iubească așa viață? Puțini vin la Mine, puținei de tot. Ce să fac cu cei ce nu vin? Ce va fi să fac cu ei decât să le dăruiesc suferința prin care omul caută după Dumnezeu și cu Dumnezeu cu viața sa.

O, creștinilor, o, fiilor, faceți crucea dreaptă și însemnați-vă cu ea locașul sufletului vostru și faceți-o să se vadă dreaptă, căci altfel nu vă poate ea pecetlui trupul sufletului vostru și vă biruie diavolul când vă vede că nu aveți și viața dreaptă și răstignită față de lume.

Nu poate omul să nu fie fățarnic în fața lui Dumnezeu și a aproapelui său, și e bătrân acest păcat cu care omul își lucrează viața ca să nu-L lase pe Dumnezeu să i-o lucreze, o, și și-o lucrează el ca și Adam, care s-a smuls din mâna lui Dumnezeu.

O, fiilor, greu este de omul care nu are frică de Dumnezeu și se lasă lucrat de diavolul atât de mult cât nici nu-și mai dă seama! De aceea vă învăț mereu pe voi să nu vă lipsească smerenia și să nu uitați această povață a Mea, căci creștinul se dă de gol pentru lipsa smereniei prin purtarea cea urâtă a sa față în față cu aproapele său, și iată, creștine fiule, când îți lipsește smerenia inimii îți lipsește și cea a purtării între frați, căci purtarea și vorbirea limbii te descoperă când grăiești neplăcut și de partea ta, când nu primești pe celălalt să-ți măsoare purtarea și judecata lucrurilor, căci nu tu trebuie să-ți faci aceasta, o, că e mare rătăcire să iei din tine pentru tine, căci omul își ține parte dacă nu stă mic pentru ca să-l poată primi pe fratele său pentru sine, nu el să-și facă socoteala față de câte vin să-l lucreze pe om, pe cel care nu știe de unde să vină facerea lui cea de toată vremea, auziți voi? de toată vremea facerea omului, că altfel i se pare că el trebuie să-și facă peste el facerea sa, iar dacă face așa cade ca Adam, moare ca Adam, se desparte de facerea lui și de Făcătorul lui ca și Adam, care s-a ascuns ca să nu se umble la el și ca să rămână el străin de Dumnezeu, și iată, vai de cel ce-și este sieși făcător, și nu deschide razelor de soare să vină să-l crească pe el!

O, fiu creștin, dacă nu poți să te lași biruit, ascultă-Mă ce te povățuiesc: gândește-te la nevrednicia ta. Ea te va ajuta să fii aplecat mereu, smerit și nearțăgos când îți vine să faci aceasta, și vei sta mai spășit, mai rușinat, și-l vei simți pe celălalt mai bun decât tine, mai vrednic, mai de lăudat, și-i vei primi pe ceilalți peste pașii tăi, căci Domnul îți va da ție prin ei, și nu te va lăsa să cazi și să pieri greșind și tot greșind, dar numai dacă nu vei face ca Adam ca să te dezvinovățești, să te ascunzi în tine cu păcatul tău și să minți ascunzându-ți nevrednicia, căci Eu, Domnul, îți trimit pentru ea lecuire, curățire, veste de îndreptare, numai să nu te ascunzi spre nevindecarea ta, spre neîndreptarea ta și să rămâi lipsit de învierea din păcatul pedepsitor asupra ta, și e mai bine să deschizi soarelui când vine spre tine cu razele sale.

O, fiilor care cunoașteți pe Domnul prin acest cuvânt sfânt, v-am dat nu de mult povață să învățați să vorbiți fără de greșeală, căci omul greșește prea mult prin cuvinte, fiilor, și v-am spus, lucrând între voi, să vorbiți vorbiri sfinte, nu pământești, căci vorbirea este ori boală sau patimă, ori dar din fire, dar cel mai bine este să aveți vorbire prin darul cel de la Dumnezeu, și vă veți vindeca de voi înșivă când satana vă îndeamnă să vorbiți și să vă pitiți pentru adevărul cel despre voi, și care vă doare pe voi când el vă scoate din voi față în față cu semenii voștri.

Are omul răul obicei să-și acopere greșeala cu greșeala celuilalt, și iată ce greu este păcatul fățărniciei, aruncarea crucii, fiilor! O, nu scapă omul cu una cu două de acest păcat, de teama pentru care aruncă în celălalt cu vină pentru ca să-și ocrotească păcatul său prin neprimirea îndreptării, prin căinare, prin duhul de judecată sau nemulțumire, și iată, nu scapă creștinul cu una cu două de acești dușmani de suflet. O, uită-te la Mine când vine spre tine îndreptare, nu te uita la fratele tău, căci așa este dreptatea numărată: întâi Dumnezeu, apoi aproapele tău, și numai apoi tu, iar altfel dacă faci, nu ești plăcut lui Dumnezeu și ești încă fiul lui Adam, cârtitor, fricos, învinuitor, iubitor de sine și rece cu Dumnezeu, până la despărțirea de Mine apoi, și te duci și-ți pierzi capul de pe umeri și îl arunci în noroi, în mâna diavolului cel răzvrătit, în neascultare ca și lumea cea fără de cap, și numai cu picioare și în locul capului.

O, aveți grijă, fiilor, că vă învăț să scăpați de grăirea de rău împotriva aproapelui. Numai Dumnezeu știe pe aproapele tău, nu și tu, iar cel ce grăiește de rău pe aproapele, acela nu este curat, nu este adevărat, ci este făcător de minciuni și dușman pentru cel căruia îi încarcă mintea cu vorbirea lui de rău, cu patima vorbirii, fiilor. O, ce poți scoate de la cel ce grăiește de rău pe cineva? Trebuie să fii prea plin de iubirea de adevăr

ca să poți înțelege ce rău dă să-ți facă ție cel ce grăiește de rău când vine spre tine să se povestească sau să povestească despre aproapele său.

O, nu se poate sminti cel plin de credință și de credincioșie, că acela are pe Dumnezeu în el de minte și de viață. Se smintește numai cel care asta caută sau asta merită, și se prăbușește apoi de pe stânca credinței și a credincioșiei și se ascunde de lumină căci este pătat, este greșit, iar dacă mai dă să se ridice nu poate.

Eu însă vin și îl învăț pe cel ce caută după învățătura Mea și-i dau de la Mine înțelepciune și duh și adevăr și caut să-l nasc de sus, ca să-i dau minte nouă, viață nouă, să-l țin sub mâna Mea părintească, o, că vreau să-Mi ridic un popor sfânt și să lucrez cu el înnoirea lumii și să lucreze el cu Mine ca un fiu ascultător, că iată, fiilor cu care-Mi sprijin mersul, v-am sprijinit pe voi și vă sprijin mereu ca să Mă sprijiniți și voi pe Mine, și v-am dat să lucrați cu ascultare așa cum am lucrat Eu pe pământ lângă tata Iosif, o, că nu se putea să vă amestecați cu lumea, cu mâinile fiilor lumii, și v-am dat să lucrați lucrul cu mâna așa cum Eu am lucrat, iar voi lucrați acum lucruri sfinte, cruci mari și mici, candele, pristolnice, îngerași, toate croite din lemn așa cum și Eu am lucrat, iar voi acum umpleți lumea de sfințenie și lucrați după planul Meu și umpleți pământul de binecuvântare prin ceea ce lucrați, și merg cruciulițele lucrate de voi peste tot pământul și este duhovnicește numită lucrarea mâinilor voastre și e vestire a Domnului și aduce ea iubire de Dumnezeu și o sfințire aparte în inimile celor ce iau de la voi lucrul mâinilor voastre, o, și mergem lucrând și ajutând mersul Meu cu voi, fiilor, iar în ziua aceasta de praznic al crucii răstignirii Mele pentru salvarea omului dau cuvântul binecuvântării cerești peste toate lucrările mâinilor voastre și merge această binecuvântare din loc în loc, de la margini la margini și lucrează peste pământ, iar Eu, Domnul, Mă bucur de voi că sunteți neamestecați cu cei străini de Mine cu viața lor, așa cum Eu v-am învățat să lucrați și să ascultați ca să fiți binecuvântați, și am de la voi mângâiere și vă rog să stați numai ascultând, așa cum Eu am stat și am lucrat pe pământ, fiilor. Ascultarea înseamnă veșnicie, iar neascultarea înseamnă trufie, și de aceea voi să lucrați ascultând așa cum Eu vă dau vouă să lucrați, și vă țin de mânuță pas cu pas prin cuvânt de sus și de jos și am grijă de voi, fiilor.

Acum vă cuprind în cuvânt la sfârșitul grăirii Mele și vă spun: pace vouă! Ascultarea aduce multă pace, iar neascultarea strică orânduiala cea cu pace, și de aceea așez mereu peste voi această binecuvântare și spun și tot spun: Pace vouă, pace vouă, pace vouă, o, fiilor! Amin, amin, amin.

*14/27 septembrie 2023*

## *Praznicul Acoperământul Maicii Domnului*

*Cel care Îl iubește pe Domnul este cel care stă sub cruce. România, amvonul de la care grăiește Domnul. Împrospătarea binecuvântării lucrului de la Maluri.*

Vin din slava cerească și grăiesc peste pământ cuvânt, iar Tatăl Savaot este întru Mine, și Eu sunt întru El, așa cum am spus acum două mii de ani, și tot așa și acum spun, căci sunt Fiul lui Dumnezeu și am venit acum două mii de ani întrupat pe pământ din mamă fecioară și iarăși vin, căci scris este în Scripturi să păstoresc cu toiag de fier neamurile până la marginile pământului.

Iar voi, împărați, căutați să înțelegeți și să învățați de la Dumnezeu să judecați peste pământ și să slujiți cu frică și să vă bucurați de Dumnezeu cutremurându-vă și să luați din gura Lui învățătură ca nu cumva să stârniți mânia Lui și să vă pierdeți de pe calea dreptății dacă El S-ar mânia peste voi, dacă voi n-ați lua de la Domnul sfat!

Să tacă tot trupul, să tacă vorbirea cea omenească, fiindcă vorbește Domnul acum peste pământ din mijlocul neamului român! N-am venit de pe unde o fi, ci de lângă Tatăl ceresc Dumnezeu. Nu vin nici acum decât de lângă Tatăl, și-ți spun, omule de pe pământ, că te va durea duhul când Mă vei vedea, și te va durea pentru cât M-ai îndurerat, pentru cât de rece te-ai purtat față de Mine cu viața ta pe pământ cât ai stat. Vin din slava cerească, vin după tine pe pământ cu mult cuvânt rugător, vin ca un cerșetor și bat ca să-Mi deschizi, ca să Mă auzi și să Mă primești și să te dai înapoi lui Dumnezeu mai înainte să ajungi să stai înaintea Mea. Ia de pe acum o altă viață să trăiești, ca să nu te doară că nu M-ai iubit până să stăm unul cu altul față către față și să cazi atunci în dureri pentru nedragostea ta de Mine. Așadar, întoarce-te la Dumnezeu că-i grea durerea pentru nedragoste, iar tu ești rece cu Dumnezeu, omule.

De șapte mii de ani aștept iubirea omului. Acum două mii de ani când am venit după om trimis de Tatăl i-am vindecat pe mulți ca să Mă iubească ei apoi până la moarte, și apoi să-i iau lângă Mine ca rod al iubirii. Nu ca să le fac bine și atât, nu pentru asta îi vindecam, ci pentru că Îmi lipsea și Îmi lipsește iubirea omului. Cel care Mă iubește nu este cel care caută vindecare de dureri, ci este cel care suferă pentru suferința Mea cea de la el și de la om și pentru om, și este cel care stă sub cruce fără de murmur, fără de lepădare, și asta înseamnă să Mă iubească omul pe Mine, Cel îndurerat pentru că l-am pierdut pe om din rai, din veșnicia Mea.

O, pace vouă, celor ce-Mi deschideți ca să intru în cetate cu sfinții și în carte cuvânt, fiilor primitori de Dumnezeu! Grăiesc peste pământ cu duh de sărbătoare sfântă pentru mama Mea Fecioara, așa cum este trecută în calendarul creștinesc această zi de pomenire a veghii sfinte pe care mama Mea Fecioara o are pentru neamul creștinesc de pe pământ, măi fiilor. O, cât de mare a fost și este iubirea ei pentru Mine și pentru cei ce M-au iubit și Mă iubesc pe pământ!

O, câtă iubire, câtă mângâiere am avut și am de la mama Mea Fecioara! Toți caută mângâiere și vindecare de la Dumnezeu și atât, dar aceștia nu Mă iubesc fiindcă se iubesc pe sine, fiindcă așa știu iubirea cei ce Mă caută pentru ei, dar Eu caut să Mă iubească, să Mă poarte omul, să Mă vindece, să Mă dorească cu dor.

Eu sunt Cel fără de moarte, iar când l-am zidit pe om am voit să fie și el nemuritor ca și Dumnezeu și i-am spus lui să păzească tot ce-i dau să lucreze. I-am spus omului să nu mănânce din pomul cunoașterii, că acela era pentru Dumnezeu, nu pentru om, fiindcă Eu, Domnul, nu voiam ca omul să știe răul, ci numai pe Dumnezeu să-L știe și să-L asculte iubindu-L, ca să-i fie bine omului, să fie ascultător, dar el n-a ascultat și el așa cum ascult Eu de Tatăl Meu Făcătorul, și s-a lăsat dus cu vorba de satana, pe care l-a înființat prin neascultare, prin nesupunere, iar apoi omul s-a răcit de Dumnezeu și s-a apucat după mintea lui să lucreze.

Am dat să-l deprind pe om cu dorul de a-L cunoaște pe Dumnezeu, iar nu cunoașterea lui Dumnezeu, și iată, altfel și-a ales omul să lucreze de atunci și până azi. De atunci lucrez tot timpul cu toate puterile cerești și îngerești să-l biruiesc pe om, să-l atrag spre dragostea de Dumnezeu, dar ce să fac când aud oameni pe pământ spunând: *„Nu este Dumnezeu!”*?

O, ce să fac cu cei fără de dragoste, cu cei fără de Dumnezeu? Acest cuvânt zidește raiul în om și zidește omul în rai, zidește veșnicia în om, și apoi veșnicia pe pământ cu oamenii. România Mea, țara Mea cea de azi este amvonul de la care grăiește Dumnezeu peste pământ și peste oameni, peste împărați și supuși, peste credincioși și necredincioși. Ea este țara Mea de la sfârșit de timp, la care Tatăl M-a trimis fiind ea sortită de la facerea lumii să-Mi fie Mie primire pentru a doua Mea venire de la Tatăl după om, și Mi-am luat din ea un popor micuț și Mi-l hrănesc cu lapte ceresc, cu cuvântul gurii Mele ca să-l pregătesc pentru ziua slavei întoarcerii văzute a Fiului lui Dumnezeu și pentru mărturia Mea ca să pot spune: Iată-i pe cei care M-au crezut și M-au iubit și M-au primit ca să vin!

O, mama Mea, e mare bucurie între cei din cer când lucrăm peste pământ cu glasul cuvântului Meu, mamă! Sunt Cel fără de moarte, iar tu, mama Mea, ai știut aceasta în toată vremea ta cu Mine pe pământ și de aceea nu te-ai clătinat, nu te-ai prăbușit de durerea cea pentru răstignirea Mea pe cruce, și apoi când a fost să stau în mormânt un timp. Am stat pe cruce și am stat în mormânt apoi. De dragul omului am stat, mamă. Crucea și mormântul Mi-au fost mai dulci, mai odihnitoare decât omul în care Eu intru când Mă dau lui prin sfânta împărtășanie spre iertarea păcatelor lui, așa cum am lăsat Eu să fie cu ai Mei după întoarcerea Mea la Tatăl dacă Mi-am săvârșit lucrarea pentru care venisem ca să-l răscumpăr pe om din păcat, din moartea cea de la păcat, căci păcatul este moarte și de aceea moare omul și nu este ca Dumnezeu, nemuritor.

Crucea și mormântul au fost curate, dar trupul omului nu este păstrat curat ca și acestea, mama Mea. Omul miroase urât, iar mai urât decât dosul îi miroase gura, căci limba lui nu-L slăvește pe Domnul, Care Și-a dat viața pentru viața omului, și limba lui varsă deșertăciuni, nemulțumiri, plângeri, cârtiri, grăiri deșarte, fărădelegi fel de fel, și iată, e foc mistuitor limba omului, și nu poartă ea pe Dumnezeu prin mișcarea ei, o, și doare la cer aceasta, mama Mea, doare de la om întru cele cerești, mamă.

Trecuse chinul jertfei Mele pe cruce, trecuse și mormântul și M-am ridicat ca un Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat și sunt fără de moarte, așa cum am fost și în vremea jertfei dată de Mine pentru om, căci am fost în iad și l-am judecat pe satana, stăpânitorul lumii, și am lucrat și n-am fost mort dacă am lucrat, și apoi eram peste tot cu ai Mei, că n-am avut pe pământ nimic în viață decât pe tine, mamă, și pe ucenicii Mei și M-am descoperit lângă ei după înviere, că lângă ei eram mereu în zdruncinul lor cel pentru crucea Mea, o, și M-am lăsat văzut și le-am spus: *„Pace vouă!”* și le-am dat de lucru pentru duhul mărturiei, mamă.

La cina din Emaus, după ce am mers pe cale cu cei doi ucenici, zdruncinați și ei pentru cele întâmplate ale răstignirii Mele, i-am povățuit cu Scripturile și cu împlinirile lor și le-am frânt apoi pâinea pe masă binecuvântând-o și prefăcând-o în trupul și sângele Meu pentru hrana lor, și am intrat apoi în nevăzutele cerești, iar ei s-au dus cu duhul mărturiei și l-au împărțit, mamă. N-am stat văzut de ei decât câteva clipe, și apoi îngerii M-au acoperit, dar M-am lăsat pe masă de hrană lor, mamă.

O, Eu sunt Cel fără de moarte, mama Mea, iar tu știai aceasta și așteptai toate împlinirile așa cum știai că sunt scrise să se împlinească. Ai fost alinul Meu, iar Eu alinul tău, o, și tot așa și azi unul pentru altul avem alin, căci tot omul iubește moartea, nu pe Noi, mamă. Iar acum în ziua ta de serbare între cei din cer și între creștinii de pe pământ, pune în carte cuvântul tău și dulceața lui și mângâie tu cu mângâiere cerul și pământul, facerea lui Dumnezeu, mamă, căci lucrul lui Dumnezeu merge, și merge prin cei puțini, prin cei slabi, care Mă au aproape ca să pot prin ei ceea ce n-aș putea prin cei mari și tari oricât ar fi de mulți și de îngâmfați aceștia cu știința lor furată și prin care tot Dumnezeu lucrează peste pământ pentru ai Săi, nu pentru cei deștepți prin trufia lor, căci aceștia nu au umilința lui Dumnezeu și zic că nu este Dumnezeu, o, așa zic, mama Mea, iar Eu le zic lor să lepede această nebunie a lor mai înainte de a sta față în față cu Acela despre Care ei spun că nu este.

O, este Dumnezeu! Eu sunt Cel ce sunt, și sunt Cel fără de moarte, și binecuvântat să fie cuvântul tău duios, mama Mea, în ziua ta de serbare între cei din cer, dar și aici cu ai Mei în cetatea cuvântului Meu, mamă.

— O, nu se poate, nu se poate să nu mintă cei trufași, Fiule Iisus. Aceștia spun: *„Nu este Dumnezeu!”*, iar când spun așa ei rostesc numele lui Dumnezeu, despre Care ei spun că nu este, și iată, nu ce intră în om spurcă pe om, ci numai ce iese din el, de pe limba lui îl spurcă și îl vatămă. Să-i lăsăm, căci ei iubesc păcatul care l-a alungat pe om din rai. O, omule, iată ce faci, iată ce ești, și mai spui apoi că nu este Dumnezeu și că tu ești! Fiul meu Iisus Hristos este Cel fără de moarte așa cum S-a arătat El pe pământ acum două mii de ani.

E noapte pe pământ ca și atunci când a venit Domnul pe pământ născut din pântecele meu cel fecioresc. Era noapte, era păcat peste tot și era necredință. E noapte și acum, iar puterea păcatului e mare și multă și cade omul sub ea, dar iată-L pe Hristos Cuvântul tăind văzduhul cuvântând și pregătindu-Și slava arătării Lui când Îl vor vedea și cei care L-au împuns, precum este scris, o, și nimeni nu va mai fi să poată spune: *„Nu este Dumnezeu!”*

O, fiilor credincioși venirii Fiului meu la voi și cu voi la masă ca să-L împărțiți peste pământ, o, am o rugă spre voi. Căutați tot timpul spre durerile Lui, ca să aibă El iubirea voastră și să lucreze cu ea împlinirile toate câte mai sunt, căci toate prin credință și iubire vin și se ivesc, fiilor.

O, popor al Cuvântului Hristos, stai cu Domnul în sfat și grăiește-I Lui toate, dar nu uita, o, nu uita sfială să ai înaintea Lui, căci El este Dumnezeu, măi fiilor. Când treceți prin dureri fel de fel, nu uitați că durerile trupului se alină cu leacuri, cu doctorii, și că durerile sufletului se vindecă prin dureri ale trupului și știe Fiul meu cum să vindece durerile, iar pe pământ e bună suferința cea pentru iertarea păcatelor, o, și nu uitați să învățați și să înțelegeți această învățătură prin dureri, căci durerile îl învață pe om îngerește și au îngerii grijă să poată omul pentru Dumnezeu. Așadar iubiți înțelepciunea aceasta cerească și întăriți-vă credința și stați cu Dumnezeu, o, că e primejdios fără Dumnezeu pe calea vieții și printre atâția morți, fiilor, căci toți oamenii sunt morți prin păcate și nimeni nu le spune că păcatul este moarte și nu știu oamenii acest adevăr.

Iar Tu, Fiule Iisus Hristos, ajută-i pe ei la vreme în toate, căci Tu ești Cel ce lucrezi, iar ei sunt martorii Tăi. Așa să fie ei până la arătarea Ta lângă ei și cu ei, iar slava Ta se va împărți peste tot curând, curând, căci ești în lucru și ești Cel ce poți, și poți prin ei și cu ei. Iar eu am grijă de România Ta și a mea și a lor, de slava ei cea de la Tine, nu de la oameni, căci oamenii nu știu taina ei, nu știu taina Ta cu ea, și binecuvintează acum mersul înainte al minunilor Tale din vremea

aceasta a Ta cu poporul Tău cel mic, prin care Tu Te slăvești atât de tainic peste pământ acum, Fiule scump Iisus. Amin.

— O, mama Mea, le arătăm la cei mici ai Noștri că suntem în față, că mergem în față și lucrăm și împlinim, iar ei sunt cei văzuți ai Noștri, dar cei din cer sunt fără de număr la lucrul Nostru cu ei, mamă.

Binecuvântare proaspătă așez iar și iar peste lucrul cel de la Maluri, peste locul începutului Meu din anul 1955 prin Verginica, trâmbița lui Dumnezeu. Pic cu pic vom întocmi acest loc de mărturie și vom așeza zi de sărbătoare cerească și voi fi cu voi în fața lucrărilor toate, fiilor cu care-Mi sprijin slava Mea de azi peste pământ. Credință doresc să întăriți în voi pentru împlinirile care mai sunt, și iată, Îmi pregătesc ziua slavei pic cu pic și-Mi veți fi martori că am grăit peste voi și că am împlinit cuvântul grăit. Toate câte vin și sunt de la Dumnezeu se împlinesc și mărturisesc adevărul lui Dumnezeu.

Iar acum pun la sfârșitul cuvântului de azi pacea și spun: Pace vouă, pace vouă, pace vouă în toate câte Domnul are de lucrat și de împlinit cu cerul și cu voi aici pe pământ, o, fiilor! Amin, amin, amin.

*1/14 octombrie 2023*

## *Sărbătoarea Cuvioasei Parascheva*

*Durerile sunt îngeri care îi conduc pe oameni la Dumnezeu. Venirea Domnului cuvânt în această vreme este scrisă în Scripturi și în prooroci. Strigare către fiii oamenilor A venit vremea slavei cerești pe pământul român.*

Pace peste cetatea cuvântului Meu din mijlocul neamului român! Acest cuvânt să lucreze și să așeze pace peste pământ și peste popoare, căci împărații și supușii lor nu au putere în cuvânt, fiindcă puterea este în cer și vine din cer și lucrează peste pământ după cuvântul lui Dumnezeu prin puterile cerești slujitoare din cer peste pământ.

E zi de sărbătoare în cer și pe pământ, și sunt întru venirea Mea sfintele cuvioase și ceata lor din cer și au sărbătorită pe ucenița cea care M-a iubit aparte pe pământ, cuvioasa Parascheva, cea care de copilă a lăsat viața cea pământească la glasul Evangheliei cuvântului Meu pentru cei ce Mă urmează cu viața lor și s-a dat lui Dumnezeu și L-a iubit până la sfârșit, și este ea așezată pe vatra neamului român și împarte bunătăți din cer celor ce o strigă în ajutor în vreme de necaz, și iată iubire și viață cu Hristos, și apoi lucrare din cer peste pământ prin cei ce s-au dat Domnului pentru petrecerea cu El pe pământ, și apoi din cer împărțind mângâieri și alin peste ranele celor încercați de ispite și care-și îndreaptă nădejdea spre cer, de unde să primească ei de la Dumnezeu!

E multă durere pe pământ peste oameni, și e multă mila cea din cer peste pământ și peste cei răniți de dureri. Mă doare pentru mântuirea omului, dar și de durerile vieții lui Mă doare, dar durerile sunt îngeri care conduc la Mine pe cei ce rătăcesc calea lui Dumnezeu, o, că nu voiesc să pierd, ci voiesc să-i atrag pe toți la Tatăl, chiar dacă vrea, chiar dacă nu vrea omul să se întoarcă la Dumnezeu.

Mi-e dor de împărăția cerurilor pe pământ cu oamenii și trebuie să pregătesc această slavă și de aceea vin cuvânt pe pământ și de aceea îl strig pe om și-i spun cuvântul gurii Mele scris acum două mii de ani: *«Oricine voiește să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-Mi urmeze Mie»* și să facă și el așa cum a făcut cuvioasa Parascheva, care a plecat pe cale spre Mine de micuță când a auzit în biserică acest cuvânt al Evangheliei Mele cu care-l caut și îl strig pe om de atunci și până azi și-i spun să vină după Mine cu crucea sa.

E grea viața fără Dumnezeu și e grea crucea de dus fără Mine sub ea pe calea omului pe pământ. Nu știe omul de Dumnezeu, nu-L caută decât în vreme de necaz, și de aceea e grea viața fără Dumnezeu pe cale. Mi-e milă de omul străin de Dumnezeu, și am făcut această milă mare ca să vin cuvânt pe pământ și să-l sprijin pe om și să-i deschid mintea și calea pentru viața lui. N-am de pe pământ ajutor pentru om. Nu sunt păstori de suflete cu milă pentru oameni, dar este scris în Scripturi și în prooroci că voi veni Eu Însumi și voi paște turma și o voi vindeca de răni și o voi purta la pășune și la izvoare, și iată, asta împlinesc acum, și din Scripturi am luat ca să lucrez ceea ce lucrez și împlinesc.

Vin pe pământ Păstor, așa cum este scris să vin, o, și găsesc păstori fără de veghe peste turmă și fără de milă pentru viața cea veșnică a turmei. O, ce să le fac la păstori? Ei sunt și mai străini de Dumnezeu decât turma cea rătăcită peste tot, nepăzită de lupii de peste tot pământul înconjurând turma ca s-o culce jos.

Îmi împart îndemnul și strigarea peste tot, și dau să-l scap pe om de nepăsare de suflet și să-i pun calea sub picioare. O, nu mai este frică de Dumnezeu în oameni ca să nu piardă ei înțelepciunea vieții. Se iau unii după alții oamenii și n-au înțelepciune ca să-i ajute ea. S-a cuibărit în ei duhul trufiei, duhul cel din iad ieșit ca să stăpânească omul de pe pământ. Numai suferința mai poate să-l trezească pe om și să-și vină în fire și să-L caute pe Dumnezeu peste viața sa.

Nimeni nu mai iubește suferința, nimeni nu vrea să poarte cruce, nimeni, decât creștinii Mei, nimeni decât cei ce se uită la Mine. Eu sunt Păstorul Cel cu crucea ca să Mă vadă cel ce voiește să vină după Mine și să știe cum se merge pe calea vieții, căci altfel de mers îl prostește pe om și îl conduce spre duhul trufiei, duhul care stăpânește peste oameni pe pământ.

Voi, fii ai poporului cuvântului Meu, voi să vă feriți de duhul satanei, de duhul trufiei, duhul care-l scoate pe om din duhul ascultării de Dumnezeu și al aplecării și al iubirii, o, fiilor, și apoi acest duh îl pedepsește pe om, Îl dă deoparte pe Dumnezeu de la cârma vieții omului. O, nu stați fără învățător, fără cârmă peste voi.

Nu vă purtați cum o fi cu cel care vă veghează și vă ține din scurt paza vieții, faptele vieții, purtarea și lucrarea. O, nu-l vorbiți de rău, fiilor, nu vă supărați când vă arată greșelile și nu-l vorbiți de rău dacă nu-l folosiți din plin pentru formarea purtării voastre de fiecare clipă, căci dacă faceți așa, voi nu aveți cârmuitor de la Dumnezeu pentru voi ca să se cheme că sunteți ai lui Dumnezeu și că v-ați adus Domnului spre creștere.

E mare durere pe pământ și peste oameni din pricină că omul nu are cârmuitor peste viața lui. Sunt mari greșelile omului, și nu este cel care să cerceteze greșeala ca să nu vină suferința cea pentru greșeală. E slabă de tot înțelepciunea care ar mai fi în om. E întuneric peste tot, iar lumina caută prin întuneric ca să mai salveze oameni. Sfinții vin cu Mine pe pământ ca să ajute oamenii, o, și e mare și multă lucrarea lui Dumnezeu pentru vindecarea de întuneric a celor de pe pământ. Fecioara Parascheva, iată, cheamă și ea spre Dumnezeu și spune așa tuturor:

— O, fii ai oamenilor, veniți spre Dumnezeu că pe pământ stăpânește satana cel pedepsitor până și pentru cea mai mică greșeală, dar Domnul Iisus Hristos e cu iertarea, e cu învierea cea prin pocăință și

prin iubire de Dumnezeu. Vine Domnul cu sfinții pe pământ și strigă și învață și Se împarte învățând. Veniți spre lumină! Ieșiți din întuneric și veți vedea lumina și vă veți bucura de slava lui Dumnezeu, că a venit vremea slavei cerești pe pământ și-Și face Domnul loc prin întuneric și lucrează cu cuvântul și țipă satana de frică auzind pe Domnul grăind și chemând spre vremea slavei!

Vine Domnul cuvânt pe pământ în țara românilor, și Se împarte peste popoare cu lumina cuvântului Său și cu puterea cea de sus.

O, Doamne, fă-i pe toți românii fii ai împărăției Tale, că aceștia vor fi căutați ca iarba de leac, căci Tu îi înveți acum să vină după Tine așa cum m-ai învățat pe mine de micuță, iar eu am lăsat înapoi viața cea depărtată de Tine și mi-am luat crucea și Te-am urmat până la sfârșit, până în cer, o, Doamne. Așadar binecuvintează neamul român și așează pe meleagul lui legea raiului, împărăția Ta, Doamne Iisus Hristos, Păstorul meu Cel blând al vieții mele pe pământ!

— O, am iubire mare pentru neamul român, și va fi bucurie fără de margini aici, și pentru tot pământul și neamul când se va ști toată taina acestui meleag în care Eu, Domnul, Mi-am așezat acum cetatea cuvântului Meu și trâmbițarea, a șaptea trâmbiță, precum este scris, și ca să se sfârșească fărădelegea și să se arate viața cea sfântă și veșnică și cei ce vor avea pentru ei mila Mea, iertarea și iubirea.

Acum, pace vouă, fii ai cetății cuvântului Meu! Cereți voi ceea ce vă întărește de la Dumnezeu pe voi. Pace vouă în tot ceea ce lucrați și împliniți cu Dumnezeu! Eu sunt în față și fac cale ajutorului tot, iar voi să cereți Tatălui sprijinul Meu, căci Tatăl are drag să vă audă că-I cereți în numele Meu. Cereți și nădăjduiți întreg și fiți nădejdea lui Dumnezeu în tot ceea ce lucrează cu voi și prin voi.

Ceea ce vine spre voi, întrebați-vă cu Mine și vom lucra spre slava lui Dumnezeu toate, o, fiilor, că a venit vremea slavei și a mărturisirii acestei istorii sfinte pe pământul român și de aceea trebuie să se bucure toate neamurile pământului și să se mângâie de mila Mea cea mare acum, la sfârșit de timp, și va fi frumos și va fi slavă cerească pe pământ cu oamenii, căci Dumnezeul României împarte iubirea Sa din destul, și tot pământul și tot omul Îl va cunoaște pe Dumnezeu și lucrarea cuvântului Său din mijlocul neamului român, o, fiilor. Amin, amin, amin.

*14/27 octombrie 2023*

## *Sărbătoarea Sfântului Mare Mucenic Dimitrie, Izvorâtorul de Mir*

*Domnul vine prin chipul celor de lângă noi. Nu sunt drepți cei care își caută dreptatea. Pregătirea fântânii de la Maluri pentru cei care nu au apă.*

Eplin cerul deasupra aici de slava oștirilor cerești și îngerești, și e pregătire cu slavă pentru sărbătoarea care vine, și de aceea așez cuvânt de știre că vine sărbătoarea îngerilor și trebuie pregătire în cetatea cuvântului Meu, ca să vin Eu, Domnul, și să grăiesc cu slavă, să vin și să împart cuvântul Meu peste pământ, căci sunt Cuvântul Tatălui și pot prin cuvânt să lucrez cerul cel nou și pământul cel nou și toate minunile acestei împliniri proorocite să vină și să se ivească, numai să fie credință și har prin credință, fiilor din cetatea cuvântului Meu.

Iar acum suntem aici, fiilor, Eu și sfinții Mei, Eu și ceata mucenicilor mărturisitori ca să serbăm pe marele mucenic Dimitrie, mărturisitorul care a stat înaintea împăraților pentru numele Meu, și iată sărbătoare de cuvânt, și pace vouă, o, fiilor! Și putere din cer pun peste voi, că vă găsesc plăpânzi, și nu stau mult în cuvânt în ziua aceasta, dar trebuie să vestesc binecuvântare pentru serbarea îngerilor și pregătirea ei și ca să puteți prin binecuvântarea Mea mereu, prin Dumnezeu să puteți, fiilor.

La începutul Meu prin trâmbița Mea Verginica, după anul 1955, am grăit mult și am vestit multe împliniri că vor veni ele, dar pentru aceasta trebuie credință ca în toate vremile când Eu, Domnul, am împlinit și am lucrat pe cele scrise în prooroci și în Scripturi, iar acum împlinesc cu voi pe cele vestite la începutul lucrării Mele de cuvânt, că am de pregătit pe România și poporul ei, țarina cu comoară în ea, venirea Mea în cuvânt peste pământ pentru împliniri mari, iar Eu Mă sprijin pe voi, și de aceea trebuie să vă am treji mereu, la lucru mereu cu Mine, fiilor.

Dar pe unii dintre cei ce cred trebuie să-i îndemn cu și mai mult cuvânt dacă ei nu veghează îndeajuns să asculte de povața Mea, căci Eu, fiule creștin, când dai să fii îndărătnic și neaplecat, vin aproape ca să-ți spun starea ta, și vin prin chipul celor de lângă tine așa cum dau Eu să lucrez și să-ți vestesc, iar dacă tu nu primești, dacă zici că e omul, că e fratele, tu faci atunci ca poporul Israel care nu M-a primit și M-a respins și M-a dat pieirii, căci era îndărătnic pentru ascultare acest popor, o, și să nu faci și tu așa, că Eu vin din cer la tine, nu de unde o fi, și trebuie să am fii cu temere de Dumnezeu în ei, că altfel nimeni nu ascultă, nimeni, decât cei care tremură la cuvântul Meu, și în care Îmi pot găsi plăcerea și împlinirea, precum este scris.

Grăiesc în cetatea cuvântului Meu și dau povață peste toți cei care se numesc poporul Meu și spun: Cine nu se teme de Dumnezeu tot timpul, acela nu este cu Dumnezeu. Cine se teme de Domnul, unul ca acela Îl recunoaște de Stăpân Atotputernic, și așa Îl mărturisește Dumnezeu al său, iar altfel omul nu este al lui Dumnezeu.

Vă învăț, fiilor, prin coborârea Mea cuvânt spre voi, și vă învăț și de lângă voi, vă învăț și din cer și de pe pământ, ca nu cumva să credeți în zadar cuvântul venirii Mele, că mulți Îmi caută cuvântul când vine, dar nu-l și așează peste ei împlinit, iar Eu, Domnul, voiesc să-i împlinesc pe cei ce M-au luat de călăuză a lor, o, că nu oricum se cheamă că ești lucrat de acest cuvânt, ci numai când ai temere de Dumnezeu și stai mic în mâna Sa lucrătoare de om nou.

O, dar nu sunt mulți cei cu această înțelepciune în ei, și de aceea ca și acum două mii de ani îi învăț mereu pe cei ce se apropie să meargă pe cale cu Mine, o, și am și tot am multe să le așez spre lucru, numai să fie temere de Dumnezeu și credință și aplecare cu sfială și ascultare deplină de cele din cer venite pentru cei ce se așează ca fii ai lui Dumnezeu înaintea Mea pentru facerea lor.

O, fiilor, stați la lucrarea facerii dacă ați ales să mergeți pe calea cuvântului Meu din vremea aceasta pentru pregătirea unui popor nou, prin care Eu Îmi împlinesc Scripturile care mai sunt de împlinit, fiilor. De aceea iată ce vă spun ca să știți de la Mine:

Nu sunt cei drepți cei care-și caută și-și fac dreptate singuri. O, nu aceia sunt cei drepți, ci sunt drepți cei aplecați, și care pot spune mereu înaintea unui cuvânt de mustrare: „*Acestea și mai mari decât acestea am făcut”*. Și iarăși spun,

fiule creștin, căci sub chipul celor de lângă tine vin și-ți dau povață sau dojană sau lucrare să lucrezi, și aceasta spune mult, numai să ai minte de la Dumnezeu, nu de la tine, căci ești deprins să-ți cauți singur dreptate și Îl alungi pe Domnul de lângă tine când dă să Se apropie să lucreze la facerea ta.

Strig și tot strig peste pământ și peste oameni ca și cum aș spune mereu: *Iată Mirele, ieșiți întru întâmpinarea Lui!* Strig mereu peste România ca s-o pregătesc pentru întâmpinarea Mea și lucrez cu voi, cu cei credincioși ca să pot prin credința lor, o, fiilor. Vă spun tuturor: Învățați credința și lucrarea ei, învățați de la sfinți și fiți credincioși, fiilor hrăniți din cer cu mana cuvântului Meu. Lucrați ca sfinții care au biruit și au rușinat pe împărații cei trufași și fără Dumnezeu peste ei, și iată, cel sărbătorit azi are de la Mine intrare în carte și grăiește el așa în ziua lui între sfinții cei de sus:

— Am fost creștin în taină, Doamne, și le spun celor mai mici ai Tăi de azi că harul credinței întru Hristos alungă până și teama de moarte și face cale vieții de sus asupra celor cu credință tare prin iubirea lor pentru Tine, Doamne Iisus.

Am fost urmașul tatălui meu după trup la cârma cetății încă de tinerel, dar nelepădându-mă de Tine am rămas urmașul Tău, și m-a dat la chin împăratul dacă l-am rușinat cu numele Tău mare și l-am biruit prin credința în Tine, căci Te-am iubit, Doamne, urând veacul acesta trecător, care omoară sufletul în om, averea Ta din om, Doamne.

Așadar, credință cu aplecare, căci altfel credința nu poate nimic, o, fii ai lui Hristos. Învățați temerea de Dumnezeu, care vă aduce la ascultare și la aplecare pentru lucrarea facerii, o, și așa să-i ajuți Tu, Doamne, să fie ei, și pace Ție în mijlocul lor și învață-i pe ei pacea Ta!

— Așadar, pace vouă, fiilor! Aceasta să învățați să aveți când Eu vă dau vouă. Și acum spun iarăși cuvânt de binecuvântare peste tot lucrul vostru cu Mine, iar sărbătoarea îngerilor să se ridice la cer de la voi odată cu pomenirea celor adormiți, pe care voi îi veți așeza la masa sărbătorii spre mângâierea lor, fiilor.

Am dat de știre aici să învățați mângâiere să lucrați, că altfel își fac loc stări neodihnitoare și neaplecare, fiilor. Aplecarea aduce pace și mângâiere, numai să luați pildă de la o pisicuță care împarte mângâierea ei celor din jurul ei, că merge vestea că pisica vindecă durerea trupului celui bolnav sau ostenit, dar această vindecare nu vine din altceva al ei, ci numai din duhul care trăiește în ea, duhul mângâierii, căci pisica mângâie, mângâie mereu, o, fiilor. Omul însă e mai jos cu sufletul din el. E încordat omul, e plin de sine, se tulbură în el, e trufaș, căci îi lipsește duhul mângâierii, se tulbură, căci are în el duhul trufiei, care-l dă de gol pe stăpânul cu care lucrează el, pe satana cel trufaș, cel îngâmfat. Iar cel care-L are pe Domnul de Stăpân, acela se apleacă, nu-și caută dreptate, nu dorește să aibă, căci este blând și smerit cu inima ca și Dumnezeu.

Sunt tot timpul cu privirea și cu urechea peste voi, fiilor. Așa lucram și cu ucenicii Mei cei de acum două mii de ani, pe care mereu îi învățam și le îndreptam pașii. Vă culeg cuvintele, purtarea, iar dacă sunteți aspri vin lângă voi și vă mustru și vă învăț iubirea prin toate, o, fiilor, numai să știți voi să primiți pe Dumnezeu, căci omul nu are dreptate, de vreme ce este greșit în multe, nu în puține, iar fiii lui Dumnezeu învață de la Dumnezeu, căci Eu sunt blând și smerit cu inima, fiilor.

Iată, acum vă îndemn spre lucrarea mângâierii și vă întăresc și vă sprijin pentru aceasta, ca să puteți pregăti fântâna de la Maluri și să fie dăruită celor din cetate care nu au apă și așteaptă să aibă, fiilor. Vom face să fie vreme prielnică și să puteți lucra acest cadou pentru cei lipsiți de apă, căci Domnul îndeamnă la pocăință pe cei din cetatea trâmbiței Mele Verginica, fiindcă în vremea Mea cu ea s-au ridicat cu răutate cei răi din acest sătuț și au vândut-o la cei care au chinuit-o pentru că era a lui Dumnezeu, iar noi acum le dăm îndemn spre ascultare și spre căință în numele celor ce au prigonit-o pe ea atunci și nu mai sunt pe pământ și așteaptă ei o mângâiere, o iubire spre ei. Așadar, să grăbim să le dăruim această bucurie și vom merge apoi mai departe pas cu pas pentru gătirea cu slavă a acestui petecuț de pământ mărturisitor venirii Mele cuvânt pe pământ, începând de acolo, de la Maluri, o, fiilor.

Nu uitați ce v-am spus: Eu sunt în față și mergem pas cu pas și scriem în carte toate câte se fac, și vom scrie mai mult în ziua sărbătorii îngerilor și rămâne să numim fântânile săpate, să le dăm îngeri, începând cu cea pentru săteni, iar voi căutați cu toată aplecarea binecuvântarea Mea mereu, și așa să lucrați tot ce fac Eu cu voi pe pământ, și totul să se adune în cer lângă Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, și numai pentru Dumnezeu să fiți voi pe pământ și numai Lui să-I dați loc pentru dreptatea a toate, iar voi, voi toți, stați aplecați, și nu uitați că Eu, Domnul, sub chipul celor de lângă voi vin spre voi și stau cu voi cu facerea cea de sus, ca să vă dau chip frumos și să fiți voi chipul Meu, chipul fiilor lui Dumnezeu pe pământ între oameni să fiți voi, o, fiilor. Amin, amin, amin.

*26 octombrie/8 noiembrie 2023*

## *Soborul Sfinților Arhangheli Mihail și Gavriil*

*Vine vremea împlinirilor mari. Aici este locul din care se veghează pentru țară și popor. Se vor împlini cer nou și pământ nou și Ierusalim nou.*

Deschideți ca să intru în cetate și în carte cu slavă de cuvânt și cu oștirile îngerești cele fără de număr, fiilor care străjuiți între pământ și cer pentru venirea Domnului la voi ca să împărțiți voi cuvântul venirii Lui peste pământ apoi! Vin cu sfinții și vin cu îngeri în oștiri nenumărate și intru la voi și găsesc cetatea și masa gătite de sărbătoare ca să vină cei din cer la voi și să-Mi las cuvântul sărbătorii îngerilor și să fac apoi minuni nevăzute ca să ajut credința celor slabi cu veghea, slabi de înger, fiilor.

O, pace vouă, pace vouă, pace vouă, fiilor! Pace și celor ce Mă iau de la voi când vin cuvânt pe pământ cu a doua Mea venire de la Tatăl la oameni, așa cum este scris să vin! Sunt venit în ziua aceasta cu miriade de miriade de îngeri, precum este scris în Scripturi despre oștirile îngerești, o, și nu are cine să citească și să înțeleagă și să creadă apoi Scripturile venirii Mele a doua oară de la Tatăl după om, fiilor. Vă am pe voi cu credință, și nu pot fără de credință de pe pământ să împlinesc nimic din cele scrise și vestite prin servii Mei prooroci în vremile de demult. Mă aplec și vă mulțumesc că v-ați aplecat să vă pregătesc și să-Mi ieșiți înainte cu credință, fiilor, o, că e vreme de mari împliniri cerești peste pământ și n-aveam cum să le lucrez, decât așa cum am lucrat acum două mii de ani când Mi-am ales niște ucenici ca să-i ajut să creadă și să umble cu Mine apoi și să vadă ei slava lucrărilor lui Dumnezeu între oameni și să mărturisească ei apoi peste pământ, căci Eu M-am dus apoi la Tatăl pentru două mii de ani și i-am lăsat pe ei mărturisitori ai Mei, ai lui Hristos peste timp, și să ducă ei Evanghelia Mea peste pământ din unii în alții, iar acum iată ce măreție, ce împliniri, fiilor, în vremea

Mea cu voi, și câtă credință trebuie să așez înaintea Mea pe unde trec cu cuvântul slavei Mele ca să-l și împlinesc apoi!

Voi, fiilor, știți puterea cuvântului Meu și dau să-i fac pe mulți de pe pământ să creadă ca voi și să Mă aștepte și să Mă primească așa ca voi, o, că a venit și vine vremea împlinirilor mari, și nu mai încape între cei din cer bucuria că a venit și vine vremea Mea iarăși pe pământ cu oamenii, că vine Domnul cu sfinții și cu îngerii în cete fără de număr și Se slăvește în cuvânt peste pământ, fiilor.

Să audă cei de pe pământ ce grăiesc Eu cu voi! Eu sunt Cel ce Mi-am ales dintre oameni ucenici acum două mii de ani și i-am așezat temelia bisericii Mele și am lucrat cu ei după orânduiala pusă de Mine peste ei, iar Eu lucram din Tatăl între ei. Eu sunt și acum, Eu, Cel ce iarăși Mi-am ales ucenici ca și atunci, și sunteți aleși de Mine, nu de oameni, o, și Mi-am întărit iarăși biserica pe piatra ei cea dintâi, și care s-a mișcat din pricina multor păcate iubite de cei ce slujesc la altare și calcă peste orânduiala cea din părinți și clatină pământul și cerul cu neorânduiala vieții lor și lucrului lor, care nu mai este după Dumnezeu, ci după oameni este, iar Eu nu pot nimic să împlinesc cu cei aleși de oameni și nedesăvârșiți pentru lucrul cel de la Dumnezeu peste oameni, dar am ce să fac, și pot cu cei aleși de Mine ca să-i desăvârșesc Eu, o, și așa se lucrează când Dumnezeu lucrează, și v-am păstrat cu mare grijă în toată vremea cu acest cuvânt peste pământ și peste un popor mult povățuit, și de aceea am stat mereu cu povața Mea lângă voi, cei din urmă, că vedeam din cer și veneam și vă spuneam pe pământ, și numai așa am putut rămâne cu voi, fiindcă în vremea Mea cu voi nu a fost mulțime adunată după voi și pe lângă voi ca să trebuiască să vă împrăștie oamenii lui antichrist, o, și așa am putut să vă păstrez și să vă hrănesc tainic și să ajung cu voi la împlinirile de azi prin cei credincioși Mie, prin credința voastră, fiilor, iar în ziua aceasta sunt cu ceată mare, sunt aici cu oștirile îngerești și cu masă de cuvânt, și nu este loc aici pentru plimbăreți, o, nu mai este așa, și este loc pentru adus și împărțit povețe din cer, de la Cel ce vede și are cum să vă învețe pe voi și să vă deslușească tainele cerești și să împărțiți voi peste tot puterea lui Dumnezeu, Care lucrează prin cuvânt, fiilor.

Aici este locul din care se veghează pentru țară și popor din partea cerului cu îngeri și cu sfinți prin lucrare de cuvânt, căci s-a dus vremea și puterea fiarei roșii de peste voi și poate Domnul acum, și este scris să fie așa, să biruiască Hristos asupra fiarei roșii și să slăbească puterea cea rea a omului necredincios și nestatornic pentru Dumnezeu, o, că a fost greu de tot mersul lucrării Mele prin cuvânt din pricina celor ce s-au lăsat slăbiți în credință și au lucrat de la mijloc și au făcut slăbire mersului Meu, ca și pe vremea cea dintâi a turmei creștine cârmuite prin apostoli, căci se duceau în lume înapoi dintre cei ce umblau o vreme cu Dumnezeu, și apoi cârteau și cădeau și defăimau pe cei rămași pe calea crucii Mele.

O, așa a fost și acum, că a stat creștinul vreme multă lângă izvorul Meu și cădea apoi în neputința de a mai merge mai departe cu Dumnezeu și se ducea în lături printre fiii veacului trecător, de unde au venit din lume, din viața cea cu păcat, și loveau înapoi cu dispreț, cu învinuiri, cu defăimarea drumului pe care și ei au mers și au putut să meargă până s-au dat spre slăbiciuni și s-au tras deoparte cu ele. Eu însă am rămas cu voi pe mai departe și mergem, fiilor, o, că nu mai e de stat, că vin împlinirile Scripturilor și rușinarea celor ce s-au îndoit și s-au smintit și au slăbit și li s-a luat darul credinței și au pierdut, bieții de ei, din pricina îngâmfării care doboară omul de pe picioare oricine ar fi el, și care rămâne fără Domnul, căci este scris că Domnul stă împotriva celor mândri, iar celor smeriți le dă har.

Iată, pe lângă oștirile îngerești stau la masa de azi toți cei de la Adam și până azi născuți pe pământ și trecuți spre adormire și aud ei glasul Domnului și chemarea la masă și ascultă și vin la chemarea Mea prin strigarea cea de aici pentru ei și pentru rugăciunile cele pentru ei, de aici trimise la cer spre iertarea păcatelor lor, iar această mare de suflete se bucură nespus înaintea tainei lui Dumnezeu, Care aduce la împlinire Cer nou și Pământ nou și Ierusalim nou, precum este scris în Scripturi să se împlinească văzut între pământ și cer dincolo de vederea ochilor trupești, o, că nu se suie la mintea pământenilor vederea lucrărilor lui Dumnezeu, cele tainic înființate prin cuvânt, și care așteaptă la hotar să se lase spre vedere, o, și am la masa de azi această măreață bucurie și mângâiere a sufletelor celor trecuți, și care stau cete-cete acum și își împart această mângâiere în ziua aceasta de slavă, de sărbătoare cu slavă la masa Mea cu voi, fiilor.

O, vă cuprind în duhul mângâierii pe voi și pe cei adunați lângă voi în ziua aceasta de slavă cerească peste cetatea cuvântului Meu, că ați pregătit bucurie mare aici, acum, o, fii ai cuvântului Meu care vă hrănește pe voi.

E mare mângâiere din cer pe pământ, și de pe pământ spre cer în ziua aceasta binecuvântată în mijlocul poporului cuvântului Meu, în cetatea Mea de cuvânt pe meleagul neamului român, unde Eu, Domnul, Îmi pasc turma, oile care ascultă de glasul Meu. Îngeri miriade am astăzi martori ai tainei Mele cu voi peste pământ, și se vor întoarce la Domnul toate marginile pământului și se vor închina Lui toate semințiile neamurilor, și peste care Domnul stăpânește, precum este scris.

Vă cuprind, fiilor, acum în nor de heruvimi și de serafimi, norul din care Eu vă grăiesc vouă acoperit de aripile nevăzute ale oștirilor de sus, care Mă poartă. Îngerii luau chip pentru trimiterea lor cu cuvinte din cer, de împlinire pe pământ, o, și așa este mereu până azi, numai să fie cine să creadă și să primească din cer, și primesc doar cei pregătiți cu credința prin păzirea poruncilor, prin temerea de Dumnezeu, și mai ales prin viață sfântă, prin nemâncarea de carne și prin sfințenie, căci carnea nu ajută credința, iar poporul Israel care nu L-a primit pe Domnul mânca tot timpul carne și păcat, căci carnea este păcat, și de aceea i-am povățuit Eu pe cei care au dat de la ei împlinirea cerută pentru stat la masă cu Domnul aici, și le spun și acum lor așa:

O, nu forțați porțile, nu cereți să fiți la masa Mea aici dacă nu sunteți cunoscuți de cei de aici că sunteți așezați cu viață de Nou Ierusalim, și pentru care nu v-ați învoit și nu v-ați luptat și nu v-ați ales deoparte pentru Domnul. Am strigat mereu peste poporul care a dat să se apropie și să ia povața Mea de pe masa de aici, dar n-a ales să se adune lângă Mine cei așteptați să poată ceea ce Domnul cerea pentru cei care dau să rămână ai Mei. Strig și azi și spun celor ce au putut fi în poporul de Nou Ierusalim, și le spun lor așa:

Ierusalime, Ierusalime, de câte ori am dat să te adun ca pe puii adunați sub aripile mamei lor pe vreme grea! O, n-ai dat să-ți faci adăpost sub mantia Mea, n-ai voit până la sfârșit cu Domnul, iar acum ești trist și pustiu printre fiii acestui veac trecător și-ți plângi pașii pierduți și Mă auzi binecuvântând celor ce Mă binecuvintează pe pământ.

O, Românie, Românie, țara Domnului la sfârșit de

timp, o, cât te-am mai strigat în vremea cuvântului Meu din mijlocul tău! Am voit și voiesc să te adun și să-ți dau Cerul cel nou și Pământul cel nou. Te întreb și acum, vrei tu, oare, acest mare dar? Mi-a dat Tatăl să te dăruiesc cu aceste podoabe fără de preț. O, vino spre această slavă a ta de la Tatăl, vino, iubito, vino, țara Mea de azi! Stau cuvântând de deasupra ta și-ți rostesc cu dor mult numele tău frumos și mare la Domnul. Eu te voi ajuta să fii și să rămâi și să-L slujești cu viață sfântă pe Domnul Dumnezeul tău, și voi fi Cel Care va împlini această sfântă măreție a ta de la Domnul.

O, pământule, pământule plin cu fiii neamurilor de peste tine, o, câte minuni doveditoare a lucrat Dumnezeu de deasupra peste tine! Cer nou și Pământ nou am de așezat la vedere și nu știu oamenii cum vine această împlinire. Omul zidit de mâna lui Dumnezeu a ajuns în iad și a stat aproape cinci mii de ani ai vremii măsurate de pe pământ, o, și M-a trimis Tatăl în iad după om pe calea pe care a ajuns Adam în iadul lui satana și am spus în ziua aceea că stăpânitorul acestei lumi a fost judecat și i s-a luat ceea ce el a luat de la Dumnezeu, adică pe omul zidit de Dumnezeu, și apoi pe urmașii lui în număr mare, și apoi Eu am venit înapoi și Mi-am luat trupul din mormânt și M-am arătat viu și lucrător pe mai departe pentru lucrarea Tatălui dată Mie, ca să Mă întorc apoi iarăși la Tatăl, de-a dreapta Sa.

Iată ce spun Eu tuturor celor de pe pământ vii cu trupul: Toată viața omului pe pământ este locul și timpul în care el trebuie să-și pregătească veșnicia cu Hristos, unde trebuie să-și strângă ca să aibă, ca să-și facă loc lângă Domnul, o, că M-am dus ca să pregătesc loc, ca acolo unde sunt Eu, să fie și cei ce se pregătesc să fie ai Mei aici, și pe vecii apoi.

E mare și e dulce taina vieții veșnice și am venit cuvânt pe pământ să-i spun omului de ea. Stau cetele îngerești privind slava cuvântului Meu când Mă scriu cu el pe pământ. O, stai și tu, creștine, stai și tu cuprins în taina și puterea cuvântului Meu de peste tine, stai cu temere de Dumnezeu, Care-ți cuvintează ție tainele cele pentru tine și pentru soarta ta cerească, dacă vrei iubirea Mea s-o ai de partea ta în viața ta cea veșnică. Trupul Meu cel înviat e plin de măreție. Mă port cu el între cer și pământ și Mi-e dor să Mă vezi lângă tine aievea și să ne privim la masă când stăm. O, caută cu dor această părtășie cu Mine, că Eu cu dor aștept să-ți înnoiești văzul și să-L vezi pe Dumnezeu, fiule creștin. De aproape șaptezeci de ani grăiesc peste pământ acoperit de aripile heruvimilor slavei Domnului și ale serafimilor care-Mi tăinuiesc trupul și mersul Meu peste tot.

Și acum iar și iar vă cuprind în norul de heruvimi și de serafimi din care vă grăiesc cuvântul Meu, a doua Mea venire de la Tatăl la om, fiilor. E plin de Dumnezeu meleagul cetății cuvântului Meu. Plutește Duhul Meu și iubește mult și iartă mult, și mult mângâie El și vă spune: Pace vouă și mesei Mele cu voi și cu cei din cer, fiilor! Pace vouă din partea cetelor îngerești, o, fiilor! Răsună trâmbițele îngerilor peste pământ ca să tremure tot mai mult satana la glasurile îngerești care-Mi poartă venirea.

Pace peste tine, România Mea, căci Domnul cu tine începe veacul cel nou, veacul care va rămâne pe vecii, o, țara Mea cea de la sfârșit de timp! Amin, amin, amin.

*8/21 noiembrie 2023*

## *Praznicul Intrării în Biserică a Maicii Domnului*

*Îndemn pentru vindecarea de boala necredinței. Cel ce privegheaza Îl recunoaște pe Domnul când bate. Pregătire pentru praznicul Nașterii Domnului. Proorocie pentru învierea celor adormiți.*

Coboară slava lui Dumnezeu pe pământ și se face cuvânt și se face carte și merge peste pământ din loc în loc, iar cartea aceasta se cheamă *Cuvântul lui Dumnezeu*, tronul lui Dumnezeu, din care curge cuvântul Său peste oameni.

Mă slăvesc prin cuvânt peste pământ și am cetate pe vatra neamului român și am fii veghetori în cetate ca să-Mi așeze în carte cuvântul când Eu grăiesc de deasupra ca să fiu auzit și ca să fie scris cuvântul și așezat apoi pe cale ca să meargă și să hrănească din cer neamul omenesc și să știe oamenii că vine Dumnezeu cuvânt peste pământ.

Pace peste țara Mea de azi și peste cetatea cuvântului Meu, și de aici peste pământ!

Pace de la Dumnezeu peste pământ, peste cei credincioși și peste cei necredincioși de pe pământ, căci în curând nu va mai fi necredință pe pământ și toți oamenii vor ști și vor înțelege că este Dumnezeu, amin!

E sărbătoare pentru mama Mea Fecioara, mama Fiului lui Dumnezeu, împărăteasa care stă de-a dreapta Mea întru slava cea de sus a lui Dumnezeu. O, era mică mama Mea când a fost adusă de părinți și dată lui Dumnezeu pentru slujire. A stat supusă de micuță și a crescut slujind, iar când să treacă de vârsta copilăriei a venit din cer arhanghelul și i-a spus de nașterea Mea și a primit ea cu supunere vestea cea de la Dumnezeu și s-au împlinit apoi cele vestite prin prooroci și am venit Eu pe pământ prin naștere din Fecioară și a mers apoi peste toate neamurile de pe pământ această veste până azi, și a fost așa ca să se umple toate neamurile pământului de credința că a venit Dumnezeu pe pământ Mântuitor, și a rămas de pomenire această zi de sărbătoare două mii de ani și mai bine, și iată, lucrează cerul pe pământ ca să creadă oamenii și să aibă nădejde și să urmeze calea cerească la fel ca mama Mea Fecioara, cu credință și supunere ca și ea, după voia lui Dumnezeu, și ca să aibă ei Tată în cer, să le poarte El de grijă pe pământ.

O, mama Mea, ai fost vestită prin profeți că voi fi Fiul tău, mamă. Te-ai născut apoi pe pământ și ai crezut când îngerul te-a vestit că Mă vei naște. Credința aduce la împlinire voia lui Dumnezeu pe pământ, mama Mea, o, și nu e ușor aceasta pentru inima și mintea omului, căci omul este uituc, și se îndeletnicește cu multe pe pământ, dar Dumnezeu este Cel ce poate să împlinească voia Sa între oameni, o, și ce ușor i-ar fi omului să creadă și să se aplece cu cumințenie, cu smerenie, și să ia din cer pentru el pe pământ lucrul său, așa cum ai lucrat tu, ascultând și crezând, mama Mea!

O, hai să vorbim în cer înaintea celor de pe pământ și să Ne facem auziți ca să-i ajutăm pentru credință pe oameni, mama Mea!

— O, Fiule Iisus, toți cei cu mintea stricată și bolnavă și care-și zic: *„Nu este Dumnezeu!”*, toți aceștia nu Te vor avea de Dumnezeu nici după ce se mută din viața pământească, iar eu le spun lor:

O, dacă n-ar fi un Făcător a toate câte sunt văzute și nevăzute, n-ai mai fi nici tu cel care zici: *„Nu este Dumnezeu!”* și n-ar mai fi nimic din toate câte sunt, dar iată, pe pământ și

sub pământ și în ape și în văzduh este viață, este de la Dumnezeu și Îl mărturisește și adeverește pe Dumnezeu că este, iar tu, nebun cu mintea, ar fi să-ți vezi boala și să nu vorbești altceva decât de boala ta, pe care nu ți-o poate vindeca decât Dumnezeu, și pe Care tu Îl defaimi că nu este și că tu ești, dar cel mai adevărat adevăr că este Dumnezeu ești tu, și dacă tu ești, este și Dumnezeu și de la El ai viață.

O, și dacă oameni mulți pe pământ cred că este Dumnezeu, de ce, oare, nu caută spre El și nu-L ascultă cu recunoștință pentru purtarea Lui de grijă în toată vremea a celor ce sunt între pământ și cer pentru oameni ca să le poarte oamenilor de grijă?

Omule, ai nevoie de suferință ca să nu-L uiți pe Domnul Dumnezeul tău și să greșești apoi ca Adam, care a dat să fie fără Dumnezeu peste el și să-și facă voia sa, dar voia sa l-a pierdut pe el de tot, o, și așa pățesc toți cei care iubesc să-și facă voia lor pe pământ.

O, oamenilor, o, fiilor, când bate Domnul la ușa voastră, când vă vorbește El acum vouă prin cuvântul Său, o, nu luați cu ușurință aceste clipe care vă probează pe loc credința și credincioșia și care vă cercetează purtarea cea dinăuntru și cea din afară. Fiți priveghetori pentru felul cum lucrează Fiul meu pentru voi și peste voi, o, și nu fiți ca și cei care nu L-au lăsat pe El să-i cerceteze și să le facă la vreme îndreptarea, iar dacă ei n-au voit, e pentru că au ales să rămână în voile lor bolnave și fără vindecător peste ei, și au pierdut ei calea vieții și au căzut spre păcat.

O, omule, o, fiule nesupus, dacă nu-L primești pe Domnul pentru pașii tăi e pentru că te dai mare, te crezi mare și în stare să-ți cârmuiești pașii vieții, numai că cei mari sunt cei ce se apleacă, sunt cei ce primesc ca să aibă și ca să poată și ca să știe cum să meargă. Când omul a greșit în rai din pricina neveghii de peste el, Domnul i-a spus lui: *„Pământ ești și în pământ vei merge, iar până atunci pământul îți va rodi spini și ciulini”*. O, fiilor, spini și ciulini sunt păcatele omului și acestea sunt rodul lui pe pământ și Îl înțeapă pe Domnul ca să nu Se poată apropia să-l cerceteze, să-i facă bine, să-i cârmuiască viața.

O, fiilor, fiți cer, nu fiți pământ, că în cer stă Dumnezeu cu cerul Lui de îngeri și de sfinți, și veți fi cu cerul Lui dacă veți iubi să aveți veghe peste voi, căci veghea vă păzește să nu păcătuiți, să nu vă despărțiți de Dumnezeu pentru păcat așa cum s-a întâmplat cu Adam, și a mers Adam în pământ dacă n-a iubit cerul și veghea cerului peste el pe pământ.

Se vor scula din mormintele lor cei adormiți și-și vor lua trupul așa cum l-a luat Fiul meu Iisus Hristos când a înviat din mormânt, și așa cum și-au luat trupul cei cărora li s-au deschis mormintele și au înviat odată cu Hristos și au stat pe picioarele lor mărturisind pe Dumnezeu, și așa se va împlini iarăși, după cuvântul Domnului, și toți vor sta înaintea Lui și vor mărturisi acest cuvânt, pe care-l auziți voi acum, și nu vor mai fi necredincioși, și se va înmulți credința peste tot pământul, și iată, lăsați-vă acum lucrați de cuvântul lui Dumnezeu și fiți cu credință mare înaintea Lui, că asta este vremea, o, și nimeni nu mai așteaptă, nimeni nu mai veghează pentru ea, nimeni.

O, Fiule Iisus, am grăit cu Tine înaintea oamenilor credincioși și necredincioși, și am grăit cu oamenii și am lucrat la cuvântul Tău, și așa să asculte și ei, că eu m-am dat acum pildă de ascultare de Dumnezeu pentru ca să învețe și ei ascultarea de Tine și să-și lucreze  ei salvarea prin ascultare, o, Fiule scump al meu.

Scumpă a Mea ești și tu, mama Mea. Mă aplec ca un copil în fața ta, și Mă aplec celor ce se apleacă, mamă, căci așa este lucrarea celui ce este copil, aplecarea este lucrarea unui copil al lui Dumnezeu pe pământ.

Acum, fiilor din cetatea Mea de cuvânt, vă vestesc pe voi să vă faceți vreme pentru praznicul Nașterii Mele când se cântă colinde pe pământ, că Mă uit din cer și văd că voi sunteți așteptați de mulți, și dacă văd aceasta vă vestesc să vă gătiți cu slava Mea și să vă așezați înaintea celor ce vă vor căuta spre bucuria și mângâierea lor, o, că nu mai au oamenii mângâiere, fiilor. Îi mângâi Eu, îi mângâiați voi, împărțim mângâiere, fiilor.

Acum, strângeți-vă mănunchi și gătiți-vă pentru ca să vă arătați cu slava Mea, și aveți grijă de această ascultare ce vă dau, căci voi sunteți din partea Mea peste pământ și v-am făcut cunoscuți că sunteți ai Mei și că Eu sunt cu voi și la voi acum, la sfârșit de timp. Nu v-au mâncat nici leii și nici lupii în vremea Mea cu voi, ci, din contra, am adus vreme bună pentru voi, vreme vestită în toată vremea cuvântului Meu că ea va veni, că Mă voi arăta cu poporul Meu și că vom hrăni credința și nădejdea multora, și apoi iubirea lor de Dumnezeu ca să pot să-Mi întind peste ei ocrotirea Mea în vremea trezirii cu spaimă a celor necredincioși și potrivnici lui Dumnezeu pe pământ.

Și acum, pace vouă, fiilor, în zi de praznic sfânt și de masă de cuvânt între Mine și voi!

Pace poporului Meu credincios prin ascultare, și pace celor ce vor învăța aplecarea cea pentru ascultare de Dumnezeu și de voia lui Dumnezeu peste pământ! Amin, amin, amin.

*21 noiembrie/4 decembrie 2023*

## *Sărbătoarea Sfântului apostol Andrei*

*Domnul cârmuiește peste pământ prin cuvânt. În cetatea Noul Ierusalim se lucrează înviere și lucrare de om nou. Vin împlinirile din urmă. Mersul greu al Domnului prin purtătorii Lui.*

O, fiilor, o, fiilor, pace vouă, și peste cetatea cuvântului Meu, pace!

Așezăm masă de cuvânt în cetate și se strâng cei ce Mă însoțesc dintre cei din cer în ziua aceasta de mijloc între cea de dinaintea ei și cea de după ea, mănunchi de zile de sărbătoare în mijlocul cetății și peste tot poporul cuvântului Meu, poporul cel de până acum și cel de acum, și cântăm cântare de sărbătoare de biruință sfântă, o, fiilor.

În ziua ce a trecut avem însemnată ziua când Eu, Domnul, Eu, și cu cei din cer veniți cu Mine, Eu și ei și voi am însemnat atunci pecetluirea și sfințirea grădiniței cuvântului Meu și a chivotului așezat de voi în ea, pietricica cea albă, scrisă în Scripturi să se ivească și să mărturisească peste pământ că a venit vremea să se descopere istoria cuvântului Meu din vremea aceasta pe vatra neamului român începând din anul 1955, și taina Noului Ierusalim, țara cu acest nume sfânt în mijlocul popoarelor de pe pământ, o, și numai voi ați avut prin descoperirea Mea această știre sfântă, numai primitorul ei, precum este scris în Scripturi despre această taină măreață, care va umple pământul și neamurile de pe el cu vestea cea mare, și apoi să se înțeleagă mersul Meu cu voi prin cuvânt și prin faptă.

O, și am avut lângă voi în ziua aceea de 12 decembrie acum treizeci și doi de ani, am avut martor din biserica nea-

mului român pe arhiereul Meu cel chemat, pe cel vestit prin cuvântul Meu că-Mi va fi mărturisitor și slujitor cu voi pentru pecetluirea grădiniței cuvântului Meu și a chivotului zidit în ea ca mărturie că Eu, Domnul, sunt venit în cuvânt pe pământ și lucrez pe el împărăția cerurilor în mijlocul unui popor credincios acestei împliniri așteptate de veacuri de toți servii Mei din toate vremile cerului și ale pământului, taină cerească vestită prin prooroci, și toată lucrarea ei cea tăinuită de cei străini de Dumnezeu pe pământ, de cei fără Dumnezeu în ei cu voia Sa în om. Și iată, fiilor, am fotografia acelei zile mari și pline de biruință pentru Dumnezeu și Mă uit la vremea de atunci și suspin, fiilor, și cu voi suspin, și cu ei suspin, cu cei pe care îi mai am doar în fotografie, dar Mă mângâi cu voi, o, că ați purtat crucea Mea cu răbdare și n-ați ieșit de sub ea în vreme de amenințare peste voi din părți și de la mijloc, și am ajuns cu voi împliniri mari, vestite de Mine în toată vremea acestui cuvânt prin trâmbița Mea Verginica și prin surioara ei apoi, iar cu voi am împlinit și împlinesc, fiilor, și merg cu împlinirile, merg cu cei puțini cu care am mai rămas, că am rămas cu voi și cu cei ce au rămas cu voi și cu cei ce s-au născut pe cale, o, și oricât de puțini ați fi sub greul împlinirilor lui Dumnezeu peste pământ acum Eu pot cu voi căci sunt Cel ce pot și împlinesc, iar voi sunteți martorii Mei și totul se poate prin credință ca în toate vremurile și împlinește Domnul lucrările Sale cerești și le așează pe pământ spre bucuria și mângâierea sfinților din cer și de pe pământ, căci Eu sunt Fiul Tatălui Dumnezeu și pot prin voi, fiilor.

Acum, în ziua aceasta de sfânt Andrei, a doua după cea de ieri pomenită între cele trei zile înmănuncheate în sărbătoare, Eu, Domnul, lucrez cuvânt de mărturie alături cu martorii cei de atunci cu care am venit dintre cei de sus pentru pecetluirea grădiniței cuvântului Meu, că am avut dintre cei din cer pe apostolul Andrei, întâiul Meu chemat la lucrul Evangheliei Mele, și am avut pe trâmbița Mea Verginica, și iată sărbătoare de hram peste cetatea cuvântului Meu, căci ziua de mâine este ziua când am venit acum patruzeci și trei de ani și am luat-o pe Verginica între cei din cer după ani de suferință și dureri sub crucea Mea cu ea, și a ei cu Mine, începând de la nașterea ei pe pământ și până în cer, până când am luat-o lângă Mine ca să lucrăm din cer lucrarea pe mai departe până la capăt, o, și vă am pe voi acum sub crucea Mea și mergem, fiilor, iar Eu Mă aplec și vă mulțumesc vouă că ați rămas și că ați stat cu credință la cârmă prin valuri mari, pentru Mine ca să merg mai departe cu voi, că iată, trei zile întru una cu sărbătoare peste cetatea cuvântului Meu și stau la masă de cuvânt cu cei cu care am venit acum treizeci și doi de ani ca să mărturisim apoi din cer lucrul lui Dumnezeu pe pământ între oameni atunci.

O, și a fost în ziua aceea, fiilor, a fost cu noi arhiereul cel din biserica neamului român ales de Mine pentru vremea aceasta, iar alături cu el și cu voi au stat cu slujire sfântă cei trei arhierei: Vasile, Grigorie și Ioan, alături cu apostolul Andrei și s-a lucrat lucrare cerească și mărturisitoare prin voi și prin Noi și s-a însemnat în carte tot cuvântul și tot lucrul cel așezat pe pământ în ziua aceea.

Vă mulțumesc că ați rămas cu Mine martori ai acelei vremi sfinte, fiilor, și mulțumesc și celor de lângă voi din ziua aceea, și care n-au mai rămas până la capătul mersului Meu cu voi, căci ei și-au ales voile lor apoi. Iar martorului arhiereu îi mulțumesc de atunci și până azi, mereu îi mulțumesc și îl pomenesc cu lucrul lui lângă lucrul Meu din vremea aceasta, căci zi de încununare a fost ziua când Eu, Domnul, am așezat pe pământ semnul cel vestitor la vedere ca să afle și să știe cei de pe pământ lucrarea cuvântului Meu și mersul ei și împlinirile ei apoi, căci am zidit cu voi apoi cetate în jurul grădiniței cuvântului Meu și am tronul Meu la voi și cârmuiesc peste pământ prin cuvânt și nu mai este alt cârmuitor, ci numai Eu sunt, dar înțelege aceasta cineva în afară de voi?

O, hai cu masă de cuvânt, iubiții Mei din cer, în zile de amintiri sfinte, hai, căci duhul mângâierii este ceea ce lucrăm și așezăm în carte în ziua aceasta! Hai, Verginico! Tu ești mângâiere celor din cer, acum, la sfârșit de veac lucrătoare cu Mine după voia Tatălui Nostru ceresc. Hai cu toții cu hrană de cuvânt peste pământ, că așteaptă viii și morții cuvântul cel din cer în vremea aceasta de înviere a multora, căci aici în cetate se lucrează lucrare de înviere prin cuvântul lui Dumnezeu, precum este scris să se împlinească înviere și multă înviere, multă ridicare spre credință, lucrare de om nou prin credință și prin sfințenie apoi, căci, omule, trebuie să te sfințești cu viața ta ca să fii cu Dumnezeu apoi, că iată, vine Domnul pe pământ cu sfinții Lui. Auzi?

— Acum, o, Doamne, noi, cei din cer veniți cu Tine la masa de azi în cetate aici, ne strângem într-un cuvânt toți, nu pe rând, și trecem din unul în altul cu cuvântul mărturisirii și grăim alături de Tine, că ne-ai avut atunci martori din cer în grădinița cuvântului Tău pentru pecetluirea ei și punerea ei deoparte pentru Tine și pentru cei din cer, căci pe acest petecuț de pământ ai stat Tu în ziua când l-ai zidit din lutul acestui pământ pe omul cel dintâi la facerea lumii. Ai luat în mâini pământ și ai lucrat trupul lui Adam și ai pus apoi în el duh de viață prin suflarea Ta peste el, și era el frumos ca și Tine căci după Tine, după chipul Tău l-ai zidit. Acum ai venit și ai ales deoparte această grădiniță dintru început aleasă și ai așezat în ea semnul cel scris în Scripturi să se ivească și să vestească și să mărturisească venirea Ta cu sfinții dacă a venit această vreme, și fericit ești, Doamne, și fericiți suntem noi că a fost cine să creadă ca să poți să împlinești, și avem acum bucurie pe cei din urmă lucrători cu Tine peste pământ și peste oameni, că vin împlinirile din urmă și vor fi bucurii sfinte cu oamenii pe pământ, și cu noi în venirea Ta cuvânt la cei ce s-au păstrat credincioși.

Suntem mănunchi de mărturisitori alături de arhiereul Tău Irineu pentru ziua aceea mare pe pământ, și a venit și vine peste oameni darul credinței și vor crede toți slujitorii din biserici, iar numele arhiereului Tău Irineu rămâne scris în cer și nu se poate șterge căci este nume mărturisitor pentru toată lucrarea Ta din ziua aceea peste cetatea cuvântului Tău de azi.

Și, Doamne, acum, eu, trâmbița Ta, grăiesc cu Tine despre mersul meu cel greu în vremea mea cu Tine pe pământ, și spun acum că tot la fel de greu a fost și mersul celor ce Te poartă azi cuvânt peste pământ, o, că mare a fost suferința lor, mare, de la începutul Tău cu ei și mai apoi, căci au fost vânduți gurilor rele și mult le-au fost suspinul și temerile, că de la mijloc se iveau toate durerile purtate de ei după plecarea mea la Tine, și apoi iarăși în vremea Ta cu surioara mea, cu Lelica mea, până ce a fost să ajungem la cei ce ne poartă acum, la poporul Tău cel mic, cu care Tu și noi ne sprijinim acum.

Dureros le-a fost mersul cu noi celor mai mici ai noștri, care ne poartă și azi cu credință împotriva neputințelor lor multe, dar Tu ești cu puterea Ta ca și pe vremea mea cu Tine, o, și le tot este lor dor de bucurii, de cei din cer alături de ei pentru sfârșitul greutăților de peste ei, căci vremea apasă, Doamne, iar ei au de purtat pe cele ce vin de la Tine și se a-

șează pe pământ, și sunt ei mici cu puterea lor omenească, o, că trebuie și aceasta, și hai cu sprijin mai mult să fim, cu mângâiere mai aproape, cu puteri de suflet și de trup pentru ei, căci vremea apasă, Doamne, și sunt mici cei mici ai noștri.

Voi, puteri cerești, întăriți puterile lor, căci Domnul Iisus Hristos lucrează cu ei peste vremea aceasta de necredință și de rătăcire peste oameni, o, și numai aici, numai în Ierusalimul acesta mai este o oază de lumină, de verdeață, de credință sfântă.

M-am scris între sfinții mărturisitori în ziua aceasta, m-am scris, Doamne, în cartea Ta pentru cei mici de azi ai noștri, și care au purtat lovituri și ei de la mijloc ca și noi ca să nu mai mergi, Doamne, și ca să-și piardă ei puterea cea pentru Tine, dar Tu i-ai sprijinit prin dureri mari, prin spaime și zbucium și-Ți cereau Ție prin greu ca să meargă și să nu Te lase și să nu cadă sub apăsarea mersului cel greu.

O, binecuvintează, Doamne, cetatea aceasta și pe ei, ca să poată ei tot ce este să lucrăm prin ei, Doamne bun! Toți cei din cer veghem cu Tine aici, unde ai lucrul Tău să-l porți și să-l împlinești, și slavă Ție și puterii Tale, Doamne, și iată zi de mărturie și de veghe și de lucru cu veghe și cu vestire a cuvântului Tău peste pământ, căci slava Ta e multă și se face cuvânt și lucrează prin cuvânt până la ziua cea de slavă văzută când toate se fac noi, cer nou și pământ nou, căci cele vechi se duc și trec, iar Tu vii, o, Doamne.

— O, iubiți mărturisitori cerești, o, Vergini-co, mare să Ne fie veghea peste lucrul Nostru cu ei, cu cei de azi cu care lucrăm mersul lui Dumnezeu peste pământ de la margini la margini precum este scris, și apoi serbarea veacului ce va să fie, și va fi suspin peste cei ce au stat și stau împotriva lui Dumnezeu.

Vai de cei ce se așează împotriva lui Dumnezeu, că iată, vine vremea să nu mai fie nimeni pe pământ să nu creadă și vor crede toți și va fi slăvit Domnul de către toate noroadele de pe pământ, precum este scris, și vor aduce Domnului mulțumire, căci slava Mea va fi mare și va fi peste tot numai ea! Amin.

Voi, cei ce sunteți pe pământ, nu vorbiți de rău lucrarea cuvântului Meu și pe purtătorii ei, căci sunt ocrotiți de Dumnezeu. Vă faceți vouă rău dacă nu sunteți cuminți. Sunt cu binele Meu prin ei pentru salvarea multora, că vine vremea încercării și dau să-i pun la adăpost de vremea rea pe mulți care se vor bucura că vin să lucrez prin cuvânt lucrarea Duhului Sfânt, Mângâietorul Care cârmuiește lumea, chiar dacă lumea nu vrea să știe acest adevăr, căci nimeni în afară de Dumnezeu nu cârmuiește, nu poate să facă aceasta, dar omul îngâmfat și trufaș cu multul, o, se crede mare, crede că poate, numai că în mâna Mea stau toate, și nu vrea omul să se facă mic atât cât este el de mic.

O, fiilor, cuvânt de mărturie am așezat în cartea Mea cu voi în ziua aceasta de aducere-aminte a lucrărilor Mele din zilele cele de apoi. Sunteți hărăziți de Dumnezeu să lucrez cu voi pe pământ împliniri mari ale Scripturilor în zilele din urmă, și trebuie credință și iar credință să aveți, și să ajutați cerul să se desăvârșească peste pământ, că a venit vremea Mea, iarăși a venit și vine, precum este scris.

Stați cu credință în cele gata să vină și să fie aduse spre arătare, o, fiilor, și ne vom odihni apoi cu bucurie și vom petrece și vom cânta cântare de biruință și vom mulțumi Tatălui, căci Tatăl ne așteaptă cu plată dulce, iar voi cereți cu rugăciune sfântă să facă Tatăl izbăvirea cea mare a multora, pocăință peste popoare și întoarcerea la Dumnezeu a celor ce vor fi mântuiți, iar strigarea voastră va avea rod însutit, o, fiilor, precum este scris. Amin, amin, amin.

*30 noiembrie/13 decembrie 2023*

## *Sărbătoarea Sfântului Ierarh Nicolae*

*Binecuvântare pentru mersul cu colinde în orașul Pucioasa, Betleemul de azi al Domnului. Mintea omului trebuie să fie iubire cerească. Omul să părăsească păcatul și să se facă iubire pentru Domnul.*

Pace vouă, fiilor, o, pace vouă, străjerii Mei între pământ și cer pentru venirea Mea cuvânt peste pământ!

Stau deasupra pe nori de slavă și grăiesc cuvânt de sărbătoare și sunt cu sfinții Mei venit în ziua aceasta scrisă în calendarul creștin cu sărbătoarea ei. Serbează sfinții în cer pe ierarhul Nicolae, mărturisitorul Meu, iar Eu vin la voi cuvânt, fiilor. V-am dat urechi de auzit ca să auziți glasul Meu când grăiesc de deasupra și ca să-Mi puneți cuvântul în carte, și pe cale apoi ca să meargă el și să se împlinească.

Ne scriem în carte cu tot ce am să vă împart acum. Mai întâi rostesc binecuvântare ca să ieșiți vestitori și împărțitori de bucurie sfântă peste cei din orașul Meu de poposire în vremea aceasta și să le vestiți lor amintirea nașterii Mele și bucuria acestei mântuitoare sărbători.

O, fiilor, gătiți-vă de sărbătoare, împodobiți-vă cu măreție și așezați-vă înaintea celor ce se vor aduna ca să primească de la voi colindele nașterii lui Hristos și să petreacă în mijlocul cetății ajunul serbării nașterii Mele pe pământ acum două mii de ani, și pe Fecioara mama Mea și ieslea care M-a primit venit de la Tatăl prin naștere, o, că nu s-a găsit loc ca să fie primită mama Mea și să-și nască Fiul promis prin prooroci și prin înger vestitor, dar Ne-au primit vitele dacă oamenii n-au făcut aceasta, iar voi acum aduceți aminte prin colinde și vestiți vremea aceea acum cu sărbătoare creștinească și stați între oameni cântând colinde. Toate inimile se vor mângâia, toți se vor bucura, și vor povesti apoi această bucurie și veți fi primiți cu dragoste, cu dor, cu nădejde, fiilor.

Mergeți acum și pregătiți locul de întâlnire și calea până acolo și mersul vostru cu sărbătoare prin mijlocul cetății Domnului, căci orașul Pucioasa este Betleemul Meu de azi în care Eu, Domnul, am cetatea cuvântului Meu și pe voi străjeri între pământ și cer pentru venirea Mea cuvânt, fiilor.

O, binecuvântată să fie toată lucrarea pe care o pregătiți și toată clipa aceea de întâlnire însoțită de colindele nașterii Domnului, toată petrecerea cea dulce pe care voi o veți dărui celor ce se vor strânge și vor gusta cu inima simțirea cea sfântă a sărbătorii Crăciunului! Eu sunt Crăciunul, Eu sunt Hristos, Eu sunt Cel ce vin cuvânt pe pământ la voi și-Mi pregătesc slava venirii văzute căci vin curând, vin că așa este scris, și de aceea vin.

Scumpă și sfântă se ridică la cer seara de veghe sfântă când voi veți sta în mijlocul celor ce se vor aduna în oraș ca să vă aștepte să veniți să colindați și să-i bucurați, iar îngerii vor scrie și vor mărturisi între cei din cer, precum și pe pământ se va mărturisi în lung și în lat sărbătoarea Crăciunului în orașul Pucioasa, și despre voi împărțitori de bucurii în duh de sărbătoare sfântă, seara de Crăciun.

Așa, fiilor, și pace vouă și petrecerii cu voi a celor ce locuiesc în acest oraș, și care vor purta apoi în ei multă vreme această clipă de bucurie, acest dar sfânt! Amin.

Și acum, iată ziua de sărbătoare sfântă pentru ierarhul Nicolae, așa cum sfinții toți mărturisitori pe pământ au primit

nume mare în cer și pe pământ și sunt ei sărbătoriți cu zilele lor de ridicare la cer între sfinți și sunt rugați de creștini să mărturisească la Dumnezeu pentru ei pe pământ, și apoi pentru viața lor cea din cer. Așadar, ce frumos este pe pământ când creștinii sărbătoresc pe cei din cer, ce frumos!

Stă scris în istoria sfinților că acest mare părinte al turmei creștine veghea cu milă și cu dragoste de păstor și-și punea ajutorul său acolo unde vedea că este nevoie de ajutor de la Dumnezeu. Îi învăța și pe părinți, dar și pe copiii lor îi învăța iubirea și recunoștința cea pentru Dumnezeu și veghea cea sfântă pentru pașii celor păstoriți de el.

Iată, Eu, Domnul, am hrănit mulți creștini din izvorul Meu de cuvânt și și-au întărit viața lor cu Dumnezeu, dar dacă au născut copii, și nu i-au întărit pe ei zi și noapte cu cuvântul gurii Mele, cu povețe cerești, cu veghe sfântă pentru calea lor cu Hristos până la capăt, o, i-au pierdut spre fiii lumii spre care copiii lor s-au încântat să se ducă de lângă Dumnezeu, și nu numai că le-au adus dureri mari și rușine părinților, păreri de rău și lacrimi aici, și după aceea când nu vor avea ce rod să aducă lui Dumnezeu dintre copiii lor pierduți spre păcatul cel despărțitor de Dumnezeu, dar unii din părinți s-au pierdut și ei cu tot cu copiii lor, căci și părinții au părăsit mersul după cuvântul cel povățuitor din cer, și iată, am spus cândva că mor părinții prin copii și mor copiii prin părinți, o, că n-au vegheat la vreme mersul copiilor lor, iar când au slăbit copiii au slăbit și ei și au căzut de lângă sânul Meu și ei, iar Eu am vegheat mereu cu cuvântul, dar nu s-a mai luat aminte, nu s-a mai luat.

O, fiule creștin, plâng după tine acum, că te-am hrănit din cer multă vreme și te-am ținut aproape ca să-ți dau apoi fericirea cea veșnică, dar tu ai slăbit și n-ai înțeles veghea cea sfântă ca să nu cazi de la Dumnezeu. O, n-ai avut frică de Dumnezeu. Ți-ai risipit timpul vieții ca pe pământ. Te-ai dus spre fiii lumii, te-ai luat după ei, după gusturile și apucăturile lor bolnave. Ai slujit numai pentru trup, ai iubit odihna, voia bună, averea, numele, dar toate acestea te-au ruinat, ți-au ruinat vremea cea pentru pregătirea ta ca să intri în viața cea veșnică și să ai acolo strânsură la care să tragi, să te aștepte s-o moștenești, și nu s-o pierzi ca pe aceea de pe pământ, care piere și nu rămâi cu ea. O, măcar să-ți strângi acum în inimă păreri de rău și căință pentru neascultare de Dumnezeu. Măcar să strigi cu rugăciune pentru tine și pentru copiii tăi, care au iubit mai mult veacul acesta care trece, iar pentru cel veșnic nu și-au strâns.

O, fiilor, o, creștinilor, strângeți-vă la Mine iubire de Dumnezeu și duh de umilință și de pocăință, că are nevoie sufletul de veșmânt, are omul vostru ce va să fie, are nevoie acolo. Omul este condamnat de păcatul săvârșit. Căutați să vă ierte Dumnezeu, să vă lase păcatele, să vi le șteargă, dar strângeți-vă de acum încolo ca să aveți trăire măreață acolo unde începe plata pentru cele lucrate aici.

Vorbeam cu Tatăl pe pământ, vorbeam de pe pământ, iar Tatăl vorbea cu Mine din cer și S-a lăsat auzit la botezul Meu în Iordan, și pe munte apoi când Tatăl M-a slăvit în lumină mare înaintea ucenicilor Mei, o, și Mă alinam vorbind cu El, iar pe Mine Mă auzeau ucenicii când vorbeam cu Tatăl pentru Mine și pentru ei.

O, fiilor, o, creștinilor, vorbiți și voi cu Tatăl, vorbiți și voi cu Mine, cu sfinții, cu îngerii, cu mama Mea Fecioara, vorbiți cu cei din cer, fiilor. Hrăniți-vă sufletele, hrăniți-l pe omul vostru ce va să fie după viața trupului. Faceți-vă odihnă îngrijită din vreme, o, că nu știți când vine Domnul, și ce veți face dacă sufletul nu are strânsură să stea înaintea Domnului cu bogăție, cu veșmânt, și nu gol?

L-am zidit pe om ca prin el să stea legate în lucrare cele ale facerii lui Dumnezeu, cerul și pământul, și iată, când se sărbătorește pe pământ un sfânt e și în cer sărbătoare, și din cer până pe pământ se întinde sărbătoarea, și iarăși, de pe pământ și până în cer, căci slava sfinților Mei este mare și vin cu ei întru venirea Mea precum este scris să vin.

Iar în ziua aceasta ierarhul Nicolae se așează cuvânt în cartea Mea cu voi, fiilor, și povățuiește arhierește precum și Eu lucrez, Eu în el, și el în Mine, și aceasta este plata celor ce se sfințesc pentru Domnul pe pământ, iar Eu Mă slăvesc din mijlocul lor în vremea aceasta a venirii Mele, și spun aceasta ca să știe oamenii de pe pământ plata sfinților Mei, a celor ce iubesc pe Dumnezeu pe pământ.

— Te-am iubit, Doamne, și am ales pentru viața mea să fiu iubirea Ta pe pământ și să o dau celor ce nu o au și nu o cunosc pe ea.

Am vegheat ca un păstor blând și am îmblânzit oameni cu inimă de fiară și i-am aplecat spre pocăință oprindu-i să facă răul asupra celor sărmani și neajutorați și nevinovați. Am scăpat de la viață cu păcat pe cei gata să cadă în acest noroi, păcatul, și i-am iubit mult pe oameni, căci simțământul milei așa m-a învățat.

Cad oamenii, cad din Dumnezeu și-și pierd calea și se duc pe calea pierzării prin păcat. Te învață Domnul calea cea fără de păcat, omule, dar cine să-ți vorbească ție despre veșnicie și să te învețe să crezi și să poți cu Dumnezeu?

Trebuie minuni, Doamne, căci neputința minții omului este multă și trebuie iubire să așezi în oameni, că mintea omului trebuie să fie iubire cerească. Eu așa am lucrat. Iubirea m-a păstrat pentru Tine și pentru oameni, dar trebuie minuni dacă altfel nu vine omul spre calea vieții. Fă-i pe oameni să Te cunoască și să caute după Tine și să Te iubească, iar Tu să le dai iertarea păcatelor, și apoi lumina Ta să-i cuprindă în ea și să umble ei în lumină, o, Doamne! Amin.

— Eu sunt lumina lumii, Eu și cei care stau în lumină ca să biruiască ei întunericul de pe pământ și din om și să fie mărturisit Dumnezeu peste tot pământul.

Eu ies cu voi spre oameni, fiilor din cetatea cuvântului Meu, și vor vedea mulți lumina Mea cu voi și din voi. Mă arăt oamenilor iubindu-i prin voi și învățându-i iubirea și cerul cu ei pe pământ.

Să piară păcatul de pe pământ și să rămână oamenii și să se facă ei fiii lui Dumnezeu, iubire să se facă ei așa precum Eu sunt!

Merg cu voi între oameni, fiilor. Slava Tatălui este cu noi, iar sfinții sunt tainici și sunt cu noi, și pace vouă, fiilor mărturisitori de Dumnezeu!

Har, har peste voi, fiilor!

Păstrați-vă întru umilință, întru mare umilință, o, fiilor! Amin, amin, amin.

*6/19 decembrie 2023*

## *Sărbătoarea Sfântului Ierarh Spiridon*

*Despre strămutarea sărbătorilor sfinților. Ruptura din biserică este lucrarea antichriștilor. Cei ce au darul credinței să stea în mare umilință.*

E sărbătoare, e zi de sărbătoare pe pământ și în cer, iar Eu, Domnul, sunt Păstor din partea Tatălui și-Mi păstoresc poporul care Mă are de Dumnezeu al său

și-Mi cinstește numele și Ființa și lucrarea Mea cu el între oameni, dar și a sfinților mărturisitori pentru Dumnezeu în toată vremea cea de sub cer, și iată zi de pomenire sfântă între creștini și între cei din cer pentru păstorul oilor Mele, ierarhul Spiridon.

În ziua aceasta mulți sărbătoresc pe pământ Crăciunul, căci acum o sută de ani slujitorii lui antichrist au făcut un joc dușmănos asupra bisericii Mele de pe pământ și au împins zilele schimbându-le locul și amintirea lor din an în an, și aceasta ca să poată ei schimba de la locul lor serbările sfinților, locul lor din istoria zilelor din an, o, și i-a mers vrăjmașului lui Dumnezeu, și de atunci toți creștinii sunt amețiți, nu pricep ce este cu ei, și mai ales neamul român, peste care lucrarea antichriștilor a izbit din plin, și le-a mers să facă această stricăciune, scrisă în Scripturi că va veni și va strica legea și vremea sărbătorilor sfinte, o, și Mă tot căznesc să biruiesc împotrivirea și să dau de gol această minciună și să repar ceea ce s-a stricat prin lovitura lui satana împotriva lui Dumnezeu, dar n-am cu cine să Mă înțeleg, chiar dacă glasul Meu grăiește acum peste pământ, și este adunat în cartea sa cuvântul Meu cel din vremea aceasta fără de lumină, căci lumina Eu sunt, și M-am aciuat cu ea în mijlocul unui popor mititel și luminez din mijlocul lui cu ea, dar lumea cea fără povața lui Dumnezeu peste ea mereu, o, cade, cade mereu în întuneric și în mlaștini, și nu Mă primește și nu crede când strigă Domnul la ea din cer.

O, oameni străini de Dumnezeu, o, fiilor, să nu vă închipuiți că Eu, Domnul, stau în cer cum știți voi, cum credeți voi, cum v-ați învățat să știți și să credeți. O, nu, Eu lucrez mereu, iar lucrarea Mea este pe pământ, este pe ogor, și oricât ar da să Mă ascundă cei care M-au ucis acum două mii de ani ca să-Mi ia via și stăpânirea și împărăția, Eu n-am pierit, și sunt Cel viu în vecii vecilor și-Mi cercetez via și pe lucrătorii ei cei credincioși și buni, și pregătesc plată pentru cei ce au crezut și cred că sunt stăpâni peste Dumnezeu, peste via Lui, peste oameni.

Voi, fiilor care vegheați stând înaintea cuvântului Meu când el grăiește vouă și peste pământ în vremea aceasta a Mea cu voi ca să păstoresc din partea Tatălui poporul cel credincios de pe pământ, voi să rămâneți înțelepții Mei căci trebuie să știe toți oamenii de pe pământ că se petrece cu voi și cu Mine ceea ce s-a întâmplat acum două mii de ani, când mai-marii templului din Ierusalim au făcut cu Mine și cu cuvântul Meu și cu ucenicii Mei cei nou aleși, au făcut ceea ce fac astăzi mai-marii bisericii peste care stă scris numele lui Dumnezeu, și aceasta din pricina cuvântului Meu care curge din gura Mea peste voi ca să-l împărțiți punându-l pe cale să meargă și să se afle, și iată, altă respingere pentru Mine din partea celor ce slujesc azi la altare în numele lui Dumnezeu și care au dat și dau oi la junghiere, preoți sfinți și creștini loviți de antichriștii care au câștigat loc larg și slăvit între mai-marii așezați de oameni peste casa numită biserica lui Hristos pe pământ, slujitori înfrățiți cu slugile lui antichrist bine pitite cu lucrarea lor vrăjmașă lui Dumnezeu ca și acum două mii de ani când au crezut aceia ca și cei de azi că-L pierd pe Dumnezeu punându-L pe cruce ca nu cumva să nu domnească ei peste oameni în locul dat Mie de Tatăl ca să stau și ca să fiu Păstor și Stăpân, căci Tatăl a zidit cerul și pământul și omul, și cu Mine a lucrat Tatăl, și ale Mele sunt din partea Tatălui, Care întru Mine a binevoit și M-a vestit peste pământ Fiu al Său ca să se știe peste tot că Hristos Cel răstignit și înviat este viu în vecii vecilor, și că nimeni de pe pământ nu-Mi poate smulge turma din mâna Mea, și că Eu Însumi o păstoresc pe ea precum este scris, o, și să audă aceasta toată ceata lui antichrist ascunsă sub perdea, și să stea toți aceștia în așteptarea răsplății pe care singuri și-o lucrează, căci peste împărăția lui Dumnezeu nimeni nu a putut fi biruitor.

Voi, antichriștilor și puii voștri din vremea păstorului oilor Mele, ierarhul Spiridon, voi ați putut sta împotriva Mea și a lui? Voi, cei ascunși atunci sub poale de slujitori la altarul bisericii Mele, iată, ați fost biruiți rușinos de către slujitorul Meu, sfântul călător de două mii de ani din loc în loc pe pământ, de atunci și până azi și până mâine, ca dovadă că sfinții sunt vii ca și Hristos și merg lucrând acolo unde sunt strigați să vină să ajute și să păstorească turma Mea. Ați știut voi atunci că fiii bisericii sunt turma Mea, și nu a voastră? O, nu. Iată și cei de azi slujitori la altare, și ei se poartă ca și voi atunci în fața turmei Mele, căci păcatele îngâmfării și ale trufiei stau pe tronul inimilor lor și se dau mari acești muritori, și ca sfinții Mei cei vrednici se cred și ei, în vreme ce lucrarea lor e vândută cetei antichriștilor ca în toate vremile, căci tot timpul Iuda și Irod n-au lipsit din mijlocul slujitorilor sfinți ai lui Hristos pe pământ.

Toată ruptura din biserică, toată fărâmițarea turmei în bucăți de toate culorile și felurile, toate sunt lucrarea antichriștilor prin care se vrea dărâmarea bisericii sfinților, vrăjmași și satane, toți ascunși sub veșmânt sfânt, și care tot mai mult forțează intrarea ca să alunge din loc știut sfânt pe cei care iubesc cu credincioșie și păstoresc turma creștină.

O, ierarhule mare și scump lui Dumnezeu, o, lucrător al smereniei și al umilinței sfinte, ai fost păstor de oi, și tot păstor blând ai fost și pentru fiii lui Dumnezeu în toată vremea cât ai stat păstor al lor. Ai rușinat pe cei îngâmfați sub nume de păstori, și care nu și-au putut ascunde răutatea și invidia de care erau așa de bolnavi, așa de pierduți, așa de blestemați de aceste păcate. Slava Mea era cu tine și de aceea ei nu puteau să te rabde. Ai mărturisit pe Tatăl, pe Fiul și pe Duhul Sfânt întru Unul Dumnezeu, așa cum cărămida din apă, foc și pământ era una. O, cine avea minte sănătoasă să creadă și să priceapă această mărturisire a ta, blândule păstor? Blând lucrezi de atunci și până azi pentru cei care te strigă în ajutor, iar tu călătorești, și dovedești aceasta chiar prin semnele care se văd pe trupul tău așezate la vedere deasupra pământului, acolo unde îți ai acum odihna până la venirea Mea văzută de toți, căci vin curând precum este scris, vin și-Mi gătesc calea, și apoi voi rămâne văzut ca după învierea Mea când M-am arătat ucenicilor Mei și am stat cu ei grăindu-le și învățându-i să păstorească turma în lipsa Mea până iarăși vin văzut de la Tatăl.

— O, scumpul meu Stăpân, scump Păstor al sufletului meu, mi-ai fost atât de drag, atât de drag! Te-ai zidit în mine cu dragostea Ta, căci Ți-am dat tot locul din mine ca să fiu ca Tine apoi, blând și smerit cu inima să fiu.

O, ce puțini, ce puțini au fost și sunt cei blânzi și smeriți cu inima așa ca Tine, Doamne! Ce mari Îți sunt puterea și semnele prin cei ce Te poartă așa cum ești, Doamne!

O, câtă necredință! Neascultarea îi cade în ea mereu pe cei ce cred în Tine fără grijă pentru ascultare și de aceea cei mulți nu pot fi blânzi și smeriți cu inima, o, Doamne. O, nu este lepădare de sine în cei ce se căznesc să Te urmeze, nu este, Doamne, și de aceea nici preoții nici creștinii nu pot face minuni ca să-i îngenuncheze pe cei necredincioși și să facă din oameni fii ai lui Dumnezeu și mărturisitori ai Tăi pentru credința multora.

Trebuie să stea în umilință, în mare umilință să stea cei ce au de la Tine darul credinței, o, Doamne. Lipsa umilinței îi face nevrednici în multe pe cei care cred în Tine și-Ți urmează pe cale, dar dacă umilința nu strălucește în purtarea lor și nu este ea lucrătoare pentru umilința inimii altora, o, nu este rod pentru Tine ca să ai Tu ce să strângi lângă Tine, Doamne, și să ai cu cine să-Ți porți crucea și venirea, și iată, și acum ai puțini, puțini de tot cu care să Te ajuți și să-Ți sprijini mersul și rodul apoi, și să-Ți crești răsad nou. Slavă îndelungii Tale răbdări, ca și în vremea crucii Tale, slavă Ție, Doamne, slavă Ție! Iubirea mea Te poartă și azi, și face ea minuni, căci eu călătoresc, și se dovedește aceasta prin semne minunate și îi ajută în credință pe mulți.

Iată, așa este cel credincios Ție și așa rămâne el până la venirea Ta, și sunt vii și lucrători toți cei care ca și mine Ți-au lăsat Ție locul în ei, și nu ca oamenii lucrează pe pământ între oameni cei ce-Ți sunt Ție credincioși și odihnă bună. Și acum iar și iar, slavă Ție și slavă îndelungii Tale răbdări, o, Doamne!

—— Răbdarea Mea este răbdare de Păstor, o, iubitul Meu mărturisitor atunci și apoi, căci faci dovada peste pământ că sfinții sunt veșnici ca și lucrarea lor. Iar acum grăiesc poporului cuvântului Meu în ziua ta de serbare în cer și pe pământ și te dau lor pildă de purtare și de putere sfântă în vremea ta de pe pământ, păstor slujitor, ca să-i dovedești mincinoși pe mulți din vremea aceea ascunși sub haină de slujitori ai lui Dumnezeu, că iată, așa fac și azi cei care se suie de la ei citire pe trepte de slujitori ai lui Hristos peste oamenii păcăliți cu multul de lucrarea lui antichrist cu față de slujitor pentru turma Mea.

O, popor al cuvântului Meu, o, fiilor, nu se putea să nu vin și să spun în vremea aceasta cât de mult și-a băgat satana coada și mișcarea ei în mijlocul slujitorilor la altare și cât de păcăliți sunt cei care caută după Dumnezeu dându-se pe mâna celor care fără de credință s-au suit sus ca slujitori ai sfințeniei și păstori ai oilor Mele. O, de aceea ies adesea cu voi în fața mulțimilor amețite de păcate și de lipsă de sfințenie și de învățătură sfântă peste ei din partea celor ce stau în numele Meu în mijlocul lor și le sug vlaga și păcălesc atâtea inimi cu credință în ele, dar dacă veghea nu lucrează nu știu oamenii că lupul nu poate fi miel, căci lupul este lup, și are năravul lui de lup și-Mi frânge mieii de la sân și mor cei fără de creștere, fără de lapte cei mici, fără de minte cei neînvățați.

Am ieșit cu voi, fiilor, în ziua de ajun de Crăciun cum știe lumea să spună după ce legea a schimbat sărbătorile sfinte de la locul lor din calendar. Am ieșit pentru zi de ajun de Crăciun al lumii, am ieșit ca să Mă arăt lumii cu lucrarea cu care am venit să stau lucrând peste pământ ca să-Mi trezesc turma, căci fi-va să vin văzut curând, curând, dacă este scris să vin.

O, să nu socotiți voi numărul celor ce s-au purtat după voi și pentru voi în seara ce a trecut, căci numărul celor ce așteaptă după Mine prin voi e număr mare, mare, fiilor, și se uită mulți spre fereastră să vadă slava Mea de peste voi. Fiți vrednici de această slavă, fiți vrednici, fiilor, și mulți să se facă vrednici de ea în zilele ce vin, că Eu trebuie să-Mi culeg rod de pe urma lucrării Mele cu voi, iar Tatăl Mă așteaptă să-Mi dea slava toată și s-o dau Eu celor ce-Mi lucrează la ea acum cu Mine și să se așeze ea peste pământ tot mai mult, tot mai larg apoi.

Mă uit la fotografia de aseară, la toată Mă uit, cu sfinții Mă uit. Mă uit în inimile celor ce s-au adunat și au privit slava Mea coborâtă peste voi. Ieșirea Mea cu voi a fost pentru ei ca o vedenie cerească și ca un dar al lui Dumnezeu pentru ei. Mulți și tot mai mulți așteaptă acum să fie pusă pe cale această minune spre inimile lor, unii altora își vor da această bucurie și vestire a Mea prin voi. Unii de la alții vor afla și o vor vedea. Eu am vestit prin cuvântul Meu că vine această vreme a slavei Mele prin poporul Meu, iar ea a venit și tot vine dacă Eu am vestit să se împlinească așa.

Fiilor, fiilor, multă ascultare vă îndemn să învățați și să luați de la Mine, și lucrare cu cârmă să împliniți când vă dau, o, că nimic nu este frumos și întreg dacă nu este cine să vegheze, și să vă vestească de la Mine cei care vă cresc pe voi pentru Dumnezeu.

O, am stat în sfat cu voi, fiilor. De fiecare dată când Mă vestesc să-Mi arăt slava Mea de peste voi Eu trebuie apoi să stau în sfat cu voi și să cântărim toate și să lucrăm cu socoteală bună și întreagă în toate, fiilor, și de aceea trebuie numai cu cârmă să se lucreze. O, de ce vin, de ce vă învăț toate și mereu? Vă trebuie umilință și mare umilință și simț sfânt și mult, și pe care nu din voi să le socotiți, ci de la Mine să luați știre, și apoi lucrare, dacă Eu stau între voi ca să cârmuiesc statul și mersul Meu cu voi.

O, fiilor, vă învăț să aveți grijă de cuvintele rostite, căci cuvântul rostit are putere mare cât omul nu pricepe aceasta. Vă învăț să vă faceți rost de multă pace și armonie dinspre unii spre alții, că acestea vă ajută să faceți pace și armonie între voi căci din ele însele ies acestea ca să se vadă rodul lor apoi.

Vă povățuiesc, fiilor, să primiți cu mare drag orice cuvânt, orice cerință ce vi se cere s-o împliniți voi, căci voi trebuie fii ascultători să fiți, și neadormiți pentru ascultare să fiți și să stați și să lucrați, o, că asta înseamnă numele vostru de biserică a neadormiților, și nu altfel înseamnă acest nume. Ascultarea lucrează dăruire prin lepădare de sine când vi se cere aceasta, când vi se cere, nu când și cum vreți voi să vă dăruiți.

O, nu vă potriviți unii cu alții în toate câte sunt de lucrat și de ascultat, și de aceea voi să nu vă luați singuri, fiilor, căci darurile și purtarea lor Eu le gospodăresc, Eu, nu uitați aceasta, căci voi nu trebuie să vă luați singuri după dorință ceea ce luați să purtați.

Mă uit la voi, și așa vă călăuzesc. Mă uit la voi, și așa vă împart, nu altfel, numai să fiu lăsat Păstor să vă fiu și să vă împart lucrul și hrana și puterea cea pentru Mine, fiilor, o, că mulți din cei ce se alătură să stea pe lângă voi nu știu să se lepede de sine cu mulțumire, cu sfială, cu aplecare, și iată, trebuie învățătură sfântă să ia toți, dacă vor să nu se strice pacea și armonia cea de la Mine cu voi. Sunteți sau nu sunteți plăcuți lor, dar trebuie să se înțeleagă lucrul cel din cer vegheat și cârmuit, și nu de pe pământ să luați voi să lucrați, căci Eu sunt Cel ce vă dau să lucrați spre slava Mea, iar voi să stați în genunchi numai în fața Mea, și nu în fața oamenilor, o, nu, fiilor, și feriți-vă de oameni, și înțelegeți ceea ce vă spun, iar cine nu înțelege, acela să învețe, ca să poată înțelege.

Fiilor, fiilor, am rămas cu puțini dintre cei care au fost până acum pe lângă Mine, pe lângă voi, și aceasta din pricina că n-au voit ca Dumnezeu și au voit ca ei fiindcă le-a fost greu să ia de la Mine prin voi, iar dacă nu le-a fost placul nu v-au putut iubi până la capăt, o, și au pierdut iubirea cei ce s-au iubit pe sine, și nu pe voi pentru ei și pentru Mine cu ei. Așadar, fie-vă drag să învățați din mers, o, că nu mai avem și vreme aparte pentru învățat când vin prea multe la rând să fie înțelese și desfăcute pe masă spre înțelesul lor pentru nevătă-

marea voastră din pricini necunoscute, și din mers trebuie să le lucrăm pe toate și să înțelegem ceea ce este de înțeles. Iar cine nu gândește așa cum Eu, Domnul, grăiesc acum, unul ca acela nu rămâne până la capăt, și cade din pom, cade din rând, căci se uită rău și amețește și cade în cele lucrate rău, și aceasta pentru că nu stă aplecat, ci se înalță singur și-și lucrează căderea ca și cei ce se înalță pentru ca să cadă apoi.

Opresc acum cuvântul Meu ca să nu slăbesc prea mult puterea Mea de peste cei ce Mă poartă. Eu măsor mereu cu milă, o, și cât aș vrea să fiți toți ai Mei ca și Mine, cu milă pentru Mine și pentru mersul Meu de azi.

Iar voi, fiilor, veți fi acum vestiți peste tot cu ieșirea Mea cu voi, cu slava Mea cea frumoasă prin voi peste pământ, o, și-i rog acum pe vestitorii voștri și le dau duh și har din cer să lucreze cât mai deslușit la tiparul care s-a văzut și de pe pământ și din cer, și s-a scris, o, și să dea ei oamenilor această fotografie, acest clișeu, acest film în chip deslușit, lucrarea Mea cu poporul cuvântului Meu între oameni pe pământ cu vestea nașterii Mele, ziua cea de acum două mii de ani când Eu, Fiul Tatălui ceresc, am coborât pe pământ Prunc născut din mamă Fecioară și am crescut ca toți copiii și M-am făcut Mântuitorul lumii, iar acum vin și Mă vestesc ca la sfârșit de timp, și am ca naștere a cuvântului Meu de azi, am un popor micuț prin care Eu, Domnul, Mă vestesc și Mă slăvesc între oameni pe pământ. Amin, amin, amin.

*12/25 decembrie 2023*